

อพยพ

บทที่ 1

ครอบครัวของยาโคบอาศัยอยู่ในอียิปต์
1 บัดนี้ เหล่านี้เป็นชื่อบุตรทั้งหลายของ
อิสราเอล ซึ่งเข้ามายังประเทศอียิปต์ ทุก
คนและครอบครัวของเขามาได้มากับยาโคบ
2 รูเบน ลิเมโอน เลวี และยูดาห์
3 อิสักาการ์ เศบูลูน และเบนยาamin
4 丹an และนัฟทาลี กاد และอาเชอร์
5 และคนทั้งสิ้นที่ออกมายังบ้านเรือนของ
ยาโคบรวมเจ็ดสิบคนด้วยกัน เพราะโย-
เชฟอยู่ในประเทศอียิปต์แล้ว
6 และโยเชฟถึงแก่ความตาย และพ่นอง
ของท่านทุกคน และช้ำอยู่นั้นทั้งสิ้น
อิสราเอลทวีมากขึ้นในอียิปต์
7 และบุตรทั้งหลายของอิสราเอลมีลูก
หลายมาก และเพิ่มจำนวนขึ้นมาก และ
ทวีมากขึ้น และมีกำลังมากขึ้นยิ่ง และ
แผ่นดินนั้นเต็มไปด้วยพวกรา
8 บัดนี้มีกษัตริย์องค์ใหม่ขึ้นครองราชองค์
หนึ่งในประเทศอียิปต์ ซึ่งไม่รู้จักกับโยเชฟ
9 และพระองค์ตรัสกับประชาชนของพระ
องค์ว่า “ดูเถิด ประชาชนแห่งอิสราเอล
ของอิสราเอลมากกว่าและมีกำลังยิ่งกว่า
พวกราอีก
10 มาเดิด ให้พวกราจัดการกับพวกรา
อย่างชาญฉลาด เกรงว่าพวกราจะทวีมาก
ขึ้น และต่อมาเมื่อเกิดสงครามใด พวกรา
จะเข้าร่วมกับพวกราศัตรุของพวกรา
ด้วย และต่อสู้กับพวกรา และเมื่อเป็นดัง

นั้นแล้วพวกราจะยกออกจากไปจากแผ่นดิน
นี้”

11 เหตุฉะนั้น คนอียิปต์จึงตั้งพวกรา
งานขึ้นเหนือพวกราเพื่อทรง管พวกรา
ด้วยภาระทั้งหลายของพวกรา และพวกรา
เข้าได้สร้างบรรданครเก็บราชสมบัติสำ-
หรับฟาร์โห์ คือปีอม และรามัส

12 แต่คนอียิปต์ยังทรง管พวกรา พวกรา
เขาก็ยิ่งทวีมากขึ้น และแพร่หลายออกไป
และคนอียิปต์ก็ทุกชีวิตระหว่างเหตุลูก
หลานของอิสราเอล

13 และคนอียิปต์ได้นังคับลูกหลานของ
อิสราเอลให้รับใช้ด้วยความรุนแรง

14 และคนอียิปต์ได้ทำให้ชีวิตของพวกรา
เขามีขึ้นด้วยการตอกเป็นทาสหนัก ในการ
ทำปูนขาว และในการทำอิฐและในการรับ
ใช้ทุกอย่างในทุกงาน การรับใช้ทั้งหมดของ
พวกรา ที่คนอียิปต์ทำให้พวกรารับใช้
นั้น เป็นด้วยความรุนแรง

15 และกษัตริย์แห่งอียิปต์ตรัสกับพวกรา
นางผดุงครรภ์ชาวอียิปต์ ซึ่งชื่อของคนหนึ่ง
คือ ชิฟราห์ และชื่อของอีกคนหนึ่งคือ
ปูอาห์

16 และพระองค์ตรัสว่า “เมื่อพวกราเจ้าไป
ทำคลอดให้แก่พวกราหญิงชาวอียิปต์ และ
เห็นพวกรางอยู่บนม้านั่ง ถ้าเด็กนั้นเป็น
บุตรชาย แล้วพวกราจะง蕨่าเขาเสีย แต่ถ้า
เด็กนั้นเป็นบุตรสาว แล้วเรอจะมีชีวิต
อยู่”

(1) ปฐก 46:8-27 (5) ปฐก 46:26-27 (6) ปฐก 50:26 (7) กจ 7:17

(8) กจ 7:18-19 (9) ปฐก 26:16 (10) สตด 83:3-4 (11) ปฐก 47:11; อพย 1:14

(13) ปฐก 15:13 (14) กดา 20:15; สตด 81:6 (15) อพย 2:6 (16) มธ 2:16; กจ 7:19

17 แต่พวกราบดุงครรภ์นั้นเกรงกลัวพระเจ้า และไม่ได้ทำตามที่กษัตริย์แห่งอียิปต์สั่งพวกราบไว้ แต่ได้ช่วยพวกรเด็กชายให้รอดชีวิตอยู่

18 และกษัตริย์แห่งอียิปต์ได้รับสั่งให้พวกราบดุงครรภ์เข้าฝ่า และตรัสแก่พวกราบว่า “ทำไมพวกรเจ้าได้ทำลิ่งนี้ และได้ช่วยพวกรเด็กชายให้รอดชีวิตอยู่”

19 และพวกราบดุงครรภ์กราบทูลฟาราโหร์ว่า “ เพราะว่าพวกรหุ่งคนนี้บูรุษไม่เหมือนหุ่งคนอียิปต์ เพราะพวกราบมีกำลังมาก และคลอดก่อนพวกราบดุงครรภ์เข้ามาหาพวกราบ ”

20 เพราะฉะนั้น พระเจ้าจึงทรงปฏิบัติต่อกับพวกราบดุงครรภ์นั้น และประชากษัตริย์ที่ยกเวมากขึ้น และมีกำลังเข้มแข็งมาก

21 และต่อมา เพราะพวกราบดุงครรภ์นั้นเกรงกลัวพระเจ้า พระองค์จึงทรงทำให้นางทั้งสองมีครอบครัว

22 และฟาราโหร์กำชับประชาชนทั้งสิ้นของพระองค์ โดยตรัสว่า “บุตรชายทุกคนที่เกิดมา พวกรเจ้าจะเอาไปทิ้งเสียในแม่น้ำ และบุตรสาวทุกคน พวกรเจ้าจะให้รอดชีวิต”

บทที่ 2

กำเนิดของโมเสส ธิดาฟาราโหร์รับโมเสสว่า เป็นบุตรบุญธรรม

1 และชายคนหนึ่งแห่งวงศ์วานของเลวีไป และรับบุตรสาวคนหนึ่งของเลวีเป็นภรรยา

2 และหญิงนั้นตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และเมื่อ娘เห็นว่าทารกคนนี้เป็นเด็กที่มีรูปงาม นางจึงซ่อนทารกไว้นานสามเดือน

3 และเมื่อ娘ซ่อนทารกต่อไปอีกไม่ได้แล้ว นางก็เอاتะกร้าวสาดด้วยตันกอกสำหรับทารกนั้น และยาตะกร้านั้นด้วยชัน และยางมะตอย และเอาทารกใส่ลงในตะกร้านั้น และนางวางตะกร้านั้นไว้ท่ามกลางกองบือหริมฝั่งแม่น้ำ

4 และพี่สาวของทารกนั้นยืนอยู่แต่ไกล เพื่อจะทราบว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับน้องชาย

5 และพระธิดาของฟาราโหร์ลงมาเพื่อสร่าน้ำที่แม่น้ำ และเหล่าสาวใช้ของพระนางเดินไปตามริมฝั่งแม่น้ำนั้น และเมื่อพระนางเห็นตะกร้าอยู่ท่ามกลางกองบือ พระนางจึงส่งสาวใช้ของพระนางไปเพื่อนำตะกร้านั้นมา

6 และเมื่อพระนางได้เปิดตะกร้านั้นออกพระนางก็เห็นทารกนั้น และดูเดิม ทารกนั้นกำลังร้องไห้ และพระนางทรงมีความกรุณาต่อทารกนั้น และตรัสว่า “นี่เป็นลูกคนหนึ่งของชาวยิบรู”

7 และพี่สาวของทารกนั้นจึงทูลพระธิดาของฟาราโหร์ว่า “จะให้หมื่นอัณฑูไปและเรียกแม่นมชาวยิบรูคนหนึ่งมา เพื่อ娘จะเลี้ยงทารกนี้ให้พระนางใหม่”

8 และพระธิดาของฟาราโหร์จึงมีรับสั่งแก่ เธอว่า “ไปหาเดิม” และหุ่งสาวนั้นจึงไปและเรียกมารดาของทารกนั้นมา

9 และพระธิดาของฟาราโหร์จึงตรัสสั่งแก่

(17) อพย 1:21; สกพ 16:6 (19) ยชา 2:4; 2 ชมอ 17:19-20 (20) ปฐก 15:1

(21) 1 ชมอ 2:35; 2 ชมอ 7:11 (22) กจ 7:19 (1) อพย 6:16-20; กดว 26:59

(2) กจ 7:20; สน 11:23 (3) ปฐก 6:14; 14:10 (4) อพย 15:20 (5) กจ 7:21

นางว่า “จงพาเด็กคนนี้ไป และเลี้ยงเขาไว้ให้เรา และเราจะให้ค่าจ้างของเจ้าแก่เจ้า” และหุยงนั้นจึงพาทารกนั้นไป และเลี้ยงทารกนั้นไว้

10 และทารกนั้นก็เติบโตขึ้น และนางก็พาเขามาถวายพระอิตาของฟารโห์ และเขากลายเป็นบุตรบุญธรรมของพระนาง และพระนางประทานชื่อให้เขาว่า โมเสส และพระนางตรัสว่า “ เพราะเราได้ชุดเขาขึ้นมาจากน้ำ ”

โมเสสปกป้องชาวอีบรูที่ถูกกดขี่ข่มเหง 11 และต่อมานิวันเหล่านั้น เมื่อโมเสส เติบโตขึ้นแล้ว ท่านก็ออกไปพากเพียรน้องของท่าน และเห็นภาระหนักทั้งหลาย ของพากเขา และท่านก็แอบเห็นคนอียิปต์ คนหนึ่งกำลังทุบตีคนอีบรูคนหนึ่งอยู่ คือผู้หนึ่งในพากพื้น้องของท่าน

12 และท่านก็มองดูทางชัยและทางขวา และเมื่อท่านเห็นว่าไม่มีผู้ใด ท่านจึงฝ่าคนอียิปต์คนนั้นเสีย และซ่อนศพไว้ในทราย

13 และเมื่อท่านออกไปในวันที่สอง ดูเผิด มีชาวอีบรูสองคนกำลังวิวาหกันอยู่ และท่านกล่าวแก่คนที่ทำผิดนั้นว่า “ทำไม่ท่านทุบตีพื้น้องของท่าน”

14 และเขากล่าวว่า “ใครได้ตั้งท่านเป็นเจ้านาย และเป็นผู้พิพากษาเหนือพากช้าพเจ้า ท่านตั้งใจจะฆ่าข้าพเจ้าเหมือนกับที่ท่านได้ฆ่าคนอียิปต์คนนั้นหรือ ” และโมเสสก็กล่าว และกล่าวว่า “เรื่องนี้มีคนรู้แล้วเป็นแน่”

15 บัดนี้เมื่อฟารโห์ทรงได้ยินเรื่องนี้ พระองค์ก็แสวงหาที่จะสังหารโมเสสเสีย แต่โมเสสหนีไปจากพระพักตร์ฟารโห์ และอาศัยอยู่ในแผ่นดินมีเดียน และท่านนั่งลงที่ริมบ่อน้ำแห่งหนึ่ง

โมเสสอยู่ที่แผ่นดินมีเดียนสีลิบปี

16 บัดนี้ปูโรหิตแห่งมีเดียนมีบุตรสาวเจิดคน และพากເຮອກມາและตักน้ำ และใส่ร่างเพื่อให้น้ำแก่ผู้งดงามแกะบิดาของพากເຮອ

17 และพากผู้เลี้ยงแกะมาและໄລ່ພວກເຮອໄປ ແຕ່ໂມເສສລຸກຂຶ້ນແລະຊ່ວຍພວກເຮອ ແລະໃຫ້ນ້າແກ່ຜູ້ງະພະແກະຂອງພວກເຮອ

18 และເມື່ອພວກເຮອມາຫາເຮູອເລົບດາຂອງຕຸນ ບົດາກີກລ່ວງວ່າ “ເຫຼຸດພວກເຈົ້າມາເຮົວຈັງວັນນີ້ ”

19 และພວກເຮອກລ່ວງວ່າ “ຄົນອີຍີປີຕົນ ນີ້ໄດ້ຊ່ວຍພວກລູກໃຫ້ພັນຈາກມື້ອຂອງພວກຜູ້ເລື່ອງແກະ ແລະໄດ້ຕັກນ້າຍ່ອງເພີ່ມພອໃຫ້ພວກລູກ ແລະໄດ້ໃຫ້ນ້າແກ່ຜູ້ງະພະແກະດ້ວຍ ”

20 และບົດາກລ່ວງແກ່ພວກບຸຕົຮສາວຂອງທ່ານວ່າ “ແລະເຂາຍູ່ທ່ານ ທໍາໄມພວກເຈົ້າ ຈຶ່ງທີ່ຂາຍຜູ້ນ້ຳໄວ້ ໄປເສີມເຂາມາສີ ເພື່ອເຂາຈະຮັບປະທານອາຫາຣ ”

21 และໂມເສສກີເຕີມໃຈທີ່ຈະอาศัยຢູ່ກັບ ຂາຍຜູ້ນ້ຳ ແລະ ຂາຍຜູ້ນ້ຳຍົກປົປ່ອປະຫຼວບຸຕົຮສາວຂອງທ່ານໃຫ້ແກ່ໂມເສສ

22 และนางก็คลอดບຸຕົຮຍາຍຄົນນີ້ໃຫ້ທ່ານ ແລະທ່ານເຮົາຍຊ່ອງເຂົວວ່າ ເກອຣິເຊນ ເພຣະທ່ານລ່ວງວ່າ “ຂັພເຈົ້າເປັນຄົນແປລກໜ້າໃນຕ່າງແດນ ”

(10) กจ 7:21 (11) กจ 7:23-24; อป 11:24-26 (12) กจ 7:24-25 (13) สก 25:8; กจ 7:26-28

(14) วนจ 6:27; กจ 7:27-28 (15) ปฐก 24:11; 29:2 (16) ปฐก 24:11, 13, 19; 29:6-10

(17) ปฐก 26:19-21 (18) กดา 10:29; อพย 3:1 (20) ปฐก 31:54 (21) อพย 4:25; 18:2 (22) อพย 4:20

23 และต่อมารั้นเวลาล่วงไปแล้ว กษัตริย์แห่งอียิปต์ก็สืบพระราชม์ และ ลูกหลานของอิสราเอลก็ถอนหายใจ เพราะเหตุการเป็นท่าสนั่น และพากเสาร์ร้องออก และเสียงร้องของพากเข้าขึ้นมาถึงพระเจ้า ด้วยเหตุการเป็นท่าสนั่น

24 และพระเจ้าทรงสดับฟังเสียงคร่า- คราญของพากเข้า และพระเจ้าทรงระลึกถึงพันธัญญาของพระองค์กับอันราชมั่น กับอิสอัค และกับยาโคบ

25 และพระเจ้าทอดพระเนตรลงมายังลูก หลานของอิสราเอล และพระเจ้าทรงເອ พระทัยใส่พากเข้า

บทที่ 3

พุ่มไม้ที่ไฟลุกโชนอยู่

พระเจ้าทรงเรียกโมเสส

1 บัดนี้โมเสสได้เลี้ยงฝูงแพะแกะของ เยโฮร์ฟอตาของท่าน ผู้เป็นบุหริหิตแห่ง มีเดียน และท่านได้พาฝูงแพะแกะไปด้านหลังของถิ่นทุรกันดาร และมาถึงภูเขาของ พระเจ้า คือถึงไฮเรน

2 และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ได้ ปรากฏแก่ท่านในเปลวไฟออกจากท่ามกลางพุ่มไม้ และท่านได้มองดู และดูเดิด พุ่มไม้嫩นี้มีไฟลุกโชนอยู่ และพุ่มไม้嫩นี้ ไม่ได้ถูกเผาไหม้ไป

3 และโมเสสกล่าวว่า “บัดนี้ข้าจะwareเข้าไป และดูภาพแปลงประหลาดนี้ว่า ทำไม่พุ่มไม้嫩นี้จึงไม่ถูกเผาไหม้ไป”

4 และเมื่อพระเยโฮวาห์ทอดพระเนตร เห็นว่าท่านหันมาเพื่อดู พระเจ้าจึงทรง

เรียกท่านออกมากจากท่ามกลางพุ่มไม้嫩นี้ และตรัสว่า “โมเสส โมเสส” และท่านทูลว่า “ชาพระองค์อยู่ที่นี่”

5 และพระองค์ตรัสว่า “อย่าเข้ามาใกล้ที่นี่ จงถอดรองเท้าของเจ้าออกเสียจากเท้าของเจ้า เพราะว่าสถานที่ซึ่งเจ้ายืนอยู่นี้ เป็นพื้นดินบริสุทธิ์”

6 ยิ่งกว่านั้นพระองค์ตรัสว่า “เราเป็นพระเจ้าของบิดาเจ้า เป็นพระเจ้าของอันราชมั่น เป็นพระเจ้าของอิสอัค และเป็นพระเจ้าของยาโคบ” และโมเสสหลบหน้าของท่านเสีย เพราะท่านกลัวไม่กล้ามองดูพระเจ้า

7 และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า “แน่นอนเราได้เห็นความทุกข์เชื้อญาของประชากรของเราซึ่งอยู่ในประเทศอียิปต์แล้ว และได้ยินเสียงร้องของพากเข้า เพราะเหตุพากนายงานของพากเข้า ด้วยว่าเรารู้ถึงความทุกข์โศกต่าง ๆ ของพากเข้า

8 และเราลงมาเพื่อจะช่วยพากเข้าให้รอด พ้นจากมือของคนอียิปต์ และเพื่อจะนำพากเข้าขึ้นออกมาจากแผ่นดินนี้ไปสู่แผ่นดินที่ดีและกว้างใหญ่ ไปสู่แผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ คือไปสู่สถานที่แห่งขาวဏานอัน และคนอิตไทด์ และคนอาโมไรต์ และคนเบรลลี และคนชีไวต์ และคนเยบุส

9 เพราะฉะนั้นบัดนี้ ดูเดิด เสียงร้องของลูกหลานของอิสราเอลได้มาถึงเราแล้ว และเราได้เห็นการข่มเหงซึ่งคนอียิปต์กดขี่พากเข้าแล้วด้วย

10 เพราะฉะนั้นบัดนี้ จงมาเดิด และเรา

(23) พงษ 26:7; กจ 7:34 (24) ปฐก 12:1-3; 15:13-14 (25) อพย 3:7 (1) อพย 2:16; 4:18

(2) พงษ 33:16 (3) กจ 7:31 (4) พงษ 33:16 (5) ยชว 5:15 (6) 1 พกษ 19:13; มอง 22:32

(7) อพย 1:11 (8) ปฐก 15:13-16, 19-21; 46:4; 50:24-25 (9) อพย 1:11, 13-14 (10) ปฐก 15:13-14

จะส่งเจ้าไปเฝ้าฟาร็อธ เพื่อเจ้าจะได้พำนัชของเรາ คือลูกหลานของอิสราเอล ออกมาจากอียิปต์”

11 และโมเสสทูลพระเจ้าว่า “ข้าพะรองค์ เป็นผู้ได้เล่า ซึ่งข้าพะรองค์จะไปเฝ้าฟาร็อธ และที่ข้าพะรองค์จะนำลูกหลานของอิสราเอลออกมายังอียิปต์”

12 และพระองค์ตรัสว่า “เราจะอยู่กับเจ้าเป็นแน่ และนี่จะเป็นเครื่องหมายแก่เจ้าว่า เรายังได้ส่งเจ้าไป คือเมื่อเจ้านำประชากรออกมายังอียิปต์แล้ว พากเจ้าจะปรนนิบัติพระเจ้าบนภูเขาแห่งนี้”

13 และโมเสสทูลพระเจ้าว่า “ดูเถิด เมื่อข้าพะรองค์มาหาลูกหลานของอิสราเอล และจะกล่าวแก่พากเจ้าว่า ‘พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพากท่านได้ทรงส่งข้าพะเจ้ามาหาพากท่าน’ และพากเจ้าจะกล่าวแก่ข้าพะรองค์ว่า ‘พระองค์ทรงพระนามว่าอะไร’ ข้าพะรองค์จะกล่าวอะไรแก่พากเจ้า”

14 และพระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า “เราเป็นเราเป็นผู้นั้น” และพระองค์ตรัสว่า “เจ้าจะกล่าวแก่ลูกหลานของอิสราเอลดังนี้ว่า ‘เราเป็น ได้ทรงส่งข้าพะเจ้ามาหาพากท่าน’”

ทรงเรียกโมเสสให้นำ

คนอิสราเอลออกจากอียิปต์

15 และพระเจ้าตรัสกับโมเสสยิ่งกว่านั้นว่า “เจ้าจะกล่าวแก่ลูกหลานของอิสราเอล ดังนี้ว่า ‘พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพากท่าน พระเจ้าของอับรัชมัม ของอิสราเอล ได้ทรงพบกับพากข้าพะรองค์ และบัดนี้ โปรดให้เหล่าข้าพะรองค์ พากข้าพะรองค์ขอร้องพระองค์ เดินทางไปลักสามวันเข้าในถินทุรกันดาร เพื่อพากข้าพะรองค์จะถวายเครื่องสักดิ์บูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพากข้าพะรองค์’”

พระเจ้าของอิสอัค และพระเจ้าของยาโคบ ได้ทรงส่งข้าพะเจ้ามาหาพากท่าน’ นี่เป็นนามของเราตลอดไปเป็นนิตย์ และนี่เป็นที่ระลึกของเราไปตลอดทุกช่วงอายุ

16 จงไป และรวบรวมพากผู้อ้วกูโซของคนอิสราเอลให้มาประชุมพร้อมกัน และกล่าวแก่พากเจ้าว่า ‘พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพากท่าน พระเจ้าของอับรัชมัม ของอิสราเอล และของยาโคบ ได้ปรากฏแก่ข้าพะเจ้า โดยตรัสว่า ‘แท้จริง เราได้นำเยี่ยมพากเจ้าแล้ว และได้เห็นสิ่งซึ่งถูกกระทำแก่พากเจ้าในอียิปต์’

17 และเรากล่าวไว้แล้วว่า เราจะนำพากเจ้าขึ้นออกจากความทุกข์เข็ญแห่งประเทศไทยอียิปต์ ไปยังแผ่นดินของชาวคاناอัน และคนอิตไท์ และคนอาโมไรต์ และคนเปริสซี และคนไฮไต และคนเยบุส ไปยังแผ่นดินซึ่งมีน้ำนมและน้ำผึ้งให้บริบูรณ์”

18 และพากเจ้าก็จะตั้งใจฟังเสียงของเจ้า และเจ้าจะงما คือตัวเจ้ากับพากผู้อ้วกูโซของคนอิสราเอล ฝ่ายษัตริย์แห่งอียิปต์ และพากเจ้าจะกล่าวแก่เจ้าว่า ‘พระเยโฮวาห์พระเจ้าของคนอีบราฮิม ได้ทรงพบกับพากข้าพะรองค์ และบัดนี้ โปรดให้เหล่าข้าพะรองค์ พากข้าพะรองค์ขอร้องพระองค์ เดินทางไปลักสามวันเข้าในถินทุรกันดาร เพื่อพากข้าพะรองค์จะถวายเครื่องสักดิ์บูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพากข้าพะรองค์’

19 และเราแน่ใจว่า กษัตริย์แห่งอียิปต์จะ

(11) อพย 4:10; 1 ซมอ 18:18 (12) ปฐก 31:3; อพย 4:8, 12, 15

(14) อพย 6:3; ยน 8:24 (15) สดต 30:4; 97:12 (16) ปฐก 50:24; อพย 2:25

(17) ปฐก 15:13-21; 46:4 (18) อพย 4:31; 5:1, 3 (19) อพย 5:2

ไม่ยอมปล่อยพวกเจ้าไป ไม่เลย แม้กระ-

ทั้งโดยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์

20 และเราจะเหยียดมือของเราออก และ
ประหารประเทศอียิปต์ ด้วยบรรดาการ
มหัศจรรย์ต่าง ๆ ของเรา ซึ่งเราจะทำใน
ทำมกลางประเทศนั้น และหลังจากนั้นเข้า
ก็จะยอมปล่อยพวกเจ้าไป

21 และเราจะให้ประชากรนี้เป็นที่โปรด
ปราณในสายตาของคนอียิปต์ และจะเป็น
อย่างนี้คือ เมื่อพวกเจ้าไป พวกเจ้าจะไม่
ไปมีเปล่า

22 แต่ผู้หญิงทุกคนจะขอรับมายาจากเพื่อน
บ้านของนาง และจากหญิงที่อาศัยอยู่ใน
บ้านของนาง คือบรรดาเครื่องเงินที่ประ-
ดับด้วยเพชรพลอย และบรรดาเครื่อง
ทองคำที่ประดับด้วยเพชรพลอย และเลือ-
ผ้า และพวกเจ้าจะสูบของเหล่านั้นบน
เหล่านุ่ตร้ายของพวกเจ้า และบนบุตร
สาวทั้งหลายของพวกเจ้า และพวกเจ้าจะ
รับข้าวของคนอียิปต์

บทที่ 4

การอัศจรรย์จะหยุดยั้งความไม่เชื่อ

1 และโมเสสตอบและทูลว่า “แต่เดลิด
พวกเจ้าจะไม่เชื่อข้าพระองค์ หรือตั้งใจ
ฟังเสียงของข้าพระองค์ เพราะพวกเจ้าจะ
กล่าวว่า ‘พระเยโฮวาห์ไม่ได้ทรงปราภู

แก่ท่านเลย’”

2 และพระเยโฮวาห์ได้ตรัสกับท่านว่า
“อะไรอยู่ในมือของเจ้า” และท่านทูลว่า
“ไม่เท่า”

3 และพระองค์ตรัสว่า “จงโยนไม้เท้านั้น

ลงบนพื้นดิน” และท่านก็โยนไม้เท้าลงบน
พื้นดิน และไม้เท้านั้นก็กลایเป็นงู และ
โมเสสก์หนีไปจากต่อหน้ามัน

4 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จง
เอื้อมมือของเจ้า และจับมันที่หาง” และ
ท่านก็เอื้อมมือของท่าน และจับมัน และ
มันก็กลایเป็นไม้เท้าอยู่ในมือของท่าน

5 “เพื่อพวกเจ้าจะได้เชื่อว่า พระเยโฮวาห์
พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวกเจ้า พระ
เจ้าของอับราฮัม พระเจ้าของอิสอัก และ
พระเจ้าของยาโคบ ได้ทรงปราภูแก่เจ้า
แล้ว”

6 และพระเยโฮวาห์ตรัสยังกว่านั้นแก่ท่าน
ว่า “บัดนี้ จงເຄມือของเจ้าสอดໄວ่ที่อก
ของเจ้า” และท่านก็สอดมือของท่านໄວ่ที่
อกของท่าน และเมื่อท่านซักมือนั้นออก
ดูเติด มือของท่านก็เป็นโรคเรื้อรัง ชา
เหมือนทิมะ

7 และพระองค์ตรัสว่า “จงເຄມือของเจ้า
สอดໄວ่ที่อกของเจ้าอีกครั้งหนึ่ง” และ
ท่านก็สอดมือของท่านเข้าอกของท่านอีก
และซักมือนั้นออกมากจากอกของท่าน และ
ดูเติด มือนั้นกลับกลایเป็นเหมือนเนื้อ
หนังส่วนอื่นของท่านอีก

8 “และจะเป็นไปอย่างนี้ ถ้าพวกเจ้าจะไม่
เชื่อเจ้า และไม่ตั้งใจฟังเสียงแห่งหมาย
สำคัญอันแรกนั้น พวกเจ้าก็จะเชื่อเสียง
แห่งหมายสำคัญอันหลังนั้น

9 และจะเป็นไปอย่างนี้ ถ้าพวกเจ้าจะไม่
เชื่อหมายสำคัญทั้งสองนี้ด้วย และไม่ตั้ง
ใจฟังเสียงของเจ้า เจ้าจะต้าน้ำแห่งเม่น้ำ

(20) อพย 6:6; 9:15; 11:1; 12:31-37; พนญ 6:22; นham 9:10 (21) อพย 11:3; 12:36; 1 พกษ 8:50

(22) อพย 11:2; 33:6; โญ 27:17; สภ 13:22 (5) อพย 3:6, 15; 4:31; 19:9

(6) กดาว 12:10 (7) พนญ 32:39 (8) อพย 7:6-13 (9) อพย 7:19-20

นั้นและเห็นนลงบันดินแห้ง และน้ำซึ่งเจ้าตักมาจากแม่น้ำนั้นจะกล้ายเป็นเลือดบันดินแห้งนั้น”

อาโรมจะเป็นผู้พูดแทนโมเสส

10 และโมเสสทูลพระเยโฮวาห์ว่า “โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์เป็นคนพูดไม่เก่ง ไม่ว่าในกาลก่อน หรือตั้งแต่พระองค์ได้ตรัสกับผู้รับใช้ของพระองค์แล้ว แต่ข้าพระองค์เป็นคนพูดไม่คล่อง และพูดชา”

11 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านว่า “ผู้ใดเล่าที่สร้างปักมุขย์ หรือผู้ใดเล่าทำให้เป็นใบ หรือหุ้นหัว หรือตาดี หรือตาบอด เรายอมเยาให้เป็นผู้ทำไม่ใช่หรือ

12 เพราะฉะนั้นบัดนี้ จงไปเดิน และเราจะอยู่กับปักของเจ้า และจะสอนเจ้าว่าเจ้าควรจะพูดอะไร”

13 และท่านทูลว่า “โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ขอร้องพระองค์ ขอโปรดส่งไปโดยมือของผู้ที่พระองค์จะทรงส่งไปเดิน”

14 และพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่อโมเสส และพระองค์ตรัสว่า “อา-โรมคนเลวีเป็นพี่ชายของเจ้ามิใช่หรือ เรารู้แล้วว่าเขาเป็นคนพูดเก่ง และนกจากนี้ดูเดิม เขาทำลังออกมาเพื่อจะพบกับเจ้า และเมื่อเขารေนเจ้า เขายังจะยินดีในใจของเขา

15 และเจ้าจะพูดกับเขา และใส่บรรดาถ้อยคำไว้ในปากของเข้า และเราจะอยู่กับปากของเจ้า และกับปากของเข้า และจะ

สอนพวกรเจ้าว่าพวกรเจ้าควรจะทำประการใด

16 และเขาจะเป็นผู้พูดแทนเจ้าแก่ประชากรนั้น และเขาจะเป็น คือเขาจะเป็นแก่เจ้าแทนปาก และเจ้าจะเป็นแก่เขาแทนที่ของพระเจ้า

17 และเจ้าจะสอนไม้เท้านี้ไว้ในมือของเจ้า ซึ่งโดยไม้เท้านี้เจ้าจะทำหมายสำคัญต่าง ๆ”

โมเสสกลับไปยังอียิปต์

18 และโมเสสไป และกลับไปหาเยโรทร่อตาของตน และกล่าวแก่เขาว่า “ขอให้ข้าพเจ้าไปเดิน ข้าพเจ้าขอร้องท่าน และกลับไปหาพวกรพี่น้องของข้าพเจ้า ซึ่งอยู่ในอียิปต์ และดูว่าพวกรเขายังมีชีวิตอยู่หรือไม่” และเยโรทรกล่าวแก่โมเสสว่า “จงไปอย่างสันติเดิน”

19 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสในแผ่นดินมีเดียนว่า “จงไป กลับเข้าไปในอียิปต์ เพราคนเหล่านั้นซึ่งได้แสวงหาชีวิตของเจ้านั้นตายหมดแล้ว”

20 และโมเสสได้พากภาราของตนและบุตรชายทั้งสองของตนไป และให้พวกรเขาขึ้นชีลิตัวหนึ่ง และท่านกลับไปยังแผ่นดินอียิปต์ และโมเสสก็เอามิ้นท์เทาน์ของพระเจ้าไว้ในมือของท่านไป

21 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “เมื่อเจ้าไปเพื่อกลับเข้าไปในอียิปต์ จงระวังที่เจ้าจะกระทำการมหัศจรรย์เหล่านั้นต่อหน้าฟาร็อห์ ซึ่งเราได้สืบไว้มือของเจ้าแล้ว แต่เราจะทำให้เจ่อง

(10) อพย 3:11; 4:1 (11) สดต 94:9; 146:8 (12) อสม 50:4 (13) ยนา 1:3

(14) อพย 4:27; กด 11:1, 33 (15) อพย 4:12, 30 (16) อพย 7:1-2

(18) อพย 2:21; 3:1 (19) ปฐก 46:3, 6 (20) อพย 18:3-4 (21) อพย 3:20; 11:9-10

ฟารโห์แข็งกระด้าง เพื่อเข้าจะไม่ยอมให้เหล่าประชาชนไป

22 และเจ้าจงกล่าวแก่ฟารโห์ว่า ‘พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า อิสราเอลเป็นบุตรชายของเรา คือเป็นบุตรหัวปีของเรานะ

23 และเรากล่าวแก่เจ้าว่า จงปล่อยบุตรชายของเราไป เพื่อเข้าจะได้ปรนนิบัติเรา และถ้าเจ้าปฏิเสธไม่ให้เขาไป ดูเถิด เราจะสังหารบุตรชายของเราเจ้า คือบุตรหัวปีของเจ้าเสีย’”

24 และต่อมา ระหว่างทางในที่พักแรม พระเยโฮวาห์เสด็จมาพบโมเสส และหมายจะฟ้าท่านเสีย

25 แล้วคิปปโรห์จึงหยิบหินคอมันหนึ่ง และตัดหนังหุ่มปลายองคชาตบุตรชายของตนออก และทิ้งมันลงที่เท้าของท่าน และกล่าวว่า “แท้จริง ท่านเป็นสามีที่ทำให้โลหิตตกแก่ข้าพเจ้า”

26 ดังนั้นพระองค์จึงทรงปล่อยท่านไป แล้วนางกล่าวว่า “ท่านเป็นสามีที่ทำให้โลหิตตก เพราะเหตุการข้าสูญนัตนั้น”

อาโรมและคนอิสราเอลเชื่อโมเสส

27 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับอาโรมว่า “จงเข้าไปในถิ่นทุรกันดารเพื่อพบกับโมเสส” และเขาก็ไป และพบกับท่านในภูเขาของพระเจ้า และจูบท่าน

28 และโมเสสได้เล่าให้อาโรมฟังถึงบรรดาพระธรรมรัศของพระเยโฮวาห์ผู้ได้ทรงส่งตนไป และถึงหมายสำคัญทั้งสิ้นซึ่งพระองค์ได้ทรงบัญชาท่าน

29 และโมเสสกับอาโรมก็ไป และรวม

รวมบรรดาผู้อ้าวโโซของลูกหลานของอิสราเอลมาพร้อมกัน

30 และอาโรมกล่าวบรรดาพระธรรมรัศทั้งสิ้นซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่โมเสสแล้ว และได้ทำหมายสำคัญเหล่านั้นในสายตาของประชาชน

31 และประชาชนก็เชื่อ และเมื่อพากษาได้ยินว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงเยี่ยมเยียนลูกหลานของอิสราเอล และพระองค์ได้กอดพระเนตรเห็นความทุกข์เข็ญของพากษาแล้ว พากษาจึงก้มศีรษะของตนลงและน้ำสกการ

บทที่ 5

โมเสสเข้าเฝ้าฟารโห์

ภาระของคนอิสราเอลเพิ่มมากขึ้น

1 และภายหลังโมเสสกับอาโรมเข้าเฝ้าและทูลฟารโห์ว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า ‘จงปล่อยประชาชนของเราไป เพื่อพากษาจะทำการเลี้ยงดูวายแก่เราในถิ่นทุรกันดาร’”

2 และฟารโห์ตรัสว่า “พระเยโฮวาห์เป็นผู้ใดเล่า ที่เราระจะเชื่อฟังเสียงของพระองค์เพื่อปล่อยคนอิสราเอลไป เราไม่รู้จักพระเยโฮวาห์ และเราจะไม่ยอมปล่อยคนอิสราเอลไป”

3 และเขาก็ทรงส่องทูลว่า “พระเจ้าของคนอิสราเอลได้ทรงพบกับพากษาพระองค์ โปรดให้พากษาพระองค์ไป พากษาพระองค์ขอร้องพระองค์ ในการเดินทางสามวันเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร และถวายเครื่องสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพากษาพระ

(22) อพย 5:1 (23) อพย 11:5; 12:29 (24) ปฐก 17:14 (25) อพย 2:21; 18:2; ยชว 5:2-3

(27) อพย 3:1; 4:14; 18:5 (28) อพย 4:8-9 (29) อพย 3:16; 12:21 (30) อพย 4:15-16

(31) ปฐก 24:26 (1) อพย 3:18; 7:16; 10:9 (2) อพย 3:19; 7:14 (3) อพย 3:18; 4:24; 7:16; 9:15

องค์ เกรงว่าพระองค์จะทรงลงโทษพวกข้าพระองค์ด้วยโรคภัยหรือด้วยดาบ”
 4 และกษัตริย์แห่งอียิปต์ตรัสกับเขาว่า “สองว่า “ทำไม่พากเจ้า โมเสสกับอาโรน ให้ประชาชนรับฟังทั้งการงานต่าง ๆ ของพากเขาเสีย พากเจ้าจงกลับไปรับภาระงานของพากเจ้า”
 5 และฟาโรห์ตรัสว่า “ดูเถิด บัดนี้ประชาชนในแผ่นดินนี้มีมาก และเจ้าทั้งสอง ทำให้พากเขายุ่ดพักจากภาระงานของพากเขาเสีย”
 6 และฟาโรห์มีพระบัญชาสั่งพากนายงาน ของประชาชน และนายกองทั้งหลายของพากเขาในวันนั้นเอง โดยตรัสว่า
 7 “พากเจ้าย่าให้ฟังแก่ประชาชนอีกต่อไปเพื่อใช้ทำอธิษฐานแต่ก่อน แต่จะให้พากเข้าไปและเก็บฟังสำหรับพากเขาเอง
 8 และจำนวนอธิษฐานหลาย ซึ่งพากเขาได้ทำแต่ก่อนนั้น พากเจ้าก็จะกำหนดให้พากเขาราทำ พากเจ้าย่าลดจำนวนน้อยลง เนื่องจากพากเขาก็ร้อง โดยกล่าวว่า ‘ขอให้พากข้าพระองค์ไปและถวายเครื่องสัตว์บุชาแด่พระเจ้าของพากข้าพระองค์’
 9 จงจัดทางานให้พากเขารามากกว่าแต่ก่อน เพื่อพากเขาก็จะทำงานหนักในงานนั้น และอย่าให้พากเขาใส่ใจบรรดาคำพูดเหลาให้”
 10 และพากนายงานของประชาชนก็ออกไป และนายกองทั้งหลายของพากเขา

และพากเขากล่าวแก่ประชาชนนั้น โดยกล่าวว่า “ฟาโรห์รับสั่งดังนี้ว่า ‘เราจะไม่ยอมให้ฟังแก่พากเจ้าเลย 11 พากเจ้าจงไป ไปເຫັນມາເອງຕາມແຕ່ພວກເຈົ້າຈະຫາມາໄດ້ ແຕ່ຈານຂອງພວກເຈົ້ານີ້ຈະໄມ່ລົດໜ່ອນໃຫ້ເລຍ’”
 12 ดังนั้นประชาชนจึงแยกย้ายกันไปทั่วแผ่นดินอียิปต์ทั้งหมดเพื่อเก็บตอฟางมาแทนฟาง
 13 และพากนายงานก็เร่งรัดพากเข้า โดยกล่าวว่า “จะทำงานของพากเจ้าให้ครบถ้วนโดยเด็ด คืองานประจำวันของพากเจ้า เมื่อไอนเมื่อยังมีฟางอยู่”
 14 และพากนายกองของลูกหลานของอิสราเอล ซึ่งพากนายงานของฟาโรห์ได้ตั้งให้อยู่เหนือพากเขานั้น ก็ลูกโบยตีและถูกถามว่า “ทำไมพากเจ้าจึงไม่ได้ทำงานของพากเจ้าให้ครบถ้วน ในการทำอธิษฐานเมื่อวานนี้และวันนี้ เมื่อไอนแต่ก่อน”
 15 แล้วพากนายกองของลูกหลานของอิสราเอลจึงมาและร้องทูลต่อฟาโรห์ โดยทูลว่า “ทำไมพระองค์จึงทรงปฏิบัติเช่นนี้ กับพากผู้รับใช้ของพระองค์”
 16 ไม่ได้ให้ฟังแก่พากผู้รับใช้ของพระองค์เลย และพากเขากล่าวกับพากเราว่า ‘จะทำอธิษฐาน’ และดูเถิด พากผู้รับใช้ของพระองค์ลูกโบยตี แต่ความผิดอยู่ที่คนของพระองค์เอง”
 17 แต่ฟาโรห์ตรัสว่า “พากเจ้าเกียจคร้าน พากเจ้าเกียจคร้าน เพระฉะนั้น พากเจ้าจึงกล่าวว่า ‘ขอให้พากข้าพระองค์

(4) อพย 1:11; 2:11; 6:6 (5) อพย 1:7, 9

(6) อพย 1:11; 3:7 (7) อพย 1:14

(14) อพย 5:6; อสย 10:24

ไป และถวายเครื่องสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์

18 เหตุฉะนั้นบัดนี้ จงไปและทำงาน ด้วยว่าฟางนั้นจะไม่ให้พวกรเจ้าเลย แต่พวกรเจ้า จะต้องจัดส่งจำนวนอิฐให้ครบถ้วน”

19 และพวกรนายกองของลูกหลานของอิสราเอลได้เห็นว่าพวกรเข้ายื่นในรูปการณ์ อันชั่วร้ายแล้ว หลังจากมีการกล่าวว่า “พวกรเจ้าต้องไม่ลดหย่อนเลยลักษณะจากจำนวนอิฐของพวกรเจ้าแห่งงานประจำวันของพวกรเจ้า”

20 และพวกรเข้าได้พับกับโมเสสกับอาโรน ผู้ซึ่งยืนอยู่กลางทาง ขณะที่พวกรเขากล่าวจากการเข้าเฝ้าฟารโห์

21 และพวกรเขากล่าวแก่ท่านทั้งสองว่า “ขอพระเยโฮวาห์ที่อุดพระเนตรพวกรท่าน และพิพากษา เพราะพวกรท่านได้กระทำให้พวกรเราเป็นกลิ่นที่น่ารังเกียจในสายพระเนตรของฟารโห์ และในสายตาของข้าราชการของพระองค์ เพื่อເຄาດามใส่มือพวกรเข้าให้สั่งหารพวกรเราเสีย”

22 และโมเสสได้กลับไปเฝ้าพระเยโฮวาห์ และพูดว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ทำไม่พระองค์ทรงกระทำการร้ายยิ่งนักแก่ประชาชนนี้ ทำไม่พระองค์จึงทรงล่งข้าพระองค์มา

23 เพราะว่าตั้งแต่ข้าพระองค์มาเฝ้าฟารโห์เพื่อทูลในพระนามของพระองค์แล้ว ฟารโห์ก็ทำความชั่วร้ายแก่ประชาชนนี้ และพระองค์ก็ไม่ได้ทรงช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นเลย”

บทที่ 6

พระเจ้าทรงย้ำเตือนถึง

พันธสัญญาที่ทำไว้กับโมเสส

1 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “บัดนี้เจ้าจะได้เห็นว่าเราจะทำอะไรแก่ฟารโห์ เพราะด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ เขาจะปล่อยพวกรเข้าไป และด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ เขายจะไล่พวกรเขากลับไปจากแผ่นดินของเข้า”

2 และพระเจ้าทรงกล่าวแก่โมเสส และตรัสแก่ท่านว่า “เราเป็นพระเยโฮวาห์”

3 และเราได้ปรากฏแก่อับราฮัม แก่อิสอัก และแก่ยาโคบ โดยนามแห่งพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ แต่โดยนามของเราก็อพระเยโฮวาห์ เราไม่ได้เป็นที่รู้จักแก่พวกรเข้า

4 และเราได้ตั้งพันธสัญญาของเราวิกับพวกรเข้าด้วย ว่าจะยกแผ่นดินคนาอันให้แก่พวกรเข้า เป็นแผ่นดินแห่งการอาศัยอยู่ของพวกรเข้า ซึ่งที่นั่นพวกรเขายังคงเป็นพวกรคนแปลกหน้า

5 และเราได้ยินเลียงครั้งคราวของลูกหลานของอิสราเอลด้วย ซึ่งคนอียิปต์ทำให้ตกเป็นทาสต่อไป และเราได้ระลึกถึงพันธสัญญาของเรา

6 เหตุฉะนี้จกกล่าวแก่ลูกหลานของอิสราเอลว่า ‘เราเป็นพระเยโฮวาห์ และเราจะนำพวกรเจ้าออกมากจากการอยู่ใต้ภาระงานหน่ายนั้นของคนอียิปต์ และเราจะให้พวกรเจ้าพ้นจากการเป็นทาสของพวกรเข้า และเราจะถ่่พวกรเจ้าไว้ด้วยพระกรที่เหยียดออก และด้วยการพิพากษาอันใหญ่โตทั้ง

(21) อพย 6:9; 14:11; 15:24; 16:2 (1) อพย 3:19; 12:31, 33, 39

(3) ปฐก 17:1; 35:9; 48:3; กดาว 24:4; สดด 68:4

(4) ปฐก 12:7; 15:18; 17:4, 7-8; 26:3; 28:4, 13 (5) อพย 2:24 (6) พญ 6:12

หมาย

- 7 และเราจะรับพวกเจ้าให้เป็นประชากรของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของพวกเจ้า และพวกเจ้าจะทราบว่า เราเป็นพระเยโฮวาท์พระเจ้าของพวกเจ้า ผู้ซึ่งนำพวกเจ้าออกมายังการอยู่ใต้ภาระงานเหล่านั้นของคนอีสปต์
- 8 และเราจะนำพวกเจ้าเข้าไปในแผ่นดินนั้น เกี่ยวกับชั่วเราราได้ปฏิญาณไว้ว่าจะยกมันให้แก่ก่อับราהัม แก่อิสอัก และแก่ยาโคบ และเราจะให้แผ่นดินนั้นแก่พวกเจ้า เป็นมรดก เราเป็นพระเยโฮวาท”
- 9 และโมเสสกล่าวเรื่องนั้นแก่ลูกหลานของอิสราเอล แต่พวกเขาไม่ได้ตั้งใจฟังโมเสสเพราความปวดร้าวแห่งวิญญาณ และเพราการตกเป็นทาสอันทารุณ
- 10 และพระเยโฮวาททรงกล่าวแก่โมเสสโดยตรัสว่า
- 11 “จงเข้าเฝ้า จงกล่าวแก่ฟาร็อกษตريย์ แห่งอีสปต์ ว่าให้เข้าปล่อยลูกหลานของอิสราเอลไปจากแผ่นดินของเขาก"
- 12 และโมเสสกราบถูลต่อพระพักตร์พระเยโฮวาท โดยถูลว่า “ดูแลดี ลูกหลานของอิสราเอลก็ไม่ได้ตั้งใจฟังข้าพระองค์ แล้วฟาร็อกษตريย์จะฟังข้าพระองค์ได้อย่างไร ผู้มีริมฝีปากที่ไม่ได้เข้าสุหนัต”
- 13 และพระเยโฮวาทตรัสกับโมเสสและกับอาโรวน และให้คำจำกัดแก่ท่านทั้งสองสำหรับลูกหลานของอิสราเอล และสำหรับฟาร็อกษตريย์แห่งอีสปต์ว่า ให้พาลูกหลานของอิสราเอลออกจากแผ่นดิน

อีสปต์

หัวหน้าครอบครัว

ของคนอิสราเอล

- 14 เหล่านี้เป็นพวกหัวหน้าแห่งวงศ์วานบรรพบุรุษของพวกเขา บุตรชายทั้งหลายของรูเบน บุตรหัวปีของอิสราเอล คือ ยาโนค และปัลลู เฮสโрон และคารเมล เหล่านี้เป็นครอบครัวต่าง ๆ ของรูเบน
- 15 และบุตรชายทั้งหลายของลิเมโอนคือ เยมูเอล และยาเมิน และโอหาด และยาคีน และโคหาร และชาอูลบุตรชายของหมุยง ชาวนานอัน เหล่านี้เป็นครอบครัวต่าง ๆ ของลิเมโอน
- 16 และเหล่านี้เป็นชื่อบุตรชายทั้งหลายของเลวีตามพงศ์พันธุ์ของพวกเขา คือ เกอเรชีน และโคษา และเมราี และปีทั้งหลายแห่งชีวิตของเลวีนั้นคือหนึ่งร้อยสามสิบเจ็ดปี
- 17 บุตรชายทั้งหลายของเกอเรชีนคือ ลิบัน และชิมอี ตามครอบครัวต่าง ๆ ของพวกเขา
- 18 และบุตรชายทั้งหลายของโคยาทคือ อ้มราม และอิสยาэр และເອີໂປຣນ และອุสเซอel และปีทั้งหลายแห่งชีวิตของโคยาทคือหนึ่งร้อยสามสิบสามปี
- 19 และบุตรชายทั้งหลายของเมราีคือ มาฮาลี และมูชี เหล่านี้เป็นครอบครัวต่าง ๆ ของเลวีตามพงศ์พันธุ์ของพวกเขา
- 20 และอ้มรามได้รับโยเคเบดน้องสาวบิดาของตนมาเป็นภรรยา และนางคลอดอาโรวนและโมเสสให้แก่เข้า และปีทั้งหลาย

(7) อพยพ 5:4-5; 29:45-46; 2 ชมอ 7:24 (8) ปฐก 15:18; 26:3 (9) อพยพ 2:23; 5:21

(12) ยรม 1:6 (13) พบญ 31:14 (14) ปฐก 46:9 (15) ปฐก 46:10 (16) ปฐก 46:11

(17) 1 พศด 6:17 (18) 1 พศด 6:2 (19) 1 พศด 6:9 (20) อพยพ 2:1-2; กดา 26:59

- แห่งชีวิตของอัมรามคือหนึ่งร้อยสามสิบ
เจ็ดปี
- 21 และบุตรชายทั้งหลายของอิสราเอลคือ⁽²¹⁾
โคราช และเนเฟก และศิคิรี
- 22 และบุตรชายทั้งหลายของอุสซีเยลคือ⁽²²⁾
มิชาเอล และเอลชาฟาน และลิธรี
- 23 และอาโอนได้รับเอลีเซบา บุตรสาว
ของอัมมานาดับ น้องสาวของนาโชน มา
เป็นภรรยา และนางคลอดนาดับ และ
อาบีสู อเลออาชาร์ และอิรามาร์ให้แก่เขา
- 24 และบุตรชายทั้งหลายของโคราชคือ⁽²³⁾
อัสสีร และเอลคานาห์ และอาบียาสاف
เหล่านี้เป็นครอบครัวต่าง ๆ ของคน
โคราช
- 25 และเอลเอชาร์บุตรชายของอาโอน
ได้รับบุตรสาวคนหนึ่งของปูทิเอลมาเป็น⁽²⁴⁾
ภรรยา และนางคลอดฟีเนหัสให้แก่เขา
เหล่านี้เป็นพวกรหัวน้ำแห่งบรรพบุรุษ
ของคนเลเวิตามครอบครัวต่าง ๆ ของพวกร
เขา
- 26 นี่แหลกคืออาโอนและโมเสส ที่พระ⁽²⁵⁾
เยโฮวาห์ได้ตรัสแก่พวกรเขาว่า “จงพา⁽²⁶⁾
ลูกหลานของอิสราเอลออกจากแผ่นดิน
อียิปต์ตามหมู่เหล่าต่าง ๆ ของพวกรเขาก”
- 27 สองคนนี้แหลกเป็นผู้ชั่วกราบบุลฟ่า-⁽²⁷⁾
โรหักซ์ตรีแห่งอียิปต์ เพื่อพาลูกหลาน
ของอิสราเอลออกจากอียิปต์ นี่แหลก
คือโมเสสและอาโอนนั้น
- 28 และต่อมาในวันเมื่อพระเยโฮวาห์ตรัส⁽²⁸⁾
กับโมเสสในแผ่นดินอียิปต์นั้น
- 29 พระเยโฮวาห์ได้ทรงกล่าวแก่โมเสส⁽²⁹⁾

โดยตรัสว่า “เราเป็นพระเยโฮวาห์ เจ้า
จะกล่าวแก่ฟาร็อกษัตริย์แห่งอียิปต์ทุก
อย่างที่เรากล่าวแก่เจ้า”

30 และโมเสสกราบบุลต่อพระพักตร์พระ⁽³⁰⁾
เยโฮวาห์ว่า “ดูเดิด ข้าพระองค์เป็นคนมี
ริมฝีปากที่ไม่ได้เข้าสูบนัต และฟาร็อกจะ
ตั้งใจฟังข้าพระองค์ได้อย่างไร”

บทที่ 7

พระเจ้าจะทรงทำให้ ใจของฟาร็อกแข็งกระด้างไป

1 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า⁽¹⁾
“ดูซึ่ง เราได้ตั้งเจ้าไว้เป็นพระเจ้าองค์หนึ่ง
ต่อฟาร็อก และอาโอนเพื่อช่วยของเจ้าจะเป็น
ผู้พยากรณ์ของเจ้า

2 เจ้าจะกล่าวทุกสิ่งที่เรانبัญชาเจ้า
และอาโอนเพื่อช่วยของเจ้าจะกล่าวแก่ฟาร็อก
เพื่อให้เขารับรู้ถึงลูกหลานของอิสราเอล
ออกไปจากแผ่นดินของเขา

3 และเราจะทำให้ใจของฟาร็อกแข็งกระด้างไป⁽²⁾ และจะทวีบรรดาหมายสำคัญของ
เราระบุการมหัศจรรย์ทั้งหลายของเราให้
มากขึ้นในแผ่นดินอียิปต์

4 แต่ฟาร็อกจะไม่ตั้งใจฟังเจ้า เพื่อเราจะ
วางมือของเราเหนือประเทศอียิปต์ และ⁽³⁾
พาหมู่เหล่าต่าง ๆ ของเรารับรู้ถึงลูกหลาน
ของอิสราเอลประชากรของเรา ออกมานา
จากแผ่นดินอียิปต์โดยการพิพากษาอัน⁽⁴⁾
ใหญ่โดยทั้งหลาย

5 และคนอียิปต์จะทราบว่าเราเป็นพระเย⁽⁵⁾
โฮวาห์ เมื่อเราเหยียดมือของเรารือก
เหนืออียิปต์ และพาลูกหลานของอิสรา-

(21) 1 พศด 6:37-38 (22) ลนต 10:4 (23) อพย 28:1 (24) กดา 26:11 (26) อพย 5:1; 7:4

(27) อพย 6:13 (29) อพย 6:11; 7:2 (30) อพย 4:10; 6:12 (1) อพย 4:15-16; ยรม 1:10

(2) อพย 4:15; พบญ 18:18 (3) อพย 4:7, 21; 9:12 (4) อพย 3:19-20 (5) อพย 3:20; 6:6

- เอลออกมานจากท่ามกลางพากษา”
- 6 และโมเสสกับอาโรมได้กระทำการตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาท่านทั้งสอง ท่านทั้งสองได้กระทำการตามนั้น
- 7 และโมเสสมีอายุแปดสิบปี และอาโรม มีอายุแปดสิบสามปี เมื่อท่านทั้งสองไปทูลฟารอนทันนั้น
- 8 และพระเยโฮวาห์ทรงกล่าวแก่โมเสส และอาโรม โดยตรัสว่า
- 9 “เมื่อฟารอนจะกล่าวแก่เจ้าทั้งสอง โดยกล่าวว่า ‘จงแสดงการอัศจรรย์พิสูจน์งานของพากเจ้า’ และเจ้าจะงกล่าวแก่อาโรมว่า ‘เจาไม่เท้าของท่านและโยนไม่เท้านั้นลงต่อหน้าฟารอน’ และไม่เท้านั้นจะกล่าวเป็นญู”
- ไม่เท้าของอาโรมกล้ายเป็นญู
- 10 และโมเสสกับอาโรมเข้าไปเฝ้าฟารอน และท่านทั้งสองกระทำการตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชา และอาโรมโยนไม่เท้าของท่านลงต่อพระพักตร์ฟารอน และต่อหน้าข้าราชการทั้งปวงของพระองค์ และไม่เท้านั้นก็กล้ายเป็นญู
- 11 แล้วฟารอนก็เรียกพากนักประชัญ และพากนักวิทยาคมมาด้วย บัดนี้พากนักแสดงกลแห่งอียิปต์ พากเขาก็ทำในลักษณะเดียวกันด้วยเลือกกลังหอยของตน เช่นกัน
- 12 ด้วยว่าพากเขากลุกคนโยนไม่เท้าของตนลง และไม่เท้าเหล่านั้นก็กล้ายเป็นญู แต่ไม่เท้าของอาโรมได้กลืนกินไม่เท้าของพากเขามีความดี

13 และพระองค์ทรงทำให้พระทัยของฟารอนแข็งกระด้างไป เพื่อว่าฟารอนจะไม่ยอมตั้งใจฟังท่านทั้งสอง ตามที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้แล้ว

น้ำกล้ายเป็นเลือด

14 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “ใจของฟารอนแข็งกระด้าง เขาปฏิเสธที่จะปล่อยประชาชนไป

15 เจ้าจงไปเฝ้าฟารอนในเวลาเช้า ดูเกดิ เขายกกำลังออกไปที่น้ำนั้น และเจ้าจะยืนคุยกับอยู่ที่ริมฝั่งแม่น้ำนั้นก่อนเขามา และไม่เท้าซึ่งถูกทำให้กล้ายเป็นญูนั้น เจ้าจะเอามาในมือของเจ้า

16 และเจ้าจะกล่าวแก่เขาว่า ‘พระเยโฮวาห์พระเจ้าของชาวยิบรูได้สั่งข้าพระองค์ มาเฝ้าพระองค์ โดยมีพระดำรัสว่า “จงปล่อยประชาชนของเราไป เพื่อพากษาจะปรนนิบัติเราในอิ่มทุกนัดาร และดูเกดิจนบันนี้เจ้าก็ยังไม่ยอมฟัง”

17 พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “ในการนี้เจ้าจะทราบว่า เราเป็นพระเยโฮวาห์ ดูเกดิ เราจะเอาไม่เท้าที่อยู่ในมือของเรานั้นตีบนน้ำทั้งหลายซึ่งอยู่ในแม่น้ำนั้น และน้ำเหล่านั้นจะกล้ายเป็นเลือด

18 และปลาที่อยู่ในแม่น้ำนั้นจะตาย และแม่น้ำนั้นจะลุกกลิ่นเหม็น และคนอียิปต์ จะเกลียดชังที่จะดื่มน้ำจากแม่น้ำนั้น””

19 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงกล่าวแก่อาโรมว่า ‘เจาไม่เท้าของท่าน และเหยียดมือของท่านออกหนีอน้ำทั้งหลายแห่งอียิปต์ เนื้อบรรดาล้ำารของ

(6) อพย 7:2 (7) กดาว 33:39; พนัญ 29:5 (9) อพย 4:2-3, 17 (10) อพย 4:3; 7:9

(11) ปฐก 41:8 (14) อพย 8:15; 10:1, 20 (15) อพย 2:5; 4:2-3; 7:10 (16) อพย 3:12-13, 18

(17) อพย 4:9; 5:2; 7:5, 20 (18) อพย 7:24 (19) อพย 8:5-6, 16; 9:22

พวกเข้า เห็นอเม่น้ำทั้งหลายของพวกเข้า และเห็นอบรรดาสารน้ำของพวกเข้า และเห็นอเองน้ำทั้งหมดของพวกเข้า เพื่อน้ำ เหล่านั้นจะกล้ายเป็นเลือด และเพื่อจะมี เลือดทั่วทั้งแผ่นดินอียิปต์ทั้งสิ้น ทั้ง ในบรรดาภานะไม้และในภานะหินทั้ง หลาย”

20 และโมเสสกับอาโรนได้กระทำดังนี้นั่น ตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชา และท่านยกไม้เท้าขึ้นและตีน้ำทั้งหลายที่อยู่ ในแม่น้ำนั้น ในสายพระเนตรของฟาร็อห์ และในสายตาของพวกข้าราชการของฟาร็อห์ และน้ำทั้งหลายที่อยู่ในแม่น้ำนั้นก็ กล้ายเป็นเลือดทั้งสิ้น

21 และปลาที่อยู่ในแม่น้ำนั้นก็ตาย และแม่น้ำนั้นส่งกลิ่นเหม็น และคนอียิปต์ไม่ สามารถดื่มน้ำแห้งแม่น้ำนั้น และมีเลือด ทั่วทั้งแผ่นดินอียิปต์ทั้งสิ้น

22 และพวนักแสดงกลแห่งอียิปต์ได้ กระทำดังนั้นด้วยเล่ห์กลทั้งหลายของพวก เข้า และพระทัยของฟาร็อห์ก็แข็งกระด้าง และฟาร็อห์ไม่ตั้งใจฟังท่านทั้งสอง ตามที่ พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้

23 และฟาร็อห์ทรงหันไปและเดี๊ยวเข้าใน พระราชวังของพระองค์ และพระองค์ไม่ ได้ให้พระทัยในเหตุการณ์นี้ด้วย

24 และคนอียิปต์ทั้งปวงก็ชุดรอบริมแม่ น้ำนั้นเพื่อหาน้ำดื่ม เพราะพวกเขามาไม่ สามารถดื่มน้ำแห้งแม่น้ำนั้นได้

25 และครูบกำหนดเจ็ดวัน นับตั้งแต่พระ เยโฮวาห์ได้ทรงทำลายแม่น้ำนั้น

บทที่ 8

กัยพิบัติจากฝูงกบ

1 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จง ไปเฝ้าฟาร็อห์ และกล่าวแก่เขาว่า ‘พระเย โฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “จงปล่อยประชาชน ของเรามาไป เพื่อพวกเขาก็จะได้ปรนนิบัติเรา”

2 และถ้าเจ้าปฏิเสธที่จะให้พวกเขามาไป ดู เดิม เราจะโใจติบรรดาเขตแดนของเจ้า ด้วยฝูงกบ

3 และแม่น้ำจะออกฝูงกบอย่างล้นเหลือ ซึ่งจะขึ้นไปและเข้ามาอยู่ในวังของเจ้า และในห้องนอนของเจ้า และบนที่นอน ของเจ้า และเข้าในบ้านข้าราชการทั้ง หลายของเจ้า และบนประชาชนของเจ้า และเข้า ในอ่างข่ายแบ่งทั้งหลายของเจ้า และเข้า ในอ่างข่ายแบ่งทั้งหลายของเจ้า

4 และฝูงกบนั้นจะขึ้นมาทั้งบนตัวเจ้า และบนตัวประชาชนของเจ้า และบนตัวข้า ราชการทั้งสิ้นของเจ้า””

5 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จง กล่าวแก่อารอนว่า ‘จงเหยียดมือของท่าน พร้อมกับไม้เท้าของท่านออกหนีอิสราเอล ทั้งหลาย เห็นอบรรดาแม่น้ำ และเห็นอ สารน้ำเหล่านั้น และจงทำให้ฝูงกบขึ้นมา บนแผ่นดินอียิปต์’”

6 และอาโรนได้เหยียดมือของท่านออก หนีอเม่น้ำทั้งหลายแห่งอียิปต์ และฝูงกบก็ ขึ้นมา และปกคลุมแผ่นดินอียิปต์

7 และพวนักแสดงกลได้กระทำดังนั้น ด้วยเล่ห์กลทั้งหลายของพวกเข้า และนำ ฝูงกบขึ้นมาบนแผ่นดินอียิปต์

(20) อพย 17:5 (21) อพย 7:18 (22) อพย 3:19; 7:3, 11; 8:7

(1) อพย 3:12, 18 (2) อพย 7:14; 9:2; วา 16:13 (3) สดด 105:30

(5) อพย 7:19 (6) สดด 78:45; 105:30 (7) อพย 7:11, 22

8 แล้วฟาร์โห์ทรงเรียกโมเสสกับอาโรนมา และตรัสว่า “จงถูลวิจวณพระเยโฮวาห์ เพื่อพระองค์จะทรงบันดาลให้ผู้งดงามไป เสียจากเรา และจากประชาชนของเรา และเราจะยอมปล่อยให้ประชากรเหล่านั้นไป เพื่อพวกเขاجะได้ถวายเครื่องสัตวบูชา แด่พระเยโฮวาห์”

9 และโมเสสทูลฟาร์โห์ว่า “ข้าพระองค์ได้รับเกียรติมาก เวลาใดที่ข้าพระองค์ควรร่วง วอนเพื่อพระองค์ และเพื่อพวกข้าราชการ ของพระองค์ และเพื่อประชาชนของพระองค์ เพื่อให้ทรงทำลายผู้งดงามไปเสียจาก พระองค์ และราชสำนักทั้งหลายของพระองค์ เพื่อพวกมันจะเหลืออยู่ในแม่น้ำนั้น เท่านั้น”

10 และพระองค์ตรัสว่า “พรุ่งนี้” และ โมเสสทูลว่า “ขอให้เป็นไปตามคำตรัส ของพระองค์เด็ด เพื่อพระองค์จะได้ทราบ ว่าไม่มีผู้ใดเหมือนพระเยโฮวาห์พระเจ้า ของพวกข้าพระองค์”

11 และผู้งดงามจะไปจากพระองค์ และจาก ราชสำนักทั้งหลายของพระองค์ และจาก พวกข้าราชการของพระองค์ ผู้งดงามนั้นจะเหลืออยู่ ในแม่น้ำนั้นเท่านั้น”

ผู้งดงามในแผ่นดินอียิปต์

12 และโมเสสกับอาโรนทูลลาไปจากฟาร์โห์ และโมเสสร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ เพาะเหตุผู้งดงามซึ่งพระองค์ได้ทรงนำมา ต่อสู้กับฟาร์โห์

13 และพระเยโฮวาห์ทรงทำตามคำทูลขอ

ของโมเสส และผู้งดงามเหล่านั้นก็ตายจาก บ้านทั้งหลาย จากหมู่บ้านต่าง ๆ และจาก บรรดาทุ่งนา

14 และพวกเขาก็เก็บชาอกบไว้เป็น กอง ๆ และแผ่นดินก็เหม็นตลอดไป

15 แต่เมื่อฟาร์โห์ทรงเห็นว่าความเดือด ร้อนบรรเทาลงแล้ว พระองค์ก็ทำให้พระ ทัยของพระองค์แข็งกระด้าง และไม่ยอม ตั้งใจฟังท่านทั้งสอง ตามที่พระเยโฮวาห์ ได้ตรัสไว้แล้ว

ภัยพิบัติจากเหา

16 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงกล่าวแก่อาโรนว่า ‘จงเหยียดไม้ม亥้า ของท่านออก และตีผุ่นแห้งแผ่นดิน เพื่อ ให้ผุ่นดินนั้นกลایเป็นเหาทั่วทั้งแผ่นดิน อียิปต์’”

17 และท่านทั้งสองก็กระทำดังนั้น ด้วยว่า อาโรนเหยียดไม้ม亥้าของท่านออกพร้อมกับ ไม้เท้าของท่าน และตีผุ่นแห้งแผ่นดินนั้น และผุ่นดินก็กลایเป็นเหาในมนุษย์ และ ในสัตว์ทั้งปวง ผุ่นดินทั้งหมดแห้งแผ่น ดินนั้นกลایเป็นเหาทั่วทั้งแผ่นดินอียิปต์

18 และพวกนักแสดงกลได้กระทำดังนั้น ด้วยเล่ห์กลทั้งหลายของพวกเขามีเพื่อทำ ให้เกิดเหา แต่พวกเขาก็ทำไม่ได้ ดังนั้นจึง มีพวกเหาอยู่บ่นมนุษย์และบนสัตว์

19 แล้วพวกนักแสดงกลทูลฟาร์โห์ว่า “นี่ เป็นน้ำพระหัตถ์ของพระเจ้า” และพระ ทัยของฟาร์โห์ก็แข็งกระด้าง และพระองค์ ไม่ตั้งใจฟังท่านทั้งสอง ตามที่พระเย霍 วาห์ได้ตรัสไว้แล้ว

(8) อพย 8:28; 9:28; 10:8, 17, 24 (10) อพย 9:14; 15:11; พญ 4:35, 39; 33:26; 2 ชม 7:22

(12) อพย 8:30; 9:33; 10:18 (15) อพย 7:14, 22; 9:34

(18) อพย 7:11-12; 8:7 (19) อพย 7:5; 8:15; 10:7; 1 ชม 6:3, 9

ภัยพิบัติจากฝุ่นแมลง

- 20 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงลูกขึ้นแต่เช้าและยืนต่อหน้าฟารโห์ ดูแลให้เขากำลังมาที่น้ำ้นั้น และจะกล่าวแก่ เขายาว่า ‘พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า “จงปล่อยประชากรของเรามาไป เพื่อพวกเขاجะได้ปรนนบติเรา”
- 21 มีฉะนั้น ถ้าเจ้าไม่ยอมปล่อยประชากร ของเรามาไป ดูแลให้ เราจะส่งฝุ่นแมลงมาไถ่ ตอนเจ้า และได้ตอมพวกข้าราชการของ เจ้า และได้ตอมประชาชนของเจ้า และเข้า ไปในราชสำนักทั้งหลายของเจ้า และบ้าน เรือนทั้งหลายของคนอียิปต์จะเต็มไปด้วย ฝุ่นแมลง และพื้นดินที่พวกเขายื่นบ่นนั้น ด้วย
- 22 และในวันนั้นเราจะแยกแผ่นดินโก- เชนออก ซึ่งประชากรของเราอาศัยอยู่นั้น เพื่อจะไม่มีฝุ่นแมลงอยู่ที่นั่น เพื่อเจ้าจะ ได้ทราบว่าเราเป็นพระเยโฮวาห์ ในท่าม กกลางแผ่นดินโลก
- 23 และเราจะวางการแบ่งแยกระหว่าง ประชากรของเรา กับประชากรของเจ้า ใน วันพรุ่งนี้หมายสำคัญนี้จะบังเกิดขึ้น””
- 24 และพระเยโฮวาห์ก็ทรงทำดังนั้น และ แมลงฝุ่นใหญ่ยื่นักเข้าไปในพระราชวัง ของฟารโห์ และเข้าไปในบ้านเรือน ทั้งหลายของพวกข้าราชการของพระองค์ และเข้าไปทั่วทั้งแผ่นดินอียิปต์ แผ่นดิน นั้นได้รับความเลือดหาย เพราะเหตุฝุ่นแมลง นั้น
- 25 และฟารโห์ทรงเรียกโมเสสกับอาโรน

มา และตรัสว่า “พวกเจ้าจะไป ถวาย เครื่องสัก檀บูชาแด่พระเจ้าของพวกเจ้าใน แผ่นดินนี้”

26 และโมเสสทูลว่า “การกระทำเช่นนั้น หาครัวไม่ เพราะพวกข้าพระองค์จะถวาย สิ่งที่น่ารังเกียจสำหรับคนอียิปต์แด่พระเย โฮวาห์พระเจ้าของพวกข้าพระองค์ ดูแลให้ พ眾ข้าพระองค์จะถวายสิ่งที่น่ารังเกียจ สำหรับคนอียิปต์ต่อหน้าต่อตาพวกเข้า และพวกเขاجะไม่เออก้อนหินข้างพวกข้า พระองค์หรือหรือ

27 พ眾ข้าพระองค์จะเดินทางไปสักสาม วันเข้าในถิ่นทุรกันดาร และถวายเครื่อง สัก檀บูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวก ข้าพระองค์ ตามที่พระองค์จะทรงบัญชา พวกข้าพระองค์”

ฝุ่นแมลงไปจากอียิปต์

เมื่อฟารโห์ยอมปล่อยคนอิสราเอล

28 และฟารโห์ตรัสว่า “เราจะปล่อยพวก เจ้าไป เพื่อพวกเจ้าจะได้ถวายเครื่องสัก 檀บูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเจ้า ในถิ่นทุรกันดาร เพียงแต่พวกเจ้าอย่าไป ใกล้ลักษณะที่พวกเจ้าอยู่ใน ถิ่นทุรกันดาร เพื่อเรา”

29 และโมเสสทูลว่า “ดูแล ข้าพระองค์ ทูลลาพระองค์ไป และข้าพระองค์จะทูลวิง วอนพระเยโฮวาห์เพื่อฝุ่นแมลงจะไปเลี้ย จำกฟารโห์ จากพวกข้าราชการของพระ องค์ และจากประชาชนของพระองค์ ใน วันพรุ่งนี้ แต่ขอฟารโห์อย่าใช้อุบায อีก ต่อไป โดยไม่ยอมปล่อยประชากรนี้ให้ไป ถวายเครื่องสัก檀บูชาแด่พระเยโฮวาห์”

(20) อพย 3:18; 4:23; 5:1, 3; 7:15; 8:1 (22) ปฐก 50:8; อพย 7:5, 17; 9:4, 6, 26, 29; 10:2, 23; 11:6-7

(23) อพย 4:8 (24) สด 78:45; 105:31 (26) ปฐก 43:32; 46:34; พบญ 7:25-26

(27) อพย 3:12, 18 (28) อพย 8:8, 15, 29 (29) อพย 8:8, 15

30 และโมเสสทูลลาฟารโห์ไป และทูลวิง
วอนต่อพระเยโฮวาห์
31 และพระเยโฮวาห์ทรงทำตามคำทูลขอ
ของโมเสส และพระองค์ทรงกำจัดผูง
แมลงไปเสียจากฟารโห์ จากพวกข้าราช
การของพระองค์ และจากประชาชนของ
พระองค์ ไม่มีเหลืออยู่เลยลักษณะเดียว
32 และฟารโห์ก็ทำให้พระทัยของพระ
องค์แข็งกระด้างในเวลานี้ด้วย และพระ
องค์ไม่ยอมปล่อยประชาชนนั้นไป

บทที่ 9

ภัยพิบัติจากโรคระบาดต่อผูงสัตว์

1 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จง
เข้าไปเฝ้าฟารโห์ และบอกเขาว่า ‘พระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของคนอีบรูตรัสรังนี้ว่า
‘จะปล่อยประชาชนของเราไป เพื่อพวก
เขานะจะได้ปรนนิบัติเรา’
2 ด้วยว่าถ้าเจ้าปฏิเสธที่จะปล่อยพวกเขานะ
ไป และจะยังหน่วยเหนี่ยวพวกเขานะไว้
3 ดูเถิด พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์จะอยู่
บนผูงสัตว์ของเจ้าซึ่งอยู่ในทุกๆ บันผูงม้า
บันผูงลา บันผูงอูฐ บันผูงวัวตัวผู้ และบัน
ผูงแกะ จะมีโรคระบาดที่ร้ายแรงมากเกิด
ขึ้น
4 และพระเยโฮวาห์จะทรงแยกออกจาก
หัวผูงสัตว์ของคนอิสราเอลกับผูงสัตว์
ของคนอียิปต์ และจะไม่มีอะไรตายเลย
จากทุกตัวที่เป็นของลูกหลานของอิสรา-
เอล’”
5 และพระเยโฮวาห์ทรงกำหนดเวลาไว้
โดยตรัสว่า “พรุ่งนี้พระเยโฮวาห์จะทรงทำ

สิ่งนี้ในแผ่นดิน”

6 และพระเยโฮวาห์ก็ทรงทำสิ่งนั้นในวัน
รุ่งขึ้น และผูงสัตว์ของคนอิยิปต์ตายทั้ง
หมด แต่ผูงสัตว์ของลูกหลานของอิสรา-
เอลไม่ตายเลยลักษณะ
7 และฟารโห์ทรงส่งไป และดูเถิด ผูงสัตว์
ของคนอิสราเอลไม่ตายเลยลักษณะเดียว และ
พระทัยของฟารโห์ก็แข็งกระด้าง และพระ
องค์ไม่ยอมปล่อยให้ประชาชนไป

ภัยพิบัติจากฝีต่อคนและสัตว์

8 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและ
อาโนนว่า “เจ้าหั้งสองงามาชี้เด้าจากเตา
ให้เต็มกำมือ และให้โมเสสชัดขึ้นไปทาง
ฟ้าสวรรค์ในสายตาของฟารโห์
9 และมันจะกล้ายเป็นผู้นลลีกปลิวไปทั่ว
ทั้งแผ่นดินอียิปต์ และจะทำให้เกิดเป็น
ฝีหนองแตกความบันตุกคนและบันลัตว์ทั่ว
ทั้งแผ่นดินอียิปต์”
10 และท่านหั้งสองงามาชี้เด้าจากเตา
และไปยืนอยู่ต่อพระพักตร์ฟารโห์ และ
โมเสสก็ชัดขึ้นเด้าขึ้นไปทางฟ้าสวรรค์ และ
ชี้เด้านั้นก็กล้ายเป็นฝีหนองแตกความไป
บันตุกคนและบันลัตว์
11 และพวกนักแสดงกลไม่สามารถยืน
อยู่ต่อหน้าโมเสสได้ เพราะเหตุฟีเหล่านั้น
 เพราะฝีนน้อยบันพวกนักแสดงกลและ
บันคนอียิปต์ทั้งปวง
12 และพระเยโฮวาห์ทรงทำให้พระทัย
ของฟารโห์แข็งกระด้าง และพระองค์ไม่
ยอมตั้งใจฟังท่านหั้งสอง ตามที่พระเย霍
วาห์ได้ตรัสไว้กับโมเสสแล้ว

(30) อพย 8:12 (32) อพย 4:21; 8:8 (1) อพย 4:23 (2) อพย 8:2 (3) อพย 7:4

(4) อพย 8:22 (6) อพย 9:19-20 (7) อพย 7:14; 8:32 (9) พบญ 28:27; วา 16:2

(10) พบญ 28:27 (11) อพย 8:18-19; พบญ 28:27; โญ 2:7 (12) อพย 4:21; 7:13

- กัยพิบัติจากลูกเห็บที่ฝ่าคนและสัตว์
- 13 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโนมเสสว่า “จงลูกชื่นแต่เช้าและไปยืนต่อหน้าฟารโหร์ และกล่าวแก่เขาว่า ‘พระเยโฮวาห์พระเจ้าของคนอีบрутรัสดังนี้ว่า “จงปล่อยประชากของเราไป เพื่อพวกเขاجาได้ปรนนิ baptise
- 14 ด้วยว่า ณ เวลาเดียวกันเราจะส่งกัยพิบัติทั้งหมดของเรามานั่งของเจ้า และบนพวกข้าราชการของเจ้า และบนประชาชนของเจ้า เพื่อเจ้าจะทราบว่า ไม่มีผู้ใดเหมือนเราทั่วทั้งแผ่นดินโลก
- 15 เพราะบัดนี้เราจะเหยียดมือของเราออก เพื่อเราจะโฉมตีเจ้าและประชาชนของเจ้าด้วยโรคระบาด และเจ้าจะถูกตัดออกเสียจากแผ่นดินโลก
- 16 และแท้จริงแล้วพระราหูนี้เราจึงได้ยกซูเจ้าขึ้น เพื่อจะแสดงฤทธานุภาพของเราในตัวเจ้า และเพื่อให้นามของเราถูกประกาศออกไปทั่วทั้งแผ่นดินโลก
- 17 ถึงอย่างนั้นเจ้ายังยกตัวต่อสู้ประชากของเรา จนเจ้าไม่ยอมปล่อยพวกเข้าไปหรือ
- 18 ดูเถิด พรุ่งนี้ประมาณเวลาหนึ่ง เราจะทำให้ลูกเห็บรุนแรงตกลงมา อายุ่งที่ไม่เคยมีในอียิปต์เลย ตั้งแต่การวางราชธานีของแผ่นดินนี้มาจนกระทั่งบัดนี้
- 19 เทศุฉนั้นบัดนี้ จงส่งไป และรวบรวมผู้สัตว์ของเจ้า และทุกสิ่งที่เจ้ามีอยู่ในทุ่งนา เพาะบุณคนทุกคนและบนสัตว์ทุกตัว ซึ่งถูกพบในทุ่งนาและจะไม่ถูกนำมา

- ยังบ้าน ลูกเห็บจะตกลงมาบนพากนั้น และพากนั้นจะตาย””
- 20 ผู้ที่เกรงกลัวพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ในท่ามกลางพวกข้าราชการของฟารโหร์ ก็บังคับพวกผู้รับใช้ของตนและบรรดาสัตว์ของตนให้หลบหนีเข้าไปในบ้านทั้งหล่าย
- 21 และผู้ที่ไม่เอาใจใส่พระดำรัสของพระเยโฮวาห์ก็ยังคงปล่อยให้พวกผู้รับใช้ของตนและบรรดาสัตว์ของตนอยู่ในทุ่งนา
- 22 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโนมเสสว่า “จงเหยียดมือของเจ้ามาทางฟ้าสวรรค์ เพื่อจะมีลูกเห็บทั่วทั้งแผ่นดินอียิปต์ บนมนุษย์ และบนสัตว์ และบนพืชผักทุกอย่างแห่งทุ่งนา ทั่วแผ่นดินอียิปต์”
- 23 และโนมเสสก็เหยียดไม้เท้าของตนขึ้นไปทางฟ้าสวรรค์ และพระเยโฮวาห์ทรงส่งฟ้าร้อง และลูกเห็บมา และไฟวิ่งไปบนพื้นดิน และพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้ลูกเห็บตกบนแผ่นดินอียิปต์
- 24 ดังนั้นจึงมีลูกเห็บและลูกเห็บปนไฟตกหนักยิ่งนักอย่างที่ไม่เคยมีทั่วทั้งแผ่นดินอียิปต์ ตั้งแต่มันได้กล่าวเป็นประชาติหนึ่ง
- 25 และลูกเห็บทำลายลิ่งทั้งปวงที่อยู่ในทุ่งนาทั่วทั้งแผ่นดินอียิปต์ ทั้งตัวคนและสัตว์ และลูกเห็บทำลายพืชผักทุกอย่างแห่งทุ่งนา และหักโค่นต้นไม้ทุกต้นแห่งทุ่งนา
- 26 เว้นแต่ในแผ่นดินโภเซน อันเป็นที่ซึ่งลูกหลวงของอิสราเอลอยู่นั้น ไม่มีลูกเห็บ

(13) อพย 8:20; 9:1 (14) อพย 8:10; พญ 3:24; 2 ชม 7:22 (15) อพย 3:20; 5:3; 7:5

(16) อพย 7:4-5; 10:1 (20) อพย 1:17; 8:19; 10:7 (22) วา 16:21

(23) ปฐก 19:24; ยชา 10:11; สด 18:13 (25) อพย 9:19 (26) อพย 8:22-23

เลย

**faโรห์ยินยอมให้อิสราเอลไปจากอียิปต์
แต่ใจกลับแข็งกระด้าง**

27 และfaโรห์ทรงส่งไป และเรียกโมเสส และอาโอนมาเฝ้า และตรัสแก่ท่านทั้งสองว่า “ครั้งนี้เราได้ทำบ้าปแล้ว พระเยโฮวาห์ทรงชอบธรรม และเรากับประชาชนของเรานั้นก็ชั่ว

28 ขอทูลวิงวนพระเยโฮวาห์ (เพรภัยพิบัตินี้ก็มากพอแล้ว) เพื่อจะไม่มีฟ้าร้องสนั่นและลูกเห็บอีกต่อไป และเราจะปล่อยพากเจ้าไป และพากเจ้าจะไม่อยู่ต่อไปอีก”

29 และโมเสสทูลพระองค์ว่า “ทันทีที่ข้าพระองค์ออกไปจากนครนี้แล้ว ข้าพระองค์จะกังมือของข้าพระองค์ออกต่อพระเยโฮวาห์ และฟ้าร้องก็จะหยุด และจะไม่มีลูกเห็บตกอีก เพื่อพระองค์จะได้ทราบว่าแผ่นดินโลกนี้เป็นของพระเยโฮวาห์

30 แต่สำหรับพระองค์และพากข้าราชการของพระองค์นั้น ข้าพระองค์ทราบว่าพระองค์กับพากเขาจะยังไม่เกรงกลัวพระเยโฮวาห์พระเจ้า”

31 และต้นป่านกับต้นข้าวบาร์เลย์ก็ถูกทำลายเสีย เพราะต้นข้าวบาร์เลย์ก็กำลังออกงาม และต้นป่านก็ออกดอกแล้ว

32 แต่ข้าวสาลีกับข้าวไรย์นั้นไม่ได้ถูกทำลาย เพราะพากมันยังไม่ออกขั้น

33 และโมเสสทูลลาfaโรห์ออกไปจากนคร และได้กังมือของตนออกต่อพระเยโฮวาห์ และฟ้าร้องกับลูกเห็บบนนั้นก็หยุด

และฝนก็ไม่ได้ถูกเทลงบนแผ่นดิน

34 และเมื่อfaโรห์เห็นว่าฝน ลูกเห็บและฟ้าร้องนั้นหยุดแล้ว พระองค์ก็ทรงทำบาปต่อไปอีก และทำให้พระทัยของพระองค์แข็งกระด้าง ทั้งพระองค์และพากข้าราชการของพระองค์

35 และพระทัยของfaโรห์ถูกทำให้แข็งกระด้าง และพระองค์ไม่ยอมปล่อยลูกหวานของอิสราเอลไป ตามที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้แล้วโดยทางโมเสส

บทที่ 10

โมเสสเตือนว่าจะมีภัยพิบัติ จากผุ่งตักแตen

1 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงเข้าไปเฝ้าfaโรห์ เพราะเราได้ทำให้ใจของเขาแข็งกระด้าง และใจของพากข้าราชการของเขามา เพื่อเราจะแสดงหมายสำคัญเหล่านี้ของเราต่อหน้าเขา

2 และเพื่อเจ้าจะได้เล่าในหูของบุตรชายของเจ้า และของหวานชายของเจ้า ถึงหลายสิ่งที่เราได้กระทำในอียิปต์ และหมายสำคัญทั้งหลายซึ่งเราได้ทำในท่านกลางพากเขา เพื่อพากเจ้าจะได้ทราบว่าเราเป็นพระเยโฮวาห์”

3 และโมเสสกับอาโอนเข้ามาเฝ้าfaโรห์ และทูลพระองค์ว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าของคนอิบรูตรัสดังนี้ว่า ‘เจ้าจะปฏิเสธที่จะถือมตัวลงต่อหน้าเรนานานสักเท่าใด จงปล่อยประชากรของเราไป เพื่อพากเจ้าจะได้ปรนนิบัติเรา

4 มิฉะนั้น ถ้าเจ้าปฏิเสธที่จะปล่อยประ

(27) อพย 8:8; 9:34 (28) อพย 8:8, 25, 28 (29) อพย 8:22 (30) อพย 8:29; อสย 26:10

(31) นรศ 1:22; 2:23 (33) อพย 8:12; 9:29 (35) อพย 4:21 (1) อพย 4:21; 7:4, 14; 9:12

(2) อพย 7:5, 17; 8:22; 12:26; 13:8 (3) อพย 4:23; 8:1; 9:1; 1 พกษ 21:29 (4) สภช 30:27; วา 9:3

ชากรของเราไป ดูเกิด พรุ่งนี้เราจะนำสูง
ตักแต่นเข้ามาในเขตแดนของเจ้า

5 และพวkmันจะปอกคลุมพื้นแผ่นดิน จน
ไม่มีผู้ใดสามารถมองเห็นพื้นแผ่นดินได้
และพวkmันจะกินสิ่งที่เหลืออยู่ของส่วน
ซึ่งหนีพ้นไป ซึ่งเหลือแก่พวkJเจ้าจากลูก
เทบันนั้น และจะกินตั้นไม่ทุกตันซึ่งอกขั้น
ให้พวkJเจ้าในทุกนานั้น

6 และพวkmันจะเข้าไปเต็มราชวังทั้ง
หลายของเจ้า และเต็มบ้านเรือนของพวkJ
ข้าราชการทั้งสิ้นของเจ้า และเต็มบ้าน
เรือนของคนอิยิปต์ทั้งหมด ซึ่งบรรพบุรุษ
ของเจ้า หรือบิดาทั้งหลายแห่งบรรพบุรุษ
ของเจ้า ไม่เคยเห็น ตั้งแต่วันที่พวkJเข้า
เคยอยู่บนแผ่นดินโลกมาจนถึงทุกวันนี้”
และโมเสสก็หันตัว และออกไปจากฟารโห์

7 และพวkJข้าราชการของฟารโห์ทูลพระ
องค์ว่า “ชายคนนี้จะเป็นบ่วยแร้วดักพวkJ
เราไปนานสักเท่าไหร ขอทรงโปรดปล่อย
พวkJชัยไปเกิด เพื่อพวkJจะได้ปรน-

ฟารโห์ยอมให้ไป เฉพาะพวkJชัยเท่านั้น

8 และโมเสสกับอาโนนถูกนำตัวมาเข้าเฝ้า
ฟารโห์อีก และพระองค์ตรัสแก่ท่านทั้ง
สองว่า “จงไปปรนนิบติพระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของพวkJเจ้า แต่คนที่จะไปนั้นมีคร
บัง”

9 และโมเสสทูลว่า “พวkJพระองค์จะ

ไปพร้อมกับคนหนุ่มของพวkJพระองค์
และคนชราของพวkJพระองค์ พร้อมกับ
บรรดาบุตรชายของพวkJพระองค์และ
บุตรสาวทั้งหลายของพวkJพระองค์
พร้อมกับผู้แพะแกะของพวkJพระองค์
และผู้ง่วงวัวของพวkJพระองค์ พวkJ
พระองค์จะไป เพราะพวkJพระองค์ต้อง⁽⁵⁾
ถือเทศกาลเลี้ยงถวายแด่พระเยโฮวาห์”

10 และพระองค์ตรัสกับท่านทั้งสองว่า
“ขอให้พระเยโฮวาห์สถิตอยู่กับพวkJเจ้า
ตามนั้นเกิด ตามที่เราจะยอมให้พวkJเจ้า
ไป พร้อมกับเด็กเล็ก ๆ ของพวkJเจ้า จง
ระวังตัวให้ดี เพราะเหตุร้ายอยู่ต่อหน้า
พวkJเจ้าแล้ว

11 ไม่อนุญาต บัดนี้พวkJเจ้าที่เป็นผู้ชาย
จะไปเกิด และปรนนิบติพระเยโฮวาห์
พระนั่นเป็นสิ่งที่พวkJเจ้าได้โปรดนา”
และท่านทั้งสองก็ถูกขับไล่ออกไปเลี้ยงจาก
พระพักตร์ฟารโห์

ภัยพิบัติจากผู้ง่วงตักแต่น

12 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
“จงเหยียดมือของเจ้าออกหนีอแผ่นดิน
อิยิปต์เพื่อผู้ง่วงตักแต่น เพื่อให้พวkmันมา
หนีอแผ่นดินอิยิปต์ และกินพืชผักทุก
อย่างของอแผ่นดิน คือทุกอย่างที่ลูกเห็บ
นั้นได้เหลือไว้”

13 และโมเสสเหยียดไม้เท้าของตนออก
หนีอแผ่นดินอิยิปต์ และพระเยโฮวาห์
ทรงนำลงทิศตะวันออกมาบนแผ่นดินนั้น
ตลอดวันนั้นและตลอดคืนนั้น และเมื่อ
เวลารุ่งเช้า ลมทิศตะวันออกนั้นก็พัดรอบ

(5) อพย 9:32; ยอด 1:4; 2:25 (6) อพย 8:3, 21

(7) อพย 7:5; 8:19 (9) อพย 5:1; 7:16

(11) อพย 10:28 (12) อพย 7:19; 10:5, 15

ฝูงตึกแต่นมา

- 14 และฝูงตึกแต่นขึ้นไปทั่วทั้งแผ่นดิน อียิปต์ และจับอยู่ทั่วเขตแดนแห่งอียิปต์ ทั้งหมด พากมันรุนแรงมาก ก่อนพากมัน ไม่เคยมีตึกแต่นอย่างนี้เลย และหลังจาก พากมันจะไม่มีอย่างนั้นอีก
- 15 เพราะพากมันปกคลุมพื้นดินทั้งหมด จนแผ่นดินนั้นมืดไป และพากมันกินพืช ผักทุกอย่างแห่งแผ่นดิน และผลไม้ ทุกอย่างแห่งต้นไม้เหล่านั้นซึ่งลูกเห็บได้ เหลือไว้ และไม่มีพืชໃบ้เขียวเหลือเลยใน ต้นไม้เหล่านั้น หรือในพืชผักทั้งหลาย แห่งทุกนา ทั่วทั้งแผ่นดินอียิปต์
- 16 แล้วฟารโห์จึงเรียกโมเสสและอาโรน เข้าเฝ้าโดยไว และพระองค์ตรัสว่า “เรา ได้ทำบาปต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ พากเจ้า และต่อเจ้าทั้งสอง
- 17 เหตุฉะนั้นบัดนี้ ขอยกโทษ เราขอร้อง เจ้า นาปของเราร่วงนี้สักครั้งเดียว และทูล วิงวอนขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพาก เจ้า เพื่อพระองค์จะทรงโปรดເเอกสารความ ด้วยนี้เท่านั้นไปเลี้ยงจากเรา”
- 18 และท่านก็ไปจากฟารโห์ และทูลวิง วอนพระเยโฮวาห์
- 19 และพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้ลม อันแรงกล้าพัดกลับมาจากทางทิศตะวัน ตก ซึ่งขอบฝูงตึกแต่นไป และโยนพาก มันลงในทะเลแดง ไม่มีตึกแต่นเหลือเลย สักตัวเดียวในเขตแดนทั้งสิ้นแห่งอียิปต์
- 20 แต่พระเยโฮวาห์ทรงทำให้พระทัยของ ฟารโห์แข็งกระด้าง จนพระองค์ไม่ยอม

ปล่อยลูกหลวงของอิสราเอลไป

ภัยพิบัติจากความมีดมิด

- 21 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงเหยียดมือของเจ้ามาทางฟ้าสวรรค์ เพื่อจะให้มีความมีดมิดอยู่เหนือนอแผ่นดิน อียิปต์ เป็นความมีดมิดซึ่งรู้สึกได้”
- 22 และโมเสสเหยียดมือของตนไปทางฟ้า สวรรค์ และเกิดความมีดทึบทั่วไปในแผ่น ดินอียิปต์ทั้งสิ้นสามวัน
- 23 พากเขามองกันไม่เห็น และไม่มีผู้ใด ลูกไปจากสถานที่ของตนสามวัน แต่บรร ดาลูกหลวงของอิสราเอลนั้นมีแสงสว่าง อยู่ในที่อาศัยทั้งหลายของพากเขา
- 24 และฟารโห์เรียกโมเสสให้เข้าเฝ้า และ ตรัสว่า “พากเจ้าจงไป ปรนนิบัติพระเย โฮวาห์เดิม เพียงแต่ให้ฝูงแกะของพาก เจ้า และฝูงวัวของพากเจ้ายังอยู่ ให้เด็ก เล็ก ๆ ของพากเจ้าไปกับพากเจ้าได้ ด้วย”
- 25 และโมเสสทูลว่า “พระองค์ต้องให้ พากข้าพระองค์มีบรรดาเครื่องสัตวบูชา และเครื่องเผาบูชาทั้งหลายด้วย เพื่อพาก ข้าพระองค์จะได้ถวายเครื่องสัตวบูชาแด่ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพากข้าพระองค์”
- 26 ฝูงสัตว์ของพากข้าพระองค์จะไป พร้อมกับพากข้าพระองค์ด้วย จะไม่มีสัก กิบเดียวถูกทิ้งไว้ข้างหลัง เพราะว่าพาก ข้าพระองค์จะต้องออกจากพากมันเพื่อ ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพาก ข้าพระองค์ และพากข้าพระองค์ยังไม่ ทราบว่าพากข้าพระองค์ต้องปรนนิบัติ

(14) พบญ 28:38; สดด 78:46 (15) อพย 10:5 (16) อพย 8:8; 9:27

(17) อพย 8:8, 28; 9:28 (18) อพย 8:30 (19) ยอด 2:20 (20) อพย 4:21; 10:1

(21) อพย 9:22 (22) อพย 3:18 (23) อพย 8:22 (24) อพย 8:8, 25; 10:8, 10 (26) อพย 10:9

พระเยโฮวาห์ด้วยสัตว์ได้ จนกว่าพากข้า
พระองค์มาถึงที่นั่น”

27 แต่พระเยโฮวาห์ทรงทำให้พระทัยของ
ฟารโห์แข็งกระด้าง และพระองค์ไม่ยอม
ปล่อยพากเข้าไป

โอกาสสุดท้ายของฟารโห์ ผ่านพ้นไปแล้ว

28 และฟารโห์ตรัสแก่ท่านว่า “เจ้าจะไป
ให้พันจากเรา จงเอาใจใส่ตัวเจ้าเองให้ดี
เถอะ อายุมาเห็นหน้าเรารีบเลย เพราะ
ในวันนั้นที่เจ้าเห็นหน้าเรา เจ้าจะตาย”

29 และโมเสสทูลว่า “พระองค์ตรัสสูญ
แล้ว ข้าพระองค์จะไม่เห็นพระพักตร์พระ
องค์อีกต่อไปเลย”

บทที่ 11

การพยายามถึงความตายของบุตรหัวปี
1 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “ถึง
อย่างนั้นเราจะนำภัยพิบัติอีกอย่างหนึ่งมา
บนฟารโห์และบนอียิปต์ หลังจากนั้นเข้า
จะปล่อยพากเจ้าไปจากที่นี่ เมื่อเข้าจะ
ปล่อยพากเจ้าไป เข้าจะผลักไสพากเจ้า
ออกไปจากที่นี่เลยที่เดียว

2 บัดนี้จงกล่าวในหูของประชาชน และให้
ผู้ชายทุกคนขออيمจากเพื่อนบ้านของตน
และผู้หญิงทุกคนขออيمจากเพื่อนบ้าน
ของตน คือบรรดาเครื่องเงินที่ประดับ
ด้วยเพชรพลอย และบรรดาเครื่องทองคำ
ที่ประดับด้วยเพชรพลอย”

3 และพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้ประ
ชากรเป็นที่โปรดปรานในสายตาของคน
อียิปต์ ยิ่งกว่านั้นบุรุษผู้นั้นตือโมเสสกีจิ่ง

ใหญ่มากในแผ่นดินอียิปต์ ในสายตาของ
พากข้าราชการของฟารโห์ และในสายตา
ของประชาชน

4 และโมเสสกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์ตรัส
ดังนี้ว่า ‘ประมาณเวลาเที่ยงคืน เราจะ
ออกไปในท่ามกลางอียิปต์

5 และบุตรหัวปีทั้งหมดในแผ่นดินอียิปต์
จะตาย ตั้งแต่ราชบุตรหัวปีของฟารโห์ ผู้
ประทับบนพระที่นั่งของพระองค์ จนถึง
บุตรหัวปีของสาวใช้ที่อยู่หลังหินไม้แบง
และบรรดาลูกหัวปีของสัตว์ทั้งหลายด้วย
6 และจะมีเสียงพิลาปร่องให้ดังไปทั่วทั้ง
แผ่นดินอียิปต์ อายุ่งที่ไม่เคยมีมาก่อน
และจะไม่มีเหมือนอย่างนี้อีกต่อไปเลย

7 แต่สำหรับลูกหลานของอิสราเอลคนใด
นั้น จะไม่มีแม้แต่สุนัขลักษัตัวขับลิ้นของ
มัน ต่อคนหรือสัตว์ เพื่อพากเจ้าจะทราบ
ว่าพระเยโฮวาห์ทรงทำให้มีความแตกต่าง
ระหว่างคนอียิปต์และคนอิสราเอล

8 และบรรดาข้าราชการเหล่านี้ของพระ
องค์จะลงมาหาข้าพระองค์ และน้อมตัว
ลงต่อหน้าข้าพระองค์ โดยกล่าวว่า “ขอ
ท่านออกไปเสีย และประชากรทุกคนที่
ตามท่านไป” หลังจากนั้นข้าพระองค์จะ
ออกไป” และโมเสสทูลลาไปจากฟารโห์
ในความโกรธจึงนัก

9 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
“ฟารโห์จะไม่ตั้งใจฟังพากเจ้า เพื่อการ
นัดจะจ่ายทั้งหลายของเราจะถูกทวีมาก
ขึ้นในแผ่นดินอียิปต์”

10 และโมเสสกับอาโรนได้กระทำบรรดา

(27) อพย 4:21 (28) อพย 10:11 (29) อพย 11:8; สบ 11:27 (1) อพย 6:1; 12:31, 33, 39

(2) อพย 3:22; 12:35-36 (3) อพย 3:21; 12:36 (4) อพย 12:12, 23, 29 (5) อพย 4:23

(6) อพย 10:14 (7) อพย 8:22; ยชา 10:21 (8) อพย 10:29 (9) อพย 3:19; 7:3-4 (10) อพย 7:3

การมหัศจรรย์เหล่านี้ต่อพระพักตร์ฟาร์โธ และพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้พระทัยของฟาร์โธแข็งกระด้างไป เพื่อพระองค์จะไม่ยอมปล่อยลูกหลานของอิสราเอลให้ออกไปจากแผ่นดินของพระองค์

บทที่ 12

ลูกแกะแห่งปีสกา

- 1 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโนอาโรนในแผ่นดินอียิปต์ โดยตรัสว่า
- 2 “เดือนนี้จะเป็นเดือนต้นสำหรับพวกเจ้า เดือนนี้จะเป็นเดือนแรกแห่งปีสำหรับพวกเจ้า
- 3 เจ้าทั้งสองจะกล่าวแก่ชุมชนอิสราเอลทั้งหมด โดยกล่าวว่า ในวันที่สิบของเดือนนี้ ผู้ชายทุกคนจะเอาลูกแกะหนึ่งตัว สำหรับตน ตามครัวเรือนแห่งบรรพบุรุษของตน ลูกแกะหนึ่งตัวต่อหนึ่งครอบครัว
- 4 และถ้าครอบครัวใดมีคนน้อยเกินไปสำหรับลูกแกะตัวนั้น ก็ให้เขากับเพื่อนบ้านของเขาร่วมกันอุทิศบ้านของเขากินลูกแกะตัวนั้นตามจำนวนคนเหล่านั้น ทุกคนตามการกินของตนจะทำการนับของพวกเจ้าสำหรับลูกแกะตัวนั้น
- 5 ลูกแกะของพวกเจ้าจะให้ปราศจาก誕นิ เป็นตัวผู้อ้ายไม่เกินหนึ่งปี พวกเจ้าจะเอามันมาจากผู้แกะ หรือมาจากผู้แพะ
- 6 และพวกเจ้าจะเก็บมันไว้ให้ดีจนถึงวันที่สิบสี่ของเดือนเดียวกัน และที่ประชุมทั้งหมดแห่งชุมชนอิสราเอลจะมาร่วมมือในเย็นวันนั้น

7 และพวกเขاجงເອາເລືດນັ້ນ ແລະກາມັນທີ່ວົງກູປປະຕູທັ້ງສອງຂ້າງ ແລະທີ່ໄນ້ຂ້າງບນ້າຂອງບ້ານເຮືອນເຫຼັນນັ້ນ ຜຶ່ງເປັນທີ່ທີ່ພວກເຂາຈະກິນລູກແກະນັ້ນ

8 และພວກເຂາຈະກິນເນື້ອໃນຄືນວັນນັ້ນ ເນື້ອທີ່ຢ່າງດ້ວຍໄຟ ກັບຂົນມປັ້ງໄຮ້ເຊື້ອ ແລະພວກເຂາຈະກິນມັນພຣ້ອມກັບຜົກສ໘າມ

9 ອີຍາກິນເນື້ອທີ່ຢ່າງດີບ ມີເວົ້າເນື້ອທີ່ຕັ້ນໃນນໍາເລຍ ແຕ່ຈຳຍ່າງດ້ວຍໄຟ ຫ້າງຂອງມັນພຣ້ອມກັບຂາຂອງມັນ ແລະພຣ້ອມກັບເຄື່ອງໃນຂອງມັນ

10 ແລະພວກເຈົ້າອ່າໄໝໃຫ້ມີເສຍຂອງມັນເລື້ອອູ່ຈຸນຄື່ງເວລາເຂົ້າ ແລະເສຍຂອງມັນຊີ່ງຍັງເລື້ອອູ່ຈຸນຄື່ງເວລາເຂົ້າ ພວກເຈົ້າຈົງເພາເສີຍດ້ວຍໄຟ

11 ແລະພວກເຈົ້າຈົງກິນມັນດັ່ງນີ້ ຄື່ອໃຫ້ຄັດເອາຂອງພວກເຈົ້າ ສາມຮອງເຫັນຂອງພວກເຈົ້າບົນຫັ້ນຂອງພວກເຈົ້າ ແລະໄມ້ເຫັນຂອງພວກເຈົ້າໄວ້ໃນມືອຂອງພວກເຈົ້າ ແລະພວກເຈົ້າຈົງຮັບກິນມັນໂດຍເວົ້າ ການເລື່ອງນີ້ເປັນປັກສາຂອງพระเยโฮวาห์

ເລືດທີ່ຂອບປະຕູ

12 ເພຣະເຮຈະຜ່ານໄປໃນແຜ່ນດິນອີຍີປີຕື່ນນີ້ ແລະເຮຈະປະຫວາງບຸຕຽບຫົວປີທັ້ງໝົດໃນແຜ່ນດິນອີຍີປີ ທັ້ງຂອງມຸນຸຍົດແລະຂອງສັຕິ ແລະເຮຈະທຳການພິພາກຫາລົງໄທ່ພຣະທັ້ງປົງຂອງອີຍີປີ ເຮັດເປັນພຣະເຍໂວຫຼາ

13 ແລະເລືດນັ້ນຈະເປັນເຄື່ອງໝາຍສຳຫຼັບພວກເຈົ້າບົນບ້ານເຮືອນເຫຼັນນັ້ນທີ່ພວກເຈົ້າອູ່ ແລະເນື່ອເຮັດເລືດນັ້ນ ເຮັດຈະ

(2) อพย 13:4; 23:15 (3) ยชา 4:19 (5) ลนต 22:18-21; 23:12

(6) อพย 12:14 (8) อพย 34:25; กดาว 9:12 (9) พບຜູ 16:7

(10) อพย 16:19 (11) อพย 12:13, 21 (12) อพย 6:2; 11:4-5

ผ่านเว็บพากเจ้าไป และภัยพิบัตินั้นจะไม่
อยู่บนพากเจ้าเพื่อจะทำลายพากเจ้า เมื่อ
เราโถมตีแผ่นดินอียิปต์

การเลี้ยงฉลองเจ็ดวัน

ด้วยขนมปังไร้เชื้อ

14 และวันนี้จะเป็นวันสำหรับพากเจ้า
เพื่อเป็นที่ระลึก และพากเจ้าจะถือไว้
เป็นการเลี้ยงฉลองความแสวงหาระยะเยื้อว่า
ตลอดช่วงอายุทั้งหลายของพากเจ้า พาก
เจ้าจะรักษาการเลี้ยงฉลองนี้ให้เป็นกฎ
เนื่องนิตย์

15 พากเจ้าจะกินขนมปังไร้เชื้อเจ็ดวัน
คือวันแรกพากเจ้าจะชำระบ้านของพาก
เจ้าให้ปราศจากเชื้อ ด้วยว่าผู้ใดก็ตามที่
กินขนมปังที่มีเชื้อตั้งแต่วันแรกจนถึงวันที่
เจ็ด ผู้นั้นจะต้องถูกตัดขาดจากอิสราเอล

16 และในวันแรกนั้นให้มีการประชุมอัน
ศักดิ์สิทธิ์ และในวันที่เจ็ดนั้นให้มีการประ
ชุมอันศักดิ์สิทธิ์สำหรับพากเจ้า อย่าให้
มีการทำทานในลักษณะใดในวันเหล่านั้น
เว้นแต่สิ่งซึ่งมนุษย์ทุกคนต้องกิน พากเจ้า
ทำสิ่งนั้นได้เท่านั้น

17 และพากเจ้าจะถือเทศกาลกินขนมปัง
ไร้เชื้อ เพราะในวันนี้เองเราได้นำหมูเหลว
ของพากเจ้าออกไปจากแผ่นดินอียิปต์
เพราะฉะนั้นพากเจ้าจะฉลองวันนี้ในช่วง
อายุทั้งหลายของพากเจ้า ให้เป็นกฎเนื่อง
นิตย์

18 ในเดือนแรก ในวันที่สิบสี่ของเดือน
นั้นในเวลาตอนเย็น พากเจ้าจะกินขนมปัง
ไร้เชื้อ จนถึงวันที่ยี่สิบเอ็ดของเดือนใน

เวลาตอนเย็น

19 ในเจ็ดวันอย่าให้พับเชือในบ้านของ
พากเจ้าเลย เพราะว่าผู้ใดก็ตามที่กินลิ่ง
ชั่งมีเชื้อ ผู้นั้นนั่นเองจะต้องถูกตัดขาด
จากชุมชนอิสราเอล ไม่ว่าเขายังเป็นคน
แปลกหน้าก็ตี หรือเป็นคนเกิดในแผ่นดิน
ก็ตี

20 พากเจ้าต้องไม่กินลิ่งใดที่มีเชื้อ ในที่
อาศัยทั้งหลายของพากเจ้า พากเจ้าจะกิน
ขนมปังไร้เชื้อ”

21 แล้วโมเสสจึงเรียกบรรดาพากผู้อาวุ-
โสของคนอิสราเอลมา และกล่าวแก่พาก
เขาว่า “จะไปและเอาถูกแก่ตัวหนึ่งตาม
ครอบครัวทั้งหลายของพากท่านสำหรับ
พากท่าน และจะงำปีสกานนั้น

22 และพากท่านจะง้อกันทุสักกำหนดนั่ง
และจุ่มมันลงในเลือดที่อยู่ในชามอ่าง
และป้ายที่วงกประดู่ด้านบนและด้านข้าง
ด้วยเลือดที่อยู่ในชามอ่าง และอย่าให้ผู้ใด
ในพากท่านออกไปที่ประดู่บ้านของตนจน
ถึงรุ่งเช้า

23 เพราะพระเยอวาห์จะเสด็จผ่านไป
เพื่อจะประหารคนอียิปต์ และเมื่อพระ
องค์ทรงเห็นเลือดบนวงกประดู่ด้านบน
และด้านข้าง พระเยอวาห์จะทรงผ่านเงิน
ประดู่นั้น และจะไม่ทรงยอมให้ผู้ลังหาร
เข้าไปในบ้านของพากท่าน เพื่อจะประ
หารพากท่าน

24 และพากท่านจะถือเทศกาลนี้ให้เป็น
กฎแก่ท่าน และแก่บรรดาบุตรชายของ
ท่านตลอดไป

(14) อพย 12:6-17, 24 (15) ปฐก 17:14; อพย 12:19 (16) ลนด 23:2, 7-8; กดาว 28:18

(17) อพย 12:14 (18) อพย 12:2; ลนด 23:5-8 (19) อพย 12:15; 23:15

(21) อพย 3:16; 12:3 (22) อพย 12:7; สบ 11:28 (23) อพย 11:4 (24) อพย 12:14, 17

25 และจะเป็นไปอย่างนี้ เมื่อพากท่านมาถึงแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์จะประทานแก่พากท่าน ตามที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้แล้วนั้น พากท่านจะยังยืดอีกเทศกาลนี้ไว้ปฏิบัติ

26 และจะเป็นไปอย่างนี้ เมื่อลูกหลานของพากท่านจะกล่าวว่าแก่พากท่านว่า ‘พากท่านต้องการสื่ออะไรโดยการถือเทศกาลนี้’

27 พากท่านจะกล่าวว่า ‘นี่เป็นการถวายเครื่องสักวุชชาแห่งปีสากของพระเยโฮวาห์ ผู้ได้ทรงผ่านเว็บบ้านทั้งหลายของลูกหลานของอิสราเอลในอียิปต์ เมื่อพระองค์ทรงประหารคนอียิปต์ และทรงช่วยบ้านทั้งหลายของพากเราให้รอดพ้น’ และประชากรก็ก้มศีรษะลงและมัสการ

28 และลูกหลานของอิสราเอลก็ออกไป และทำดังที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาไม่เสสและอาโวน พากเขาก็ทำดังนั้น

บุตรหัวปีแห่งอียิปต์

เสียงชีวิต

29 และต่อมา เมื่อถึงเที่ยงคืน พระเยโฮวาห์ทรงประหารบุตรหัวปีทุกคนในแผ่นดินอียิปต์ ตั้งแต่ราชบุตรหัวปีของฟารโห์ผู้ประทับบนพระที่นั่งของพระองค์ จนถึงบุตรหัวปีของสัตว์เลี้ยงทุกตัว

30 และฟารโห์ได้ลูกขึ้นในเวลากลางคืน คือตัวพระองค์ และบรรดาข้าราชการของพระองค์ และคนอียิปต์ทั้งปวง และมีการร้องให้เหลู่โตในอียิปต์ ด้วยว่าไม่มีบ้าน

ได้เลยที่ไม่มีคนตาย

31 และพระองค์ตรัสเรียกโมเสสกับอาโวนให้มาเฝ้าในกลางคืน และตรัสว่า “จงลูกขึ้น และพากเจ้าจงออกไปจากท่านกลางประชาชนของเราเดิม ทั้งตัวพากเจ้า และลูกหลานของอิสราเอล และไปเสียปรันนิบติพระเยโฮวาห์ ตามที่เจ้าทั้งสองได้กล่าวไว้”⁽²⁵⁾

32 จงเอาผูงแพะแกะของพากเจ้าและผูงวัวของพากเจ้าไปด้วย ตามที่เจ้าทั้งสองได้กล่าวไว้แล้ว และจงไป และอย่าพรเราด้วย”⁽²⁶⁾

33 และคนอียิปต์ก็เร่งเร้าประชากรนั้นเพื่อพากเขาจะส่งประชากรออกไปจากแผ่นดินนั้นโดยเร็ว เพราะพากเขากล่าวว่า “พากเราตายกันหมดแล้ว”⁽²⁷⁾

34 และประชากรนั้นเอาก้อนแป้งของพากเขาไปก่อนที่มันถูกใส่เชื้อ โดยบรรดาอ่างขย้ำแป้งของพากเขากู้กห่อไว้ในเสื้อผ้าของพากเขาไปบ่ำของพากเขา

35 และลูกหลานของอิสราเอลได้กระทำตามคำขอของโมเสส และพากเขารอญี่มจากคนอียิปต์ คือบรรดาเครื่องเงินที่ประดับด้วยเพชรพลอย และบรรดาเครื่องทองคำที่ประดับด้วยเพชรพลอย และเสื้อผ้า

36 และพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้ประชากรนั้นเป็นที่โปรดปรานในสายตาของคนอียิปต์ จนกระทั่งพากเขاجึงให้ประชากรยิ่มสิ่งของทั้งปวงตามที่ประชากรต้องการ และพากเขารับข้าวของคนอียิปต์⁽²⁸⁾

(25) อพย 3:8, 17 (26) อพย 10:2; 13:8, 14 (27) อพย 4:31; 12:11

(28) 申 11:28 (29) อพย 4:23 (31) อพย 8:25; 10:9, 28

(32) อพย 10:9, 26 (35) อพย 3:21-22 (36) ปฐก 15:14

การเดินทางออกจากอียิปต์

- 37 และลูกหลานของอิสราเอลได้ออกเดินทางจากแผ่นดินรามาเสสไปถึงสุคุท นับแต่ผู้ชายได้ประมาณหกแสนคนที่เดินไปไม่รวมพวกเด็ก ๆ
- 38 และชนชาติอื่น ๆ จำนวนมากที่ประปันกันได้ขึ้นไปกับพวกเข้าด้วย และฝูงแพะ แกะ และฝูงวัว คือฝูงสัตว์จำนวนมาก many 39 และพวกเขากลับบ้านมาริเวชช์อย่างก่อนจากก่อนแป้นนั้นซึ่งพวกเขารีบนำออกมาราจากอียิปต์ ด้วยว่าก่อนแป้นนั้นไร่เชื้อเพราของพวกเขากลับผลักไส้ให้ออกจากอียิปต์ และรีรอไม่ได้ และพวกเขามีได้เตรียมเสบียงได้เลยสำหรับตน
- 40 บัดนี้การอาศัยอยู่ของลูกหลานของอิสราเอล ผู้ซึ่งได้อาศัยอยู่ในอียิปต์นั้น เท่ากับสี่ร้อยสามสิบปี
- 41 และต่อมาครั้นล้วนสี่ร้อยสามสิบปีแล้ว คือในวันนั้นเอง หมู่เหล่าทั้งหมดของพระเยโฮวาห์ได้ออกไปจากแผ่นดินอียิปต์
- 42 มันเป็นคืนหนึ่งที่จะต้องถือเป็นที่ระลึกอย่างยิ่งถึงพระเยโฮวาห์ ที่ได้ทรงนำพวกเขากลับไปจากแผ่นดินอียิปต์ นี่คือคืนนั้นของพระเยโฮวาห์ที่ลูกหลานของอิสราเอลทั้งหมดจะต้องถือเป็นที่ระลึกในชั่วอายุทั้งหลายของพวกเขากัน

คำสั่งเรื่องพิธีปัสกา

- 43 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสและอาโรวนว่า “ระเบียบทุกอย่างที่จะเป็นดังนี้ อย่าให้คนแปลงหน้ากินปัสกานั้นเลย
- 44 แต่ผู้รับใช้ของทุกคนที่ถูกซื้อด้วยเงิน

เมื่อเจ้าให้ผู้รับใช้หนึ่งคนเข้าสุหนัตแล้ว และเขาก็จะกินปัสกานั้นได้

45 อย่าให้คนต่างชาติหรือลูกจ้างกินปัสกานั้นเลย

46 ในบ้านหลังเดียวปัสกานั้นจะถูกกินเจ้าอย่างเดียวเนื่องจากไม่ออกบ้าน และพวกเจ้าอย่าหักกระดูกสักซี่ของมันเลย

47 ชุมนุมชนอิสราเอลทั้งปวงจะถือเทศกาลนี้ไว้

48 และเมื่อคนแปลงหน้าคนหนึ่งจะมาอาศัยอยู่กับเจ้า และครรจ์จะถือเทศกาลปัสกานวยแด่พระเยโฮวาห์ ก็จะให้ชายพวกนั้นเข้าสุหนัตเสียก่อนทุกคน และจากนั้นจะให้เขามาใกล้และถือเทศกาลนั้น และเขาจะเป็นเหมือนคนที่เกิดในแผ่นดินนั้น เพราะว่าไม่มีคนใดเลยที่ไม่ได้เข้าสุหนัตจะได้กินปัสกานั้น

49 บัญญัติเดียวกันจะมีแก่คนที่เกิดในบ้านเมือง และแก่คนแปลงหน้าที่อาศัยอยู่ท่ามกลางพวกเจ้า”

50 บรรดาลูกหลานของอิสราเอลได้กระทำดังนั้น พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสส และอาโรวนอย่างไร พวกเขาก็กระทำการดังนั้น

51 และต่อมาในวันนั้นเอง พระเยโฮวาห์ได้ทรงนำลูกหลานของอิสราเอลออกไปจากแผ่นดินอียิปต์ตามหมู่เหล่าของพวกเขากัน

บทที่ 13

บุตรหัวปีกุญแจกดตั้งไว้เฉพะพระเจ้า

1 และพระเยโฮวาห์ทรงกล่าวแก่โมเสสโดยตรัสว่า

(37) ปฐก 47:11 (38) กดาว 11:4; พนญ 3:19 (40) กจ 7:6 (41) อพย 3:8, 10

(42) พบญ 16:1, 6 (43) กดาว 9:14 (44) ปฐก 17:12 (45) ลนต 22:10 (46) กดาว 9:12

(47) อพย 12:6 (48) กดาว 9:14 (49) กดาว 15:15 (51) อพย 6:26; 12:41; 20:2

- 2 “จงแยกตั้งบุตรหัวปีทั้งปวงไว้เพื่อเรา สิ่งใดก็ตามที่ออกจากครรภ์ครั้งแรกในท่ามกลางลูกหลานของอิสราเอล ทั้งของมนุษย์และของสัตว์ ล้วนนั้นเป็นของของเร��”
- 3 และไม่เสกล่าวแก่ประชากรว่า “จะระลึกถึงวันนี้ ซึ่งพากท่านได้ออกมาจากอียิปต์ ออกมาจากเรือนแห่งการเป็นทาส เพราะโดยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์พระเยโฮวาห์ได้ทรงนำพากท่านออกจากสถานที่นี้ อย่าได้กินขนมปังที่มีเชื้อเลย
- 4 ในวันนี้พากท่านได้ออกมาในเดือนอาบีบ
- 5 และต่อมาเมื่อพระเยโฮวาห์จะทรงนำท่านเข้าไปยังแผ่นดินของคนคاناอันและคนอิสไต์ และคนอาโมไรต์ และคนไฮไต์ และคนเยบุส ซึ่งพระองค์ได้ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของท่านว่าจะประทานให้แก่ท่าน เป็นแผ่นดินที่มีน้ำมและน้ำผึ้งให้บริบูรณ์ ท่านจงถือเทศกาลนี้ไว้ปฏิบัติในเดือนนี้
- 6 เจ้าวันท่านจะกินขนมปังไว้เชื้อ และในวันที่เจิดจริงมีการเลี้ยงฉลองถวายแด่พระเยโฮวาห์
- 7 ขนมปังไว้เชื้อจะถูกกินเจ็ดวัน และจะอย่าให้เห็นขนมปังซึ่งมีเชื้อออยู่กับท่าน และจะอย่าให้เห็นเชื้อออยู่กับท่านในเขตแ顿ทั้งล้วนของท่าน
- 8 และท่านจะแสดงแก่บุตรชายของท่านในวันนั้น โดยกล่าวว่า ‘ที่ได้ทำดังนี้ก็ เพราะเหตุการณ์ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรง

- กระทำแก่พ่อ เมื่อพ่อได้ออกมาจากอียิปต์’
- 9 และเทศกาลนี้จะเป็นหมายสำคัญสำหรับท่านบนมือของท่าน และเป็นที่ระลึกระหว่างนายนักของท่าน เพื่อพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์จะอยู่ในปากของท่าน เพราะด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์พระเยโฮวาห์ได้ทรงนำท่านออกมาจากอียิปต์
- 10 เพราะฉะนั้น ท่านจะถือกฎหมายเทศกาลนี้ไว้ปฏิบัติตามกำหนดทุก ๆ ปีไป
- 11 และต่อมาเมื่อพระเยโฮวาห์จะทรงนำท่านเข้าไปในแผ่นดินของคนคاناอันตามที่พระองค์ได้ทรงปฏิญาณไว้แก่ท่าน และแก่บรรพบุรุษของท่าน และจะประทานแผ่นดินนั้นแก่ท่าน
- 12 และท่านจะแยกตั้งไว้เด่นพระเยโฮวาห์บรรดาคนที่ออกจากครรภ์ครั้งแรกนั้น และบรรดาลูกหัวปีที่เกิดจากสัตว์ใช้งานซึ่งท่านมีอยู่ ผู้ชายและสัตว์ตัวผู้เหล่านั้นจะเป็นของพระเยโฮวาห์
- 13 และลูกหัวปีทุกตัวของลา ท่านจะได้ด้วยลูกแกะตัวหนึ่ง และถ้าท่านไม่ยอมได้ลูกลาหัวปีนั้น และท่านจะหักคอลูกланนั้นเสีย และบุตรหัวปีทั้งหมดของมนุษย์จากท่ามกลางลูก ๆ ของท่าน ท่านจะได้ไว้
- 14 และต่อไปภายหน้า เมื่อบุตรชายของท่านจะถามท่าน โดยกล่าวว่า ‘นี่คืออะไร’ และท่านจะกล่าวแก่เขาว่า ‘โดยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ พระเยโฮวาห์ได้ทรงนำพากเราออกมาจากอียิปต์ จากเรือนแห่งการเป็นทาส

(2) ลก 2:23 (3) อพย 3:20 (4) พนญ 12:2; 23:15 (5) ปฐก 17:8; อพย 6:8

(6) อพย 12:15-20 (7) อพย 12:19 (8) อพย 10:2; 12:26 (9) อพย 12:14; 13:16; 31:13

(10) อพย 12:14, 24 (11) อพย 13:5 (12) อพย 13:1-2 (13) อพย 34:20 (14) อพย 10:2

15 และต่อมามีพระทัยของฟารโห์ดีอุ่นไม่ยอมปล่อยให้พากเราไป พระเยโฮวาห์ได้ทรงประหารบุตรหัวปีทั้งหมดในแผ่นดินอียิปต์ ทั้งบุตรหัวปีของมนุษย์และลูกหัวปีของสัตว์ เหตุฉะนั้นพ่อจึงถวายบรรดาลูกสัตว์หัวปีตัวผู้ที่ออกจากครรภ์ครั้งแรกแต่พระเยโฮวาห์ แต่บุตรหัวปีทั้งหมดของพ่อ พ่อถูกไล่ไว้

16 และเทศกาลนี้จะเป็นเครื่องหมายบนมือของท่าน และเป็นเครื่องหมายระหว่างนัยน์ตาของท่าน เพราะโดยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ พระเยโฮวาห์ได้ทรงนำพากเราออกมายกอียิปต์”

การเดินทางหลีกเลี่ยงคนฟิลิสเตีย

17 และต่อมามีพระฟารโห์ปล่อยประชากรไปแล้ว พระเจ้าไม่ได้ทรงนำพากเข้าผ่านเข้าในทางแห่งแผ่นดินของคนฟิลิสเตีย แม้ว่าที่นั่นเป็นทางไกล เพราะพระเจ้าตรัสว่า “เกรงว่าบางที่ประชากรจะเปลี่ยนใจเมื่อพากเข้าเห็นสังคม และพากเข้าจะกลับไปยังอียิปต์”

18 แต่พระเจ้าได้ทรงนำประชากรอ้อมไปผ่านเข้าในทางของคืนทุรกันดารแห่งทะเลแดง และลูกหลวงของอิสราเอลก็ขึ้นไปอย่างพร้อมเพรียงกันออกจากแผ่นดินอียิปต์

19 และโมเสสเอากระดูกหัวใจของโยเซฟไปกับท่าน เพราะโยเซฟได้ให้ลูกหลวงของอิสราเอลปฏิญาณไว้อย่างเคร่งครัด โดยกล่าวว่า “พระเจ้าจะทรงเยี่ยมเยียนพากเจ้าเป็นแน่ และพากเจ้าจะ

ขอบกระดูกหัวใจของเราขึ้นไปจากที่นี่พร้อมกับพากเจ้า”

20 และพากเข้าไปในการเดินทางของพากเข้าจากสุคุต และตั้งค่ายอยู่ในตำบลเอราม ในบริเวณชายฝั่นทุรกันดารนั้น เสาเมฆกับเสาเพลิงนำ และปักป้องคนอิสราเอล

21 และพระเยโฮวาห์เล็ตจ้าไปเบื้องหน้าพากเข้าในเวลากลางวันในเสาเมฆ เพื่อนำพากเข้าไปตามทางนั้น และในเวลากลางคืนในเสาเพลิง เพื่อให้พากเขามีแสงสว่างเพื่อจะเดินทางได้ทั้งกลางวันและกลางคืน 22 พระองค์ไม่ได้อาสาเมฆในเวลากลางวันและเสาเพลิงในเวลากลางคืนไปจากเบื้องหน้าประชากรเลย

บทที่ 14

ฟารโห์ถูกชักชวนให้ตามคนอิสราเอลไปเพื่อถูกทำลาย

1 และพระเยโฮวาห์ทรงกล่าวแก่โมเสส โดยตรัสว่า

2 “จงกล่าวแก่ลูกหลวงของอิสราเอล ให้พากเข้าหันไปและตั้งค่ายอยู่หน้าตำบลปีหะทิโรห์ ระหว่างมิกดอลและทะเล หน้าตำบลบาอัลเชฟ่อน ตรงหน้าตำบลนั้นพากเจ้าจะตั้งค่ายอยู่ข้างทะเล

3 ด้วยว่าฟารโห์จะกล่าวถึงลูกหลวงของอิสราเอลว่า ‘พากเข้าพัวพันอยู่ในแผ่นดินคืนทุรกันดารนั้นได้ซังพากเข้าไว้แล้ว’

4 และเราจะทำให้ใจของฟารโห์แข็งกระด้างไป เพื่อฟารโห์จะไล่ตามพากเข้าไป และเราจะได้รับเกียรติเพรพระฟารโห์ และ

(15) อพย 12:29 (16) อพย 13:9; พบญ 6:8 (17) อพย 14:11

(18) อพย 14:2; กดาว 33:6 (19) ปฐก 50:24-25; อพย 1:6 (20) อพย 12:37

(21) อพย 14:19, 24 (2) อพย 13:18 (3) สคด 71:11 (4) อพย 4:21; 7:3, 5; 9:16

เพื่อคน
อียิปต์ทั้งหลายจะทราบว่าเราเป็นพระเย⁵
โอวาห์ และพากษาภารกิจกระทำตาม
และมีคนบอกกษัตริย์แห่งอียิปต์ว่า
ประหารได้หนึ่ไปแล้ว และพระทัยของ
ฟารโหร์และใจของพากข้าราชการของพระ
องค์ก็ถูกหันไปต่อสู้ประชากนั้น และ
พากชาภิบาล่าว่า “ทำไมพากเราจึงทำเช่น
นี้ ที่พากเราได้ปล่อยคนอิสราเอลไปให้
พ้นจากการรับใช้พากเรา”
⁶ และพระองค์ก็จัดเตรียมรถม้าศึกของ
พระองค์ และพาประชาชนของพระองค์
ไปพร้อมกับพระองค์
⁷ และพระองค์เอารถม้าศึกชั้นยอดหก
ร้อยคัน และรถม้าศึกทั้งหมดแห่งอียิปต์
และมีพากนายทหารควบคุมอยู่ทุกคัน
⁸ และพระเยโอวาห์ทรงทำให้พระทัยของ
ฟารโหร์กษัตริย์แห่งอียิปต์แข็งกระด้างไป
และพระองค์ได้ไล่ตามลูกหลานของอิส-
ราเอล และลูกหลานของอิสราเอลนั้นออก
ไปพร้อมกับพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์
⁹ แต่คนอียิปต์ไม่สามารถพากเข้าไป บรรดา¹⁰
ม้าและรถม้าศึกทั้งหมดของฟารโหร์ และ
ทหารม้าของพระองค์ กับกองทัพของพระ
องค์ และมาทันพากเข้าขณะที่ตั้งค่ายอยู่
ข้างทะเล อยู่ข้างตำบลปีระทิโรท หน้า
ตำบลนาอัลเชโฟน
¹¹ และเมื่อฟารโหร์เข้ามาใกล้ ลูกหลาน
ของอิสราเอลก็เงยหน้าของพากเข้าขึ้น
และดูเกิด คนอียิปต์ยกติดตามพากเขามา¹²
และพากชาภิบาลยิ่งนัก และลูกหลานของ

อิสราเอลจึงร้องทูลต่อพระเยโอวาห์

11 และพากเขากล่าวแก่โน้มส่วนว่า “พระ¹³
ไม่มีหลุมฝังศพทั้งหลายในอียิปต์หรือ¹⁴
ท่านจึงพากเราออกแบบเพื่อตายในถิน-
ทุรกันดาร ทำไม่ท่านจึงทำเช่นนี้ต่อพาก
เรา เพื่อพากเราออกแบบจากอียิปต์

12 นี่เป็นคำที่พากเราได้บอกแก่ท่านใน
อียิปต์แล้วมิใช่หรือ โดยกล่าวว่า ‘ปล่อย
พากเราไว้แต่ลำพังเดียว เพื่อพากเราจะได้
รับใช้คนอียิปต์’ เพราะการที่พากเรารับ¹⁵
ใช้คนอียิปต์นั้น ก็ยังดีกว่าที่พากเราจะ¹⁶
ตายในถินทุรกันดาร”

13 และโน้มส่วนกล่าวแก่พระกรว่า “พาก
ท่านอย่างล้าเลย จนมั่นคงไว และคงดู
ความรอดของพระเยโอวาห์ ซึ่งพระองค์
จะสำแดงแก่พากท่านวันนี้ ด้วยว่าคน
อียิปต์ซึ่งพากท่านได้เห็นวันนี้ พากท่าน¹⁷
จะไม่เห็นพากเชือกต่อไปโดยเป็นนิตย์

14 พระเยโอวาห์จะทรงสู้รบแทนพาก
ท่าน และพากท่านจะสูญเสียเดียว”

ไม้เท้าของโน้มส่วนทำให้
ทะเลแดงแยกออก

15 และพระเยโอวาห์ตรัสกับโน้มส่วนว่า
“ทำไมเจ้าจึงมาร้องต่อเรา จงกล่าวแก่ลูก
หลานของอิสราเอลเพื่อให้พากเขาเดินไป
ข้างหน้าเดิม

16 แต่จงยกไม้เท้าของเจ้า และเหยียดมือ¹⁸
ของเจ้าออกไปเหนือทะเล และแยกทะเล
นั้นออกจากกัน และลูกหลานของอิสรา-
เอลจะเดินไปบนดินแห้งกลางทะเลนั้น

17 และเราเอง ดูเกิด เราจะทำให้เจ้า

(5) สด 105:25 (7) อพย 15:4 (8) อพย 6:1; กดาว 33:3 (9) อพย 15:9; ยชว 24:6

(10) ยชว 24:7; นทม 9:9 (11) อพย 5:21; 15:24; 16:2; 17:3 (12) อพย 5:21; 6:9

(13) ปฐก 15:1; 46:3 (14) อพย 14:25 (16) อพย 4:17, 20 (17) อพย 14:4, 8

หลายของคนอียิปต์แข็งกระด้างไป และคนเหล่านั้นจะໄล่ตามพวกรเขมา และเรา จะได้รับเกียรติเพราะฟาร็อท และเพราะ กองทัพทั้งหมดของเขา เพราะบรรดารถ ม้าศึกของเขา และเพราะทหารม้าทั้ง หลายของเขา

18 และพวกรคนอียิปต์จะทราบว่าเราเป็น เพราะโยواห์ เมื่อเรารับได้รับเกียรติเพราะ ฟาร็อท เพราะบรรดารถม้าศึกของเขา และเพราะทหารม้าทั้งหลายของเขาแล้ว”

19 และทูตสวรรค์ของพระเจ้า ซึ่งได้นำ หน้าค่ายของคนอิสราเอลนั้น ได้ย้ายไป และไปอยู่ข้างหลังพวกรเขา และเสามেนได้ กลับไปจากข้างหน้าพวกรเขา และตั้งอยู่ ข้างหลังพวกรเขา

20 และเสามেนนั้นมาอยู่ระหว่างค่ายของ คนอียิปต์และค่ายของคนอิสราเอล และ เสานั้นเป็นเมฆก้อนหนึ่งและความมืดทึบ แก่คนอียิปต์ แต่เสามেนนั้นให้แสงสว่าง ในเวลากลางคืนแก่คนอิสราเอล จนฝ่าย หนึ่งไม่สามารถมองเห็นอีกฝ่ายเลยตลอดคืนนั้น

21 และโมเสสเหยียดมือของท่านออกไป เหนือทะเล และพระเย毫不犹豫ที่ทรงทำให้ ทะเลนั้นถอยกลับไปโดยลมทิศตะวันออก ที่พัดแรงตลอดคืนนั้น และทำให้ทะเลนั้น เป็นดินแห้ง และน้ำทั้งหลายก็ถูกแยก ออกจากกัน

22 และลูกหลวงของอิสราเอลก็เข้าไป กลางทะเลนั้นบนดินแห้ง และน้ำทั้งหลาย นั้นเป็นกำแพงแก่พวกรเขา ทางขวา มือของ พวกรเขาและทางซ้ายมือของพวกรเขา

กองทัพแห่งอียิปต์ถูกทำลาย

23 และคนอียิปต์ก็ໄล่ตาม และเข้าไปตาม พวกรเขาในกลางทะเลนั้น ดื่มน้ำทั้งหมด ของฟาร็อท และบรรดารถม้าศึกของพระ องค์ และทหารม้าทั้งหลายของพระองค์

24 และต่อมาในเวลาเย็นรุ่ง พระเย毫不犹豫 ทอดพระเนตรเห็นกองทัพแห่งอียิปต์ผ่าน เสาเพลิงและเสาเมฆ และทรงก่อความกอง กองทัพของคนอียิปต์

25 และทรงทำให้บรรดาล้อรถม้าศึกพวกร เขาหลุดออกไป จนพวกรเขาขับรถม้าศึก เหล่านั้นไปด้วยความยกลำบาก ดังนั้น คนอียิปต์จึงกล่าวว่า “ให้พวกรเราหนีไป จากหน้าคนอิสราเอลเดิม เพราะพระเย毫不犹豫 ทรงต่อสู้เพื่อพวกรเขากับคนอียิปต์”

26 และพระเย毫不犹豫ต์รักกับโมเสสว่า “จงเหยียดมือของเจ้าออกไปเหนือทะเล เพื่อให้น้ำทั้งหลายไหลกลับคืนมาหนี คุณอียิปต์ เนื่องบรรดารถม้าศึกของพวกร เขา และเนื่องเหลาทหารม้าของพวกรเข้า”

27 และโมเสสเหยียดมือของท่านออกไป เหนือทะเล และทะเลนั้นก็ไหลกลับคืนมา สู่กำลังของมันเมื่อรุ่งเช้าประจวบชั้น และ คนอียิปต์หนีไปต่อหน้ามัน และพระเย毫不犹豫 ทรงโคงโคนล้มคนอียิปต์ในท่ามกลาง ทะเลนั้น

28 และน้ำทั้งหลายก็ไหลกลับคืนมา และ ท่วมบรรดารถม้าศึก และทหารม้าทั้ง หลาย และกองทัพทั้งหมดของฟาร็อท ที่ ได้เข้าไปในทะเลໄล่ตามพวกรเขา ไม่เหลือ เลยแม้สักคนเดียวของพวกรเขา

(19) อพย 13:21-22 (20) อสม 8:14; 2 คร 4:3 (21) อพย 15:8; ยช 3:16

(22) อพย 14:29; 15:8, 19 (24) อพย 13:21; วนฉ 7:19

(25) อพย 7:5; 14:4, 14 (27) อพย 15:1, 7 (28) สตด 78:53

- 29 แต่ลูกหลานของอิสราเอลเดินไปบน
ดินแห่งกลางทะเลนั้น และนำทั้งหลาย
เป็นกำแพงแก่พวกเข้า ทางขวา มีของ
พวกเข้า และทางซ้าย มีของพวกเข้า
30 เช่นนั้นและพระเยโฮวาห์ได้ทรงช่วย
คนอิสราเอลวันนั้นให้รอดพ้นจากมาจากการ
มือของคนอียิปต์ และคนอิสราเอลเห็น
คนอียิปต์ตายอยู่บนชายทะเล
31 และคนอิสราเอลได้เห็นกิจการอันยิ่ง^{ใหญ่นั้น} ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงทำแก่คน
อียิปต์ และประชากรนั้นก็เกรงกลัวพระเย^{โซ}
โฮวาห์ และเชื่อพระเยโฮวาห์ และโมเสสผู้
รับใช้ของพระองค์

บทที่ 15

บทเพลงแห่งการไถ่ของโมเสส

- 1 แล้วโมเสสกับลูกหลานของอิสราเอล
ร้องเพลงบทนี้ถวายแด่พระเยโฮวาห์ และ^{พูด} โดยกล่าวว่า “ข้าพระองค์จะร้องเพลง^{ถวาย}แด่พระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ได้
ทรงชัยชนะอย่างรุ่งโรจน์ มาและท่ามกลาง^{น้ำ}
นั้นพระองค์ได้ทรงโยนลงในทะเล
2 พระเยโฮวาห์ทรงเป็นกำลังของข้าพระ^{องค์} และเป็นบทเพลงของข้าพระองค์ และ
พระองค์ทรงกล้ายเป็นผู้ช่วยให้รอดของ
ข้าพระองค์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของ
ข้าพระองค์ และข้าพระองค์จะจัดเตรียมที่
ประทับสำหรับพระองค์ พระองค์ทรงเป็น^{พระเจ้า}แห่งบรรพบุรุษของข้าพระองค์
และข้าพระองค์จะยกย่องพระองค์
3 พระเยโฮวาห์ทรงเป็นนกรบ พระเยโฮ
วาห์เป็นพระนามของพระองค์

- 4 บรรดาแม่ศึกของฟารโห์และกองทัพ
ของฟารโห์ พระองค์ทรงโยนลงในทะเล
พวกร้ายท่ามกลางน้ำยอดของฟารโห์ก็จะมีน้ำ^{ตาย}
ในทะเลแดงด้วย
5 ที่ลีกทั้งหลายได้ปกคลุมพวกเข้า พวก
เข้าจะมลงสู่ก้นทะเลดูจทินก้อนหนึ่ง
6 พระทัตถ์ของพระองค์ โอ ข้าแต่^{พระเยโฮวาห์} รุ่งโรจน์ในอำนาจ พระทัตถ์^{ของพระองค์} โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์
ได้ฟ้าดศัตรูนั้นแหลกเป็นชั้น ๆ
7 และในความยิ่งใหญ่แห่งความรุ่งโรจน์^{ของพระองค์} พระองค์ได้ทรงค่าวพวกเข้า
ที่ลูกขี้นต่อสู้กับพระองค์เสีย พระองค์ได้
ทรงส่งพระพิโรขอของพระองค์ออกไป ซึ่ง
ได้เผาเผาพวกเขามีอย่างต่อฟาง
8 และโดยลมระนาบแห่งช่องพระนาลิก
ของพระองค์ นำทั้งหลายได้ถูกรุมกันเข้า
น้ำท่วมทั้งหลายได้ตั้งขึ้นเป็นกอง และ
บรรดาที่ลีกก์แข็งขึ้นในใจกลางแห่งทะเล
นั้น
9 ศัตรูนั้นได้กล่าวว่า ‘ข้าจะไถ่ตาม ข้าจะ
ตามทัน ข้าจะแบ่งของที่ริบมาได้ ตัณหา^{ของข้า}จะสมอยากพระพวกร
ดาบของข้าออก มือของข้าจะทำลายพวก
เขามีเสีย’
10 พระองค์ได้ทรงเป่าด้วยลมของพระ^{องค์} ทะเลนั้นปกคลุมพวกเข้าไว้ พวกร
จะลงดุจตะกั่วในกระแสน้ำอันไหลเชี่ยว
นั้น
11 องค์ไหนจะเป็นเหมือนพระองค์เล่า
โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ในบรรดาพระ

(29) สด 66:6 (30) สด 58:10 (31) ยน 2:11; 11:45 (1) สด 106:12 (2) ปฐก 28:21-22

(3) สด 24:8; 83:18 (4) อพย 14:28; 14:7 (5) นหมวด 9:11 (6) สด 17:7; 118:15

(7) พญ 33:26 (8) อพย 14:21-22 (9) วนฉ 5:30; อส 53:12 (11) 1 พกษ 8:23

เหล่านั้น องค์ใหญ่จะเหมือนพระองค์ ผู้ทรงรุ่งเรืองในความบริสุทธิ์ นำเกรงขามในการสรรเสริญ โดยทรงกระทำการทัศจรรย์ทั้งหลาย

12 พระองค์ได้ทรงเหยียดพระหัตถ์ขวาของพระองค์ออก แผ่นดินได้กลืนพวกรเขาเลี้ยง

13 พระองค์ในพระเมตตาของพระองค์ได้ทรงนำประชารอออกไป ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงได้ไว้แล้ว พระองค์ได้ทรงนำทางพวกรเขานเดชานุภาพของพระองค์ไปสู่ที่ประทับอันบริสุทธิ์ของพระองค์

14 ประชาชาติทั้งหลายจะได้ยิน และหาดกลัว ความโถกเกร้าจะครอบจำก้าว แผ่นดินปาเลสไตน์

15 แล้วพวกรเจ้านายแห่งเมืองเอโอดมก็จะประหลาดใจ บรรดาคนที่มีอำนาจมากแห่งโน้นนั้น ความลับสะท้านจะครอบจำก้าว พวกรเข้า ชาวเมืองคاناอันทั้งหมดจะละลายไป

16 ความกลัวและครั่นครวัณจะตกอยู่เหนือพวกรเข้า โดยฤทธานุภาพแห่งพระกรของพระองค์ พวกรเขายังหยุดนิ่งอยู่ดูทิ่นก้อนหนึ่ง จนกระทั่งประชารของพระองค์ผ่านพ้นไป โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ จนกระทั่งประชารผ่านพ้นไป ผู้ซึ่งพระองค์ทรงชื่อไว้แล้ว

17 พระองค์จะทรงนำพวกรเข้ามา และปลูกพวกรเข้าไว้ในภูเขาแห่งมรดกของพระองค์ ในสถานที่นั้น โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างไว้เพื่อพระองค์จะ

ประทับอยู่ภายใน ในสถานบริสุทธิ์นั้น โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งพระหัตถ์ของพระองค์ได้สถาปนาไว้

18 พระเยโฮวาห์จะทรงครอบครองอยู่ เป็นนิตย์และเป็นนิตย์

19 เพระม้าของฟาร์โหร์ได้ลงไปพร้อมกับบรรดารถม้าศึกของพระองค์และกับทหารม้าทั้งหลายของพระองค์ในทะเลนั้น และพระเยโฮวาห์ได้ทรงนำน้ำทั้งหลายแห่งทะเลให้กลับคืนมาบนพวกรเข้า แต่ลูกหลานของอิสราเอลได้เดินไปบนดินแห่งกกลางทะเลนั้น”

20 และมีเรียมหญิงผู้พยากรณ์ พี่สาวของอาโรน ถือรำนาในมือของนาง และผู้หญิงทั้งปวงก็ตามนางออกไปพร้อมกับรำนาบทลายอันและพร้อมกับการเต้นรำทั้งหลาย

21 และมีเรียมตอบพวกร่างว่า “พวกรเจ้าจะร้องเพลงถวายแด่พระเยโฮวาห์โดยพระองค์ได้ทรงชัยชนะอย่างรุ่งโรจน์ ม้าและทหารม้านั้นพระองค์ได้ทรงโยนลงในทะเล”

การเข้าสู่ถิ่นทุรกันดาร ความกระหายน้ำ

และการจัดเตรียมของพระเจ้า

22 ตั้งนั้นโน้เสสจึงได้นำคนอิสราเอลจากทะเลแดง และพวกรเขากลับไปเข้าสู่ถิ่น-ทุรกันดารแห่งชูร์ และพวกรเข้าไปเป็นเวลาสามวันในถิ่นทุรกันดารนั้น และไม่ได้พบน้ำเลย

23 และเมื่อพวกรเขามาถึงตำบลมาราห์

(13) สด๊ 77:20; 78:54 (14) ยชว 2:9 (15) ปฐก 36:15, 40 (16) ยชว 2:9

(17) สด๊ 2:6; 44:2; 68:16; 76:2; 78:54 (18) อสย 57:15 (19) อพย 14:23

(20) อพย 2:4; กดาว 26:59 (21) อพย 15:1 (22) ปฐก 16:7; 20:1 (23) กดาว 33:8; นธ 1:20

พวกเขามิ่งสามารถกินน้ำทั้งหลายแห่ง ตำบลมาหาราห์ เพราะน้ำเหล่านั้นขม เหตุ ฉะนั้นซึ่งของตำบลนั้นจึงถูกเรียกว่า มา- ราห์

24 และประชากรนั้นก็บ่นต่อว่าโมเสส โดยกล่าวว่า “พวกเราจะดื่มอะไร”

25 และโมเสสร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ทรงสำแดงให้ท่านเห็น ต้นไม้ต้นหนึ่ง ซึ่งเมื่อท่านได้โยนต้นไม้ นั้นลงในน้ำทั้งหลาย น้ำเหล่านั้นก็ถูกทำ ให้จืดไป ที่นั่นพระองค์ทรงตั้งกกฎเกณฑ์ และกฏไว้สำหรับพวกเข้า และที่นั่นพระ องค์ได้ทรงพิสูจน์พวกเข้า

26 และตรัสว่า “ถ้าเจ้าจะตั้งใจฟังพระ สูรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ออย่างขณะนี้ และจะกระทำสิ่งซึ่งถูก ต้องในสายพระเนตรของพระองค์ และจะ เผี่ยญฟังพระบัญญัติทั้งหลายของพระองค์ และรักษา กกฎเกณฑ์ของพระองค์ทุกประ- การแล้ว เราจะไม่ใส่โรคเหล่านี้อันได เหนือเจ้า ซึ่งเราได้นำมาให้คนอียิปต์ นั้น เพราะเราเป็นพระเยโฮวาห์ที่รักษาเจ้า ให้หาย”

27 และพวกเขามาถึงตำบลเอลิม ที่มีบ่อ น้ำพุสิบสองบ่อ และมีต้นอินทนิลพลัมเจ็ด ลิบต้น และพวกเข้าได้ตั้งค่ายที่นั่นใกล้น้ำ เหล่านั้น

บทที่ 16

พระเจ้าประทานอาหารอย่างอัศจรรย์

1 และพวกเข้าไปในการเดินทางของพวก เขาจากตำบลเอลิม และชุมชนแห่งลูก

หลานของอิสราเอลทั้งหมดก็มาถึงอิส- ทุรกันดารแห่งสีนี ซึ่งอยู่ระหว่างตำบล เอลิมกับกกฎเข้าซ้าย ในวันที่สิบห้าของ เดือนที่สอง หลังจากการออกเดินทางของ พวกเขาก็มาจากการแฝงดินอียิปต์

2 และชุมชนทั้งหมดแห่งลูกหลานของ อิสราเอลก็บ่นต่อว่าโมเสสและอาโรนใน อิส-ทุรกันดารนั้น

3 และลูกหลานของอิสราเอลกล่าวแก่ ท่านทั้งสองว่า “พระเจ้าเราจะให้พวกเรา ตายเสียโดยพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ใน แผ่นดินอียิปต์ เมื่อพวกเราเดินนั่งอยู่ในกล้ หม้อต้มเนื้อ และเมื่อพวกเรารับประ ทานอาหารจนอิ่มหนำ ด้วยว่าท่านทั้งสอง ได้นำพวกเรາอกมาเข้าสู่อิส-ทุรกันดารนี้ เพื่อจะจากชุมชนทั้งหมดนี้ด้วยความ ทิว”

4 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “ดู เกิด เราจะให้อาหารตกลงมาจากฟ้า สวรรค์สำหรับพระเจ้า และประชากรจะ ออกไปและเก็บทุกวันพอกินเฉพาะวัน นั้น ๆ เพื่อเราจะได้พิสูจน์พวกเข้า ว่า พวกเข้าจะเดินในราชบัณฑุติของเรารึอ ไม่

5 และจะเป็นไปอย่างนี้ คือในวันที่ทุก พวกเข้าจะจัดเตรียมของซึ่งพวกเขานำเข้า มา และอาหารนั้นก็จะเพิ่มเป็นสองเท่า ของที่พวกเขากีบทุกวัน”

6 และโมเสสกับอาโรนกล่าวแก่ลูกหลาน ของอิสราเอลทั้งปวงว่า “ในเวลาเย็น แล้ว พวกท่านจะทราบว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรง

(24) อพย 14:11; 16:2 (25) อพย 16:4 (26) อพย 19:5-6; 23:25

(27) กดาว 33:9 (1) อพย 12:6, 51 (2) อพย 14:11; 15:24

(3) อพย 17:3; กดาว 11:4-5 (4) อพย 15:25; พนญ 8:2 (5) ลกต 25:21 (6) อพย 6:7

นำพวกรท่านออกมายากแผ่นดินอียิปต์ 7 และในเวลาเช้า แล้วพวกรท่านจะเห็น สิ่งรากศีขของพระเยโฮวาห์ เพราะว่าพระองค์ทรงได้ยินคำบ่นต่อว่าทั้งหลายของพวกรท่านต่อพระเยโฮวาห์ และเราทั้งสองเป็นอะไรเล่า ที่พวกรท่านบ่นต่อว่าเราทั้งสอง”

8 และโมเสสกล่าวว่า “จะเป็นตั้งนี้ เมื่อพระเยโฮวาห์จะประทานเนื้อให้พวกรท่านรับประทานในเวลาเย็น และอาหารให้รับประทานจนอิ่มในเวลาเช้า เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงได้ยินคำบ่นทั้งหลายของพวกรท่านซึ่งพวกรท่านบ่นต่อว่าพระองค์ และเราทั้งสองเป็นอะไรเล่า คำบ่นของพวกรท่านไม่ได้ต่อว่าเราทั้งสอง แต่ต่อว่าพระเยโฮวาห์”

9 และโมเสสกล่าวแก่อาโรวนว่า “จงกล่าวแก่ชุมชนชนแห่งลูกหลานของอิสราเอล ทั้งปวงว่า ‘จงเข้ามาใกล้ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะพระองค์ทรงได้ยินคำบ่นทั้งหลายของพวกรท่านแล้ว’”

10 และต่อมาขณะที่อาโรวนกำลังกล่าวแก่ชุมชนชนทั้งหมดแห่งลูกหลานของอิสราเอลอยู่นั้น พวกรเขามองไปทางถิ่นทุรกันดาร และดูเิด สิ่งรากศีขของพระเยโฮวาห์ ปรากฏอยู่ในเมฆนั้น

11 และพระเยโฮวาห์ทรงกล่าวแก่โมเสส โดยตรัสว่า

12 “เราได้ยินคำบ่นทั้งหลายของลูกหลานของอิสราเอลแล้ว จงกล่าวแก่พวกรเช้า โดยกล่าวว่า ‘ในเวลาเย็น พวกรเจ้าจะ

ได้กินเนื้อ และในเวลาเช้า พวกรเจ้าจะได้อิ่มหนำด้วยอาหาร และพวกรเจ้าจะทราบว่า เราเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกรเจ้า”

13 และต่อมานะในเวลาเย็น คือฝูงนกคุ่มขึ้นมาและปักคุ่มอยู่เต็มค่าย และในเวลาเช้าก็มีน้ำค้างเกาะอยู่โดยรอบพลโยธินนั้น

mana เลี้งถึงพระเยซู

ชีวิตรักษาสุรุค

14 และเมื่อน้ำค้างที่เกาะอยู่นั้นระเหยไปแล้ว ดูเิด บนพื้นของถิ่นทุรกันดารนั้นมีสิ่งกลมเล็กกว้างอยู่ เล็กเท่าน้ำค้างแข็งบนพื้นดินนั้น

15 และเมื่อลูกหลานของอิสราเอลเห็นสิ่งนั้น พวกรเขาก็พูดกันว่า “นี่คือ mana” เพราะพวกรเขามิทราบว่าลักษณะนี้คืออะไร และโมเสสกล่าวแก่พวกรเขาว่า “นี่คืออาหารซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ประทานให้พวกรท่านรับประทาน

16 นี่เป็นสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาไว้ว่า ‘ทุกคนจะเก็บอาหารนั้นมาตามการกินของตน ให้เก็บคนละหนึ่งโอมีอร์ ตามจำนวนคนของพวกรเจ้า พวกรเจ้าทุกคนจะเก็บสำหรับคนทั้งหลายซึ่งอยู่ในเต็นท์ของตน’”

17 และลูกหลานของอิสราเอลได้กระทำตาม และเก็บไว้ บางคนเก็บมาก บางคนเก็บน้อย

18 และเมื่อพวกรใช้โอมีอร์ตรวจอาหารนั้น คนที่เก็บได้มากก็ไม่มีเหลือ และคนที่เก็บได้น้อยก็ขาดด้วย พวกรเจ้าทุกคน

(7) อพยพ 16:10, 12; กดาว 14:27 (8) 1 ซมอ 8:7 (9) กดาว 16:16 (10) อพยพ 13:21; 16:7

(12) อพยพ 16:6-8; กดาว 14:27 (13) กดาว 11:9, 31 (14) อพยพ 16:31; กดาว 11:7-8

(15) อพยพ 16:4; นham 9:15 (16) อพยพ 12:4; 16:32 (18) 2 คร 8:15

- เก็บได้ตามการกินของตน
 19 และโมเสสกล่าวว่า “อย่าให้ผู้ใดเก็บอาหารนั้นไว้จนถึงรุ่งเช้า”
 20 แต่อย่างไรก็ตาม พวกรเขาก็ไม่ได้ตั้งใจฟังโมเสส แต่บางคนในพวกรเขาเหลือส่วนหนึ่งไว้จนถึงรุ่งเช้า และอาหารนั้นก็เน่าเป็นตัวหนองและบูดเหม็น และโมเสสกริ๊โกรธกับคนเหล่านั้น
 21 และพวกรเขากีบอาหารนั้นทุก ๆ เช้า ทุกคนตามการกินของตน และเมื่อต้องอาทิตย์ร้อนจัดแล้ว อาหารนั้นก็จะลายไป
 22 และต่อมาเมื่อถึงวันที่หก พวกรเขากีบอาหารเป็นสองเท่า คือคนละสองโอมे�อร์ และบรรดาผู้ปักครองของชุมชนมุชชนได้มารับประทาน
 และบอกโมเสส
- ทรงสำแดงเรื่อง
วันสะนาโต**
- 23 และท่านกล่าวแก่พวกรเขาว่า “นี่เป็นสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้แล้วว่า ‘พรุ่งนี้เป็นวันหยุดพักแห่งสะนาโตอันบริสุทธิ์ ถวายแด่พระเยโฮวาห์’ จงอบลิ่งซึ่งพวกรเจ้า จะอบวันนี้ และจะจัดตั้มลิ่งที่พวกรเจ้าจะตั้ม เกิด และส่วนซึ่งเหลือนั้นจงเก็บไว้สำหรับพวกรท่านจนถึงวันรุ่งขึ้น”
 24 และพวกรเขากีบอาหารนั้นไว้จนถึงวันรุ่งขึ้นตามที่โมเสสสั่ง และอาหารนั้นก็ไม่ได้บูดเหม็น และไม่มีตัวหนองอยู่ในอาหารนั้นเลย
 25 และโมเสสกล่าวว่า “จงกินอาหารนั้นวันนี้ เพราะว่าวันนี้เป็นวันสะนาโตถวายแด่พระเยโฮวาห์ วันนี้พวกรท่านจะไม่พบ

- อาหารนั้นในท้องทุ่งเลย
 26 พวกรท่านจงเก็บอาหารนั้นในกวันแต่ในวันที่เจ็ดซึ่งเป็นวันสะนาโต อาหารนั้นจะไม่มีที่นั่นเลย”
 27 และต่อมา มีบางคนในประชากรออกไปเก็บในวันที่เจ็ด และพวกรเขานี้ไม่ได้พบอะไรเลย
 28 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “พวกรเจ้าปฏิเสธที่จะรักษาบทบัญญัติทั้งหลายของเรา และราชบัญญัติต่าง ๆ ของเรานานสักเท่าไร”
 29 “ดูซิ ด้วยว่าพระเยโฮวาห์ได้ประทานวันสะนาโตแก่พวกรท่าน เพาะจะนั้นในวันที่หก พระองค์จึงประทานอาหารให้พอรับประทานสองวัน พวกรท่านทุกคนจะอาศัยอยู่ในที่พักของตน อย่าให้ผู้ใดออกไปจากที่พักของตนในวันที่เจ็ดนั้นเลย”
 30 ดังนั้นประชากรจึงได้หยุดพักในวันที่เจ็ด
 31 และวงศ์วานแห่งอิสราเอลได้เรียกชื่ออาหารนั้นว่า มานา และมานานนี้เป็นเหมือนเมล็ดผักชี มีสีขาว และรสของมานานนี้เหมือนขนมแพ่นผสมด้วยน้ำผึ้ง
 32 และโมเสสกล่าวว่า “นี่เป็นสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้ว่า ‘จงตั้งมานาหนึ่งโอมেอร์เพื่อเก็บไว้ตตลอดช่วงอายุทั้งหลายของพวกรเจ้า เพื่อพวกรเจ้าจะเห็นอาหารซึ่งเราได้ใช้เลี้ยงพวกรเจ้าในถิ่นทุรกันดารนี้ เมื่อเราได้นำพวกรเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์’”
 33 และโมเสสกล่าวแก่ชาวโนนว่า “จงเอา

(19) อพย 12:10; 16:23; 23:18 (23) ปฐก 2:3; อพย 20:8-11

(24) อพย 16:20 (26) อพย 20:9-10 (28) 2 พกษ 17:14; สดด 78:10; 106:13

(31) กดาว 11:7-9 (33) 申 9:4; วา 2:17

หม้อใบหนึ่ง และตวง mana ให้เต็มหนึ่ง โอมีอร์ และเก็บไว้ต่อพระพักตร์พระเย โซวาท เพื่อเก็บไว้ตลดดช่วงอายุทั้งหลาย ของพวกร่าน"

34 ตามที่พระเยโซวาทได้ทรงบัญชาโม- เสส อารอนจึงวางมานานนั้นไว้หน้าที่บพระ โภวฑัณนั้น เพื่อเก็บรักษาไว้

35 และลูกหลวงของอิสราเอลได้กิน มานาสีสิบปี จนพวกรเขามาลึงแผ่นดิน หนึ่งที่มีคนอาศัยอยู่ พวกรเขาก็กินมานา จนกระทั้งพวกรเขามาลึงชายแดนของแผ่น ดินคานาอัน

36 บัดนี้หนึ่งโอมีอร์เท่ากับหนึ่งในสิบ ของเอฟ้าท์

บทที่ 17

น้ำไหลออกมาจากศีลา

1 และชุมนุมชนทั้งหมดแห่งลูกหลวงของ อิสราเอลเดินทางออกจากถิ่นทุรกันดาร แห่งสีน หลังจากการเดินทางทั้งหลายของ พวกรเข้า ตามพระบัญชาของพระเยโซวาท และตั้งเต็นท์ในเรฟิดิม และที่นั่นไม่มีน้ำ ให้ประชาชนดื่ม

2 เหตุฉะนั้นประชาชนจึงกล่าวว่า “ไม่มีสักน้ำ” และกล่าวว่า “จะให้น้ำแก่พวกรเราเพื่อ พวกรเราจะได้ดื่ม” และไม่เสสกกล่าวว่า “พวกร่านกล่าวโหงหงส์เจ้า ทำไม ทำไมพวกร่านจึงลองดีพระเยโซ วาท”

3 และประชาชนได้กระหายน้ำที่นั่น และ ประชาชนจึงบ่นต่อว่า “ไม่มีสักน้ำ” และกล่าวว่า “ทำไมท่านได้พาพวกรเราซึ่นมาจากประ-

เทศอียิปต์ เพื่อจะฝ่าพวกร เรา และบุตรทั้ง หลายของพวกร เรา และฝูงสัตว์ของพวกร เรา ด้วยความกระหายน้ำ”

4 และไม่เสสร้องทูลต่อพระเยโซวาท โดย ทูลว่า “ข้าพรองคงจะทำอย่างไรดีแก่ประ ชากรนี้ พวกรเขาก็อ่อนพร้อมที่จะเอาหิน ขวางข้าพรองคงคืออยู่แล้ว”

5 และพระเยโซวาทรัสรับไม่เสสว่า “จะ ไปล่วงหน้าประชาชน และนำพวกรผู้อ้วนโส บางคนของอิสราเอลไปพร้อมกับเจ้า และ ไม่เท้าของเจ้าที่เจ้าได้ใช้ตีแม่น้ำนั้น จงถือ ไว้ในมือของเจ้าและไป

6 ดูเถิด เราจะยืนอยู่ต่อหน้าเจ้าที่นั่น บนศีลานั้นในภูเขาไฮเรน และเจ้าจะตีศีลา นั้น และที่นั่นน้ำจะไหลออกมากจากศีลา นั้น เพื่อประชาชนจะได้ดื่ม” และไม่เสสก ทำดังนั้นในสายตาของพวกรผู้อ้วนโสของ อิสราเอล

7 และท่านเรียกชื่อตำบลนั้นว่า มัสดาห์ และเมรีบ้าห์ เพราะการกล่าวโหงหงส์ของ ลูกหลวงของอิสราเอล และพระว่าพวกร เขาก็ดีดีพระเยโซวาท โดยกล่าวว่า “พระเยโซวาททรงอยู่ท่ามกลางพวกร เรา หรือไม่”

การทำสังคมร่วม

กับคนอาสามาเลข

8 และคนอาสามาเลขได้ยกมา และสูรบกับ คนอิสราเอลในตำบลเรฟิดิม

9 และไม่เสสกกล่าวแก่โยชัวว่า “จะเลือก พวกรผู้ชายให้พวกรเรา และอุกไปสูรบกับ คนอาสามาเลข พรุ่งนี้เราจะยืนอยู่บนยอด

(34) อพย 25:16, 21 (35) กดาว 33:38 (1) อพย 15:22; 16:1 (2) อพย 14:11; กดาว 20:2-3

(3) อพย 12:38 (4) อพย 14:15; ยน 8:59 (5) กดาว 20:8; อสค 2:6 (6) กดาว 20:10-11; พบญ 8:15

(7) กดาว 20:13, 24; 27:14 (8) ปฐก 36:12; กดาว 24:20 (9) อพย 4:20

เนินเข้า พร้อมกับไม้เท้าของพระเจ้าใน มือของเรา”

10 ดังนั้นโยชูาก็ทำตามที่โมเสสได้กล่าว แก่เขา และสูรบกับคนอาสามาเลข และ โมเสส อาโรน กับເຊອ້ວ ขึ้นไปบนยอดเนิน เขานั้น

11 และต่อมา โมเสสยกมือของตนขึ้น เมื่อไร อิสราเอลก็ได้เปรียบเมื่อนั้น และ ท่านลดมือของตนลงเมื่อไร คนอาสามาเลข ก็เป็นต่อเมื่อนั้น

12 แต่มือของโมเสสเมื่อยล้า และเข้าทั้ง ส่องกีເຄาหนินก้อนหนึ่งมา และวังมันไว้ใต้ ท่าน และท่านนั่งบนหินนั้น และอาโรนกับ ເຊອ້ວก็ช่วยยกมือของท่านขึ้น คนหนึ่งอยู่ ข้างนี้ และอีกคนหนึ่งอยู่ข้างนั้น และมือ ของท่านก็มั่นคงอยู่จนกระทึ้งดวงอาทิตย์ ตกดิน

13 และโยชูาปราบอาสามาเลขกับประชา- ชนของเข้าด้วยความดาม

14 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงเขียนเรื่องนี้ลงไว้เป็นที่ระลึกในหนัง สือม้วนหนึ่ง และเล่าเรื่องนี้ในหูของ โยชูา ด้วยว่าเราจะจัดความทรงจำ ถึงคนอาสามาเลขอ่างล้านเชิงจากภัยได้ฟ้า สรรค์นี้”

15 และโมเสสได้ลรังแท่นบุชาแท่นหนึ่ง และเรียกชื่อแท่นนั้นว่า เยโฮวาห์นิสสี

16 เพราะท่านกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์จะ ทรงทำสังคมรบกับคนอาสามาเลขต่อไปทุก ช่วงอายุ”

บทที่ 18

เยอโรมาเยี่ยมโมเสส

1 เมื่อยে霍ร บุตรพิตแห่งเมดีียน พ่อตา ของโมเสส ได้ยินถึงสิ่งสารพัดที่พระเจ้า ได้ทรงทำเพื่อโมเสส และเพื่ออิสราเอล ประชากรของพระองค์ และว่าพระเยโซ วาห์ได้ทรงนำอิสราเอลออกจากอียิปต์

2 แล้วเย霍ร พ่อตาของโมเสส จึงพา คิบໂປရາ� ภรรยาของโมเสส หลังจากท่าน ได้ส่งนางกลับไปนั้น

3 และบุตรชายทั้งสองคนของนาง ซึ่งชื่อ ของคนหนึ่งคือ เกอร์โซม เพราะท่าน กล่าวว่า “ข้าพเจ้าเป็นคนต่างชาติอาศัย อยู่ในต่างประเทศ”

4 และชื่อของอีกคนหนึ่งคือ เอลีโอเซอร์ “พระพระเจ้าของบิดาข้าพเจ้า” ท่าน กล่าวว่า “เป็นผู้ช่วยของข้าพเจ้า และได้ ทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอดพ้นจากดาบของ ฟารโหร”

5 และเย霍ร พ่อตาของโมเสส ได้ มาพร้อมกับบุตรชายทั้งสองคนของท่าน และภรรยาของท่าน นายังโมเสสในถิ่น- ทุรกันดาร ที่ท่านตั้งค่ายอยู่ที่ภูเขาของ พระเจ้า

6 และท่านกล่าวแก่โมเสสว่า “เราคือพ่อ ตาของท่าน เย霍ร ได้มามาท่านแล้ว และ ภรรยาของท่าน และบุตรชายทั้งสองของ นางพร้อมกับนาง”

7 และโมเสสออกไปเพื่อพบพ่อตาของ ท่าน และก้มคำนับและจูบท่าน และ ท่านทั้งสองໄต่ตามถึงทุกชั้นสูงกันและ

(11) ยก 5:16 (14) อพย 24:4; กดว 33:2; พบญ 25:19

(16) ปฐก 22:14-16 (1) อพย 2:16, 18 (2) อพย 2:21; 4:20-26

(3) อพย 2:22; กจ 7:29 (4) ปฐก 49:25 (5) อพย 3:1 (7) ปฐก 18:2

กัน และท่านทั้งสองก็เข้ามาในเต็นท์ 8 และโมเสสเล่าให้ฟังพ่อตาของท่านฟังถึง สิ่งสารพัดที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำแก่ ฟารโหร์ และแก่คนอียิปต์ เพราะเห็นแก่ คนอิสราเอล และความทุกข์ยากลำบากทั้ง สิ้นซึ่งได้เกิดขึ้นแก่พวกราษฎร์ตามทาง และ พระเยโฮวาห์ได้ทรงช่วยพวกราษฎร์ให้รอด พ้นอย่างไร

9 และเยอโรกีมีความปิติยินดี เพราะเหตุ ความดีทั้งสิ้นซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระ ทำแก่คนอิสราเอล ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรง ช่วยให้รอดพ้นจากมือของคนอียิปต์

10 และเยอโรกล่าวว่า “สาส្តราระดับพระ เยโฮวาห์ ผู้ได้ทรงช่วยพวกราษฎร์ให้รอด พ้นจากมือของคนอียิปต์ และออก มาจากหัตถ์ของฟารโหร์ ผู้ได้ทรงช่วยประ ชากรให้รอดพ้นจากได้มือของคนอียิปต์ 11 บัดนี้เราทราบแล้วว่าพระเยโฮวาห์ทรง เป็นใหญ่กว่าพระทั้งปวง เพราะในสิ่งที่ พระเหล่านั้นได้กระทำการอย่างทันท่วงตัว พระ องค์ทรงอยู่เหนือพระเหล่านั้น”

12 และเยอโร พ่อตาของโมเสส ก็ เอาเครื่องเผาบูชาและเครื่องสัตวบูชาทั้ง หลายถวายแด่พระเจ้า และอาโนรนา และ บรรดาผู้อ้วกโซแห่งอิสราเอลมา เพื่อ รับประทานอาหารกับบุพ่อตาของโมเสสต่อ พระพักตร์พระเจ้า

13 และต่อมาในวันรุ่งขึ้น โมเสสนั่งเพื่อ ตัดสินความไม่สงบแก่ประชาชน และประชารักษ์ ยืนห้อมล้อมโมเสสตั้งแต่เช้าจนเย็น

14 และเมื่อพ่อตาของโมเสสเห็นทุกสิ่งที่

โมเสสกระทำแก่ประชาชนนั้น ท่านก็กล่าว ว่า “นี่ท่านทำอะไรแก่ประชาชนเล่า ทำไม ท่านจึงนั่งอยู่แต่ผู้เดียว และประชาชนทั้ง ปวงก็ยืนห้อมล้อมท่านตั้งแต่เช้าจนเย็น”

15 และโมเสสกล่าวแก่พ่อตาของตนว่า “พระประชารักษ์มาหาข้าพเจ้า เพื่อขอให้ ทูลถามพระเจ้า

16 เมื่อพวกราษฎร์ข้อโต้ถือเรียงกันได้ ๆ พวกราษฎร์มาหาข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ตัด สินความระหว่างเข้าทั้งสองฝ่าย และ ข้าพเจ้าก็สอนพวกราษฎร์ให้รู้จักกฎเกณฑ์ทั้ง หลายของพระเจ้า และพระราชบัญญัติ ต่าง ๆ ของพระองค์”

17 และพ่อตาของโมเสสกล่าวแก่ท่านว่า “สิ่งที่ท่านกระทำการอย่างนี้ยังไม่ดี

18 ท่านจะอ่อนระอาใจเป็นแน่ ทั้งตัวท่าน และประชารักษ์ที่อยู่กับท่าน เพราะสิ่งนี้ หนักหนาเกินไปสำหรับท่าน ท่านไม่สามารถทำหน้าที่นี้แต่ผู้เดียวได้

19 บัดนี้ ขอตั้งใจฟังเสียงของเราวาง เรา จะให้คำแนะนำแก่ท่าน และพระเจ้าจะ ทรงสถิตอยู่กับท่าน ท่านจะเป็นผู้แทน ของประชารักษ์ต่อพระเจ้า เพื่อท่านจะได้ นำความเหล่านั้นกราบทูลต่อพระเจ้า

20 และท่านจะสอนกฎทั้งหลายและ พระราชบัญญัติต่าง ๆ แก่พวกราษฎร์ และ จงแสดงให้พวกราษฎร์ฟังนั้นที่พวกราษฎร์ ต้องดำเนิน และกิจการนั้นที่พวกราษฎร์ต้อง กระทำ

21 ยิ่งกว่านั้นท่านจะเลือกจากประชารักษ์ ทั้งปวง คือพวกราษฎร์ที่มีความสามารถ คือ

(8) อพย 15:6, 16 (9) อสย 63:7-14 (10) ปฐก 14:20 (11) อพย 1:10, 16, 22; 2 พศด 2:5

(12) อพย 24:5; พบญ 12:7 (13) มธ 23:2 (15) ลก 24:12 (16) อพย 24:14

(18) กดาว 11:14, 17 (19) อพย 4:16; 20:19 (20) พบญ 1:18; 5:1 (21) พบญ 16:19

คนที่เกรงกลัวพระเจ้า คนแห่งความจริง และเกลียดสิ่นบน และจงตั้งคโนย่านนี้ไว้ เหนือประชากร เป็นผู้ปักครองคนพันคน บ้าง และเป็นผู้ปักครองคนร้อยคนบ้าง เป็นผู้ปักครองคนห้าสิบคนบ้าง และเป็นผู้ปักครองคนลิบคนบ้าง

22 และให้พวกรเข้าตัดสินความของประชากรอยู่เสมอ และจะเป็นอย่างนี้ คือทุกคดีใหญ่ ๆ ก็ให้พวกรเขานำมาแจ้งต่อท่าน แต่ทุกคดีเล็ก ๆ พวกรเขางานตัดสินเอง ดังนั้นการงานของท่านจะเบлаг และพวกรเขาก็แบกภาระนี้ร่วมกับท่าน

23 ถ้าท่านทำดังนี้ และพระเจ้าทรงบัญชา ท่านตามนั้น แล้วท่านก็จะสามารถทนอยู่ได้ และประชากรทั้งปวงนี้ก็จะไปยังที่อาศัยของพวกรเข้าด้วยสันติ”

24 ดังนั้นโมเสสจึงตั้งใจฟังเสียงของพ่อตาของตน และกระทำทุกสิ่งที่ท่านได้กล่าว

25 และโมเสสได้เลือกพวกรคนที่มีความสามารถจากคนอิสราเอลทั้งปวง และตั้งพวกรเข้าให้เป็นหัวหน้าเหนือประชากร เป็นผู้ปักครองคนพันคนบ้าง เป็นผู้ปักครองคนร้อยคนบ้าง เป็นผู้ปักครองคนห้าสิบคนบ้าง และเป็นผู้ปักครองคนลิบคนบ้าง

26 และคนเหล่านั้นตัดสินความของประชากรอยู่เสมอ บรรดาคดียาก ๆ พวกรเขานำไปแจ้งต่อโมเสส แต่ทุกคดีเล็ก ๆ พวกรเข้าตัดสินเอง

27 และโมเสสส่งพ่อตาของตนกลับไป

และท่านก็ไปตามทางของท่านเข้าไปยังแผ่นดินของท่านเอง

บทที่ 19

คนอิสราเอลมาถึง

ถินทุรกันดารแห่งชีนาย

1 ในเดือนที่สาม เมื่อลูกหลวงของอิสราเอลได้ออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ ในวันนั้นเองพวกรเข้ามากในถินทุรกันดารแห่งชีนาย

2 เพราะพวกรเขาก็ออกจากตำบลเรฟิดิม และได้มาถึงทะเลทรายแห่งชีนาย และได้ตั้งเต็นท์อยู่ในถินทุรกันดาร และที่นั่นคนอิสราเอลตั้งค่ายอยู่หน้าภูเขาหนึ่น

3 และโมเสสขึ้นไปเฝ้าพระเจ้า และพระเยโฮวาห์ทรงเรียกท่านออกจากภูเขาหนึ่นโดยตรัสว่า “เจ้าจงกล่าวแก่วงศ์วานของยาโคบและบอกลูกหลวงของอิสราเอลดังนี้ว่า

4 ‘พวกรเจ้าได้เห็นสิ่งซึ่งเราได้ทำแก่คุณ อียิปต์แล้ว และที่เราได้แบกพวกรเจ้าไว้บนปีกนกอินทร์อย่างไร และได้นำพวกรเจ้ามาถึงเราเอง

5 เหตุฉนั้นบัดนี้ ถ้าพวกรเจ้าจะเชื่อฟังเสียงของเรารอย่างแท้จริง และรักษาพันธสัญญาของเราวิว แล้วพวกรเจ้าจะเป็นทรัพย์สมบัติอันล้ำค่าแก่เรา เหนือกว่าประชาชนทั้งปวง เพราะแผ่นดินโลกทั้งสิ้นเป็นของเรา

6 และพวกรเจ้าจะเป็นอาณาจักรแห่งปุโรหิตแก่เรา และเป็นชนชาติบริสุทธิ์ เหล่านี้เป็นบรรดาถ้อยคำซึ่งเจ้าจะงกล่าว

(22) พบญ 1:17; กดาว 11:17 (23) อพย 16:29 (25) อพย 18:21; พบญ 1:15

(26) โยบ 29:16 (27) กดาว 10:29-30 (1) กดาว 33:15 (2) อพย 3:1, 12; 17:1

(3) อพย 3:4; กจ 7:38 (4) พบญ 29:2 (5) อพย 9:29; 15:26 (6) พบญ 7:6; 14:21

แก่ลูกหลานของอิสราเอล”

7 และโมเสสได้มาและเรียกพากผู้อ้วกโสของประชากรมา และวางต่อหน้าพากเขาบรรดาถ้อยคำเหล่านี้ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาท่าน

8 และบรรดาประชากรก็ตอบพร้อมกันและกล่าวว่า “สิ่งสารพัดที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสรัตน์ พากเราจะกระทำตาม” และโมเสสได้นำบรรดาถ้อยคำของประชากรไปกราบทูลต่อพระเยโฮวาห์

ประชากรชำรุดตัวเพื่อจะฟัง คำตรัสของพระเจ้า

9 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “ดูเถิด เรามาหาเจ้าในเมฆหนาทึบก้อนหนึ่งเพื่อประชากรจะได้ยินเมื่อเราพูดกับเจ้าและจะได้เชื่อเจ้าตลอดไป” และโมเสสได้กราบทูลบรรดาถ้อยคำของประชากรต่อพระเยโฮวาห์

10 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงไปหาประชากร และชั่งรพากเข้าให้บริสุทธิ์ในวันนี้และพรุนนี้ และให้พากเขาชักเสื้อผ้าของตนเลี้ยให้สะอาด

11 และจงเตรียมตัวไว้ให้พร้อมสำหรับวันที่สาม เพราะในวันที่สามนั้นพระเยโฮวาห์จะเสด็จลงมาในสายตาของประชากรทั้งล้านภูเขาชีนาย

12 และเจ้าจะกำหนดเดชต่าง ๆ ให้ประชากรอยู่รอบ ๆ โดยกล่าวว่า ‘พากท่านเองจะระวังให้ดี ว่าพากท่านไม่ขึ้นไปบนภูเขานั้น หรือแตะต้องเชิงภูเขานั้น ผู้ใดก็ตามที่ถูกต้องภูเขานั้นจะถูกประหารชีวิต

อย่างแน่นอน

13 จงอย่าให้มือใด ๆ แตะต้องภูเขานั้นเลย แต่ผู้นั้นจะถูกพินชน้ำใจให้ตายเป็นแน่ หรือถูกยิงทะลุ ไม่ว่าจะเป็นสัตว์หรือเป็นมนุษย์ก็ได้ อย่าไว้ชีวิตเลย’ เมื่อแต่รัตน์เปาเสียงยา พากเขางงขึ้นมาຍังภูเขานั้น”

14 และโมเสสลงไปจากภูเขานั้นมาຍังประชากร และชั่งประชากรให้บริสุทธิ์ และพากเขาชักเสื้อผ้าของตนให้สะอาด

15 และท่านกล่าวแก่ประชากรว่า “จงเตรียมตัวไว้ให้พร้อมในวันที่สาม อย่าเข้าใกล้ภูเขารายของพากท่านเลย”

16 และต่อมานิรุ่งเข้าวันที่สาม มีฟ้าร้องและฟ้าแลบทั้งทลาย และมีเมฆหนาทึบก้อนหนึ่งบนภูเขานั้น และมีเสียงแตรดังสนั่น จนประชากรทุกคนที่อยู่ในค่ายนั้นตัวสั่น

17 และโมเสสนำประชากรออกจากค่ายเพื่อจะเข้าเฝ้าพระเจ้า และพากเขายืนอยู่ที่เชิงภูเขา

18 และภูเขานี้นายมีควนกลุ่มรุมล้อมอยู่ทั่วไป เพราะพระเยโฮวาห์เสด็จลงมาบนภูเขานั้นในไฟ และควนไฟนั้นพลุ่งขึ้นเหมือนควันของเตาไฟใหญ่ และทั้งภูเขานั้นก็สะท้านหวั่นไหวยิ่งนัก

19 และเมื่อเสียงแตรนั้นเปาเยาวและดังมากขึ้นเรื่อย ๆ โมเสสก็กราบทูลและพระเจ้าตรัสตอบท่านโดยพระสุรเสียงหนึ่ง

20 และพระเยโฮวาห์เสด็จลงมาบนภูเขา

(7) อพย 4:29-30 (8) อพย 4:31; 24:3 (9) อพย 19:16; 20:21; 24:15

(10) ลนต 11:44-45; สบ 10:22 (12) อพย 34:3 (15) 1 คร 7:5 (16) สบ 12:18-19, 21

(17) พบญ 4:10 (18) ปฐก 15:17; 19;28; อพย 3:2 (19) สด 81:7; สบ 12:21

ชื่นอย บันยอดภูเขานั้น และพระเยซู วาทีทรงเรียกโมเสสให้ขึ้นไปบนยอดภูเขานะโมเสสก็ขึ้นไป

21 และพระเยซู瓦ทีตรัสกับโมเสสว่า “จงไป กำชับประชากร เกรงว่าพวกเขากำลังล้ำเข้ามาถึงพระเยซู瓦ทีเพื่อจะเพ่งดู และพวกเขายาหยาคนจะพินาศเสีย

22 และจะให้พวกปูโรหิตเช่นกัน ซึ่งเข้ามาใกล้พระเยซู瓦ทีนั้น จงชำระตนเองให้บริสุทธิ์ เกรงว่าพระเยซู瓦ทีจะทรงทะเลาะกับตัวพวกเขาก็ได้

23 และโมเสสทูลต่อพระเยซู瓦ทีว่า “ประชากรไม่สามารถขึ้นมาบนภูเขานี้นายได้ เพราะพระองค์ได้ทรงกำชับพวกข้าพระองค์ว่า ‘จงกำหนดเขตต่าง ๆ อยู่รอบภูเขานั้น และชำระภูเขานั้นให้บริสุทธิ์’”

24 และพระเยซู瓦ทีตรัสกับท่านว่า “ไปเสีย เจ้าจงลงไปเดิน และเจ้าจงขึ้นมา ตัวเจ้าและอาโรมพร้อมกับเจ้า แต่อย่าให้พวกปูโรหิตและประชากรล่วงล้ำขึ้นมาถึงพระเยซู瓦ที เกรงว่าพระองค์จะทรงทะเลาะกับตัวพวกเขาก็ได้

25 ดังนั้นโมเสสจึงลงไปถึงประชากร และกล่าวแก่พวกเขาก็ได้

บทที่ 20

พระเจ้าประทานพระบัญญัติสิบประการ

1 และพระเจ้าตรัสถ้อยคำเหล่านี้ทั้งสิ้น โดยตรัสว่า

2 “เราเป็นพระเยซู瓦ทีพระเจ้าของเจ้า ผู้ซึ่งได้นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์

ออกจากเรือนแห่งการเป็นทาส

3 เจ้าอย่ามีพระอื่นใดต่อหน้าเรา

4 เจ้าอย่าทำรูปเคารพแกะสลักได ๆ สำหรับตน หรือทำรูปเหมือนของสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มีอยู่ในฟ้าสวรรค์เบื้องบน หรือที่มีอยู่ในแผ่นดินโลกเบื้องล่าง หรือที่มีอยู่ในน้ำใต้แผ่นดินโลก

5 เจ้าอย่ากราบไหว้รูปเหล่านั้น หรือปรนนิบัตรรูปเหล่านั้น เพราะเราเป็นพระเยซู瓦ทีพระเจ้าของเจ้าเป็นพระเจ้าที่หวงแหน โดยเยื่อนความชั่วชาของบิดาทั้งหลายบนลูกหลาน จนถึงสามสี่ชั่วอายุคนของคนทั้งหลายที่เกลียดชังเรา

6 และแสดงความเมตตาแก่คนเป็นพัน ๆ ของคนทั้งหลายที่รักเรา และรักษาบัญญัติทั้งหลายของเรา

7 เจ้าอย่าออกพระนามพระเยซู瓦ทีพระเจ้าของเจ้าโดยเปล่าประโยชน์ เพราะพระเยซู瓦ทีจะไม่ทรงถือว่าผู้นั้นไม่มีโทricht คือผู้ที่ออกพระนามพระองค์โดยเปล่าประโยชน์

8 จงจดจำวันสะบາโตไว เพื่อจะถือรักษา มันให้เป็นวันบริสุทธิ์

9 เจ้าจงศรัทธาริทำการงานหกวัน และทำกิจการงานทั้งสิ้นของเจ้า

10 แต่วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบາโตของพระเยซู瓦ทีพระเจ้าของเจ้า ในวันนั้นเจ้าอย่ากระทำการงานใด ๆ คือตัวเจ้า หรือบุตรชายของเจ้า หรือบุตรสาวของเจ้า หรือคนใช้ช่วยของเจ้า หรือสาวใช้ของเจ้า หรือสัตว์ใช้งานของเจ้า หรือคนแบกลหน้าของ

(21) 1 ชมอ 6:19 (22) อพย 19:24; 24:5; ลนต 10:3; 21:6-8 (23) อพย 19:12

(1) พบญ 5:22 (2) อพย 13:3 (3) ยรม 25:6 (4) พบญ 4:15-19 (5) กดา 14:18, 33

(6) พบญ 7:9 (7) ลนต 19:12 (8) ลนต 26:2 (9) ลก 13:14 (10) ปฐก 2:2-3

เจ้าที่อาศัยอยู่ภายในประตูเมืองทั้งหลายของเจ้า

11 เพราะในหกวันพระเยโฮวาห์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และแผ่นดินโลก ทะเล และสรรพสิ่งที่มีอยู่ในที่เหล่านั้น และได้ทรงหยุดพักในวันที่เจ็ด เพราะฉะนั้นพระเยโฮ瓦ห์จึงได้ทรงอวยพรwanสะบานโต และได้ทรงตั้งวันนั้นให้เป็นวันบริสุทธิ์

12 จงให้เกียรติแก่บิดาของเจ้าและมารดาของเจ้า เพื่อวันทั้งหลายของเจ้าจะได้ยืนนานบนแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าประทานให้แก่เจ้า

13 เจ้าอย่าฝ่าคน

14 เจ้าอย่าเล่นชู้

15 เจ้าอย่าลักทรัพย์

16 เจ้าอย่าเป็นพยานเท็จใส่ร้ายต่อเพื่อนบ้านของเจ้า

17 เจ้าอย่าโลภครัวเรือนของเพื่อนบ้านของเจ้า เจ้าอย่าโลภภรรยาของเพื่อนบ้านของเจ้า หรือคุณใช้ชัยของเข้า หรือสาใช้ของเข้า หรือวัวตัวผู้ของเข้า หรือลາของเข้า หรือสิ่งใด ๆ ที่เป็นของของเพื่อนบ้านของเจ้า”

18 และประชากรทั้งหมดนั้นได้เห็นบรรดาฟ้าร้อง และฟ้าแลบทั้งหลาย และเลียงแตรนั้น และภูเขาที่มีคันพลุ่ง และเมื่อประชากรเห็นลิงเหล่านั้น พวกรากก็ถอยออกไป และยืนอยู่แต่ไกล

19 และพวกรากล่าวแก่โมเสสว่า “ท่านจะพูดกับพวกรา เราถูก แต่พวกรากให้พระเจ้าตรัสกับพวกราเลย

ทรงว่าพวกราจะตาย”

20 และโมเสสกล่าวแก่ประชากรว่า “อย่ากลัวเลย เพราะว่าพระเจ้าเสต์จามาเพื่อพิสูจน์พวกรา แต่เพื่อความเกรงกลัวประชากรจะอยู่ต่อหน้าพวกรา เพื่อพวกราจะไม่ทำบาป”

21 และประชากรยืนอยู่แต่ไกล และโมเสสเข้าไปใกล้ความมืดที่บ่มีพระเจ้าทรงสถิตอยู่นั้น

22 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “เจ้าลงกล่าวแก่ลูกหลานของอิสราเอลดังนี้ว่า ‘พวกรากเจ้าได้เห็นแล้วว่า เราได้พูดกับพวกรากจากฟ้าสวรรค์’

23 พวกรากอย่าทำรูปพระตัวยเงินไว้ร่วมกับเรา และพวกรากอย่าทำรูปพระตัวยทองคำสำหรับพวกรากเจ้า

24 เจ้าจงก่อแท่นบูชาด้วยดินสำหรับเรา และจะถวายบรรดาเครื่องเผาบูชาของเจ้าบนแท่นบูชาที่นั้นและเครื่องสันติบูชาทั้งหลายของเจ้า บรรดาแกะของเจ้า และวัวตัวผู้ทั้งหลายของเจ้า ในสถานที่ทุกแห่งที่เรานับที่กิnamของเรา เราจะมาหาเจ้าและเราจะอวยพรเจ้า

25 และถ้าเจ้าจะก่อแท่นบูชาด้วยศิลาสำหรับเรา เจ้าอย่าก่อแท่นนั้นด้วยศิลาที่สกัดแล้ว เพราะถ้าเจ้ายกเครื่องมือของเจ้าสกัดศิลานั้น เจ้าได้ทำให้ศิลานั้นเป็นมลทินแล้ว

26 และเจ้าอย่าขึ้นบันไดไปบนแท่นบูชาของเรา เพื่อที่ความเปลือยเปล่าของเจ้าจะไม่ถูกเปิดเผยบนนั้น”

(11) ปฐก 2:2-3 (12) ลนต 19:3 (13) رم 13:9 (14) พบญ 5:18 (15) ลนต 19:11

(19) พบญ 5:5, 23-27 (20) อพย 4:10 (21) อพย 19:16 (22) พบญ 4:36; 5:24, 26

(23) อพย 32:1-2, 4 (24) ปฐก 12:2 (25) พบญ 27:5 (26) อพย 28:42-43

บทที่ 21

การพิพากษาระหว่างนายกับพวกรคนใช้

- 1 “บัดนี้ เหล่านี้เป็นคำตัดสินต่าง ๆ ซึ่ง
เจ้าจะตั้งไว้ต่อหน้าพวกรเขา
- 2 ถ้าเจ้าซึ่อคนอีบูรุไว้เป็นคนใช้ เขายจะ
ต้องปรนนิบติอยู่ทุกปี และในปีที่เจ็ด
เขาจะออกไปเป็นอิสระโดยไม่ต้องเสียค่า
ได ๆ
- 3 ถ้าเขาได้เข้ามาแต่ผู้เดียว เขายจะออกไป
แต่ผู้เดียว ถ้าเข้าแต่งงานแล้ว แล้วภรรยา
ของเขายังออกไปพร้อมกับเขา
- 4 ถ้านายของเขายกภรรยาให้เข้า และ
ภรรยานั้นเกิดพวกรบุตรชายหรือพวกรบุตร
สาวให้เข้า ภรรยาภันบุตรทั้งหลายของ
นางจะเป็นของนายของนาง และเขายัง
ออกไปแต่ผู้เดียว
- 5 และถ้าคนใช้คนนั้นจะกล่าวอย่างชัด
เจนว่า ‘ข้าพเจ้ารักนายของข้าพเจ้า ภรร
ยาของข้าพเจ้า และลูก ๆ ของข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าจะไม่ออกไปเป็นอิสระ’
- 6 ดังนั้นนายของเขางพาเข้าไปถึงพวกร
ผู้พิพากษา นายจะพาเข้าไปที่ประดุจด้วย
หรือที่ไม่วังกบประดุจก็ได้ และนายของเขาย
จะเจาะใบหูของเขาด้วยเหล็กแหลม และ
เขายังปรนนิบตินายตลาดอีกด้วย
- 7 และถ้าคนใช้ขายบุตรสาวของตนเป็น⁽¹⁾
สาวใช้ เธอจะไม่ออกไปเหมือนพวกรคนใช้
ชาย
- 8 ถ้าเธอไม่เป็นที่พอใจของเรอ ผู้ใด⁽²⁾
หมั้นเรอไว้สำหรับตนเอง และนายจะต้อง⁽³⁾
ยอมให้เธอถูกใจไป นายจะไม่มีสิทธิ์ที่จะ

ขายเรอให้แก่ประชาชนต่างด้าว โดยเห็น
ว่า นายได้ปฏิบัติอย่างหลอกหลวงกับเรอ
แล้ว

- 9 และถ้านายได้หมั้นเรอไว้สำหรับบุตร
ชายของตน นายจะปฏิบัติต่อเรอตาม
ลักษณะของบุตรสาวทั้งหลาย
- 10 ถ้านายหาภรรยาอีกคนหนึ่งให้แก่
บุตรชาย อาหารของนาง เสื้อผ้าของนาง
และหน้าที่การสมรสของนาง เขายังไม่ลด
น้อยลงเลย
- 11 และถ้าเขามิ่งกระทำสามสิ่งเหล่านี้แก่
นาง แล้วนางจะออกไปเป็นอิสระโดยไม่
ต้องเสียค่าได ๆ

**การพิพากษาเกี่ยวกับ
การกระทำผิดต่อผู้อื่น**

- 12 ผู้ใดที่ทุบตีผู้อื่นเพื่อให้เขางังแก่
ความตาย ก็จะถูกประหารชีวิตเป็นแน่
- 13 และถ้าผู้ใดไม่ได้ชุมโมยอยู่ แต่พระ
เจ้าทรงมอบเข้าไว้ในมือของผู้นั้น แล้วเรา
ก็จะตั้งสถานที่แห่งหนึ่งไว้สำหรับเจ้าให้
เขานอนไปพักนั่น
- 14 แต่ถ้าผู้ใดได้ตรร济ไว้ล่วงหน้าต่อ
เพื่อบ้านของตน เพื่อฆ่าเข้าด้วยกล
อุบາຍ เจ้าจะเอาตัวเข้าไปจากแท่นบูชา
ของเรา เพื่อเขายังถึงแก่ความตาย
- 15 และผู้ใดที่ทุบตีบิดาของตน หรือ
มารดาของตน จะถูกประหารชีวิตเป็นแน่
- 16 และผู้ใดลักพาคนไปและขายเขาเสีย
หรือถ้าคนถูกพบในมือของผู้นั้น ผู้นั้นจะ
ถูกประหารชีวิตเป็นแน่
- 17 และผู้ใดแข่งด้วยบิดาของตนหรือ

(1) อพย 24:3-4 (2) ลนต 25:39-43 (5) พนญ 15:16 (6) อพย 12:12

(7) นหมวด 5:5 (10) 1 คร 7:3, 5 (12) ปฐก 9:6; ลนต 24:17 (13) กดา 35:11; พนญ 19:3-5

(14) พนญ 19:11-12 (16) ปฐก 37:28; อพย 22:4 (17) ลนต 20:9; สกพ 20:20

มาตรของตน จะถูกประหารชีวิตเป็นแน่ 18 และถ้าผู้ใดทะเลาะวิวาทกัน และฝ่ายหนึ่งทุบตีอีกฝ่ายหนึ่งด้วยก้อนหิน หรือด้วยกำปั้นของตน และอีกฝ่ายหนึ่งไม่ถึงแก่ความตาย แต่ต้องนอนพักรักษาตัว 19 ถ้าเขาลูกชื่นอีกและเดินออกไปนอกบ้านได้โดยใช้ไม้เท้าของตน แล้วผู้ที่ทุบตีเขาก็จะพังโภช เผียงแต่ผู้นี้จะต้องซัดใช้ค่าเสียเวลาของเข้า และจะทำให้เข้าได้รับการรักษาให้หายเป็นปกติ 20 และถ้าผู้ใดทุบตีคนใช้ชายของตน หรือสาวใช้ของตนด้วยไม้ และคนใช้นั้นตายใต้มือของเข้า ผู้นั้นจะถูกลงโทษเป็นแน่ 21 แต่ออย่างไรก็ตาม ถ้าคนใช้นั้นมีชีวิตอยู่ต่อไปอีกหนึ่งวันหรือสองวันจึงตาย นายก็จะไม่ถูกลงโทษ เพราะคนใช้นั้นเป็นเงินของนาย 22 ถ้าพากผู้ชายทะเลาะวิวาทกัน และบังเอิญทำให้หญิงคนหนึ่งที่มีเด็กในครรภ์บาดเจ็บ จนผลของหญิงนั้นคลอดก่อนกำหนด และกระนั้นไม่มีอาการร้ายตามมา ผู้นั้นจะถูกปรับโทษเป็นแน่ ตามแต่สามีของหญิงนั้นจะเรียกร้องเอาจากเข้า และเข้าจะชดใช้ตามที่พากผู้พิพากษาตัดสิน 23 และถ้ามีอาการร้ายได้ตามมา แล้วเจ้าจะให้ชีวิตแทนชีวิต 24 ตาแทนตา พื้นแทนพื้น มือแทนมือ เท้าแทนเท้า 25 รอยใหม่แทนรอยใหม่ นาดแผลแทน

นาดแผล รอยฟกช้ำแทนรอยฟกช้ำ

พระราชบัญญัติเกี่ยวกับ

ผู้เป็นเจ้าของ

26 และถ้าผู้ใดทุบตีตาของคนใช้ชายของตน หรือตาของสาวใช้ของตน จนดวงตาข้างนั้นบอดไป เขาจะปล่อยคนใช้นั้นให้เป็นอิสระเพราเห็นแก่ดวงตาข้างนั้นของเข้า

27 และถ้าผู้ใดทุบตีฟันของคนใช้ชายของตน หรือฟันของสาวใช้ของตนจนหลุดออก เขายจะปล่อยคนใช้นั้นเป็นอิสระเพราเห็นแก่ฟันชื่นนของเข้า

28 ถ้าวัวตัวผู้ตัวใจขวิดชายหรือหญิงคนหนึ่งจนพากเข้าถึงแก่ความตาย แล้ววัวตัวผู้นั้นจะถูกทิ้งไว้ตัวเดียว เป็นแน่ และเนื้อของมันจะไม่ถูกกินเลย แต่เจ้าของวัวตัวนั้นจะไม่มีความผิด

29 แต่ถ้าวัวตัวผู้นั้นเคยขวิดคนด้วยเขาของมันมาก่อน และมีผู้มายืนยันให้เจ้าของของมันทราบแล้ว และเจ้าของไม่ได้ชิงมันไว้ แต่มันได้ฆ่าชายหรือหญิงคนได้วัวตัวผู้นั้นจะถูกทิ้งไว้ตัวเดียว และเจ้าของของมันจะถูกประหารชีวิตด้วย

30 ถ้าจะเรียกร้องเอาเงินค่าไถ่จากผู้นั้นแล้วเข้าจะจ่ายค่าไถ่แทนชีวิตของเขาตามสิ่งได้ก็ตามที่ได้เรียกร้องเอาจากเขานั้น

31 ไม่ว่าวัวตัวนั้นได้ขวิดบุตรชายหรือได้ขวิดบุตรสาวคนใด ตามคำตัดสินนี้ก็จะทำต่อเขาอย่างนั้น

32 ถ้าวัวตัวผู้นั้นขวิดคนใช้ชายหรือสาวใช้คนใด เจ้าของวัวตัวนั้นจะจ่ายเงินสาม

(19) 2 ซมอ 3:29 (21) ลนต 25:44-46 (22) อพย 18:21-22; 21:30; พบญ 22:18

(24) ลนต 24:20; พบญ 19:21; นธ 5:38-44; 1 ปต 2:19-20 (28) ปฐก 9:5

(30) อพย 21:22; กต 35:31 (32) อพย 21:28; ศพย 11:12-13; นธ 26:15; 27:3, 9

ลิบเซเซลให้แก่นายของพากษา และวัวตัวผู้นั้นจะถูกหินขว้างให้ตาย 33 และถ้าผู้ใดจะเปิดบ่อ หรือถ้าผู้ใดจะชุดบ่อ และไม่ได้ปิดบ่อนั้นไว้ และวัวตัวผู้หรือลาตกลงไปตายในบ่อนั้น 34 เจ้าของบ่อนั้นจะต้องชดใช้ และจ่ายเงินให้แก่เจ้าของสัตว์เหล่านั้น และสัตว์ที่ตายนั้นจะเป็นของเจ้าของบ่อ 35 และถ้าวัวตัวผู้ของผู้ใดชีวิตวัวตัวผู้ของผู้อื่นจนมันถึงแก่ความตาย และพากษาจะขายวัวที่เป็นอยู่และแบ่งเงินจากมันกัน และวัวที่ตายนั้นพากษาจะแบ่งกันด้วย 36 หรือถ้าเป็นที่ทราบแล้วว่า วัวตัวผู้นั้นเคยชิดมาก่อน และเจ้าของวัวตัวนั้นไม่ได้ซังมันไว้ เจ้าของวัวนั้นจะจ่ายวัวแทนวัวเป็นแน่ และวัวที่ตายนั้นก็จะเป็นของตัวเขาเอง”

บทที่ 22

การมีสิทธิ์ในทรัพย์สิน

- “ถ้าผู้ใดจะลักวัวตัวผู้หรือแกะ และฆ่ามันหรือขายมันเสีย ผู้นั้นจะคืนวัวตัวผู้ท้าตัวแทนวัวตัวผู้นึ่งตัว และแกะสี่ตัวแทนแกะหนึ่งตัว
- ถ้าขโมยคนใดถูกพบขณะกำลังบุกรุกเข้าไป และถูกทุบตีจนขาถึงแก่ความตาย จะไม่มีการทำให้โลหิตตกเพราะขโมยนั้น 3 ถ้าด่างอาทิตย์ขึ้นเหนือขโมยนั้นแล้ว ทำให้โลหิตตกเพราะขโมยนั้น เพราะขโมยนั้นควรจะเสียค่าชดใช้เต็มจำนวนถ้าเขามีมีอะไรจะชดใช้ให้ และวัวจะถูก

ขายแทนค่าทรัพย์สินที่เขาลักไปนั้น

4 ถ้าของที่ถูกขโมยนั้นถูกพบในมือของขโมยโดยยังมีชีวิตอยู่ ไม่ว่ามันจะเป็นวัวตัวผู้ก็ได้ หรือลา ก็ได้ หรือแกะ ก็ได้ ขโมยนั้นจะคืนให้เป็นสองเท่า

5 ถ้าผู้ใดจะทำให้ทุ่งนาหรือสวนอุ่นถูกกิน และจะปล่อยสัตว์ของตนเข้าไปในนั้น และจะกินในทุ่งนาของผู้อื่น จากของที่ดีที่สุดแห่งทุ่งนาของตน และจากของที่ดีที่สุดแห่งสวนอุ่นของตน ผู้นั้นจะจ่ายค่าชดใช้ให้

6 ถ้าไฟลามออกไป และติดกองหามาจนก่อข้าว หรือต้นข้าวซึ่งยังไม่ได้เกี่ยว หรือทุ่งนาถูกเพาแพลญด้วยไฟนั้นเสีย ผู้ที่จุดไฟนั้นจะจ่ายค่าชดใช้เป็นแน่

7 ถ้าผู้ใดจะฝ่าเงินหรือลึ่งของไว้กับเพื่อนบ้านของตนเพื่อให้เก็บรักษาไว้ และของนั้นถูกขโมยไปจากบ้านของผู้นั้น ถ้าขโมยนั้นถูกพบ จงให้เขาจ่ายเป็นสองเท่า

8 ถ้าขโมยนั้นไม่ถูกพบ และเจ้าของบ้านจะถูกนำมายังพากผู้พิพากษา เพื่อจะดูว่าเขามีมือของตนไปจับของของเพื่อนบ้านของเขารึไม่

9 สำหรับการล่วงละเมิดทุกประการ ไม่ว่าจะเป็นสำหรับวัวตัวผู้ สำหรับลา สำหรับแกะ สำหรับเลื่อผ้า หรือสำหรับลิงของได ๆ ที่หายไป ซึ่งมีคนมาอ้างว่าเป็นของตน คดีของคู่ความทั้งสองฝ่ายนั้นจะถูกนำมารู้ต่อหน้าพากผู้พิพากษา และผู้ไดที่พากผู้พิพากษานั้นจะตัดสินว่าผิด ผู้นั้น

(1) 2 ซมอ 12:6; สภช 6:31; ลก 19:8 (2) กดาว 35:27; โยน 24:16

(3) อพย 21:2 (4) อพย 21:16; สภช 6:31 (7) อพย 22:4; ลณต 6:1-7

(8) อพย 21:6, 22; 22:28 (9) อพย 22:8, 28; พนญ 25:1

จะจ่ายเป็นสองเท่าให้แก่เพื่อนบ้านของตน

10 ถ้าผู้ใดฝ่าก烙 หรือวัวตัวผู้ หรือแกะหรือสัตว์ใด ๆ ไว้ให้เพื่อนบ้านของตนเก็บรักษาไว้ และสัตว์นั้นตายเสีย หรือได้รับบาดเจ็บ หรือถูกไล่ต้อนไป โดยไม่มีครรเห็น

11 แล้วคำปฏิญาณตัวต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์จะอยู่ระหว่างเขาทั้งสองฝ่ายว่าเขามิได้อภิมีของเขาไปจับของของเพื่อนบ้านของเขา และเจ้าของของลิงนั้นจะยอมรับคำปฏิญาณนั้น และผู้รับฝากนั้นจะไม่จ่ายค่าชดใช้

12 และถ้าสัตว์นั้นถูกขโมยไปจากผู้รับฝาก ผู้รับฝากนั้นจะจ่ายค่าชดใช้ให้แก่เจ้าของสัตว์นั้น

13 ถ้าสัตว์นั้นถูกกัดฉีกเป็นชิ้น ๆ จงให้เขานำชากรสัตว์นั้นมาียนยันเป็นหลักฐานและผู้รับฝากจะไม่จ่ายค่าชดใช้แทนสัตว์ซึ่งถูกกัดฉีกนั้น

14 และถ้าผู้ใดยึดสิ่งใด ๆ ไปจากเพื่อนบ้านของตน และมันถูกทำให้หายใจ หรือตายเสีย โดยที่เจ้าของของมันไม่อยู่กับของนั้น ผู้ยึดจะจ่ายค่าชดใช้เป็นแน่

15 แต่ถ้าเจ้าของของมันอยู่กับของนั้น ผู้ยึดจะไม่จ่ายค่าชดใช้ ถ้ามันเป็นของเข่าให้จ่ายแต่ค่าเช่าของมันเท่านั้น

การเล่นซุ้ย การไหว้รูปเคารพ

ความกรุณา

การถวายผลแรกรแต่พระเจ้า

16 และถ้าชายได้ล่อหลวงใหญ่พระมารี

คนหนึ่งที่ยังไม่มีคู่หมั้น และนอนร่วมกับเธอ เขายจะจ่ายเงินสินสอดรับเรอมาเป็นภารຍาของตน

17 ถ้าบิดาของหญิงนั้นปฏิเสธอย่างเด็ดขาดที่จะยกหญิงนั้นให้แก่เขา เขายจะจ่ายเงินสินสอดตามธรรมเนียมสูงของหญิงพระมหาวีร์ทั้งหลาย

18 เจ้าอย่าอมให้แม่เมดมีชีวิตอยู่เลย

19 ผู้ใดก็ตามสมสู่กับสัตว์เดรัจจนาตัวใดจะถูกประหารชีวิตเป็นแน่

20 ผู้ใดที่ถ่ายบุชาแก่พระได้ เว้นแต่พระเยโฮวาห์องค์เดียว ผู้นั้นจะถูกทำลายเสียสิ้น

21 เจ้าอย่าบีบบังคับคนแปลกหน้าหรือช่มแหงเขาเลย เพราะพวกเจ้าเคยเป็นพวกคนแปลกหน้าในแผ่นดินอียิปต์

22 พวกรเจ้าย่าทรมาณหูยิมมายคนใดหรือถูกกำพร้าฟ่อเลย

23 ถ้าเจ้าทรมาณพวกรเขาโดยวิธีใดก็ตามและพวกรเขาร้องทุกข์ถึงเรา เราจะฟังคำร้องทุกข์ของพวกรเขาเป็นแน่

24 และความโกรธของเราจะพลุ่งขึ้น และเราจะประหารพวกรเจ้าด้วยดาบ และภารຍาของพวกรเจ้าจะเป็นหูยิมมาย และบุตรทั้งหลายของพวกรเจ้าจะเป็นลูกกำพร้าฟ่อ

25 ถ้าเจ้าให้ยืมเงินแก่ผู้ใดแห่งประชาชนของเรารที่เป็นคนยากจนซึ่งอยู่กับเจ้า เจ้าอย่าถือว่าตนเป็นเจ้าหนี้ของเขา และเจ้าอย่าคิดดอกเบี้ยจากเขา

26 ถ้าเจ้าเอาเสื้อคลุมของเพื่อนบ้านของ

(11) สบ 6:16 (12) ปฐก 31:39 (13) ปฐก 31:39 (16) พบญ 22:28-29

(17) ปฐก 34:12 (18) ลนต 19:31 (19) ลนต 18:23; 20:15 (21) อพย 23:9

(22) พบญ 24:17-18 (23) พบญ 10:17-18 (24) สตด 69:24 (26) พบญ 24:6, 10-13

เจ้าไว้เป็นของประกัน เจ้างคืนของนั้นให้แก่เขา ก่อนตะวันตกดิน

27 เพราะเสื้อคลุมนั้นเป็นเครื่องปักคลุมของเขาเพียงตัวเดียวเท่านั้น มันเป็นเครื่องนุ่งที่มีสำหรับผู้หนังของเขา เวลา non เขาจะเอาอะไรห่มเล่า และจะเป็นไปอย่างนี้เมื่อเขากลับร้องทุกข์ต่อเรา เราจะฟัง เพราะเราเปี่ยมด้วยความกรุณา

28 เจ้าย่าด่าว่าพระทั้งหลาย หรือสานะช่างผู้ปักครองแห่งประชากรของเจ้า

29 เจ้าย่าซักษาที่จะนำผลแรกแห่งผลสักทั้งหลายของเจ้ามาถวาย และนำผลไม้ทั้งหลายของเจ้า บุตรหัวปีแห่งบุตรชายทั้งหลายของเจ้า เจ้างถวายให้แก่เรา

30 เช่นเดียวกัน เจ้างทำดังนั้นแก่บรรดาทั้งผู้ของเจ้า และแก่ผู้แกะของเจ้า ให้ลูกอยู่กับแม่ของมันเจ็ดวัน ในวันที่แปดจนนำลูกนั้นมาถวายแก่เรา

31 และพวกเจ้าจะเป็นประชากรบริสุทธิ์แก่เรา และพวกเจ้าจะไม่กินเนื้อสัตว์ใด ๆ ที่ถูกกัดฉีกเสียโดยสัตว์ป่าทั้งหลายในท้องทุ่ง พ�กเจ้างโยนเนื้อสัตวนั้นให้พวกลุนช์”

บทที่ 23

กฎเกณฑ์ทางศีลธรรม

1 “เจ้าต้องไม่แจ้งรายงานเท็จ อย่าให้มือของเจ้าเข้าส่วนกับคนชั่วเพื่อจะเป็นพยานที่ไม่ชอบธรรม

2 เจ้าต้องไม่ตามคนจำนวนมากเพื่อทำความชั่วร้าย และเจ้าต้องไม่เป็นพยานในคดีใดเพื่อเออนเอียงตามหมายคนเพื่อบิด

เบือนการพิพากษา

3 และเจ้าต้องไม่ลำเอียงเข้าข้างคนยกใจในคดีของเขา

4 ถ้าเจ้าพบว่าตัวผู้ของศัตรูของเจ้า หรือลาของเขาหลงมา เจ้าต้องนำมันกลับไปคืนให้เขาก็เป็นแน่

5 ถ้าเจ้าเห็นลาของผู้ที่เกลียดชังเจ้าล้มลงได้ภาระของมัน และตั้งใจจะเมินเฉยที่จะช่วยเหลือเข้า เจ้าต้องช่วยเหลือเขาก็เป็นแน่

6 เจ้าต้องไม่บิดเบือนการพิพากษาของคนยากจนของเจ้าในคดีของเขา

7 จารักษาตัวเจ้าให้ห่างไกลจากเรื่องเท็จและเจ้าย่าประหารชีวิตคนที่ปราศจากความผิดและคนชอบธรรม เพราะเราจะไม่ถือว่าคนชั่วเป็นฝ่ายถูกเลย

8 และเจ้าต้องไม่รับสินบน เพราะว่าสินบนนั้นบังคับมีสติปัญญา และบิดเบือนบรรดาถ้อยคำของคนชอบธรรม

9 นอกจากนี้ เจ้าต้องไม่ข่มเหงคนแปลงหน้า เพราะพวกเจ้ารู้จักใจของคนแปลงหน้าแล้ว โดยเห็นว่าพวกเจ้าเคยเป็นพวกคนแปลงหน้าในแผ่นดินอียิปต์

ปีแห่งการหยุดพัก

10 และเจ้าต้องห่วงพืชในแผ่นดินของเจ้า และต้องเก็บผลทั้งหลายของมันหกปี

11 แต่ปีที่เจ็ดนั้นเจ้าต้องให้แผ่นดินนั้นหยุดพักเสีย และอยู่นั่ง เพื่อคนยากจนแห่งประชากรของเจ้าจะได้กิน และสิ่งใดที่พวกราชเหลือไว้นั้น สัตว์ป่าทั้งหลาย

(27) อพย 34:6-7 (28) ปญจ 10:20 (29) อพย 13:2, 12 (31) อพย 19:6; ลนต 7:24

(1) อพย 20:16 (2) ปฐก 7:1 (3) พบญ 1:17 (4) รม 12:20 (5) พบญ 22:4

(6) ปญจ 5:8 (7) มอง 27:4 (8) สภช 15:27 (9) อพย 22:21 (10) ลนต 25:1-7

แห่งท้องทุ่งจะกินเสีย เจ้าต้องปฏิบัติกับสวนอุ่นของเจ้า และกับสวนมะกอกของเจ้าในลักษณะเดียวกัน

12 เจ้าต้องทำการงานของเจ้าหกวัน และในวันที่เจิดนั้นเจ้าต้องหยุดพัก เพื่อวัวตัวผู้ของเจ้าและลาของเจ้าจะได้หยุดพักและบุตรชายแห่งสาวาใช้ของเจ้าและคนแปลงหน้าจะได้รับความสดชื่น

13 และในสิ่งสารพัดที่เราได้กล่าวแก่พวกเจ้าแล้วนั้น จงถือปฏิบัติอย่างรอบคอบและอย่าเอ่ยถึงชื่อของพระอื่นเลย และอย่าให้ชื่อของพระอื่นนั้นถูกได้ยินออกปากของเจ้า

เทศกาลประจำปี

14 ปีละสามครั้งเจ้าต้องถือเทศกาลเลี้ยงถawayแก่เรา

15 เจ้าต้องถือเทศกาลกินนมปั่นไร้เชื้อ (เจ้าต้องกินนมปั่นไร้เชื้อเจ็ดวัน ตามที่เราได้นบัญชาเจ้าไว้แล้ว ตามเวลาที่กำหนดไว้แห่งเดือนอาบีน เพาะะในเดือนนั้นเจ้าได้ออกมาจากอียิปต์ และอย่าให้ผู้ใดมาฝ่าเรามือเปล่าเลย)

16 และเทศกาลเก็บเกี่ยว ถawayบรรดาผลแรกแห่งแรงงานทั้งหลายของเจ้า ซึ่งเจ้าได้หว่านในทุ่งนา และเทศกาลเก็บร่วนรวมผลผลิต ซึ่งอยู่ตอนปลายปี เมื่อเจ้าได้เก็บร่วนรวมแรงงานทั้งหลายของเจ้าเข้ามาจากการในทุ่งนา

17 ปีละสามครั้งผู้ชายทุกคนของเจ้าต้องเข้าฝ่าองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า

18 เจ้าต้องไม่ถawayเลือดของเครื่องบูชา

ของเราร่วมกับขนมปังที่มีเชื้อ และไขมันแห่งเครื่องบูชาของเราต้องไม่เหลืออยู่จนถึงรุ่งเช้า

19 ผลผลิตอันดีเลิศแห่งผลแรกทั้งหลายแห่งแต่เดือนของเจ้า เจ้าต้องนำมาถวายในพระราชวิเศษของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า เจ้าต้องไม่ต้มเนื้อลูกแพะในน้ำนมแม่ของมัน

วิธีการเข้าพิธิต

แผ่นดินคานาอัน

20 ดูฉิเดิ เราย่างทูตสวรรค์องค์หนึ่งนำหน้าเจ้าไป เพื่อค่อยระวังรักษาเจ้าในทางนั้น และเพื่อนำเจ้าเข้าไปสู่สถานที่ซึ่งเราได้เตรียมไว้แล้ว

21 จงเอาใจใส่ทูตนั้นและเชื้อฟังเสียงของท่าน อย่าบ่ายเบยท่านเพราะท่านจะไม่ยกโทษ การละเมิดทั้งหลายของพวกเจ้าเลย ด้วยว่านาของเรายูญในท่าน

22 แต่ถ้าเจ้าจะเชื้อฟังเสียงของท่านอย่างแท้จริง และกระทำตามทุกสิ่งที่เรากราบแล้วเราจะเป็นศัตรูต่อบรรดาศัตรุของเจ้า และจะเป็นปฏิปักษ์ต่อปฏิปักษ์ทั้งหลายของเจ้า

23 ด้วยว่าทูตสวรรค์ของเราจะไปข้างหน้าเจ้า และนำเจ้าเข้าไปถึงคุณอาโมโนร์ต และคุณอิตไท์ และคุณปรีลสี และคุณคานาอัน และคุณอีไวร์ต และคุณเยบุส และเราจะตัดคุณเหล่านั้นออกเสีย

24 เจ้าต้องไม่กราบไหว้พระทั้งหลายของพวกเขา หรือปกรณ์บัติพระเหล่านั้น หรือทำตามการงานทั้งหลายของพวกเขา แต่

(12) ลก 13:14 (14) อพย 23:17 (15) อพย 12:14-20 (16) อพย 34:22

(17) พบญ 16:16 (18) อพย 34:25 (19) พบญ 14:21 (20) อพย 3:2; 13:15

(21) พบญ 18:19 (22) พบญ 30:7 (23) อพย 23:20 (24) อพย 20:5; 23:14

เจ้าต้องโคงลัมพระเหล่านั้นอย่างสิ้นเชิง และทุบเสาศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายของพวกเข้า เสียให้แหลกละเอียด

25 และพวกเจ้าต้องปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเจ้า และพระองค์จะ ทรงวยพรอาหารของเจ้าและน้ำของเจ้า และเราะเจาความเจ็บป่วยไปเสียจาก ท่ามกลางเจ้า

26 จะไม่มีการแท้งลูก หรือเป็นหมันใน แผ่นดินของเจ้า จำนวนวันทั้งหลายของ เจ้า เราจะทำให้สำเร็จ

27 เราจะส่งความหวาดกลัวของเราไป ก่อนหน้าเจ้า และจะทำลายชาวเมืองทั้ง หมดที่เจ้าไปเผชิญหน้านั้น และเราจะทำ ให้เหล่าศัตรูทั้งหมดของเจ้าหันหลังให้กับ เจ้า

28 และเราจะส่งผู้ต่อสั่งหน้าไปก่อนเจ้า ซึ่งจะขับไล่คนอิวิร์ คนคاناอัน และคน อิสิตไทด์ไปให้พ้นหน้าเจ้า

29 เราจะไม่ขับไล่พวกเขากลับไปให้พ้น หน้าเจ้าภายในหนึ่งปี เกรงว่าแผ่นดินนั้น จะกรรงไว้ และสัตว์ป่าแห่งท้องทุ่งจะทวี จำนวนขึ้นต่อสู้เจ้า

30 แต่เราจะขับไล่พวกเขากลับไปให้พ้น หน้าเจ้าที่ละเล็กที่ละน้อย จนกว่าเจ้าที่ จำนวนมากขึ้น และได้รับแผ่นดินนั้นเป็น mrดก

31 และเราจะกำหนดเขตแดนทั้งหลาย ของเจ้าไว้ด้วยแต่ทະلهแดงจนถึงทະلهของ คนฟิลิสเตiy และด้วยแต่ถินทุรกันดารจน จดแม่น้ำนั้น เพราะเราจะมอบชาวเมือง

ทั้งหลายแห่งแผ่นดินนั้นไว้ในมือของพวกเรา เจ้า และเจ้าจะขับไล่พวกเขากลับไปเสียให้ พื้นหน้าเจ้า

32 เจ้าต้องไม่ทำพันธสัญญา กับพวกเขาริอ กับพระทั้งหลายของพวกเข้า

33 พวกเขายังไม่อาศัยอยู่ในแผ่นดิน ของเจ้า เกรงว่าพวกเขายังชักจูงเจ้าให้ทำ นาปต่อเรา เพราะว่าถ้าเจ้าปรนนิบัติพระ ทั้งหลายของพวกเข้า สิ่งนี้ก็จะเป็นบ่วง แร้วดักเจ้าเป็นแน่"

บทที่ 24

พระเจ้าประทานคำสั่งแก่โมเสส แล้วท่านได้บันทึกไว้

1 และพระองค์ตรัสกับโมเสสว่า “จงขึ้น มาเฝ้าพระเยโฮวาห์ ทั้งเจ้า และอาโรน นาดับ และอาบีสู และพวกผู้อานุโสของ อิสราเอลเจ็ดสิบคน และพวกเจ้าจำนวนมัล สการอยู่แต่ไกล

2 และโมเสสผู้เดียวเท่านั้นต้องเข้ามาใกล้ พระเยโฮวาห์ แต่คนอื่น ๆ ต้องไม่เข้ามา ใกล้ และประชากรต้องไม่ขึ้นมาพร้อมกับ ท่าน”

3 และโมเสสมาและบอกประชากรถึง บรรดาพระวจนะของพระเยโฮวาห์ และ คำตัดสินทั้งสิ้น และประชากรทุกคน ก็ตอบด้วยเสียงเดียวกัน และกล่าว ว่า “พระวจนะทั้งหมดซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ ตรัสไว้ในนั้น พากเราจะกระทำตาม”

4 และโมเสสได้จารึกพระวจนะทุกคำนั้น ของพระเยโฮวาห์ และลอกขึ้นแต่เช้า และ สร้างแท่นบูชาแทนหนึ่งชิ้นใต้เนินเขาและ

(25) อพย 15:26 (26) พบญ 7:14; 28:4 (27) อพย 15:16 (28) ยชว 24:12

(29) พบญ 7:22 (31) ปฐก 15:18 (32) อพย 34:12, 15 (33) สดด 106:36

(1) ลนต 10:1-2; กต 11:16 (3) อพย 19:8; 24:7 (4) ปฐก 28:18

เสาสิบสองตัน ตามจำนวนผ่านทั้งสิบสอง
นั้นของอิสราเอล

5 และท่านส่งคนหนุ่ม ๆ แห่งลูกหลาน
ของอิสราเอลไป ซึ่งถวายบรรดาเครื่อง
เผาบูชา และถวายเครื่องสันติบูชาทั้ง
หลายที่เป็นวัตถุผู้เดียวพระเยโฮวาห์

6 และโมเสสเอาเลือดครึ่งหนึ่ง และใส่ไว้
ในชามอ่างหลาภูมิ แล้วเลือดอีกครึ่ง
หนึ่งนั้น ท่านประพรบนแท่นบูชา

7 และท่านเอาหนังสือแห่งพันธสัญญาն
มา และอ่านต่อหน้าประชากร และพาก
เขากล่าวว่า “สิ่งสารพัดที่พระเยโฮวาห์ได้
ตรัสไว้นั้น พากเราจะกระทำตามและเชื่อ
ฟัง”

8 และโมเสสเอาเลือดนั้นมา และประ
พรบนแท่นนั้นบนประชากร และกล่าวว่า
“ดูเถิด นี่เป็นเลือดแห่งพันธสัญญา ซึ่ง
พระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำกับพากท่าน¹⁵
เกี่ยวกับพระวจนะเหล่านี้ทั้งหมด”

โมเสสเข้าเฝ้าพระเจ้า

บนภูเขาซินายสีสิบวัน

9 แล้วโมเสสกับอาโรน นาดับและอาบีสู
และพากผู้อ้วนโisoของอิสราเอลเจิดสิบคน
ขึ้นไป

10 และพากเข้าได้เห็นพระเจ้าแห่งอิส-
ราเอล และได้พระบาทของพระองค์มีพื้น
ที่เหมือนพลอยไฟทราย และรากกับเป็น
ร่องแห่งฟ้าสรรค์ในความสุกใสของพระ
องค์

11 และบนพากขุนนางของลูกหลานของ
อิสราเอล พระองค์ไม่ได้วางพระหัตถ์ของ

พระองค์ นอกจากนี้พากเข้าได้เห็นพระ
เจ้า และได้กินและดื่ม

12 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า
“จงขึ้นมาหาเราในภูเขานี้ และถวายออยู่ที่
นั้น และเราจะให้แห่นศิลาเหล่านั้นแก่เจ้า
และราชบััญญัติหนึ่ง และบทบัญญัติทั้ง
หลายซึ่งเราได้ Jarvis ไว้แล้ว เพื่อเจ้าจะได้
สอนข้อเหล่านั้น”

13 และโมเสสลงขึ้น และโยชูวาผู้รับใช้
ของท่าน และโมเสสขึ้นไปในภูเขาระหว่าง
พระเจ้า

14 และท่านกล่าวแก่พากผู้อ้วนiso เหล่า
นั้นว่า “พากท่านจะถวายออยู่ที่นี่
จนกว่าเราทั้งสองจะกลับมาหาพากท่าน
อีก และดูเถิด อาโรนและเซอร์ออยู่กับพาก
ท่าน ถ้าผู้ใดไม่เรื่องราวได ๆ ที่ต้องจัดการ
ก็จงให้ผู้นั้นมาหาท่านทั้งสองนี้เถิด”

15 และโมเสสขึ้นไปในภูเขานั้น และเมฆ
ก้อนหนึ่งปิดคลุมภูเขานั้นไว้

16 และส่งาราคำของพระเยโฮวาห์มาพัก
อยู่บนภูเขาซินาย และเมฆนั้นปิดคลุม
ภูเขายอยู่กวัน และในวันที่เจิดพระองค์
ทรงเรียกโมเสสขอมาจากท่ามกลางเมฆ
นั้น

17 และการปรากฏแห่งส่งาราคำของพระ
เยโฮวาห์เป็นเหมือนไฟที่แผ่ผลลัพย์อยู่บน
ยอดภูเขานั้นในสายตาของลูกหลานของ
อิสราเอล

18 และโมเสสได้เข้าไปในท่ามกลางเมฆ
นั้น และท่านขึ้นไปในภูเขานั้น และโมเสส
อยู่ในภูเขานั้นสี่สิบวันสี่สิบคืน

(5) อพย 18:12; 20:24 (6) สบ 9:18 (7) สบ 9:19 (8) มธ 26:28 (10) อสค 1:26

(11) ปฐก 32:30; อพย 19:21 (12) อพย 24:2, 15; 31:18 (13) อพย 32:17

(14) อพย 17:10 (15) อพย 19:9 (16) อพย 16:10; 33:18 (17) พนญ 4:26

บทที่ 25**ประชากรได้รับการเชิญชวน
ให้ถวายเพื่อสร้างพลับพลา**

- 1 และพระเยโฮวาห์ทรงกล่าวแก่โมเสส โดยตรัสว่า
- 2 “จงกล่าวแก่ลูกหลานของอิสราเอลให้พากเข้ามายังมาถวายแก่เรา จากทุกคน ที่ถวายด้วยความเต็มใจของเข้า พากเจ้า จงรับของถวายของเรานั้น
- 3 และนี่เป็นของถวายซึ่งพากเจ้าจะต้องรับจากพากเขาคือ ทองคำ และเงิน และทองเหลือง
- 4 และด้วยสีฟ้า และสีม่วง และสีแดงเข้ม และผ้าป่าวนเนื้อละเอียด และขันแพะ
- 5 และหนังแกะตัวผู้ซึ่งมีสีแดง และหนังของแบดเจอร์ และไม้ชิททีม
- 6 น้ำมันสำหรับจุดประทีป เครื่องเทศต่าง ๆ สำหรับปรุงน้ำมันเจน และสำหรับปรุงเครื่องหอม
- 7 พลอยสีน้ำข้าวและพลอยต่าง ๆ สำหรับฝังในเออไฟดและในทับทรวง
- 8 และจะให้พากเขารวบสถานบริสุทธิ์ถวายแก่เรา เพื่อเราจะได้อาศัยอยู่ในท่ามกลางพากเขา
- 9 ตามทุกอย่างที่เราเปิดเผยแก่เจ้า ตามแบบอย่างของพลับพลา และแบบอย่างของเครื่องใช้ทั้งสิ้นแห่งพลับพลาที่พากเจ้าจะสร้างมันอย่างนั้น
- พึ่งพาอสัญญา
- 10 และพากเขาต้องทำที่บินให้เป็นด้วยไม้ชิททีม ส่องศอกครึ่งจะเป็นความยิ่ง

ของที่บันนั้น และหนึ่งศอกครึ่งจะเป็นความกว้างของที่บันนั้น และหนึ่งศอกครึ่งจะเป็นความสูงของที่บันนั้น

11 และเจ้าจะห่มที่บันนั้นด้วยทองคำบริสุทธิ์ เจ้าจะหุ้มที่บันนั้นทั้งด้านในและด้านนอก และจะทำคั่วรอบที่บันนั้นด้วยทองคำ

12 และเจ้าจะห่อห่วงด้วยทองคำสีห่วงสำหรับที่บันนั้น และติดห่วงเหล่านั้นไว้ในมุมทั้งสี่ของที่บันนั้น และสองห่วงจะอยู่ในด้านนี้ของที่บันนั้น และสองห่วงจะอยู่ในด้านนั้นของที่บันนั้น

13 และเจ้าจะทำไม้คานทั้งหลาวยด้วยไม้ชิททีม และหุ้มไม้คานเหล่านั้นด้วยทองคำ

14 และเจ้าจะสอดไม้คานเหล่านั้นเข้าที่ห่วงทั้งหลาวยข้างทีบ เพื่อที่บันนั้นจะถูกหามด้วยไม้คานเหล่านั้น

15 ไม้คานเหล่านั้นต้องสอดไว้ในห่วงทั้งหลาวยของทีบ ในมีคานเหล่านั้นต้องไม่ถูกເກາອໂກไปจากที่บันนั้นเลย

16 และเจ้าจะใส่พระโย瓦ห์ซึ่งเราจะให้แก่เจ้าไว้ในที่บันนั้น

17 และเจ้าจะทำพระที่นั่งกรุณาด้วยทองคำบริสุทธิ์ ส่องศอกครึ่งจะเป็นความยิ่งของพระที่นั่งกรุณา และหนึ่งศอกครึ่งจะเป็นความกว้างของพระที่นั่งกรุณา

18 และเจ้าจะทำเครื่องส่องตนด้วยทองคำเจ้าจะทำเครื่องเหล่านั้นโดยใช้ค้อนเคาะตั้งไว้ที่ปลายพระที่นั่งกรุณาทั้งสองข้าง

19 และจะทำเครื่องหนึ่งตนไว้ที่ปลายพระที่นั่งกรุณาข้างนี้ และจะทำเครื่องอีกหนึ่ง

(2) อพย 35:4-9, 21 (6) อพย 27:20 (7) อพย 28:4, 6-14

(8) อพย 29:45; 36:1 (10) อพย 37:1-9 (11) อพย 37:2

(15) กดาว 4:6; 1 พกษ 8:8 (16) อพย 16:34 (17) อพย 37:6

ตนไว้ที่ปลายพระที่นั่งกรุณากางนั่น คือ พากเจ้าจงทำเครื่องเหล่านั้นไว้ที่ปลายพระที่นั่งกรุณาทั้งสองข้าง เป็นเนื้อเดียวกัน กับพระที่นั่งกรุณา

20 และเครื่องเหล่านั้นจะเป็นปีกของตน ออกไว้เบื้องบน ปักคลุมพระที่นั่งกรุณาไว้ด้วยปีกของเครื่องเหล่านั้น และหน้าของเครื่องเหล่านั้นจะหันเข้าหากัน หน้าของเครื่องเหล่านั้นจะหันมาทางพระที่นั่งกรุณา

21 และเจ้าจงวางพระที่นั่งกรุณานั้นไว้บนทีบ และเจ้าจงใส่พระโอวาทซึ่งเราจะให้แก่เจ้าไว้ในทีบนั้น

22 และที่นั่นเราจะพบกับเจ้า และเราจะสนทนากับเจ้าจากเห็นพระที่นั่งกรุณา จากระหว่างกลางเครื่องเหล่านั้นซึ่งถูกตั้งอยู่บนทีบพระโอวาท เกี่ยวกับสิ่งสารพัดซึ่งเราจะให้เจ้าเป็นคำบัญชาแก่ลูกหลานของอิสราเอล

โดยสำหรับ

ขนมปังหน้าพระพักตร์

23 และเจ้าจงทำโดยตัวหนึ่งด้วยไม้ชิททิมด้วย ส่องศอกจะเป็นความเยาวของโดยนั้น และหนึ่งศอกจะเป็นความกว้างของโดยนั้น และหนึ่งศอกครึ่งจะเป็นความสูงของโดยนั้น

24 และเจ้าจงหุ่มโดยนั้นด้วยทองคำบริสุทธิ์ และทำคิ้วครอบโดยนั้นด้วยทองคำ

25 และเจ้าจงทำขอบกว้างหนึ่งฝ่ามือโดยรอบโดยนั้น และเจ้าจงทำคิ้วด้วยทองคำโดยรอบขอบนั้น

26 และเจ้าจงทำห่วงด้วยทองคำสี่ห่วง

สำหรับโดยนั้น และติดห่วงเหล่านั้นไว้ที่มุขชาโดยทั้งสี่

27 ห่วงเหล่านั้นต้องติดชิดกับขอบ สำหรับเป็นที่สอดไม้คานทั้งหลายเพื่อหามโดยนั้น

28 และเจ้าจงทำไม้คานเหล่านั้นด้วยไม้ชิททิม และหุ่มไม้คานเหล่านั้นด้วยทองคำ เพื่อโดยนั้นจะถูกหามด้วยไม้คานเหล่านั้น

29 และเจ้าจงทำบรรดาจานสำหรับโดยนั้น และช้อนทั้งหลายสำหรับโดยนั้น และชามทั้งหลายสำหรับโดยนั้น เพื่อวางไว้บนโดยนั้นเจ้าจงทำสิ่งเหล่านี้ด้วยทองคำบริสุทธิ์

30 และเจ้าจงวางขนมปังหน้าพระพักตร์ไว้บนโดยนั้นต่อหน้าเราเป็นนิตย์

คันประทีปทองคำ

31 และเจ้าจงทำคันประทีปอันหนึ่งด้วยทองคำบริสุทธิ์ คันประทีปนั้นต้องถูกทำโดยใช้ค้อนเคาะ ลำต้นของคันประทีป และบรรดาเกลิงของคันประทีป และถ่ายทั้งหลายของคันประทีป และเหลาดอกตูมของคันประทีป และดอกบานทั้งหลายของคันประทีป ต้องเป็นเนื้อเดียวกันกับคันประทีปนั้น

32 และกิ่งหกเกลิงต้องยื่นออกมากจากด้านข้างของคันประทีปนั้น กิ่งสามกิ่งของคันประทีปต้องยื่นออกจากข้างนี้ และกิ่งสามกิ่งของคันประทีปต้องยื่นออกจากข้างนั้น

33 ถ่ายสามถ่ายต้องถูกทำเหมือนดอกอัลมันตั้งหลาย กับดอกตูมอันหนึ่งและ

(20) 1 พกษ 8:7 (21) อพย 25:16; 26:34 (22) อพย 29:42-43

(23) อพย 37:10 (29) อพย 37:16; กดาว 4:7 (30) อพย 39:36; 40:23

(31) อพย 37:17-24 (33) อพย 37:19

ดอกบานอันหนึ่งในกิ่งหนึ่ง และถวาย
สามถวายต้องถูกทำเหมือนดอกอัลมันด์ทั้ง
หลาຍในอีก กิ่งหนึ่ง กับดอกตูมอันหนึ่ง
และดอกบานอันหนึ่ง จงทำอย่างนี้ในกิ่ง
ทั้งหลาຍกิ่งซึ่งยื่นออกมาจากคันประทีป
34 และในคันประทีปนั้นต้องมีถวายลี่ถวาย
ทำเหมือนดอกอัลมันด์ทั้งหลาຍ กับบรร-
ดาดอกตูมของถวายเหล่านั้นและดอกบาน
ทั้งหลาຍของถวายเหล่านั้น

35 และต้องมีดอกตูมอยู่ใต้กิ่งคู่หนึ่งเป็น
เนื้อเดียวกันกับคันประทีป และดอกตูม
อยู่ใต้กิ่งคู่หนึ่งเป็นเนื้อเดียวกันกับคัน-
ประทีป และดอกตูมอยู่ใต้กิ่งคู่หนึ่งเป็น
เนื้อเดียวกันกับคันประทีป ตามทั้งหลาຍกิ่ง
นั้นซึ่งยื่นออกจากคันประทีป

36 บรรดาดอกตูมของพากมันและกิ่งทั้ง
หลาຍของพากมันต้องเป็นเนื้อเดียวกัน
กับคันประทีป ทุกส่วนต้องเป็นเนื้อเดียวย
กันโดยใช้ค้อนเคาะทำด้วยทองคำบริสุทธิ์

37 และเจ้าจงทำตะเกียงเจ็ดดวงสำหรับ
คันประทีปนั้น และพากษาจะจุดตะเกียง
เหล่านั้นของคันประทีป เพื่อตะเกียงเหล่า
นั้นจะให้ความสว่างอยู่ต่อหน้าคันประทีป
นั้น

38 และกรรไกรตัดໄล้ตะเกียงของคันประ
ทีป และคาดทั้งหลาຍสำหรับวางໄล้ตะ-
เกียงจากคันประทีปนั้น ต้องทำด้วยทอง
คำบริสุทธิ์

39 ด้วยทองคำบริสุทธิ์หนักหนึ่งตั้งล้านต์
เข้าต้องทำคันประทีปนั้น พร้อมกับภาชนะ
เหล่านั้นทุกอย่าง

40 และเจ้าจงระวังที่จะสร้างสิ่งเหล่านี้
ตามแบบอย่างซึ่งได้ถูกสำแดงแก่เจ้าใน
ภูเขาหนึ่ง”

บทที่ 26

ม่านสำหรับพลับพลา

1 “ยิ่งกว่านั้นเจ้าจงทำพลับพลาด้วยม่าน
สิบผืนทำด้วยผ้าป่าวนเนื้อละเอียด และ
สีฟ้า และสีม่วง และสีแดงเข้ม เจ้าจง
ทำม่านเหล่านั้นกับบรรดาภาพเครื่องด้วย
ฝีมือช่างผู้ชำนาญ

2 ความยาวของม่านผืนหนึ่งต้องเป็นยี่สิบ
แปดศอก และความกว้างของม่านผืนหนึ่ง
ต้องเป็นสี่ศอก และม่านทุกผืนต้องมี
ขนาดเดียวกัน

3 ม่านห้าผืนต้องถูกเกี่ยวติดกัน และม่าน
อีกห้าผืนนั้นต้องถูกเกี่ยวติดกัน

4 และเจ้าจงทำหมู่ม่านทั้งหลาຍด้วยด้าย
สีฟ้าติดไว้ตามขอบม่านผืนหนึ่งด้านนอก
สุดชุดที่หนึ่ง และเจ้าจงทำเหมือนกันตาม
ขอบม่านอีกผืนหนึ่งด้านนอกสุดชุดที่สอง

5 เจ้าจงทำหูห้าสิบหูในม่านผืนหนึ่ง และ
เจ้าจงทำหูห้าสิบหูตามขอบม่านด้านนอก
สุดชุดที่สอง เพื่อหูเหล่านั้นจะได้ยึดกันไว้

6 และเจ้าจงทำตะขอด้วยทองคำห้าสิบอัน
และเกี่ยวม่านเหล่านั้นให้ติดกันด้วยตะ-
ขอเหล่านั้น และมันจะเป็นพลับพลาเดียว

7 และเจ้าจงทำพากม่านด้วยขนแพะ เพื่อ
จะเป็นที่คลุมบนพลับพลา เจ้าจงทำม่าน
สิบเอ็ดผืน

8 ความยาวของม่านผืนหนึ่งต้องเป็นสาม
สิบศอก และความกว้างของม่านผืนหนึ่ง

(34) อพย 37:20 (37) อพย 27:21; 30:8; ลนต 24:3-4

(40) อพย 25:9; 26:30; กดาว 8:4; 1 พศด 28:11; กจ 7:44; สป 8:5

(1) อพย 36:8-19 (7) อพย 36:14

ต้องเป็นสีศอก และม่านลิบເອັດຜົນນັ້ນ
ต้องມีขนาดเดียวกัน

9 และเจ้าจงทำม่านห้าผึ้นให้เกี่ยวติดกัน
ต่างหาก และม่านหกผึ้นให้เกี่ยวติดกัน
ต่างหาก และม่านผึ้นที่หกนັ້ນຈະພັບຄົງ
ໃນด้านหน้าຂອງພລັບພລາ

10 และเจ้าจงทำຫຼາສີບຫຼຸດກັບຂອບ
ມານດ້ານນອກສຸດຫຼຸດທີ່ທີ່ນີ້ ແລະຫຼາສີບຫຼຸດ
ຕິດກັບຂອບມານດ້ານນອກສຸດຫຼຸດທີ່ສອງ

11 และเจ้าจงทำຕະຂອດດ້ວຍທອງເຫຼືອງຫ້
ສີບອັນ ແລະເກື່ອງຕະຂອດເຫຼືອງຫ້ທີ່
ເຫຼືອງຫ້ ແລະເກື່ອງເຕັ້ນທີ່ໃຫ້ເຂົ້າດ້ວຍກັນ
ເພື່ອເຕັ້ນທີ່ນີ້ຈະເປັນຫລັງເດືອຍ

12 และສ່ວນທີ່ເຫຼືອຍ່ອງມານທີ່ຫລາຍ
ແທ່ງເຕັ້ນທີ່ນີ້ ດີອໜາຍມານຄົງທີ່ນີ້ທີ່
ເຫຼືອຍ່ອງຫ້ ຕົ້ນຫ້ອຍລົງມາດ້ານຫລັງຂອງ
ພລັບພລາ

13 และหนີ່ສົກຂ້າງນີ້ ແລະหนີ່ສົກຂ້າງ
ນັ້ນຂອງສ່ວນໆທີ່ເຫຼືອຍ່ອງມານທີ່ຫລາຍ
ມານທີ່ຫລາຍແທ່ງເຕັ້ນທີ່ນີ້ ມັນຕົ້ນຫ້ອຍ
ລົງມາທາງດ້ານຂ້າງຂອງພລັບພລາທີ່ຂ້າງນີ້
ແລະຂ້າງນັ້ນ ເພື່ອກຳນັບພລັບພລານັ້ນ

14 และเจ้าจงทำທີ່ຄລູມໄວ້ສໍາຫັບເຕັ້ນທີ່
ດ້ວຍຫັ້ນແກະຕົ້ງຜູ້ຍ້ອມສື່ແຕງ ແລະທີ່ຄລູມ
ຂ້າງບນທຳດ້ວຍຫັ້ນຂອງແບດເຈວົງ

ໃນກະຮາດານສໍາຫັບ

ພັນພລັບພລາ

15 และเจ้าจงทำໃນກະຮາດານຫລາຍແຜ່ນ
ສໍາຫັບພລັບພລານັ້ນ ດ້ວຍໄນ້ຫຼືທີ່ມີໃຫ້
ຕຽ້ນ

16 ສີບສົກຕ້ອງເປັນຄວາມຍາວຂອງໃນກະ

ດານແຜ່ນທີ່ນີ້ ແລະหนີ່ສົກຄົງທີ່ຕ້ອງເປັນ
ຄວາມກວ້າງຂອງໄນ້ກະຮາດານແຜ່ນທີ່ນີ້

17 ເດືອຍສອງອັນຕ້ອງອູ້ໃນໃນກະຮາດານ
ແຜ່ນທີ່ນີ້ ເຮັງຕາມສຳດັບຕ່ອກກັນ ເຈົ້າຈົ່າງທຳ
ຕາມນີ້ສໍາຫັບໄນ້ກະຮາດານທຸກແຜ່ນຂອງພລັບ
ພລາ

18 ແລະເຈົ້າຈົ່າງທຳໃນກະຮາດານຫລາຍແຜ່ນ
ສໍາຫັບພລັບພລາ ໄນໃນກະຮາດານຢືນແຜ່ນອູ້
ດ້ານທີ່ໃຫ້ໄປທາງທີ່ໃຫ້

19 ແລະເຈົ້າຈົ່າງທຳສູານຮອງຮັບດ້ວຍເຈີນ
ສີບສູານໃຫ້ໃນກະຮາດານຢືນແຜ່ນທີ່ນີ້ ສູານ
ຮອງຮັບສອງສູານຕ້ອງອູ້ໃຫ້ໃນກະຮາດານແຜ່ນ
ທີ່ນີ້ສໍາຫັບເດືອຍສອງອັນຂອງໃນກະຮາດານ
ທີ່ນີ້ ແລະສູານຮອງຮັບສອງສູານຕ້ອງອູ້ໃຫ້ໃນ
ກະຮາດານເອັກແຜ່ນທີ່ນີ້ສໍາຫັບເດືອຍສອງອັນ
ຂອງໃນກະຮາດານທີ່ນີ້

20 ແລະສໍາຫັບດ້ານທີ່ສອງຂອງພລັບພລາ
ທີ່ອູ້ດ້ານທີ່ໃຫ້ນັ້ນ ຕ້ອງມີໃນກະຮາດານ
ຢືນແຜ່ນ

21 ແລະສູານຮອງຮັບທຳດ້ວຍເຈີນສີບສູານ
ຂອງໃນກະຮາດານທີ່ນີ້ ສູານຮອງຮັບສອງສູານ
ອູ້ໃຫ້ໃນກະຮາດານແຜ່ນທີ່ນີ້ ແລະສູານຮອງ
ຮັບສອງສູານອູ້ໃຫ້ໃນກະຮາດານເອັກແຜ່ນທີ່ນີ້

22 ແລະສໍາຫັບດ້ານເຫຼືອງຫ້ຂອງພລັບ
ພລາທີ່ໃຫ້ໄປທາງທີ່ຕະວັນຕົກ ເຈົ້າຈົ່າງທຳໃນ
ກະຮາດານຫກແຜ່ນ

23 ແລະເຈົ້າຈົ່າງທຳໃນກະຮາດານສອງແຜ່ນສໍາ-
ຫັບມູມເຫຼືອງຫ້ຂອງພລັບພລາໃນທັງສອງ
ດ້ານທີ່ນີ້

24 ແລະໃນກະຮາດານເຫຼືອງຫ້ທີ່ນີ້ຕ້ອງຖືກເກື່ອງ
ຕິດກັນດ້ານລ່າງ ແລະໃນກະຮາດານເຫຼືອງຫ້

(14) อพย 35:7, 23; 36:19; 39:44

(15) อพย 36:20-34

ต้องถูกเกี่ยวติดกันตอนบนสุดของผลับ
ปลาเข้ากับห่วงอันหนึ่ง มันต้องเป็นเช่นนี้
สำหรับไม้กระดานทั้งสองมุน ไม้กระดาน
เหล่านั้นต้องเป็นสำหรับมุนทั้งสองนั้น
25 และไม้กระดานเหล่านั้นต้องเป็นแปด
แผ่น และฐานรองรับทำด้วยเงินของไม้
กระดานนั้น เป็นลิบหกฐานด้วยกัน ฐาน
รองรับสองฐานอยู่ใต้ไม้กระดานแผ่นหนึ่ง
และฐานรองรับสองฐานอยู่ใต้ไม้กระดาน
อีกแผ่นหนึ่ง

ไม้กลอนและไม้กระดาน หุ้มด้วยทองคำ

26 และเจ้าจงทำบรรดาไม้ดาลด้วย
ไม้ชิททีม ห้าท่อนสำหรับไม้กระดานเหล่า
นั้นของผลับปลาด้านหนึ่ง

27 และห้าท่อนสำหรับไม้กระดานเหล่า
นั้นของผลับปลาอีกด้านหนึ่ง และห้าท่อน
สำหรับไม้กระดานเหล่านั้นของผลับปลา
ด้านหนึ่ง สำหรับสองด้านนั้นทางทิศตะ
วันตก

28 และไม้ดาลตัวกลางในตรงกลางของ
ไม้กระดานเหล่านั้น ต้องยื่นจากปลายสุด
ไปถึงปลายสุด

29 และเจ้าจงหุ้มไม้กระดานเหล่านั้นด้วย
ทองคำ และทำบรรดาห่วงของไม้กระดาน
เหล่านั้นด้วยทองคำสำหรับเป็นที่สอดใน
ดาลเหล่านั้น และเจ้าจงหุ้มไม้ดาลเหล่า
นั้นด้วยทองคำ

30 และเจ้าจงจัดตั้งผลับปลาด้านไว้ตาม
แบบอย่างซึ่งได้ถูกสำแดงแก่เจ้าแล้วใน
ภูเขา

ม่านที่อยู่ระหว่างสถานที่บริสุทธิ์

กับสถานที่บริสุทธิ์ที่สุด

31 และเจ้าจงทำม่านผืนหนึ่ง ห่อตัวด้วยด้าย
ลีฟ้า และสีม่วง และสีแดงเข้ม และผ้า
ป่านเนื้อละเอียด โดยฝีมือช่างผู้ชำนาญ
จะทำม่านนั้นกับบรรดาภาพเครื่อง

32 และเจ้าจงแขวนม่านนั้นไว้บนเสา
ไม้ชิททีมสี่ต้นที่หุ้มด้วยทองคำ ตะขอของ
เสาเหล่านั้นต้องทำด้วยทองคำ ตั้งอยู่บน
ฐานรองรับสี่ฐานนั้นที่ทำด้วยเงิน

33 และเจ้าจงแขวนม่านนั้นไว้ใต้ตะขอ
เหล่านั้น เพื่อเจ้าจะได้นำหินพระโภวทัย
เข้ามาไว้ข้างในภายในม่าน และสำหรับ
พวงเจ้าม่านนั้นจะเป็นที่กันระหว่างสถาน
ที่บริสุทธิ์กับสถานที่บริสุทธิ์ที่สุด

34 และเจ้าจงตั้งพระที่นั่งกรุณาไว้บนหิน
พระโภวทัยในสถานที่บริสุทธิ์ที่สุด

35 และเจ้าจงตั้งโต๊ะไว้ข้างนอกม่าน และ
คันประทีปไว้ตระหง่านกับโต๊ะทางด้านทิศ
ใต้ของผลับปลา และเจ้าจงตั้งโต๊ะไว้ทาง
ด้านทิศเหนือ

ม่านสำหรับประตุเต็นท์แห่งผลับปลา

36 และเจ้าจงทำม่านผืนหนึ่งสำหรับ
ประตุเต็นท์นั้น ด้วยด้ายลีฟ้า และสีม่วง
และสีแดงเข้ม และผ้าป่านเนื้อละเอียด
ทำด้วยงานเย็บปักถักร้อย

37 และเจ้าจงทำเสาห้าต้นด้วยไม้ชิททีม
สำหรับไว้แขวนม่าน และจงหุ้มเสาเหล่า
นั้นด้วยทองคำ และตะขอของม่านเหล่า
นั้นต้องทำด้วยทองคำ และเจ้าจงหล่อฐาน
ทองเหลืองห้าฐานสำหรับรองรับเสาเหล่า

(28) อพย 36:33 (30) อพย 25:9, 40; 27:8; 39:32; กดาว 8:4; กจ 7:44; สบ 8:2, 5

(31) อพย 27:21; 36:35-38; ลนต 16:2 (33) อพย 25:10-16; 40:21; ลนต 16:2

(34) อพย 25:17-20; 40:20; สบ 9:5 (35) อพย 40:22,24; สบ 9:2 (36) อพย 36:37 (37) อพย 36:38

บทที่ 27

แท่นบูชา

หุ่มด้วยทองเหลือง

- 1 “และเจ้าจงทำแท่นบูชาด้วยไม้ชิททีม ให้ยาหาร้าศอกและกว้างห้าศอก แท่นบูชา นั้นต้องเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส และความสูง ของแท่นบูชานั้นต้องเป็นสามศอก
- 2 และเจ้าจงทำเชิงอนทั้งหลายของแท่นบูชาไว้บนทั้งสี่มุมของแท่นบูชา เชิงอน เหล่านั้นของแท่นบูชาต้องเป็นชั้นเดียวกัน และเจ้าจงหุ่มแท่นบูชานั้นด้วยทองเหลือง
- 3 และเจ้าจงทำบรรดาหม้อของแท่นบูชา เพื่อใส่ถ้าค่านของแท่นบูชา และบรรดา พลัวของแท่นบูชา และชามอ่างทั้งหลาย ของแท่นบูชา และเหล่าตะขอเกี่ยวเนื้อ ของแท่นบูชา และบรรดาถาดรองค่านไฟ ของแท่นบูชา ภาชนะทุกอย่างของแท่นบูชานั้น เจ้าจงทำด้วยทองเหลือง
- 4 และเจ้าจงทำตะแกรงด้วยทองเหลือง สำหรับแท่นบูชานั้น และบนตะแกรง นั้น เจ้าจงทำห่วงสี่ห่วงด้วยทองเหลืองติด ที่มุมทั้งสี่ของตะแกรงนั้น
- 5 และเจ้าจงเอาตะแกรงนั้นไว้ใต้ขอบของ แท่นบูชาด้านล่าง เพื่อตาข่ายนั้นจะอยู่ ตรงกลางของแท่นบูชานั้น
- 6 และเจ้าจงทำไม้คานทั้งหลายสำหรับ แท่นบูชา ไม้คานเหล่านั้นซึ่งทำด้วย ไม้ชิททีม และจงหุ่มไม้คานเหล่านั้นด้วย ทองเหลือง
- 7 และไม้คานเหล่านั้นต้องถูกสอดไว้ใน

ห่วงเหล่านั้น และไม้คานเหล่านั้นต้องอยู่ บนด้านข้างทั้งสองนั้นของแท่นบูชา เพื่อ หามแท่นบูชานั้น

8 เจ้าจงทำข้างในแท่นบูชานั้นให้กลวง ด้วยไม้กระดานทั้งหลาย ตามแบบอย่างที่ ได้สำแดงแก่เจ้าในภูเขานี้ พากเขาต้องทำ มันตามนี้

ланแห่งพลับพลา

9 และเจ้าจงทำланแห่งพลับพลา สำหรับ ด้านทิศใต้หันไปทางทิศใต้ต้องมีม่านทั้ง หลายสำหรับланนั้น ทำด้วยผ้าป่าวนเนื้อ ละเอียด ยาวหนึ่งร้อยศอกสำหรับข้าง หนึ่ง

10 และเส้ายลิบตันของม่านเหล่านั้น กับ ฐานรองรับเสายลิบฐานของม่านเหล่านั้น ต้องทำด้วยทองเหลือง บรรดาตะขอแห่ง เสาเหล่านั้น และราวยีดทั้งหลายของเสา เหล่านั้นต้องทำด้วยเงิน

11 และเช่นเดียวกันสำหรับด้านทิศเหนือ ต้องมีม่านทั้งหลาย ยาวหนึ่งร้อยศอก และเสายลิบตันของด้านนั้น กับฐานรอง รับเสายลิบฐานของม่านเหล่านั้นทำด้วย ทองเหลือง บรรดาตะขอแห่งเสาเหล่า นั้น และราวยีดทั้งหลายของเสาเหล่านั้น ทำด้วยเงิน

12 และสำหรับล่วนกว้างของланด้านทิศ ตะวันตกต้องมีม่านทั้งหลาย ยาวห้าลิบ ศอก เสาลิบตันของม่านเหล่านั้น และฐาน รองรับเสาลิบฐานของม่านเหล่านั้น

13 และส่วนกว้างของланด้านทิศตะวัน ออกหันไปทางทิศตะวันออกต้องยาวห้า

(1) อพย 38:1; อสค 43:13 (2) กดาว 16:38

(8) อพย 25:40; 26:30; กจ 7:44; 申 8:5

(9) อพย 38:9-20

ลิบศอก

14 ม่านทั้งหลายด้านประตุข้างหนึ่งต้อง
ยาวยลิบห้าศอก เสาสามต้นของม่านเหล่า
นั้น และฐานรองรับเสาสามฐานของม่าน
เหล่านั้น

15 และอีกข้างหนึ่งต้องมีม่านทั้งหลาย
ยาวยลิบห้าศอก เสาสามต้นของม่านเหล่า
นั้น และฐานรองรับเสาสามฐานของม่าน
เหล่านั้น

16 และสำหรับประตุลานต้องมีม่านผืน
หนึ่ง ยาวยลิบศอก ทำด้วยผ้าสีฟ้า และ
สีม่วง และสีแดงเข้ม และผ้าป่าวนเนื้อละ
เอียด ซึ่งถูกทำด้วยงานเย็บปักถักร้อย
และเสาสี่ต้นของม่านเหล่านั้น และฐาน
รองรับเสาสามฐานของม่านเหล่านั้น

ข้อสรุปเกี่ยวกับลานแห่งพลับพลา

17 เสาทุกตันที่ล้อมรอบลานนั้น ต้อง
ถูกทำรากด้วยเงินสำหรับยีดเสาให้ติดกัน
ตะขอของเสาเหล่านั้นต้องทำด้วยเงิน
และฐานรองรับเสาเหล่านั้นต้องทำด้วย
ทองเหลือง

18 ความยาวของลานนั้นต้องเป็นหนึ่ง
ร้อยศอก และความกว้างต้องเป็นห้าลิบ
ศอกทุกแห่ง และความสูงต้องเป็นห้าศอก
ทำด้วยผ้าป่าวนเนื้อละเอียด และฐานของ
เสาเหล่านั้นต้องทำด้วยทองเหลือง

19 ภาชนะทุกอย่างแห่งพลับพลาในงาน
ปรนนิบัติสารพัดแห่งพลับพلانั้น และ
หลักหมุดทุกตัวของพลับพลา และหลัก
หมุดทั้งหมดแห่งลาน ต้องทำด้วยทอง
เหลือง

นำมันสำหรับจุดประทีป

20 และเจ้าจะงบัญชาลูกหลานของอิสรา-
เอล ให้พากเขานำนำมันมาประกอบบริสุทธิ์ที่
คั้นไว้นั้นมาให้เจ้าสำหรับการจุดประทีป
เพื่อจะทำให้คันประทีปบนลูกอยู่เสมอ

21 ในพลับพลาแห่งชุมนุมชนข้างนอก
ม่าน ซึ่งอยู่หน้าทีบพระโ沃วาท อารอนและ
บุตรชายทั้งหลายของเขายังต้องจัดเตรียม
ประทีปนั้นอยู่ตั้งแต่เวลาเย็นจนถึงรุ่งเช้า
ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ นี่จะเป็นกฎ
เกณฑ์เนื่องนิตย์แก่ชั่วอายุทั้งหลายของ
พากเข้า เพราะเห็นแก่ลูกหลานของอิสรา-
เอล”

บทที่ 28**ตำแหน่งปูโรหิต**

1 “และเจ้าจะนำอาโรวนพี่ชายของเจ้ามา
ยังเจ้า และบุตรชายทั้งหลายของเขามา
พร้อมกับเขา จากท่ามกลางลูกหลานของ
อิสราเอล เพื่อเขาจะได้ปรนนิบัติเราใน
ตำแหน่งปูโรหิต คืออาโรวน นาดับ และ
อาบีสู เอเลอาชาร์ และอิามาร์ บุตรชาย
ทั้งหลายของอาโรวน

2 และเจ้าจะทำเครื่องยศบริสุทธิ์ทั้งหลาย
สำหรับอาโรวนพี่ชายของเจ้าเพื่อความรุ่ง
โรจน์และความงาม

3 และเจ้าจะจกกล่าวแก่บรรดาผู้มีใจที่
เฉลี่ยวณลاد ผู้ซึ่งเราได้ทำให้เต็มไปด้วย
จิตวิญญาณแห่งสติปัญญาในนั้น เพื่อพาก
เขายังได้ทำบรรดาเครื่องยศของอาโรวน
สำหรับความตัวเข้าไว้ เพื่อเขาจะได้ปรน-
นิบัติเราในตำแหน่งปูโรหิต

(17) อพย 38:19 (20) อพย 35:8, 28; ลนต 24:1-4 (21) อพย 26:31, 33; 28:43

(1) อพย 6:23; 24:1, 9; ลนต 10:1 (2) อพย 29:5, 29; 31:10; 39:1-31; ลนต 8:7-9

(3) อพย 31:3, 6; 35:30-31; 36:1; อสย 11:2

เครื่องยศของ**พวกรูโรหิต**

4 และเหล่านี้เป็นเครื่องยศต่าง ๆ ซึ่ง พวกรเข่าจะต้องทำ ทับทรวง และเออฟด และเสื้อคลุมยาว และเสื้อคลุมลายปัก และมาลา และผ้าคาดเอว และพวกรเข่าจะ ทำบรรดาเครื่องยศบริสุทธิ์สำหรับอาโรม พี่ชายของเจ้า และบุตรชายทั้งหลายของ เขายa เพื่อเขาจะได้ปรนนิบติเราในตำแหน่ง ปูโรหิต

5 และเขาเหล่านั้นต้องรับເອທົກຄ່າ และ ด້າຍສີ່ພໍາ ແລະສີ່ມ່ວງ ແລະສີ່ແດງເຂັ້ມ ແລະ ຜ້າປ່ານເນື້ອລະເອີຍດ

6 และพวกรเข่าต้องทำເອົຟໂດຍໃຫ້ທອງ ຄໍາ ດ້າຍສີ່ພໍາ ແລະສີ່ມ່ວງ ສີແດງເຂັ້ມ ແລະ ຜ້າປ່ານເນື້ອລະເອີຍດ ໂດຍຝີມືອ່ຈ່າງຜູ້ໜ້າ- ນາມ

7 ເອົຟນັ້ນຈະມີແຄນສອງອັນຜູກໄວ້ທີ່ບ່າ ໃຫັດກັບຮົມຕອນບນທີ່ສອງຂ້າງ ແລະເອ- ໂຟຈະຕິດເປັນອັນເດີຍກັນດັ່ງນັ້ນ

8 และຜ້າຄັດເອວແທ່ງເອົຟ ຊົ່ງຄັດທັນ ເອົຟນັ້ນ ຈະເປັນຍ່າງເດີຍກັນ ຕາມ ລັກສະນະຈານຂອງເອົຟ ອື່ນທີ່ກຳທັນ ດ້າຍສີ່ພໍາ ແລະສີ່ມ່ວງ ແລະສີ່ແດງເຂັ້ມ ແລະ ຜ້າປ່ານເນື້ອລະເອີຍດ

9 และເຈົ້າຈົ່ງເອົຟໂລຍສິ້ນ້າຂ້າວສອງແຜ່ນ ແລະຈົກສື່ອນຸຕ່າງທີ່ຫຍຸ້ງຂອງອີສຣາເອລໄວ້ ບນພລອຍເຫຼັນນັ້ນ

10 ຂໍອໜກໍ່ຂໍອຂອງພວກເຂາໄວ້ບນພລອຍ ແຜ່ນໜຶ່ງ ແລະສື່ອົກໜກໍ່ຂໍອທີ່ເຫີ້ອຍູ້ໄວ້ ບນພລອຍອົກແຜ່ນໜຶ່ງ ຕາມລຳດັບກຳເນີດ

ของพวกรเข่า

11 ດ້ວຍງານຂອງໜ່າງແກະສັກໃນພລອຍ ອິ່ງເຫັນສັກແຫວນຕາ ເຈົ້າຈົ່ງສັກຊື່ອ ບຸຕຸກທີ່ຫຍຸ້ງຂອງອີສຣາເອລໄວ້ທີ່ພລອຍທີ່ ສອງແຜ່ນນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງຝຶ່ງພວກມັນໄວ້ໃນກະ- ເປະຫລາຍອັນທີ່ກຳທັນ

12 ແລະເຈົ້າຈົ່ງເອົຟໂລຍທີ່ສອງແຜ່ນນັ້ນໄວ້ ບນບ່າທີ່ສອງຂ້າງຂອງເອົຟນັ້ນ ເພື່ອເປັນ ພລອຍທີ່ຮະລິກຄືບຸຕຸກທີ່ຫຍຸ້ງຂອງອີສຣາ- ເອລ ແລະອາໂຮນຈະແບກຊື່ອຂອງພວກເຂາໄວ້ ຕ່ອພະພັກຕົກພະເຍົວຫັບບ່າທີ່ສອງ ຂອງເຂາເພື່ອເປັນທີ່ຮະລິກຄື

13 ແລະເຈົ້າຈົ່ງກຳທັນ ດ້ວຍທອງຄໍາ

14 ແລະສ້ວຍສອງສາຍດ້ວຍທອງຄໍາບຣິສຸທີ່ ທີ່ປ່າຍທີ່ສອງ ເຈົ້າຈົ່ງກຳທັນ ເປັນສ້ວຍຄັກເກລື້ອງ ແລະຈົດສ້ວຍຄັກ ເກລື້ອງໄວ້ທີ່ກະເປະຫລາຍອັນນັ້ນ

ທັບທຽນສຳຫັບປຸງປຸງ

15 ແລະເຈົ້າຈົ່ງກຳທັບທຽນແໜ່ງກຳພິພາກ- ຢາໂດຍຝີມືອ່ຈ່າງຜູ້ໜ້ານາມ ເຈົ້າຈົ່ງກຳທັບ ທັບທຽນນັ້ນຕາມລັກສະນະຈານຂອງເອົຟ ເຈົ້າ ຈົ່ງກຳທັບທຽນນັ້ນໂດຍໃຫ້ທອງຄໍາ ດ້າຍສີ່ພໍາ ແລະສີ່ມ່ວງ ແລະສີ່ແດງເຂັ້ມ ແລະ ຜ້າປ່ານເນື້ອ ລະເອີຍດ

16 ຈົ່ງກຳທັບທຽນເປັນຮູປ່ສ໌ເທີ່ຍົມຈັຕຸຮ້ສ ພັບບັນດາກາງ ດືບທິນີ່ຈະເປັນຄວາມຍາວ ຂອງທັບທຽນ ແລະດືບທິນີ່ຈະເປັນຄວາມ ກວ້າງຂອງທັບທຽນ

17 ແລະເຈົ້າຈົ່ງຝຶ່ງພລອຍເຫຼັນນັ້ນໄວ້ໃນທັບ ທັບທຽນນັ້ນ ອື່ນເປັນພລອຍສື່ເແວ ແຕ່ທີ່ໜຶ່ງ

(4) อพย 28:6, 15, 31, 39; ลนต 8:7 (6) อพย 39:2-7; ลนต 8:7

(9) อพย 35:27 (10) ປຽກ 29:31; 30:13, 16-24; 35:16 (11) อพย 35:35

(12) อพย 28:29-30; 39:6-7; ลนต 24:7 (15) อพย 39:8-21 (17) อพย 39:10

- จงฝังทับทิม บุษราคัมและพลอยสีแดง นี่ จะเป็นแควร์ที่หนึ่ง
- 18 และแควร์ที่สองจะฝังมรกต ไฟธูรย์ และเพชร
- 19 และแควร์ที่สามฝังนิล โมรา และพลอย สีม่วง
- 20 และแควร์ที่สี่ฝังพลอยเขียว พลอยสีน้ำ ข้าวและหยก พลอยทั้งหมดนี้จะฝังใน ลาดลายอันละเอียดของพากมันที่ทำด้วย ทองคำ
- 21 และพลอยเหล่านั้นต้องมีชื่อบุตรทั้ง หลายของอิสราเอลสิบสองชื่อ ตามแต่ละ ชื่อของพากเขา เมื่อมีการลักแหวนตรา จงให้พลอยทุกแผ่นมีชื่อของแต่ละแผ่น ตามลำดับสิบสองแผ่นนั้น
- 22 และเจ้าจงทำเหล่าสร้อยถักเกลียวด้วย ทองคำบริสุทธิ์ไว้บนทับทรวง
- 23 และเจ้าจงทำห่วงทองคำสองห่วงไว้ บนทับทรวง และจงติดห่วงทั้งสองไว้ที่ ปลายทั้งสองข้างของทับทรวง
- 24 และเจ้าจงสอดสร้อยถักเกลียวทั้งสอง ที่ทำด้วยทองคำนั้น ใส่เข้าในห่วงทั้งสอง ข้างซึ่งอยู่ที่ปลายทั้งสองของทับทรวง
- 25 และป้ายสร้อยถักเกลียวอีกสองข้าง เจ้าจงให้ติดในกระเบาะทั้งสองนั้น และ จงติดพากมันไว้บนแบบบนบ่าทั้งสองข้าง ของเอโฟดข้างหน้ามัน
- 26 และเจ้าจงทำห่วงทองคำสองห่วง และ เจ้าจงติดห่วงเหล่านั้นไว้บนปลายทั้งสอง ข้างของทับทรวง ซึ่งอยู่ด้านในที่ติดกับ เอโฟด

27 และเจ้าจงทำห่วงด้วยทองคำอีกสอง ห่วง และจงใส่ห่วงเหล่านั้นไว้บนทั้งสอง ข้างของเอโฟดข้างใต้ ให้อยู่ด้านหน้า ตะเข็บของเอโฟด ตรงข้ามกับตัวเกี่ยวอีก อันที่เหลือของเอโฟด เนื้อผ้าคาดเอว แห่งเอโฟด

28 และพากเขาต้องผูกทับทรวงนั้นโดย ห่วงทั้งหลายของทับทรวง เช้ากับห่วงทั้ง หลายของเอโฟด ด้วยด้ายสีฟ้า เพื่อทับ ทรวงจะได้ทับผ้าคาดเอวแห่งเอโฟด และ เพื่อทับทรวงจะไม่หลุดออกจากเอโฟด

29 และอาโโนจะแบกชื่อบุตรทั้งหลาย ของอิสราเอลไว้ในทับทรวงแห่งการพิ - พากษาซึ่งอยู่บนหัวใจของเข้า เมื่อเข้าเข้า ไปในสถานที่บริสุทธิ์นั้น ให้เป็นที่ระลึกถึง ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์เสมอ

30 และเจ้าจงใส่อุริมและทูมมิมไว้ในทับ ทรวงแห่งการพิพากษา และของสองลิ่งนี้ จะอยู่บนหัวใจของอาโโน เมื่อเข้าเข้าไป ฝ่าพระเยโฮวาห์ และอาโโนจะแบกรับ การพิพากษาของบุตรทั้งหลายของอิสรา - เอลบนหัวใจของเข้าต่อพระพักตร์พระเย โฮวาห์เสมอ

เสื้อคลุมยาวสีฟ้า

31 และเจ้าจงทำเสื้อคลุมยาวแห่งเอโฟด ด้วยผ้าสีฟ้าล้วน

32 และต้องมีช่องคอด้านบนของเสื้อ คลุมยาว ในตรงกลางเสื้อคลุมยาวนั้น มัน ต้องมีชิลิบด้วยผ้าทอรอบคอเสื้อคลุมยาว นั้น รวมกับเป็นคอเสื้อทหาร เพื่อมันจะได้ ไม่ฉีกขาด

(29) อพย 28:12

(30) ลนต 8:8; กด 27:21; พนญ 33:8; 1 ชมอ 28:6; อสร 2:63; นหมวด 7:65

(31) อพย 39:22-26

33 และที่ชายด้านล่างของเลือคolumiyaw นั้น เจ้างปักรูปผลทับทิมหลายอัน ใช้ด้ายสีฟ้า และสีม่วง และสีแดงเข้ม รอบชายเลือคolumiyaw นั้น และติดบรรดา ลูกพรวนทำด้วยทองคำสลับกับผลทับทิม เหล่านั้นโดยรอบ

34 ลูกพรวนทองคำลูกหนึ่ง และผลทับ- ทิมผลหนึ่ง ลูกพรวนทองคำลูกหนึ่ง และ ผลทับทิมผลหนึ่ง บนชายเลือคolumiyaw นั้น โดยรอบ

35 และเลือคolumiyaw นั้นต้องอยู่บนอาโรม เพื่อทำงานปรนนิบติ และเสียงลูกพรวน ของเขากลูกได้ยินเมื่อเข้าไปในสถาน ที่บริสุทธิ์ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และ เมื่อเข้าอกมา เพื่อเขากำไม่ตาย
แผ่นทองคำกับมาลา

36 และเจ้างทำแผ่นหนึ่งด้วยทองคำ บริสุทธิ์ และ Jarvis กะไว้บนแผ่นนั้น อย่าง เช่นสลักแหวนตรา ว่า ‘ความบริสุทธิ์แด่ พระเยโฮวาห์’

37 และเจ้างวางมันบนด้วยถักสีฟ้า เพื่อ แผ่นทองคำนั้นจะอยู่บนมาลา แผ่นทอง คำนั้นจะอยู่ที่ด้านหน้าของมาลา

38 และแผ่นทองคำนั้นจะอยู่บนหน้าผาก ของอาโรม เพื่ออาโรมจะแบกรับความช้ำ ช้ำแห่งบรรดาของถาวรอันบริสุทธิ์ ซึ่ง ลูกหลานของอิสราเอลจะทำให้บริสุทธิ์ ใน บรรดาของถาวรอันบริสุทธิ์ของพวกรเข้า และแผ่นทองคำนั้นจะอยู่บนหน้าผากของ เขามีเสมอ เพื่อสิ่งของเหล่านั้นจะเป็นที่ ยอมรับต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

ผ้าคาดเอว หมวก และการเกง

39 และเจ้างทองเลือคolum ให้เป็นลวดลาย ด้วยผ้าป่านเนื้ออะโละเอียด และเจ้างทำ มาลาด้วยผ้าป่านเนื้ออะโละเอียด และเจ้าง ทำผ้าคาดเอวด้วยงานเย็บปักถักร้อย

40 และสำหรับบุตรชายทั้งหลายของอา- โรมเจ้างทำเลือคolum หลายตัว และเจ้า จงทำผ้าคาดเอวหลายผืนสำหรับพวกรเข้า และเจ้างทำหมวกหลายใบสำหรับพวกร เข้า เพื่อความรุ่งโรจน์และเพื่อความงาม

41 และเจ้างใส่เครื่องยศเหล่านี้ไว้บน อาโรมพี่ชายของเจ้า และบุตรชายทั้ง หลายของเขารวมกับเข้า และจงเจิม พวกรเข้า และถวายตัวพวกรเข้าไว้ และชำระ พวกรเข้าให้บริสุทธิ์ เพื่อพวกรเขากำได้ ปรนนิบติเราในตำแหน่งปูโรหิต

42 และเจ้างทำการเกงผ้าป่านหลายตัว ให้พวกรเข้า เพื่อจะปกปิดส่วนที่เปลือย เปล่าของพวกรเข้า จงให้การเกงนั้นยาวลง มาตั้งแต่บั้นเอวจนถึงต้นขา

43 และเครื่องยศเหล่านี้ต้องอยู่บนอาโรม กับบุตรชายทั้งหลายของเข้า เมื่อพวกรเข้า เข้ามาในพลับพลาแห่งชุมชนุชน หรือเมื่อ พวกรเข้าเข้ามาใกล้แท่นบูชาเพื่อจะปรน- นิบติในสถานที่บริสุทธิ์ เพื่อพวกรเขากำไม่ แบกรับความช้ำ และถึงแก่ความตาย เรื่องนี้ต้องเป็นกฎเกณฑ์เนื่องนิตย์แก่เข้า และเชื้อสายของเข้าที่มายาหยหลังเข้า”

บทที่ 29

การถวายพวกรปอร์หิตไว้แด่พระเจ้า

1 “และนี่เป็นสิ่งที่เจ้างกระทำต่อพวกร

(36) อพย 39:30-31; ลนต 8:9 (38) อพย 28:43; ลนต 1:4 (39) อพย 35:35; 39:27

(40) อพย 28:2, 4; 39:27-29 (41) อพย 29:7-9 (42) อพย 39:28; ลนต 6:10; 16:4

(43) อพย 20:26; 27:21; ลนต 5:1 (1) ลนต 8:1-34; ยน 7:26-28

เข้าเพื่อทำให้พวกรебบริสุทธิ์ เพื่อจะปรนนิบติเราในตำแหน่งปูโรหิต จงเอาวัวหนุ่มหนึ่งตัวและแกะตัวผู้สองตัว ซึ่งปราศจากตำหนิ
 2 และขนมปังไร้เชื้อ และขนมไร้เชื้อคลอกเคลือดawayน้ำมัน และขนมแผ่นบางไร้เชื้อทางด้วยน้ำมัน ขนมเหล่านี้เจ้าจงทำด้วยแป้งสาลี
 3 และเจ้าจงใส่ขนมเหล่านั้นไว้ในตะกร้าเดียวกัน และจงนำขนมเหล่านั้นมาในตะกร้านั้น พร้อมกับวัวหนุ่มตัวนั้น และแกะตัวผู้สองตัวนั้น
 4 และเจ้าจงนำอาโรมและบุตรชายทั้งหลายของเขามาที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุมชน และจะชำระตัวเข้าทั้งหลายด้วยน้ำ
 5 และเจ้าจงเอาเครื่องอยศต่าง ๆ และสวมใส่เสื้อคลุมบนอาโรม และเสื้อคลุมยาวแห่งเออฟิด และเออฟิด และทับทรวงและคาดเอวเข้าไว้ด้วยผ้าคาดเอวแห่งเออฟิด
 6 และเจ้าจงสวมมาลาบนศีรษะของเขากับเสื้อกุฎิสุทธิ์ทับบนมาลานั้น
 7 แล้วเจ้าจงอาบน้ำมันเจม และเทมนัลงบนศีรษะของเขากับเสื้อคลุมบนพวกรเขามา และสวมบรรดาเสื้อคลุมบนพวกรเขามา
 9 และเจ้าจงคาดเอวพวกรเข้าไว้ด้วยผ้าคาดเอวทั้งหลาย ตัวอาโรมเองและบุตรชายทั้งหลายของเขากับเสื้อคลุมบนพวกรเขามา และสวมหมวกทั้งหลายบนพวกรเขามา และตำแหน่งปูโรหิตจะเป็นของพวกรเขามาตามกฎเกณฑ์เนื่องนิเตย

และเจ้าจงถวายตัวอาโรมและบุตรชายทั้งหลายของเขาว่า
 เครื่องบูชาสำหรับพวกรปูโรหิต
 10 และเจ้าจงทำให้วัวหนุ่มหนึ่งตัวถูกนำมารตงหน้าพลับพลาแห่งชุมนุมชน และอาโรมกับบุตรชายทั้งหลายของเขายังต้องอาเมื่อของตันวางบนหัวของวัวหนุ่มนั้น
 11 และเจ้าจงฝ่าวัวหนุ่มนั้นต่อพระพักตร์พระเยโซวาท์ ข้างประตูพลับพลาแห่งชุมนุมชน
 12 และเจ้าจงอาจากเลือดวัวหนุ่มนั้น และใส่เลือดนั้นไว้บนเชิงอนทั้งหลายของแท่นบูชาด้วยน้ำของเจ้า และเทเลือดทั้งหมดนั้นที่ข้างฐานของแท่นบูชา
 13 และเจ้าจงอาไขมันทั้งหมดที่ห้มเครื่องใน และพังผีดที่อยู่เหนือตับ และไถทั้งสองข้าง และไขมันที่อยู่บนไถเหล่านั้น และเผาสิ่งเหล่านั้นบนแท่นบูชา
 14 แต่เนื้อของวัวหนุ่มนั้น และหนังของมัน และมูลของมัน เจ้าจงเผาด้วยไฟข้างนอกค่าย มันเป็นเครื่องบูชาได้มาก
 15 เจ้าจงนำแกะตัวผู้มาด้วยหนึ่งตัว และอาโรมกับบุตรชายทั้งหลายของเขายังต้องอาเมื่อของตันวางบนหัวแกะตัวผู้นั้น
 16 และเจ้าจงฝ่าแกะผู้ตัวนั้นเสีย และเจ้าจงอาภารือดส่วนหนึ่งของแกะตัวผู้ และประพรอมเลือดนั้นบนแท่นบูชาโดยรอบ
 17 และเจ้าจงชำแหละแกะตัวผู้นั้นออกเป็นชิ้น ๆ และล้างเครื่องในของมัน และขาของมัน และวางสิ่งเหล่านั้นไว้กับชิ้นส่วนต่าง ๆ ของมัน และกับหัวของมัน

(2) ลนต 2:4 (4) อพย 40:12 (5) อพย 28:2 (6) อพย 28:36-37

(7) อพย 25:6 (8) อพย 28:39 (9) อพย 28:41 (10) ลนต 1:4 (12) อพย 27:2

(13) ลนต 1:8 (14) ลนต 4:11-12 (15) ลนต 1:4-9 (16) อพย 24:6

18 และเจ้าจงเผาแกะผู้ตัวนั้นทั้งหมดบนแท่นบูชา มันเป็นเครื่องเผาบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ มันเป็นกลิ่นหอมที่พอพระทัย เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์

19 และเจ้าจงนำแกะตัวผู้อีกตัวนั้นมาและอาโรมกับบุตรชายทั้งหลายของเขา ต้องวางมือของตนไว้บนหัวแกะตัวผู้นั้น

20 และเจ้าจงฝ่าแกะตัวผู้นั้น และเอาเลือดส่วนหนึ่งของแกะตัวผู้นั้น และใส่เลือดบนปลายใบหญ้าข้างขวาของอาโรม และบนปลายใบหญ้าข้างขวาของบุตรชายทั้งหลายของเขา และบนหัวแม่มือข้างขวาของพวกรเขา และบนหัวแม่เท้าข้างขวาของพวกรเขา และประพรเมเลือดนั้นบนแท่นบูชาโดยรอบ

21 และเจ้าจงเอาเลือดส่วนหนึ่งที่อยู่บนแท่นบูชา และเอาน้ำมันเจิมนั้น และจงพรอมันบนอาโรม และบนเครื่องยศต่าง ๆ ของเขา และบนบุตรชายทั้งหลายของเขา และบนเครื่องยศต่าง ๆ ของบุตรชายทั้งหลายของเขาร้อมกับเขา และเขากลูกทำให้เป็นบริสุทธิ์ และเครื่องยศต่าง ๆ ของเขา และบุตรชายทั้งหลายของเขากับเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์

22 เช่นกันเจ้าจงเอาไขมันและเนื้อสะโพกของแกะตัวผู้นั้น และไขมันที่หุ่มเครื่องในและพังผิดที่อยู่เหนือตับ และใต้ท้องช้า และไขมันที่อยู่เหนือไตเหล่านั้น และโคนขาข้างขวา เพราะมันเป็นแกะตัวผู้

แห่งการถวาย

23 และขนมปังหนึ่งก้อน และขนมครุกเคลือดด้วยน้ำมันหนึ่งแผ่น และขนมแผ่นบางหนึ่งแผ่นออกจากกราขนมปังไรเชื้อ ที่อยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

24 และเจ้าจงวางสิงเหล่านั้นทั้งสิ้นไว้ในมือของอาโรม และในมือบุตรชายทั้งหลายของเขา และจงโบกพัดลิงเหล่านั้นไปมาเป็นเครื่องบูชาโบกพัดถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

25 และเจ้าจงรับสิงเหล่านี้จากมือของพวกรเขา และเผาสิงเหล่านี้บนแท่นบูชาเป็นเครื่องเผาบูชา เป็นกลิ่นหอมที่พอพระทัยต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ มันเป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์

อาหารที่แยกตั้งไว้เฉพาะพวกรูโรหิต

26 และเจ้าจงเอาเนื้อหน้าอกของแกะตัวผู้แห่งการถวายตัวอาโรม และจงโบกพัดมันไปมาเป็นเครื่องบูชาโบกพัดถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และนั่นจะเป็นส่วนของเจ้า

27 และเจ้าจงชำระเนื้อหน้าอกแห่งเครื่องบูชาโบกพัดนั้นให้บริสุทธิ์ และเนื้อโคนขาแห่งเครื่องบูชายกขึ้นลง ซึ่งถูกโบกพัดไปมาและซึ่งถูกยกขึ้นลง จากแกะตัวผู้แห่งการถวาย คือจากส่วนซึ่งเป็นของอาโรม และจากส่วนซึ่งเป็นของบุตรชายทั้งหลายของเขากับเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์

28 และนี่เป็นส่วนของอาโรมและของบุตรชายทั้งหลายของเขากับเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์

(18) อพย 20:24 (19) ลนต 8:22 (21) อพย 28:41; 29:1; 30:25, 30

(23) ลนต 8:26 (24) ลนต 7:30 (25) ลนต 8:28 (26) ลนต 7:31, 34; 8:29

(27) ลนต 7:31, 34; กดาว 18:11, 18; พญ 18:3 (28) ลนต 3:1

เนื่องนิตย์จากลูกหลานของอิสราเอล เพราะมันเป็นเครื่องบูชาแยกขึ้นลง และมัน จะเป็นเครื่องบูชาแยกขึ้นลงจากลูกหลาน ของอิสราเอลแห่งการถวายของบรรดา เครื่องสันติบูชาของพวกเขา คือเป็น เครื่องบูชาแยกขึ้นลงของพวกเข้าซึ่งถวาย แด่พระเยโฮวาห์

29 และเครื่องยศบริสุทธิ์ต่าง ๆ ของอา- โironจะเป็นของบุตรชายทั้งหลายของเขาที่ มากยิ่งเข้า เพื่อที่จะถูกเจิมตั้งใน เครื่องยศเหล่านั้น และเพื่อที่จะถูกถวาย ตัวในเครื่องยศเหล่านั้น

30 และบุตรชายคนนั้นที่จะเป็นปูโรหิต แทนเขาต้องสวมเครื่องยศเหล่านั้นเจ็ดวัน เมื่อเข้าเข้ามาในพลับพลาแห่งชุมนุมชน เพื่อปราณบัดดิในสถานที่บริสุทธิ์

31 และเจ้าจงเอาแกะตัวผู้แห่งการถวาย และต้มเนื้อของมันในสถานที่บริสุทธิ์

32 และอาโironกับบุตรชายทั้งหลายของ เขายังกินเนื้อของแกะตัวผู้นั้น และขนม ปังที่อยู่ในตะกร้า ข้างประตูพลับพลาแห่ง ชุมนุมชน

33 และเขาทั้งหลายต้องกินสิ่งเหล่านั้นซึ่ง ใช้ในการถวายบูชาบนมลทิน เพื่อจะถวาย ตัวและชำระเขาทั้งหลายให้บริสุทธิ์ แต่คน แปลกหน้าต้องไม่กินสิ่งเหล่านั้น เพราะ สิ่งเหล่านั้นเป็นของบริสุทธิ์

34 และถ้าส่วนใดของเนื้อแห่งการถวาย ตัวเหล่านั้น หรือของขนมปังนั้นยังเหลือ ออยู่จนถึงรุ่งเช้า แล้วเจ้าจงเผาส่วนที่เหลือ นั้นด้วยไฟ สิ่งนั้นต้องไม่ถูกกิน เพราะสิ่ง

นั้นเป็นของบริสุทธิ์

เจ็ดวันแห่งการถวายปูโรหิตแด่พระเจ้า 35 และเจ้าจงกระทำดังนั้นแก่อารอน และ แก่บุตรชายทั้งหลายของเขา ตามสิ่งสาร- พัดซึ่งเราได้บัญชาเจ้าไว้แล้ว เจ้าจงทำการ ถวายตัวเข้าทั้งหลายเป็นเวลาเจ็ดวัน

36 และเจ้าจงถวายวัวหนุ่มนึงตัวทุก ๆ วัน เป็นเครื่องบูชาไอบาปเพื่อทำการลบ มวลทิน และเจ้าจงชำระแท่นบูชา เมื่อเจ้า ได้ทำการลบมวลทินสำหรับแท่นบูชานั้น แล้ว และเจ้าจงเจิมแท่นบูชานั้น เพื่อจะ ชำระแท่นบูชานั้นให้บริสุทธิ์

37 เจ้าจงทำการลบมวลทินสำหรับแท่น บูชานั้นเจ็ดวัน และชำระแท่นบูชานั้นให้ บริสุทธิ์ และแท่นบูชานั้นจะบริสุทธิ์ที่สุด สิ่งใดก็ตามที่ถูกต้องแท่นบูชานั้นก็จะบริ- สุทธิ์

เครื่องบูชาประจำวัน

38 บัดนี้เป็นสิ่งซึ่งเจ้าต้องถวายบนแท่น บูชานั้น ลูกแกะสองตัวอายุไม่เกินหนึ่งปี ทุกวันเสมอไป

39 เจ้าจงถวายลูกแกะหนึ่งตัวนั้นในเวลา เช้า และเจ้าจงถวายลูกแกะอีกตัวหนึ่งนั้น ในเวลาเย็น

40 และพร้อมกับลูกแกะหนึ่งตัวนั้น แป้ง หนึ่งในลิบเอฟ้าห์คลุกเคล้าด้วยน้ำมันที่ คั้นไว้นั้นหนึ่งในสี่อัน และนำอุ่นหนึ่งใน สี่อัน เป็นเครื่องดื่มบูชา

41 และเจ้าจงถวายลูกแกะอีกตัวหนึ่งนั้น ในเวลาเย็น และจะทำการลักษณะของ เครื่องธัญญบูชาแห่งเวลาเช้า และตาม

(29) อพย 28:2, 41 (30) ลนด 8:35; 9:1, 8 (31) ลนด 8:31 (32) มธ 12:4

(33) อพย 12:34; ลนด 10:14 (34) อพย 12:10 (35) ลนด 8:33-35 (36) อพย 30:26-29

(37) มธ 23:19 (38) กตว 29:6-38 (39) อสค 46:13-15 (41) 1 พกษ 18:29

ลักษณะของเครื่องดื่มน้ำชาแห่งเวลาเช้า
ให้เป็นกลิ่นหอมที่พօพระทัย เป็นเครื่อง
น้ำชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์

42 นี่จะเป็นเครื่องเผาน้ำนาน่อง-
นิตย์ ตลอดช่วงอายุทั้งหลายของพวกรเจ้า
ที่ประดูพลับพลาแห่งชุมนุมชนต่อพระ
พักตร์พระเยโฮวาห์ ที่ที่เราจะพบกับพวกร
เจ้าเพื่อสนทนากับเจ้าที่นั่น

43 และที่นั่นเราจะพบกับลูกหลานของ
อิสราเอล และพลับพลานนั้นจะถูกชำระให้
บริสุทธิ์โดยส่งารา��ิชของเรา

44 และเราจะชำระพลับพลาแห่งชุมนุม
ชนและแทนน้ำชาให้เป็นที่บริสุทธิ์ และเรา
จะชำระทั้งอาโรมและบุตรชายทั้งหลาย
ของเข้าให้บริสุทธิ์ด้วย เพื่อจะปะนนบัด
เรานในตำแหน่งปุโรหิตต

45 และเราจะสถิตอยู่ในท่ามกลางลูก
หลานของอิสราเอล และจะเป็นพระเจ้า
ของพวกรเจ้า

46 และพวกรเจ้าจะทราบว่าเราเป็นพระเย^ห
โฮวาห์พระเจ้าของพวกรเจ้า ผู้ได้นำพวกร
เจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ เพื่อเราจะ
ได้สถิตอยู่ในท่ามกลางพวกรเจ้า เราเป็น^ห
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกรเจ้า”

บทที่ 30

แทนน้ำชาแห่งเครื่องหอม

1 “และเจ้าจะทำแทนน้ำชาแทนหนึ่งสำ-
หรับเผาเครื่องหอม เจ้าจะทำแทนน้ำ chan นั้น
ด้วยไม้ชิททีม

2 หนึ่งศอกจะเป็นความยาวของแทนน้ำชา
นั้น และหนึ่งศอกจะเป็นความกว้างของ

แทนน้ำ chan นั้น จงทำแทนน้ำ chan เป็นสี่
เหลี่ยมจัตุรัส และสองศอกจะเป็นความ
สูงของแทนน้ำ chan นั้น บรรดาเชิงอนของ
แทนน้ำ chan นั้นต้องเป็นไม้ท่อนเดียวกันกับ
แทนน้ำชา

3 และเจ้าจะหุ้มแทนน้ำชาด้วยทองคำบริ-
สุทธิ์ ด้านบนของแทนน้ำชา และด้านข้าง
ของแทนน้ำชาทุกด้าน และบรรดาเชิงอน
ของแทนน้ำชา และเจ้าจะทำคิวสำหรับ
แทนน้ำชาด้วยทองคำโดยรอบ

4 และเจ้าจะทำห่วงทองคำสองห่วงสำ-
หรับแทนน้ำชา ให้คิวของแทนน้ำ chan ข้าง
มุมทั้งสองของแทนน้ำชา เจ้าจะทำมันไว้
บนห่วงสองด้านของแทนน้ำชา และห่วงทั้ง
สองนั้นจะเป็นที่สำหรับไม้คานเหล่านั้น
เพื่อหามแทนน้ำ chan นั้น

5 และเจ้าจะทำบรรดาไม้คานด้วย
ไม้ชิททีม และหุ้มไม้คานเหล่านั้นด้วย
ทองคำ

6 และเจ้าจะวางแทนน้ำ chan นั้นไว้ข้างหน้า
ม่านที่อยู่ข้างหินพระโอวาท ต่อหน้าพระ
ที่นั่งกรุณาที่อยู่เหนือหินพระโอวาท ที่ที่
เราจะพบกับเจ้า

7 และอาโรมต้องเผาเครื่องหอมบนแทน
น้ำ chan ทุกเวลาเช้า เมื่อเขาตกแต่งตะ-
เกียงเหล่านั้น เขาต้องเผาเครื่องหอมบน
แทนน้ำ chan นั้น

8 และเมื่ออาโรมจุดตะเกียงเหล่านั้นใน
เวลาเย็น เขายังต้องเผาเครื่องหอมบนแทน
น้ำชา เป็นเครื่องหอมเนื่องนิตย์ต่อพระ
พักตร์พระเยโฮวาห์ตลอดช่วงอายุทั้งหลาย

(42) อพย 25:22; 30:8 (43) อพย 40:34; 1 พกษ 8:11 (44) ลนต 21:15

(45) ปฐก 17:8; อพย 25:8 (46) อพย 16:12; 20:2; ลนต 11:45 (1) อพย 37:25-29

(6) อพย 25:10-22; 26:31 (7) อพย 25:31-40; 27:20; 30:34

ของพวกรเจ้า

9 พวกรเจ้าต้องไม่ถวายเครื่องหอม แปลก ๆ บนแท่นบูชาหนึ่น หรือเครื่องเผาบูชา หรือเครื่องธัญญบูชา และพวกรเจ้าต้องไม่เทเครื่องดื่มน้ำบนแท่นบูชาหนึ่น

10 และอาโรมต้องทำการบูชาได้บานบัน เชิงอนทั้งหลายของแท่นบูชาหนึ่นปีลังครั้ง ด้วยเลือดของเครื่องบูชาได้บานบันแห่งการลบมลทินทั้งหลาย ปีลังครั้งเข้าต้องทำการลบมลทินบนแท่นบูชาหนึ่นตลอดชั่วอายุทั้งหลายของพวกรเจ้า แท่นบูชาหนึ่น เป็นที่บริสุทธิ์ที่สุดแด่พระเยโฮวาห์”

เงินคริ่งเชเบลเป็นค่าไถ่ของแต่ละคน

11 และพระเยโฮวาห์ทรงกล่าวแก่โมเสส โดยตรัสว่า

12 “เมื่อเจ้าสำรวจจำนวนลูกหลานของอิสราเอลตามจำนวนคนของพวกรเข้า แล้ว พวกรเขากุกคนต้องให้ค่าไถ่สำหรับชีวิตของตนมาถวายแด่พระเยโฮวาห์ เมื่อเจ้านับจำนวนพวกรเข้า เพื่อจะไม่มีภัยพิบัติในท่ามกลางพวกรเข้า เมื่อเจ้านับจำนวนพวกรเข้า

13 พวกรเข้าต้องถวายลิ่งนี้ ทุกคนที่ผ่านท่ามกลางคนเหล่านี้ที่ถูกนับ คือเงินคริ่งเชเบลตามเชเบลของสถานบริสุทธิ์ (หนึ่งเชเบลเท่ากับยี่สิบเกร้าห์) คริ่งเชเบลต้องเป็นเงินถวายแด่พระเยโฮวาห์

14 ทุกคนที่ผ่านท่ามกลางคนเหล่านี้ที่ถูกนับ ตั้งแต่อายุยี่สิบปีและขึ้นไป ต้องนำเงินมาถวายแด่พระเยโฮวาห์

15 คนมั่งมีไม่ต้องถวายเกิน และคนยาก

จนไม่ต้องถวายน้อยกว่าครึ่งเชเบล เมื่อพวกรเขาถวายเงินแด่พระเยโฮวาห์ เพื่อทำการไถ่ชีวิตของพวกรเจ้า

16 และเจ้าจะเงินค่าไถ่จากลูกหลานของอิสราเอล และจะกำหนดเงินนั้นไว้สำหรับงานปรนนิบัติของพลับพลาแห่งชุมนุมชน เพื่อเงินนั้นจะได้เป็นที่ระลึกแก่ลูกหลานของอิสราเอลต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพื่อทำการไถ่ชีวิตของพวกรเจ้า”

ขันสำหรับล้างมือและเท้า

ของพวกรปุโรหิต

17 และพระเยโฮวาห์ทรงกล่าวแก่โมเสส โดยตรัสว่า

18 “เช่นกันเจ้าจะทำอ่างอันหนึ่งด้วยทองเหลือง และพาณรองอ่างอันหนึ่งด้วยทองเหลือง เพื่อใช้ในการล้างชำระ และเจ้าจะวางอ่างนั้นไว้ระหว่างพลับพลาแห่งชุมนุมชนและแท่นบูชา และเจ้าจะใส่น้ำไว้ในอ่างนั้น

19 ด้วยว่าอาโรมและบุตรชายทั้งหลายของเขานั้นต้องล้างมือของพวกรเข้าและเท้าของพวกรเขานั้น

20 เมื่อพวกรเข้าไปในพลับพลาแห่งชุมนุมชน พวกรเขานั้นต้องล้างด้วยน้ำ เพื่อพวกรเขานั้นจะได้ไม่ตาย หรือเมื่อพวกรเข้ามาใกล้แท่นบูชาเพื่อทำการปรนนิบัติ เพื่อเผลเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์

21 ดังนั้นพวกรเขานั้นต้องล้างมือของพวกรเข้าและเท้าของพวกรเขานั้น เพื่อพวกรเขานั้นจะได้ไม่ตาย และลิ่งนี้ต้องเป็นกฎเกณฑ์เนื่องนิตย์

(9) ลนต 10:1 (10) ลนต 16:3-34 (12) อพย 38:25; กดาว 1:2 (13) อพย 38:26

(15) โยบ 34:19; สภก 22:2 (16) อพย 38:25-31; กดาว 16:40

(18) อพย 38:8; 40:30; 1 พกษ 7:38 (19) อพย 40:31-32; สตด 26:6 (21) อพย 28:43

สำหรับพวกเข้า คือแก่เขาและแก่เชื้อสาย
ของเขatalotดชั่วอายุทั้งหลายของพวก
เข้า”

น้ำมันเจิมบริสุทธิ์

22 ยิ่งกว่านั้นพระเยโฮวาห์ทรงกล่าวแก่
ไม่เสส โดยตรัสว่า

23 “เช่นกันเจ้าจงเอาบรรดาเครื่องเทศ
อย่างดีเยี่ยมมายังเจ้า ของมดโดยบิสุทธิ์
หนักหัวร้อยเชเบล และของอบเชยหอม
ครึ่งส่วน คือสองร้อยห้าสิบเชเบล และ
ของตะไคร้หอมสองร้อยห้าสิบเชเบล

24 และของ การบูรหัวร้อยเชเบล ตาม
เชเบลของสถานบริสุทธิ์ และของน้ำมัน
มะกอกหนึ่งอิน

25 และเจ้าจงทำลิ่งเหล่านี้ให้เป็นน้ำมัน
เจิมบริสุทธิ์ เป็นน้ำหอมปรุงตามศิลปะ
ช่างปรุง มันจะเป็นน้ำมันเจิมบริสุทธิ์

26 และเจ้าจงเจิมพลับพลาแห่งชุมนุมชน
ด้วยน้ำมันนั้น และหีบพระโอวาท

27 และใต้กับบรรดาภាមนะประจำโต๊ะ
และคันประทีป กับบรรดาภานะประจำ
คันประทีป และแท่นบูชาแห่งเครื่องหอม

28 และแท่นบูชาแห่งเครื่องเผาบูชา กับ
บรรดาภานะประจำแท่นบูชา และอ่าง
และพาณรอง อ่างนั้น

29 และเจ้าจงชำระลิ่งเหล่านั้นให้บริสุทธิ์
เพื่อสิ่งเหล่านั้นจะได้บริสุทธิ์ที่สุด สิ่งใด
ก็ตามที่ถูกต้องสิ่งเหล่านั้นจะบริสุทธิ์

30 และเจ้าจงเจิมอาโรมและบุตรชายทั้ง
หลายของเข้า และถวายตัวพวกเขาวิว เพื่อ⁽²³⁾
พวกเขاجะได้ปรนนิบัติเราในตำแหน่งปุ-

โรหิต

31 และเจ้าจงกล่าวแก่ลูกหลานของอิส-
ราเอล โดยกล่าวว่า ‘นี่จะเป็นน้ำมันเจิม
บริสุทธิ์แก่เราตลอดชั่วอายุทั้งหลายของ
พวกเจ้า’

32 น้ำมันนี้ต้องไม่ถูกเทบนื้อหนังของ
คนทั่วไป และพวกเจ้าต้องไม่ทำน้ำมันอื่น
เหมือนอย่างน้ำมันนี้ ตามการผสมของ
น้ำมันนี้ น้ำมันนี้บิสุทธิ์ และน้ำมันนี้จะ
เป็นของบริสุทธิ์แก่พวกเจ้า

33 ผู้ใดก็ตามที่ผสมน้ำมันได ๆ เมื่อ
อย่างน้ำมันนี้ หรือผู้ใดก็ตามที่เทน้ำมันนี้
บนคนเปลกหน้าคนได ผู้นั้นต้องถูกตัด
ขาดจากชนชาติของเข้า”

เครื่องหอมสำหรับ

แท่นบูชาเผาเครื่องหอม

34 และพระเยโฮวาห์ทรงกล่าวแก่ไม่เสส
โดยตรัสว่า “เจ้าจงเอาบรรดาเครื่องเทศ
หอมมายังเจ้า ย่างไม่หอม และชะมด และ
มหาหิงค์ เครื่องเทศเหล่านี้กับกำยาน
บริสุทธิ์ ของแต่ละอย่างต้องมีน้ำหนักเท่า
กัน

35 และเจ้าจงทำมันเป็นน้ำหอม เป็น
เครื่องหอมปรุงตามศิลปะช่างปรุง ผสม
ด้วยกัน บริสุทธิ์และคั้กดลีธิ์

36 และเจ้าจงบดส่วนหนึ่งของมันให้ละเอียด
และวางส่วนนั้นไว้ข้างหน้าหีบพระโอวาทในพลับพลาแห่งชุมนุมชน ที่ที่เรา
จะพบกับเจ้า เครื่องหอมนั้นจะเป็นที่บริสุทธิ์⁽²⁴⁾ที่สุดแก่พวกเจ้า

37 และสำหรับน้ำหอมนั้นซึ่งเจ้าจะทำนั้น

(23) สดต 45:8; สปช 7:17 (24) อพย 29:40 (25) อพย 37:29

(26) อพย 40:9; ลนต 8:10 (29) อพย 29:37 (30) อพย 29:7 (32) อพย 30:25, 37

(33) ปฐก 17:14 (34) อพย 25:6 (35) อพย 30:25 (36) อพย 29:37, 42; 30:32 (37) อพย 30:32

พวกเจ้าต้องไม่ทำสำหรับพวกเจ้าเองตามการผสมของน้ำหอมนั้น สำหรับเจ้าน้ำหอมนั้นจะเป็นที่บริสุทธิ์แต่พระเยโฮวาห์ 38 ผู้ใดก็ตามจะทำน้ำหอมเช่นนี้ไว้เพื่อสูดدم ผู้นั้นต้องถูกตัดขาดจากชนชาติของเข้า”

บทที่ 31

ช่างที่เต็มด้วยพระวิญญาณได้สร้าง พลับพลาและเครื่องใช้ในพลับพลา

- 1 และพระเยโฮวาห์ทรงกล่าวแก่โมเสส โดยตรัสว่า
- 2 “ดูสิ เรายังได้เรียกเบชาเลอตามชื่อบุตรชายของอุรี บุตรชายของເຊօร์ ของแผ่นดิน”
- 3 และเราได้ให้เขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า ในสติปัญญา และในความเข้าใจ และในความรู้ และในงานแห่งฝีมือช่างทุกอย่าง
- 4 เพื่อจะได้คิดงานออกแบบอันประณีต ทั้งหลาย เพื่อทำงานในเครื่องทองคำ และในเครื่องเงิน และในเครื่องทองเหลือง
- 5 และในการเดียร์ในพลอยด่าง ๆ เพื่อฝังพวงมันไว้ และในการแกะสลักไม้ เพื่อทำงานแห่งฝีมือช่างทุกอย่าง
- 6 และเรา ดูแลติด เราได้ให้คนหนึ่งแก่เขา คืออาไฮลีอับ บุตรชายของอาทีละมัด ของแผ่นดาน และในใจของทุกคนที่มีใจเฉลียวฉลาด เราได้ใส่สติปัญญาให้แล้ว เพื่อพวกเขามาจะได้ทำสิ่งสารพัดที่เราได้บัญชาเจ้าไว้นั้น
- 7 พลับพลาแห่งชุมชนุழน และทิบพระ

โอวาท และพระที่นั่งกรุณาที่อยู่บนที่บพระโอวาทนั้น และเครื่องใช้ทุกอย่างแห่งพลับพลา

8 และโต๊ะกับเครื่องใช้ประจำโต๊ะ และคันประทีปบริสุทธิ์กับบรรดาเครื่องใช้ประจำคันประทีป และแท่นบูชาแห่งเครื่องหอม

9 และแท่นบูชาแห่งเครื่องเผาบูชา กับบรรดาเครื่องใช้ประจำแท่นบูชา และอ่างและพาณรองอ่างนั้น

10 และเลี้ยยกแห่งการปูนนิบติ และเครื่องยศบริสุทธิ์ทั้งหลายสำหรับอาโรมนผู้เป็นปูโรหิต และบรรดาเครื่องยศของบุตรชายทั้งหลายของเข้า เพื่อจะปูนนิบติในตำแหน่งปูโรหิต

11 และน้ำมันเจ้มกับเครื่องหอมสำหรับสถานที่บริสุทธิ์ ตามสารพัดที่เราได้บัญชาเจ้าไว้นั้น พวกเขามาต้องกระทำ”

**วัสดุที่เป็นพันธสัญญาพิเศษ
ระหว่างพระเจ้ากับคนอิสราเอล**

12 และพระเยโฮวาห์ทรงกล่าวแก่โมเสส โดยตรัสว่า

13 “เจ้าจงกล่าวแก่ลูกหลานของอิสราเอลด้วย โดยกล่าวว่า ‘แท้จริง พวกเจ้าต้องรักษาวันสะนาโตทั้งหลายของเราว่า เพราะนี่เป็นหมายสำคัญระหว่างเรา กับพวกเจ้าตลอดช่วงอายุทั้งหลายของพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้ทราบว่าเราเป็นพระเยโฮวาห์ ผู้ชำระพวกเจ้าให้บริสุทธิ์’

14 ฉะนั้นพวกเจ้าต้องถือรักษาวันสะนาโตไว้ เพราะเป็นวันบริสุทธิ์สำหรับพวกเจ้า ทุกคนที่กระทำให้วันนั้นเป็นมงคล

(38) อพย 30:33 (2) อพย 35:30; 36:1 (3) อพย 28:3; 35:31 (6) อพย 28:3; 35:10, 34

(7) อพย 36:8; 37:1-5, 6-9 (8) อพย 37:10-24 (9) อพย 38:1-8

(10) อพย 39:1, 41 (11) อพย 30:23-32 (13) อพย 13:17 (14) อพย 20:8; 31:14

ต้องถูกประหารชีวิตอย่างแน่นอน เพราะผู้ใดก็ตามที่ทำการงานใด ๆ ในวันนั้นผู้นั้นต้องถูกตัดขาดจากท่านกลางชนชาติของเขาระบุ

15 จงทำงานในกำหนดหกวัน แต่ในวันที่เจ็ดเป็นวันสะบานโตแห่งการหยุดพัก บริสุทธิ์แล้วพระเยอวาห์ ผู้ใดก็ตามที่ทำการงานใด ๆ ในวันสะบานโต ผู้นั้นต้องถูกประหารชีวิตอย่างแน่นอน

16 ฉะนั้นลูกหลานของอิสราเอลจึงต้องถือรักษาวันสะบานโตไว้ เพื่อถือวันสะบานโตตลอดช่วงอายุทั้งหลายของพวกเข้า เป็นพันธสัญญาเนื่องนิตย์

17 วันสะบานโตนี้เป็นหมายสำคัญระหว่างเรากับลูกหลานของอิสราเอลเป็นนิตย์ เพราะในหกวันพระเยอวาห์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก และในวันที่เจ็ดพระองค์ได้ทรงหยุดพัก และได้ทรงชื่นพระทัย”

18 และพระองค์ได้ประทานแก่โมเสสเมื่อพระองค์ทรงสนทนากับท่านบนภูเขาซึ่นรายเลร์จแล้ว แผ่นพระโอวาทสองแผ่นเป็นแผ่นศิลาสองแผ่น จากรีดด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้า

บทที่ 32

รูปเคารพลูกวัวท่องคำ

1 และเมื่อประชาชนเห็นว่าโมเสสล่าช้าที่จะลงมาจากภูเขา ประชาชนได้มามาชุมนุมกันต่อหน้าอาโรน และกล่าวแก่เขาว่า “ลูกชิ้น สร้างบรรดาพระให้แก่พวกเราเดิต ซึ่งจะนำหน้าพวกเราระบุ

หรับโน้โมเสสคนนี้ ชายผู้ที่ได้นำพวกเราระบุ มาจากแผ่นดินอียิปต์นั้น พากเราไม่ทราบว่าท่านเป็นอะไรไป”

2 และอาโรนกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงปลดตุมหูทองคำ ซึ่งอยู่ในหูของบรรยาของพวกท่าน ของบรรดาบุตรชายของพวกท่าน และบุตรสาวทั้งหลายของพวกท่าน และนำตุมหูเหล่านี้มาให้ข้าพเจ้าເຄີດ”

3 และประชาชนทั้งล้านได้ปลดตุมหูทองคำซึ่งอยู่ในหูของพวกเข้า และนำตุมหูเหล่านี้มาให้อารอน

4 และอาโรนได้รับตุมหูเหล่านี้จากมือของพวกเข้า และปั้นแต่งมันด้วยเครื่องมือแกะสลัก หลังจากเข้าได้ทำรูปนั้นเป็นลูกวัวหลอมแล้ว และพวกเขากล่าวว่า “ลิงเหล่านี้แหละเป็นพระทั้งหลายของท่าน โอ อิสราเอลเอร์ย ซึ่งได้นำท่านขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์”

5 และเมื่ออาโรนเห็นดังนั้นแล้ว เขายังได้สร้างแท่นบูชาแท่นหนึ่งไว้ตรงหน้ารูปนั้น และอาโรนทำการป้าวประกาศ และกล่าวว่า “พรุ่นนี้มีการเลี้ยงฉลองถวายแด่พระเยอวาห์”

6 และพวกเขากลุกชิ้นแต่เช้ามืดในวันรุ่งชิ้น และถวายบรรดาเครื่องเผาบูชา และนำเครื่องล้นติบูชาทั้งหลายมา และประชาชนกินลงเพื่อกินและดื่ม และลูกชิ้นเพื่อเล่นสนุกกัน

โมเสสอ้อนวอนเพื่อคนอิสราเอล

7 และพระเยอวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงไป เจ้าจงไปเดิต ด้วยว่าชนชาติของเจ้า

(15) ปฐก 2:2; อพย 20:8-11 (17) ปฐก 1:31 (18) อพย 24:12; 32:15-16

(1) อพย 13:21; 17:1-3 (2) อพย 11:2; 35:22 (4) อพย 20:3-4; 29:45-46

(5) ลนต 23:2, 4 (6) อพย 32:17-19 (7) อพย 32:11

ซึ่งเจ้าได้นำออกมานอกแผ่นดินอียิปต์นั้น
ได้ทำให้พวกราชอาณาจักรเสื่อมทรามแล้ว

8 พวකເຂາໄດ້ຫັນເຫວຍ່າງຈວດເຮືວອອກ
ໄປຈາກທາງນັ້ນ ຜົ່ງເວົ້າໄດ້ບັນຫຼາພວກເຂາໄວ້
ພວກເຂາໄດ້ທຳຮູ່ປຸລູກວັຫລອນຮູ່ປັນໆສຳ-
ຮັບຕົນແລ້ວ ແລະໄດ້ກຣາບໄຫວ່ຽນປັນໆ ແລະ
ໄດ້ຄວາມເຄື່ອງສັຕົມຫຼາກຮູ່ປັນໆ ແລະ
ກລວງວ່າ ‘ສິ່ງເທົ່ານີ້ແຫລະເປັນພຣະທັ້ງ
ໜາຍຂອງທ່ານ ໂອ ອີສຣາເອລເຂົ້ຍ ຜົ່ງໄດ້ນຳ
ທ່ານຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດີນອີຍີປັດ’”

9 และพระเยโฮว่าห์ตรัสกับโมเสสว่า “เราได้เห็นปราชากรนี้แล้ว และดูเดิม พากษาเป็นประชากรที่ดี อรุณคอบแข็ง

10 ฉะนั้นบัดนี้ จงปล่อยให้เราอยู่ตาม
ลำพัง เพื่อความพิโรธของเราจะพลุ่งขึ้น
ต่อพวกเข้า และเพื่อเราจะแพ้ภัยพวก
เข้าเลีย และเราจะทำให้เจ้าเป็นประชา-
ชาติใหม่”

11 และโมเสสกีอ้อนวอนกราบทูลพระเยี่ยมไว้พระเจ้าของท่าน และทูลว่า “ข้าแต่พระเยี่ยมไว้พระเจ้า ทำไม่พระพิโธของพระองค์พลุ่งขึ้นต่อประชารของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงนำออกมานาจากแผ่นดินอียิปต์ ด้วยฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่ง และด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์เล่า

12 ทำไม่นคนอียิปต์ควรจะพูดและกล่าวว่า
‘พระองค์ได้ทรงนำพวกราออกมานี้เพื่อจะ
ทำร้ายพวกรา เพื่อจะสังหารพวกรา
ในภูเข้าทั้งหลาย และเพื่อจะเผาผลิต
พวกราเสียจากพื้นแผ่นดินโลก’ ขอทรง
หันกลับจากพระพิโรธอันแรงกล้าของพระ

องค์ และทรงเปลี่ยนพระทัยจากการร้ายนี้ ต่อประชากรของพระองค์เติบ

13 ขอทรงระลึกถึงอันราษฎร อิสราอัค และ อิสราเอล พากผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้ซึ่ง พระองค์ได้ทรงปฏิญาณเดียวพระองค์เอง และตรัสแก่เขาเหล่านั้นไว้ว่า ‘เราจะทวี เชื้อสายของพากเจ้าให้มากขึ้นดุจดวงดาว ทั้งหลายแห่งฟ้าสรรค์ และแผ่นดินนี้ทั้งหมดที่เราได้ก่อล่าวถึงแล้ว เราจะยกให้แก่ เชื้อสายของพากเจ้า และพากเขารับ แผ่นดินนี้ไว้เป็นมรดกตลอดไป’

14 และพระเยซูฯได้ทรงเปลี่ยนพระทัยจากการร้าย ชี้่งพระองค์ทรงดาริว่าจะกระทำต่อประชาชนของพระองค์

คนอิสราเอลให้รัปเคารพ

และรูปเคารพนั้นถูกทำลาย

15 และไม่เสสได้หันมา และลงไปจาก
ภูเขานั้น และแผ่นศิลาพระrovawatสอง
แผ่นอยู่ในเมืองของท่าน แผ่นศิลาเหล่านั้น
ได้ถูกเจ้ากิริไว้บนทั้งสองด้านของพวงมัน
แผ่นศิลาเหล่านั้นได้ถูกเจ้ากิริบนด้านนี้
และบนด้านนั้น

16 และแผ่นศิลาเหล่านี้เป็นงานแห่งฝีพระหัตถ์ของพระเจ้า และอักษรเป็นลายพระหัตถ์ของพระเจ้า สลักไว้บนแผ่นศิลาเหล่านี้

17 และเมื่อโยซูว่าได้ยินเลียงอี้อิงของ
ประชาชน ขณะที่พากษาให้ร้องอยู่ เขาย
กล่าวแก่โมเสสว่า “มีเลียงอี้อิงของสัง-
คุรามในค่าย”

18 และท่านกล่าวว่า “มิใช่เสียงของเหล่า

(9) ອພຍ 33:3, 5; 34:9 (10) ອພຍ 22:24 (11) ພບຜູ້ 9:18, 26-29

(12) อพย 32:14; กดว 14:13-19 (13) ปฐก 12:7; 13:15; 15:7, 18; 22:16-18

(14) 2 չմօ 24:16 (15) ՓԵՎ 9:15 (16) ՈՊԵ 31:18

คนที่ให้ร้องเพราะได้ชัยชนะ และมิใช่เสียงของพวกคนที่ให้ร้องเพราะพ่ายแพ้ แต่เป็นเสียงอ้ออึงของคนทั้งหลายที่ร้องเพลงกันที่เราได้ยิน”

19 และต่อมา ทันทีที่ท่านเข้ามาใกล้ค่าย ท่านได้เห็นรูปลูกวัวนั้นและการเต้นรำ และโทสะของโมเสสกิพลุ่งขึ้น และท่านเหวี่ยงแผ่นคิล่าเหล่านั้นออกจากมือของท่าน และทำให้แผ่นคิล่าเหล่านั้นแตกเลี้ย ให้ภูเขาหักนอง

20 และท่านเอารูปลูกวัวซึ่งพวกเข้าได้ทำขึ้นนั้น และผ蹇มันในไฟ และบดมันเป็นผง และโรยลงบนหลังน้ำ และบดคับถูกหลานของอิสราเอลให้ดื่มจากน้ำนั้น

21 และโมเสสกล่าวแก่อารอนว่า “ประชากรนี้ได้ทำอะไรแก่ท่านแล้ว ที่ท่านได้นำบาปอันใหญ่หลวงนี้มาสู่พวกเข้า”

22 และอารอนกล่าวว่า “อย่าให้ความโกรธของเจ้ายายของข้าพเจ้าพลุ่งขึ้นเลย ท่านก็รู้จักประชากรณ์แล้วว่า พวกเขาน้มเอียงไปในทางชั่ว

23 เพราะพวกเข้าได้กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า ‘ขอจงสร้างบรรดาพระให้แก่พวกเรา ซึ่งจะนำหน้าพวกเราไป ด้วยว่าสำหรับโมเสส คนนี้ ชายผู้ที่ได้นำพวกเราขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์นั้น พวกเรามิทราบว่าท่านเป็นอะไรไป’

24 และข้าพเจ้าได้กล่าวแก่พวกเขาว่า ‘ผู้ได้กีตามที่มีทองคำได้ ก็ให้พวกเข้า ปลดทองคำนั้นออกมาน’ ดังนั้นพวกเขาก็จึงได้มอบทองคำให้แก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้า

จึงโยนทองคำนั้นลงไปในไฟ และรูปลูกวัวนี้ก็อกมา”

25 และเมื่อโมเสสเห็นว่าประชากรเปลือยเปล่าเสียแล้ว (เพราะว่าอาโรนได้ทำให้พวกเข้าเปลือยเปล่าไปสู่ความอับอายของพวกเข้า ในท่ามกลางเหล่าศัตรุของพวกเข้า)

คนที่ให้รูปเคารพสามพันคนลูกพ่อเสีย

26 แล้วโมเสสยืนอยู่ในประตูค่าย และกล่าวว่า “ผู้ใดอยู่ฝ่ายพระเยโฮวาห์ ให้ผันนั้นมาหาข้าพเจ้าเดิม” และบรรดาบุตรชาหยังหมัดของเลวีได้รวมกันเข้ามาอยู่กับท่าน

27 และท่านกล่าวแก่พวกเขาว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า ‘จงให้ทุกคนเอาดาบของตนไว้ข้างตัว และจงเข้าไปและออกตามประตูต่าง ๆ ทั่วค่าย และทุกคนจะงำพื้นอ่อนของตน และทุกคนจะงำเพื่อบ้านของตนเสีย’”

28 และบุตรทั้งหลายของเลวีได้ท่าตามถ้อยคำของโมเสส และวันนั้นมีประชากรล้มตายประมาณสามพันคน

29 เพราะโมเสสได้กล่าวแล้วว่า “ในวันนี้พวกท่านจะถวายตัวแด่พระเยโฮวาห์ คือทุกคนต่อบุตรชายของตน และต่อพื่น้องของตน เพื่อพระองค์จะได้ประทานพรแก่พวกท่านวันนี้”

30 และต่อมาในวันรุ่งขึ้น โมเสสกล่าวแก่ประชากรว่า “พวกท่านได้ทำบาปอันใหญ่หลวง และบดน้ำข้าพเจ้าจะขึ้นไปเผาพระ

(19) พบญ 9:16-17 (20) กดา 5:17, 24 (21) ปฐก 26:10 (22) อพย 14:11; พบญ 9:24

(25) อพย 33:4-5; 2 พศด 28:19 (27) กดา 25:5-13; พบญ 33:9

(29) อพย 28:41; 1 ซมอ 15:18, 22; สกษ 21:3 (30) กดา 25:13

เยื้อว่า “บางทีข้าพเจ้าจะทำการลบมล-

ทินเพื่อบาปของพวกร่าน”

31 และโมเสสกลับไปเฝ้าพระเยื้อว่า และทูลว่า “โอ ประชารนี้ได้ทำบาปอันใหญ่หลวง และได้สร้างบรรดาพระด้วยทองคำสำหรับตนเอง

32 แต่บัดนี้ ถ้าพระองค์จะโปรดยกโทษ baปของพวกรเขา หรือถ้าไม่เป็นเช่นนั้นขอทรงลบข้าพระองค์เสีย ข้าพระองค์ขอร้องพระองค์ อออกจากหนังสือของพระองค์ซึ่งพระองค์ได้ทรงจดไว้นั้น”

33 และพระเยื้อว่า “ตัวสักก์กับโมเสสว่า “ผู้ใดก็ตามที่ได้ทำบาปต่อเราแล้ว เราจะลบผู้นั้นออกจากหนังสือของเรา

34 ฉะนั้นบัดนี้ จะไปเกิด นำประชารไปยังสถานที่ซึ่งเราได้ก่อลาภแก่เจ้าแล้ว ดูเกิดทุตสวรรค์ของเราจะนำหน้าเจ้าไป แต่อย่างไรก็ตามในวันเมื่อเรายิ่มเยียนนั้นเราจะเยี่ยมเยียนนาปของพวกราลงบนพวกรเขา”

35 และพระเยื้อว่า “ทรงท่าให้ภัยพิบัติเกิดขึ้นแก่ประชาร เพราะพวกรเขาได้สร้างรูปถูกวันนั้น ซึ่งอาโนนได้ทำขึ้น

บทที่ 33

พระเจ้าจะไม่ดำเนินไป ท่ามกลางคนอิสราเอล พลับพาถูกย้ายไปนอกค่าย

1 และพระเยื้อว่า “ไปเกิด จงขึ้นไปจากที่นี่ เจ้าและประชารซึ่งเจ้าได้นำขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ ไปยังแผ่นดินซึ่งเราได้ปฎิญาณไว้แก่ อับราฮัม

แก่ อิสอัก และแก่ ยาโคบ โดยกล่าวว่า ‘เราจะให้แผ่นดินนี้แก่ เชื้อสายของเจ้า’

2 และเราจะส่งทูตสวรรค์องค์หนึ่งนำหน้าเจ้าไป และเราจะขับไล่คนคاناอัน คนอาโมไรต์ และคนอิติทิต และคนเปริลีซี คนอิไวต์ และคนเยบุส ออกไปเลี้ยง 3 ไปสู่แผ่นดินหนึ่งซึ่งในหลบริบูรณ์ด้วยน้ำนมและน้ำผึ้ง ด้วยว่าเราจะไม่เข้าไปท่ามกลางเจ้า เพราะว่าเจ้าเป็นชนชาติดื้อรั้นคอกแข็ง เกรงว่าเราจะเผาล่ายเจ้าเสีย กางทาง”

4 และเมื่อประชารได้ยินข่าวร้ายเหล่านี้ พวกรเขาปราริ่ง แต่ไม่มีผู้ใดสวนเสื่อเครื่องประดับทั้งหลายของตนเลย

5 เพราะพระเยื้อว่า “ด้วยตัวสักก์กับโมเสส แล้วว่า “จะกล่าวแก่ลูกหลานของอิสราเอลว่า ‘พวกรเจ้าเป็นชนชาติดื้อรั้นคอกแข็ง เราจะเข้าไปท่ามกลางเจ้าได้เพียงครู่เดียว และเผาล่ายเจ้าเสีย ฉะนั้นบัดนี้ จงถอนบรรดาเครื่องประดับของเจ้าออกเสียจากตัว เพื่อเราจะได้ทราบว่าควรจะกระทำอะไรแก่เจ้า’”

6 และลูกหลานของอิสราเอลได้ถอนบรรดาเครื่องประดับของพวกรเขาออกเสียจากตัวข้างภูเขาโซเรน

7 และโมเสสได้เวลาพับพลาไป และตั้งพับพลาไว้ข้างนอกค่าย ใกล้ออกไปจากค่าย และเรียกพับพลานั้นว่า พับพลา แห่งชุมนุมชน และต่อมากุญแจซึ่งแสงไฟพระเยื้อว่า ก็ออกไปยังพับพลาแห่งชุมนุมชน ซึ่งอยู่ข้างนอกค่าย

(31) อพย 20:23 (32) สดต 69:28 (33) อพย 17:14; อนต 23:30 (34) อพย 3:17; 23:20

(35) 2 ซมอ 12:9 (1) ปฐก 12:7 (2) อพย 23:27-31; 32:34 (3) อพย 3:8; 32:9

(4) กดาว 14:1, 39; อสร 9:3; อสธ 4:1, 4 (5) สดต 139:23 (7) อพย 29:42-43

8 และต่อมา เมื่อโมเสสออกไปยังพลับ พลานั้น ประชารททั้งสิ้นก็ลุกขึ้น และทุก คนยืนอยู่ที่ประตูเต็นท์ของตน และมอง ตามโมเสส จนกระทั่งท่านได้เข้าไปใน พลับพลา

9 และต่อมา เมื่อโมเสสเข้าไปในพลับ พลาแล้ว เสาเมฆนั้นก็ล้อม magma และตั้ง อยู่ที่ประตูพลับพลา และพระเยโฮวาห์ ทรงสนทนากับโมเสส

10 และประชารททั้งสิ้นได้เห็นเสาเมฆนั้น ตั้งอยู่ที่ประตูพลับพลา และประชารททั้ง สิ้นก็ลุกขึ้นยืนและนั่งสักการ ทุกคนใน ประตูเต็นท์ของตน

11 และพระเยโฮวาห์ทรงพูดคุยกับโมเสส หน้าต่อหน้า เมื่อคนสนทนากับมิตร สหายของตน และท่านกลับเข้าไปในค่าย อีก แต่ผู้รับใช้ของท่านโยชู瓦 บุตรชาย ของนูน เป็นคนหนุ่ม ไม่ได้ออกไปจาก พลับพลา

โมเสสอ้อนวอนขอให้พระเจ้า

ดำเนินไปท่ามกลางคนอิสราเอล

12 และโมเสสกราบทูลพระเยโฮวาห์ว่า “ดูเถิด พระองค์ได้ตรัสกับข้าพระองค์ แล้วว่า ‘จงนำประชารทนี้ขึ้นมา’ และพระ องค์ยังไม่ให้ข้าพระองค์ทราบว่า พระองค์ จะส่งผู้ใดไปกับข้าพระองค์ ถึงอย่างนั้น พระองค์ได้ตรัสแล้วว่า ‘เราธุรกันเจ้าตาม ชื่อ และเจ้าได้พบความกรุณาในสายตา ของเราด้วย’

13 ฉะนั้นบัดนี้ ข้าพระองค์ขอร้องพระ องค์ ถ้าข้าพระองค์ได้พบพระกรุณาใน

สายพระเนตรของพระองค์แล้ว ขอโปรด สำแดงพระมรรคาของพระองค์ให้ข้าพระ องค์เห็นในเวลานี้ เพื่อข้าพระองค์จะได้ รู้จักพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะพบพระ กรุณainสายพระเนตรของพระองค์ และ ขอทรงถือว่า ชนชาตินี้เป็นประชากรของ พระองค์”

14 และพระองค์ตรัสว่า “การสถิตอยู่ของ เราจะไปกับเจ้า และเราจะให้การหยุดพัก แก่เจ้า”

15 และท่านกราบทูลพระองค์ว่า “ถ้าการ สถิตอยู่ของพระองค์ไม่ไปกับข้าพระองค์ ก็ขออย่านำพวกรข้าพระองค์ขึ้นไปจากที่นี่ เลย

16 ด้วยว่าจะทราบได้อย่างไรในที่นี่ว่า ข้า พระองค์และประชารของพระองค์ได้พบ พระกรุณainสายพระเนตรของพระองค์ แล้ว ก็ในการที่พระองค์เด็ดใจไปรับอุ่น กับพวกรข้าพระองค์ด้วยมิใช่หรือ ดังนี้ แหล่ พวกรข้าพระองค์จะได้ถูกแยกออกจาก คือตัวข้าพระองค์และประชารของพระ องค์ จากชนชาติทั้งสิ้นที่อยู่บนพื้นแผ่น ดินโลก”

17 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสส ว่า “เราจะทำสิ่งนี้ให้เจ้าได้กล่าวไว้แล้วด้วย เพราะว่าเจ้าได้พบความกรุณainสายตา ของเราแล้ว และเรารู้จักเจ้าตามชื่อ”

18 และท่านกราบทูลว่า “ข้าพระองค์ทูล วิงวอนต่อพระองค์ ขอโปรดสำแดงสรเจ- ราศีของพระองค์แก่ข้าพระองค์เด็ด”

19 และพระองค์ตรัสว่า “เราจะให้บรรดา

(8) กดาว 16:27 (9) อพย 25:22; สดต 99:7 (10) อพย 4:31 (11) อพย 24:13; กดาว 12:8

(12) อพย 3:10; 32:34; 33:17 (13) อพย 3:7, 10; 5:1 (14) อพย 3:12 (15) อพย 33:3

(16) อพย 34:10 (17) ยก 5:16 (18) อพย 24:16 (19) อพย 34:6-7; ร.ม 4:4, 16

ความดีงามของเราง่าไปต่อหน้าเจ้า และเราจะประกาศพระนามของพระเยโฮวาห์ ต่อหน้าเจ้า และจะมีความกรุณาต่อผู้ที่เราประสงค์มีความกรุณา และจะสำแดงความเมตตาต่อผู้ที่เราประสงค์สำแดงความเมตตา”

20 และพระองค์ตรัสว่า “เจ้าไม่สามารถเห็นหน้าของเราได้ ด้วยว่าจะไม่มีมนุษย์ คนใดเห็นหน้าเราและมีชีวิตอยู่ได้”

21 และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ดูเถิด มีสถานที่แห่งหนึ่งอยู่ใกล้เรา และเจ้าจงยืนอยู่บันคิลา ก้อนหินนึง

22 และจะเป็นไปอย่างนี้ ขณะเมื่อส่งาราศีของเรากำลังผ่านไป เราจะให้เจ้าอยู่ในช่องคิลา และจะบังเจ้าไว้ด้วยมือของเราขณะที่เราง่าไป

23 และเราจะเอามือของเรารอกรสี และเจ้าจะเห็นส่วนหลังหัว赖以ของเรา แต่หน้าของเราจะไม่ถูกมองเห็น”

บทที่ 34

โมเสสกัดแผ่นศิลาใหม่ สำหรับพระบัญญัติ

1 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “เจ้า จงสกัดแผ่นศิลาสองแผ่นเหมือนสองแผ่นแรก และเราจะ Jarvis บนบัญญัติที่นี่ คำต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในแผ่นศิลาชุดแรกซึ่งเจ้าได้ทำแต่ก่อนนั้น

2 และจงเตรียมตัวให้พร้อมในเวลาเช้าตรู่ และจงขึ้นมาในเวลาเช้าตรู่บนภูเขาชื่นายนะ และจงแสดงตัวเองที่นั่นต่อเราในยอดภูเขานั้น

3 และต้องไม่มีผู้ใดขึ้นมากับเจ้า และต้องไม่ให้ผู้ใดถูกเห็นตลอดทั่วทั้งภูเขา และต้องไม่ให้ฝูงแพะแกะหรือฝูงวัวกินอยู่หน้าภูเขานั้นเลย”

4 และท่านสกัดแผ่นศิลาสองแผ่นเหมือนสองแผ่นแรก และโมเสสลูกขื่นแต่เช้าตรู่ และขึ้นไปบนภูเขานาย ตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาท่าน และถือแผ่นศิลาสองแผ่นไว้ในมือของท่าน

5 และพระเยโฮวาห์เสด็จลงมาในเมฆนั้น และทรงยืนอยู่กับท่านที่นั่น และทรงประกาศพระนามของพระเยโฮวาห์

6 และพระเยโฮวาห์เสด็จผ่านไปข้างหน้าท่าน และทรงประกาศว่า “พระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์พระเจ้า ทรงเมตตา และทรงกรุณา ทรงอดกลั้นไว้นาน และบริบูรณ์ในความดีงามและความจริง

7 โดยทรงรักษาความเมตตาสำหรับคนนับเป็นพัน ๆ โดยโปรดยกโทษความชั่วช้า และการละเมิด และบาปเลีย และที่จะไม่ละเว้นการลงโทษแก่คนที่กระทำการผิด โดยเยี่ยมเยียนความชั่วช้าของบิดาทั้งหลายบนลูก ๆ และบนลูกหลาน จนถึงสามลีชั่วอายุคน”

8 และโมเสสกีรืบ และก้มศีรษะของตนลงสู่พื้นดิน และนัมสการ

9 และท่านทูลว่า “ถ้าบัดนี้ข้าพระองค์ได้พบพระกรุณาในสายพระเนตรของพระองค์ โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ขอร้องพระองค์ โปรดเสด็จไปท่ามกลาง

(20) ปฐก 32:30 (22) สดด 91:1, 4 (23) อพย 33:20 (1) อพย 24:12; 31:18

(2) อพย 19:11, 18, 20 (3) อพย 19:12-13; 24:9-11 (5) อพย 19:9; 33:19

(6) กดา 14:18; พบญ 4:31 (7) อพย 20:6; ยชา 24:19 (8) อพย 4:31 (9) อพย 33:3, 12-16

พวกข้าพระองค์ เพราะพวกเข้าเป็นชนชาติที่ดีอร้นคือแข็ง และขอโปรดยกโทษความชั่วซึ่งของพวกข้าพระองค์และบапของพวกข้าพระองค์ และโปรดรับพวกข้าพระองค์เป็นมรดกของพระองค์ເຄີດ”

ทรงห้ามคนอิสราเอลไม่ให้เข้าร่วมกับคนต่างชาติในคunaอัน

10 และพระองค์ตรัสว่า “ดูເດີດ ເຮັດ ພັນອສັນຍາໄວ້ ຕ່ອහນປະຈາກຂອງເຈົ້າທຸກຄົນເຮັດກະທຳກາມທັດຈະຣຽດຕ່າງ ທ່ານໍ້າໃໝ່ເຄຍກະທຳທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກຫຼືອໃນປະชาຕິໄດ້ ແລະປະຈາກທັດສິນຊຶ່ງເຈົ້າອູ້ທ່າມກລາງນັ້ນ ຈະເຫັນກິຈກາຮຂອງພະເຍໄວ້ເຖິງ ເພະລິ້ງທີ່ເຮົາກະກະທຳຕ່ອງເຈົ້ານັ້ນຈະເປັນລິ້ງທີ່ນ່າງເກຮັງກລັງຢືນໜັກ

11 ເຈົ້າຈົ່າຕາມລິ້ງຊຶ່ງເບັນຢູ່ເຈົ້າໃນວັນນີ້ ດູເດີດ ເຮັດຂັ້ນໄລ່ຄົນອາມໂໄຣຕໍ່ ແລະຄົນຄຸນອັນ ແລະຄົນສີຕໄກຕໍ່ ແລະຄົນເປີຣີສີ ແລະຄົນສີໄວຕໍ່ ແລະຄົນເຢັນບຸສ ໄປໄຫ້ພັນຫັນເຈົ້າ

12 ຈົນເຈົ້າໃສ່ຕົວເຈົ້າເອງໃຫ້ຕີ ເກຮງວ່າເຈົ້າທັດສັນຍາກັບໜ້າເມື່ອທັດໜ້າແທ່ງແຜ່ນດິນຊຶ່ງເຈົ້າຈະໄປດິນນັ້ນ ເກຮງວ່າພັນອສັນຍານັ້ນເປັນບ່ວງແຮ້ວດັກໃນທ່າມກລາງເຈົ້າ

13 ແຕ່ພວກເຈົ້າຈົ່າທຳລາຍບຣດາແທ່ນບຸ້ຫ້າຂອງພວກເຂົາ ຖຸນທາຍເສາກົດລີທົ່ງທໍາລາຍຂອງພວກເຂົາ ແລະໂຄດ່າເສາຮູປເຄົາພຂອງພວກເຂົາລົງເລີຍ

14 ດ້ວຍວ່າເຈົ້າຕ້ອງໄມ່ນັ້ນສກາຮພະອິ່ນເລຍ ເພະພະເຍໄວ້ເຖິງ ຜູ້ທຽບພະນາມວ່າຫວັງແທນ ເປັນພະເຈົ້າຜູ້ທຽບຫວັງແທນ

15 ເກຮງວ່າເຈົ້າທັດສັນຍາກັບໜ້າເມື່ອທັດໜ້າແທ່ງແຜ່ນດິນນັ້ນ ແລະພວກເຂົາໄປເລັນຫຼັກບິນພະຕ່າງ ທ່ານໍ້າໃໝ່ເຈົ້າ ແລະຄວາຍເຄື່ອງສັດວຸ່ງຫາແກ່ບຣດາພະຂອງພວກເຂົານັ້ນ ແລະຄົນທີ່ເສີມເຈົ້າ ແລະເຈົ້າກິນຈາກເຄື່ອງສັດວຸ່ງຫາຂອງເຂົານັ້ນ

16 ແລະເຈົ້າຮັບຈາກບຸດຮາຍທັດໜ້າແທ່ງແຜ່ນດິນນັ້ນ ແລະພວກເຂົາມາຢັ້ງບຸດຮາຍທັດໜ້າແທ່ງແຜ່ນດິນນັ້ນໄປເລັນຫຼັກບິນພະຕ່າງ ທ່ານໍ້າໃໝ່ເຈົ້າ ແລະທຳໄຫ້ບຸດຮາຍທັດໜ້າແທ່ງແຜ່ນດິນນັ້ນໄປເລັນຫຼັກບິນພະຕ່າງ ທ່ານໍ້າໃໝ່ພວກເຂົາ

17 ເຈົ້າຕ້ອງໄນ່ທຳບຣດາຢູ່ປະຫລວມໄວ້ສໍາຮັບຕົວເຈົ້າເອງ

ทรงທບທວນຄຳບັງຫາຕ່າງ ທ່ານໍ້າ

ເຮືອງເຄື່ອງສັດວຸ່ງຫາ

18 ເຈົ້າຈົ່າຕື່ອທະກາລົກນິນມປັ້ງໄວ້ເຊື່ອເຈົ້າຈົ່າຕື່ອທະກາລົກນິນມປັ້ງໄວ້ເຊື່ອເຈົ້າວັນຕາມທີ່ເຮັດໄດ້ບັງຫາເຈົ້າໄວ້ແລ້ວ ຕາມເວລາທີ່ກຳຫັດໄວ້ໃນເດືອນອານີນ ດ້ວຍວ່າໃນເດືອນອານີນນັ້ນເຈົ້າໄດ້ອົກມາຈາກອີຍີປີຕໍ່

19 ທັດໜ້າທີ່ອົກຈາກຄຣກຄຣັງແຮກເປັນຂອງເຮົາ ແລະລູກຫັ້ວປີຖຸກຕົວໃນທ່າມກລາງປຸລັສຕົວຂອງເຈົ້າ ໂມ່ວ່າເປັນຂອງວັງຫຼືອຂອງແກະ ທີ່ເປັນຕົວຜູ້

20 ແຕ່ລູກຫັ້ວປີເຈົ້າຈົ່າຕື່ອລູກຫັ້ວປີແກະຕົວນີ້ໄລ້ໄວ້ ແລະຄ້າເຈົ້າໄນ້ໄລ້ລູກຫັ້ວປີນັ້ນ ເຈົ້າກິນຫັກຄອລູກລານັ້ນເສີຍ ບຸດຮາຍຫັ້ວປີທັງສິນຂອງເຈົ້າເຈົ້າໄລ້ໄວ້ ແລະອຍ່າໄຫ້ຜູ້ໄດ້ມາເຟ້າເຮົາມື້ເປົ່າເລີຍ

21 ເຈົ້າຈົ່າທຳກາງຈານໃນກຳຫັດທກວັນ ແຕ່

(10) อพย 34:27 (11) อพย 23:20-33; 33:2 (12) อพย 23:32-33 (13) อพย 23:24; พนญ 12:3

(14) อพย 20:3-5; พนญ 4:24 (15) กดา 25:1-2 (16) ปฐກ 28:1; กดา 25:1-2 (17) อพย 20:4, 23

(18) อพย 12:2, 15-16 (19) อพย 13:2 (20) อพย 13:13 (21) อพย 20:9; 23:12

- ในวันที่เจ้าต้องหยุดพัก เจ้าต้องหยุดพักทั้งในคุณโภนาและในคุณเกี่ยวข้าว 22 และเจ้าจะถือเทศกาลเลี้ยงแห่งสีปัดาห์ทั้งหลาย ของบรรดาผลแรกแห่งคุณเกี่ยวข้าวสาลี และเทศกาลเก็บรวบรวมผลผลิตในปลายปี 23 ปีล่างสามครั้งบรรดาบุตรชายทั้งหลายของพากเจ้าต้องเข้าเฝ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระเจ้าแห่งอิสราเอล 24 เพราะเราจะขับไล่ประชาชาติเหล่านั้นออกไปให้พ้นหน้าเจ้า และขยายเขตแดนทั้งหลายของเจ้าให้กว้างออกไป และจะไม่มีผู้ใดประราโนนาแผ่นดินของเจ้า เมื่อเจ้าจะขึ้นไปเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าปีล่างสามครั้งนั้น 25 เจ้าต้องไม่ถวายเลือดของเครื่องบูชาของเรารวมกับเศือ และเครื่องบูชาแห่งเทศกาลเลี้ยงปีสกานนั้นต้องไม่ถูกเหลือไว้จนถึงวันรุ่งขึ้น 26 ผลผลิตอันดีเลิศซึ่งได้เก็บครั้งแรกจากไร่นาของเจ้านั้น เจ้าจะนำมายังพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าเจ้าต้องไม่ต้มเนื้อลูกแพะในน้ำนมแม่ของมัน” 27 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า “เจ้าจะเชยนคำเหล่านี้ไว้ เพราตามทำนองของข้อความเหล่านี้เราได้ทำพันธสัญญาไว้กับเจ้าและกับชนชาติอิสราเอลแล้ว” **โมเสกลับมาพร้อมด้วยแผ่นศิลาใหม่สำหรับพระบัญญัติ** 28 และท่านเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์อยู่ที่นั่น

สีลิบวันสีลิบคืน ท่านไม่ได้รับประทานอาหารหรือดื่มน้ำเลย และพระองค์ Jarvis บรรดาถ้อยคำแห่งพันธสัญญาไว้บนแผ่นศิลาเหล่านั้น คือพระบัญญัติสิบประการ 29 และต่อมา เมื่อโมเสสได้ลงมาจากภูเขาชินาย พร้อมกับแผ่นพระโลวาทสองแผ่นนั้นในมือของท่าน เมื่อท่านลงมาจากภูเขาชิน โมเสสก็ไม่ทราบว่า ผิวน้ำของตนทօแสงขณะที่พระองค์ทรงสนทนากับท่าน 30 และเมื่ออาiron และลูกหลานของอิสราเอลทั้งสิ้นเห็นโมเสส ดูเดิด ผิวน้ำของท่านทօแสง และพากเขากลัวว่า จะเข้ามาใกล้ท่าน 31 และโมเสสเรียกพากเข้า และอาiron กับบรรดาผู้ปกครองของชุมนุมชนกีลับมาหาท่าน และโมเสสสนทนากับพากเข้า 32 และภายหลังบรรดาลูกหลานของอิสราเอลเข้ามาใกล้ และท่านได้ให้เป็นพระบัญญัติแก่พากเข้าทั้งหมดที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่ท่านในภูเขาชินาย 33 และจนกระทั่งโมเสสกล่าวแก่พากเข้า เสร็จแล้ว ท่านก็เอาผ้าคลุมหน้าท่านไว้ 34 แต่เมื่อโมเสสเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์เพื่อสนทนากับพระองค์ ท่านก็ปลดผ้านั้นออกเสีย จนกว่าท่านออกมานะ และท่านออกมานะ และกล่าวแก่ลูกหลานของอิสราเอลตามซึ่งท่านได้รับพระบัญชา 35 และลูกหลานของอิสราเอลเห็นหน้าของโมเสส ว่าผิวน้ำของโมเสสทօแสง และโมเสสเอาผ้าคลุมหน้าท่านไว้อีก จน

(23) อพย 23:14-17 (24) อพย 33:2 (25) อพย 12:10 (26) อพย 23:19

(27) อพย 17:14; 24:4 (28) อพย 24:18; 31:8 (29) อพย 32:15; มธ 17:2

(32) อพย 24:3 (33) 2 คร 3:13 (34) 2 คร 3:13-16

กว่าท่านเข้าไปเพื่อสนทนากับพระองค์
บทที่ 35

ทรงห้ามไม่ให้ก่อไฟในวันสะบาโต

1 และโมเสสเรียกบรรดาชุมชนมุชนแห่งลูกหลานของอิสราเอลให้มารวมกัน และกล่าวแก่พวกเขาว่า “เหล่านี้เป็นบรรดาถ้อยคำซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาไว้ เพื่อพวกท่านควรจะกระทำการตามถ้อยคำเหล่านั้น

2 จงทำงานในกำหนดหกวัน แต่ในวันที่เจ็ดต้องมีวันบริสุทธิ์สำหรับพวกท่าน เป็นวันสะบาโตแห่งการหยุดพักแด่พระเยโฮวาห์ ผู้ได้กิตามที่ทำการงานใด ๆ ในวันนั้นต้องถูกระหะรชีวิต

3 พวกท่านต้องไม่ก่อไฟตลอดทั่วบรรดาที่อาคัยของพวกท่านในวันสะบาโตนั้น”

**ทรงบัญชาให้ประชากร
ถวายด้วยความเต็มใจ**

4 และโมเสสกล่าวแก่ชุมชนมุชนแห่งลูกหลานของอิสราเอลทั้งสิ้นว่า “นี่เป็นสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชา โดยตรัสว่า

5 พวกท่านจะนำสิ่งของจากท่ามกลางพวกท่านมาถวายแด่พระเยโฮวาห์ ผู้ได้กิตามที่มีความเต็มใจ จงให้ผู้นั้นนำสิ่งของนั้นมา เป็นของถวายแด่พระเยโฮวาห์ ทองคำ และเงิน และทองเหลือง

6 และด้วยสีฟ้า และสีม่วง และสีแดงเข้ม และผ้าป่านเนื้อละอีด และขันแพะ

7 และหนังแกะตัวผู้ย้อมสีแดง และหนังของแบดเจอร์ และไม้ชิททีม

8 และน้ำมันสำหรับจุดประทีป และ

เครื่องเทศต่าง ๆ สำหรับน้ำมันเจิม และสำหรับเครื่องหอม

9 และพลอยสีน้ำเงิน และพลอยต่าง ๆ ที่จะถูกฝังไว้สำหรับเอฟอด และสำหรับทับทิว

10 และทุกคนที่มีใจเฉลียวฉลาดในการทำกางเพวกท่านต้องมา และสร้างสิ่งสารพัดที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาไว้แล้ว

11 พลับพลา เต็นทึ่ของพลับพลา และที่คลุมพลับพลา บรรดาตะขอของพลับพลา และไม้กระดานทึ่ง hairy ของพลับพลา เหล่านี้ด้าลของพลับพลา เสาทึ่ง hairy ของพลับพลา และบรรดาฐานรองรับเสาของพลับพลา

12 ทีบ และไม้คานทึ่ง hairy ของทีบ พร้อมกับพระที่นั่งกรุณา และม่านกัน

13 โต๊ะ และเหล่านี้คานของโต๊ะ และบรรดาภาชนะประจำโต๊ะ และขนมปังหน้าพระพักตร์

14 คันประทีปสำหรับให้แสงสว่างด้วย และเครื่องใช้ต่าง ๆ ประจำคันประทีป และบรรดาตะเกียงของคันประทีป พร้อมกับน้ำมันสำหรับจุดประทีป

15 และแท่นบูชาสำหรับเผาเครื่องหอม และไม้คานทึ่ง hairy ของแท่นบูชา น้ำมันเจิม และเครื่องหอม และม่านสำหรับประตูที่ทางเข้าพลับพลา

16 แท่นบูชาแห่งเครื่องเผาบูชา พร้อมกับตะแกรงทองเหลืองของแท่นบูชา ในคานทึ่ง hairy ของแท่นบูชา และบรรดาภาชนะประจำแท่นบูชา อ่างและพานรอง

(1) อพย 34:32 (2) อพย 20:9-10; ลนต 32:3 (3) อพย 12:16 (4) อพย 25:1

(5) อพย 25:2 (6) อพย 36:8 (8) อพย 25:6 (10) อพย 31:2 (11) อพย 26:1

(12) อพย 25:10 (13) อพย 25:23 (14) อพย 25:31 (15) อพย 30:1 (16) อพย 27:1-8

อ่านนั้น

17 ม่านทึ้งหลายแห่งланพลับพลา เสา
ทึ้งหลายของม่าน และบรรดาฐานรองรับ
เสาของม่าน และม่านสำหรับประดูulan

18 บรรดาหลักหมุดของพลับพลา
และหลักหมุดทึ้งหลายของланพลับพลา
พร้อมกับเชือกทึ้งหลายแห่งlanplabpla

19 บรรดาเสือยคแห่งการปรนนิบัติ เพื่อ
จะปรนนิบัติในสถานที่บริสุทธิ์ เครื่องยศ^๑
บริสุทธิ์ทึ้งหลายสำหรับอาโรมนผู้เป็นปูโร-
หิต และบรรดาเครื่องยศของบุตรชาย
ทึ้งหลายของเขา เพื่อจะปรนนิบัติในตำแหน่งปูโรหิต”

20 และบรรดาชุมนุมชนแห่งลูก-
หลานของอิสราเอลก็ออกไปจากต่อหน้า
ของโมเสส

21 และพากเขาได้มา ทุกคนที่ใจของตน
ทำให้เขาร้อง และทุกคนที่วิญญาณของ
ตนทำให้เต็มใจ และพากเขาเก็บนำสิ่งของ
มาถวายแด่พระเยโฮวาห์สำหรับงานสร้าง
พลับพลาแห่งชุมนุมชน และสำหรับการ
ปรนนิบัติพระองค์ทั้งสิ้น และสำหรับ
บรรดาเครื่องยศบริสุทธิ์

22 และพากเขาได้มา ทั้งชายและหญิง
ทุกคนที่มีความเต็มใจ และได้นำบรรดา
กำไลมือ และตุ้มหุ้งหลาย และพาก
แหวน และลูกปัดทึ้งหลาย เป็นเครื่อง
ทองคำที่ประดับด้วยเพชรพลอยทั้งนั้น
และทุกคนที่ถวายสิ่งของได ๆ ก็ถวายสิ่ง
ของที่ทำด้วยทองคำแด่พระเยโฮวาห์

23 และทุกคน ซึ่งมีด้วยสีฟ้า และสีม่วง

และสีแดงเข้ม และผ้าป่าวนเนื้อละเอียด
และขนแพะ และหนังแกะตัวผู้ยอมสีแดง
และหนังของเบดเจอร์ ได้นำของเหล่านั้น
มา

24 ทุกคนที่ได้ถวายของที่ทำด้วยเงินและ
ทองเหลืองก็นำมาถวายแด่พระเยโฮวาห์
และทุกคน ซึ่งมีไม้ชิททึมสำหรับการ
ได ๆ แห่งการปรนนิบัตินั้น ได้นำสิ่งนั้น
มา

25 และบรรดาผู้หญิงที่มีใจประกอบด้วย^๒
สติปัญญาปั่นด้วยด้วยมือของตน และ
นำด้วยซึ่งพวงงานปั่นนั้นมา ทั้งของสีฟ้า
และของสีม่วง และของสีแดงเข้ม และ
ของเส้นป่าวนเนื้อละเอียด

26 และบรรดาผู้หญิงซึ่งมีใจปราณนาใน
สติปัญญาได้ปั่นขันแพะ

27 และบรรดาผู้ปักครองก็นำพลอยสีน้ำ
ข้าว และพลอยต่าง ๆ สำหรับฝังในเօ-
ไฟด และในทับทรวง

28 และเครื่องเทศ และน้ำมันสำหรับจุด
ประทีป และสำหรับน้ำมันเจิม และสำ-
หรับเครื่องหอม

29 ลูกหลานของอิสราเอลได้นำของถวาย
ด้วยความเต็มใจมาถวายแด่พระเยโฮวาห์
ชายและหญิงทุกคน ผู้ซึ่งใจของตนทำให้
พากเขาเต็มใจที่จะนำมาสำหรับบรรดา
การงานต่าง ๆ ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรง
บัญชาให้กระทำโดยมือของโมเสส

เบชาเลเอลและอาโอลีอับ

เป็นนายช่างและผู้สอน

30 และโมเสสกล่าวแก่ลูกหลานของอิส-

(19) อพย 31:10 (21) อพย 25:2 (22) อพย 32:2-3; 11:2 (23) 1 พศด 29:8

(25) อพย 28:3; 31:6; 36:1 (27) 1 พศด 29:6; อสธ 2:68 (28) อพย 30:23

(29) อพย 35:5, 21; 36:1; 1 พศด 29:9 (30) อพย 31:1-6

ราอे�ลว่า “ดูເຄີດ ພຣະຍ່ໂສວາທີໄດ້ທຽງ
ເຮັດບົນຫາເລືອດຕາມໜູ້ອີ່ນ ບຸຕະຍາຂອງອຸ້ນ
ບຸຕະຍາຂອງເຊອວີ ຂອງແຜ່ງຢູ່ດາທີ່

31 ແລະພຣະອອງຄີໄດ້ທຽງໃຫ້ເຂາເຕີມເປີ່ມ
ດ້ວຍພຣະວິຜູ້ງານຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນສົດປັນ
ງານ ໃນຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະໃນຄວາມຮູ້ ແລະໃນ
ງານແກ່ຝຶ່ມື້ອີ່ນທຸກອ່າງ

32 ແລະເພື່ອຈະຄິດຈານອອກແບບອັນປະ
ນີ້ທັງໝາຍ ເພື່ອທໍາງານໃນເຄື່ອງທອງຄຳ
ແລະໃນເຄື່ອງເຈິນ ແລະໃນເຄື່ອງທອງ
ເຫຼືອງ

33 ແລະໃນການເຈີຍຮະໃນພລອຍຕ່າງ ຈ ເພື່ອ
ຝຶ່ມພວກນັນ ແລະໃນການແກະສັກໄນ້ ເພື່ອ
ທໍາງານແກ່ຝຶ່ມື້ອີ່ນທຸກອ່າງ

34 ແລະພຣະອອງຄີທຽງໄສໃນໃຈຂອງເຂາເພື່ອ
ເຂາຈະໄດ້ລັ້ງສອນ ທັກເຂາແລະອາໂລີ້ອັບ
ບຸຕະຍາຂອງອາທິສະມັດ ຂອງແຜ່ດານ

35 ພຣະອອງຄີທຽງໃຫ້ຄົນທັງສອນນີ້ເຕີມໄປ
ດ້ວຍສົດປັນງານແກ່ຈິ ເພື່ອທໍາງານ
ສັກທຸກອ່າງ ຂອງງານໜ່າງແກະສັກ
ແລະຂອງງານໜ່າງອອກແບບ ແລະຂອງງານ
ໜ່າງປັກດ້າຍສີຕ່າງ ຈ ໃນສີຟ້າ ແລະໃນສິ່ນວ່າງ
ແລະໃນສີແຕງເຂັ້ມ ແລະໃນເສັ້ນປຳນັ້ນເນື້ອ
ລະເອີ່ດ ແລະຂອງໜ່າງທອ ອື່ອຂອງພວກໜ່າງ
ທີ່ທໍາງານຝຶ່ມື້ອີ່ນທຸກອ່າງ ແລະຂອງພວກໜ່າງທີ່
ອອກແບບງານປະປົນດີ”

บทที่ 36

ປະຈາກຄວາມມາກມາຍ

ຈານສ້າງພລັບພລາກໍາວໜ້າ

1 ດັ່ງນັ້ນ ເບົາເລືອດແລະອາໂລີ້ອັບຈຶ່ງທໍາ
ກາງຈານ ແລະທຸກຄົນທີ່ມີໃຈປະກອບດ້ວຍສົດ

ປັນງານ ຜູ້ໜຶ່ງພຣະຍ່ໂສວາທີໄດ້ທຽງໄສສົດປັນ
ງານແລະຄວາມເຂົ້າໃຈໄວ້ກາຍໃນ ເພື່ອຈະທຽບ
ວ່າຈະທໍາກາງຈານທຸກອ່າງໃນການປັນນິບັດ
ແກ່ສັກບຣີສຸທີ່ອຍ່າງໄຣ ຕາມສິ່ງສັກພັດ
ທີ່ພຣະຍ່ໂສວາທີໄດ້ທຽງບັນຍາໄວ້

2 ແລະມີເສສເຮັດບົນຫາເລືອດແລະອາໂລີ້-
ອັບ ແລະທຸກຄົນທີ່ມີໃຈປະກອບດ້ວຍສົດປັນ
ງານ ຜູ້ໜຶ່ງພຣະຍ່ໂສວາທີໄດ້ທຽງໄສສົດປັນງານ
ໃນໃຈຂອງເຂາ ອື່ອທຸກຄົນທີ່ມີໃຈປະການນາມາ
ທໍາກາງຈານ

3 ແລະຄົນເຫັນນີ້ຮັບຂອງຄວາຍທັງໝາດນັ້ນ
ຈາກໂມເສສ ຜົ່ງລູກຫລານຂອງອິສຣາເລູດໄດ້
ນຳມາຄວາຍເພື່ອຈານແກ່ການປັນນິບັດແກ່
ສັກບຣີສຸທີ່ ເພື່ອສ້າງສັກບຣີສຸທີ່ນັ້ນ
ແລະພວກເຂົານຳບຽດຂອງທີ່ເຕີມໃຈຄວາຍ
ມາໃຫ້ແກ່ທ່ານອີກທຸກເຂົ້າ

4 ແລະທຸກຄົນທີ່ມີສົດປັນງານ ທີ່ທໍາບຽດ
ກາງຈານແກ່ສັກບຣີສຸທີ່ນັ້ນ ທຸກຄົນກົມາ
ຈາກກາງຈານຂອງຕົນຜົ່ງພວກເຂົາໄດ້ທໍາຂຶ້ນ

5 ແລະພວກເຂົາພູດກັບໂມເສສ ໂດຍກ່າວ
ວ່າ “ປະຈາກນຳສິ່ງຂອງມາຄວາຍມາກເກີນ
ຄວາມຕ້ອງການສໍາຫັບການປັນນິບັດຂອງ
ກາງຈານນັ້ນ ຈ ຜູ້ໜຶ່ງພຣະຍ່ໂສວາທີໄດ້ທຽງ
ບັນຍາໃຫ້ທໍາຂຶ້ນ”

6 ແລະມີເສສໃຫ້ຄຳລັ້ງໄວ້ ແລະພວກເຂົາ
ທໍາໃຫ້ຄຳລັ້ງນັ້ນລູກປ້າງປະກາດໄປທ່ານ່າຍ
ໂດຍກ່າວວ່າ “ອຍ່າໃຫ້ຍ້ອງຫົງຈົ່ງນຳສິ່ງ
ຂອງສໍາຫັບກາງຈານແກ່ສັກບຣີສຸທີ່ນຳມາ
ຄວາຍອີກເລຍ” ດັ່ງນັ້ນປະຈາກຈົ່ງລູກຍັ້ງຢື່ງ
ຈາກການນຳສິ່ງຂອງມາ

7 ເພີ່ມສິ່ງຂອງທີ່ພວກເຂົາມີຢູ່ແລ້ວກີ່ເພີ່ມ

(34) อพย 31:6 (35) อพย 31:3, 6; 35:31; 1 พกษ 7:14; 2 พศด 2:14

(1) อพย 25:8; 28:3; 31:6 (2) อพย 35:21, 26; 1 พศด 29:5, 9, 17

(3) อพย 35:5, 27 (5) 2 พศด 24:14; 31:6-10; 2 คร 8:2-3 (7) 1 พกษ 8:64

พอสำหรับบรรดางานที่จะทำมันขึ้น และมากเกินไป

8 และบรรดาคนที่มีใจประกอบด้วยสติปัญญาในทำงกลางพวากษาที่ทำการงานแห่งพลับพลา ก็ทำม่านสิบผืนด้วยผ้าป่าเป็นเนื้อละเอียด และด้วยลีฟ้า และลีม่วง และลีแดงเข้ม เข้าทำม่านเหล่านั้นพร้อมกับภาพพวากเครูปโดยฝีมือช่างผู้ชำนาญ

9 ความยาวของม่านผืนหนึ่งเป็นยี่สิบแปดศอก และความกว้างของม่านผืนหนึ่งเป็นสี่ศอก และม่านทุกผืนมีขนาดเดียวกัน

10 และม่านห้าผืนเข้าทำให้เกี่ยวติดกัน และม่านอีกห้าผืนนั้นเข้าทำให้เกี่ยวติดกัน

11 และเข้าทำหุ่มม่านทั้งหลายด้วยลีฟ้าติดໄวดตามขอบม่านผืนหนึ่งด้านนอกสุดชุดที่หนึ่ง และเข้าทำเหมือนกันตามขอบม่านอีกผืนหนึ่งด้านนอกสุดชุดที่สอง

12 เข้าทำหุ่มห้าสิบหูในม่านผืนหนึ่ง และเข้าทำหุ่มห้าสิบหูตามขอบม่านซึ่งอยู่ในด้านนอกสุดชุดที่สอง หูเหล่านั้นยึดม่านทั้งหลายนั้นไว้ด้วยกัน

13 และเข้าทำตะขอด้วยทองคำห้าสิบอัน และเกี่ยวม่านเหล่านั้นให้ติดกันด้วยตะขอเหล่านั้น ดังนั้นมันจึงกล้ายเป็นพลับพลาหลังเดียว

14 และเข้าทำพวกม่านด้วยขนแพะ สำหรับเป็นเต็นท์คุลมบนพลับพลา เข้าได้ทำม่านสิบเอ็ดผืน

15 ความยาวของม่านผืนหนึ่งเป็นสามสิบศอก และความกว้างของม่านผืนหนึ่งเป็น

สี่ศอก และม่านสิบเอ็ดผืนนั้นมีขนาดเดียวกัน

16 และเข้าทำม่านห้าผืนให้เกี่ยวติดกันต่างหาก และม่านหกผืนให้เกี่ยวติดกันต่างหาก

17 และเข้าทำหุ่มห้าสิบหูติดกับขอบม่านด้านนอกสุดชุดที่หนึ่ง และเข้าทำหุ่มห้าสิบหูติดกับขอบม่านด้านนอกสุดชุดที่สอง

18 และเข้าทำตะขอด้วยทองเหลืองห้าสิบอัน เพื่อเกี่ยวเต็นท์ให้เข้าด้วยกัน เพื่อเต็นท์นั้นจะเป็นหลังเดียว

19 และเข้าทำที่คุลุ่มไวสำหรับเต็นท์ด้วยหนังแกะตัวผู้ยอมลีแดง และที่คุลุ่มข้างบนทำด้วยหนังของเบดเจอร์

20 และเข้าทำไม้กระดานหลายแผ่นสำหรับพลับพลาหนึ่งด้วยไม้ชิททิมให้ตั้งตรงขึ้น

21 ความยาวของไม้กระดานแผ่นหนึ่งเป็นสิบศอก และความกว้างของไม้กระดานแผ่นหนึ่งเป็นหนึ่งศอกครึ่ง

22 ไม้กระดานแผ่นหนึ่งมีเดือยสองอันห่างกันเท่า ๆ กัน เข้าทำตามนี้สำหรับไม้กระดานทุกแผ่นของพลับพลา

23 และเข้าทำไม้กระดานหลายแผ่นสำหรับพลับพลา ไม้กระดานยี่สิบแผ่นอยู่ด้านทิศใต้หันไปทางทิศใต้

24 และเข้าทำฐานรองรับด้วยเงินลีสิบฐานใหญ่ไม้กระดานยี่สิบแผ่นนั้น ฐานรองรับสองฐานอยู่ใต้ไม้กระดานแผ่นหนึ่งสำหรับเดือยสองอันของไม้กระดานนั้น และฐานรองรับสองฐานอยู่ใต้ไม้กระดาน

(8) อพย 26:1-14 (12) อพย 26:5

(14) อพย 26:7-14; 35:11; 40:19 (19) อพย 26:14

(20) อพย 26:15-29 (22) อพย 26:17

อีก แผ่นหนึ่งสำหรับเดือยสองอันของไม้กระดานนั้น
 25 และสำหรับอีกด้านหนึ่งของพลับพลาช่องอยู่ทางมุมด้านทิศเหนือนอนนั้น เขาราทำไม้กระดานยื่นลิบแผ่น
 26 และฐานรองรับทำด้วยเงินสีสิบฐานของไม้กระดานนั้น ฐานรองรับสองส่วนฐานอยู่ได้ไม้กระดานแผ่นหนึ่ง และฐานรองรับสองฐานอยู่ใต้ไม้กระดานอีกแผ่นหนึ่ง
 27 และสำหรับด้านเหล่านั้นของพลับพลาที่หันไปทางทิศตะวันตก เขาราทำไม้กระดานหกแผ่น
 28 และเขาราทำไม้กระดานสองแผ่นสำหรับมุมเหล่านั้นของพลับพลาในทั้งสองด้านนั้น
 29 และไม้กระดานเหล่านั้นถูกเกี่ยวติดกันด้านล่าง และถูกเกี่ยวติดกันตอนบนสุดของพลับพลาเข้ากับห่วงอันหนึ่ง เขายก เช่นนี้สำหรับไม้กระดานในมุมทั้งสองนั้น
 30 และมีไม้กระดานแปดแผ่น และฐานรองรับทำด้วยเงินของไม้กระดานเหล่านั้น สิบหกฐาน ใต้ไม้กระดานแต่ละแผ่นมีฐานรองรับสองฐาน
 31 และเขาราทำบรรดาไม้ดาลด้วยไม้ชิททีมห้าท่อนสำหรับไม้กระดานเหล่านั้นของพลับพลาด้านหนึ่ง
 32 และห้าห่อสำหรับไม้กระดานเหล่านั้นของพลับพลาอีกด้านหนึ่ง และห้าห่อสำหรับไม้กระดานเหล่านั้นของพลับพลาสำหรับสองด้านนั้นทางทิศตะวันตก

33 และเขาราทำไม้ดาลตัวกลางเพื่อสอดเข้าในไม้กระดานเหล่านั้น จากปลายสุดด้านหนึ่งไปถึงปลายสุดอีกด้าน

34 และเขารุ่มไม้กระดานเหล่านั้นด้วยทองคำ และทำบรรดาห่วงของไม้กระดานเหล่านั้นด้วยทองคำเพื่อเป็นที่สอดไม้ดาลเหล่านั้น และหุ่มไม้ดาลเหล่านั้นด้วยทองคำ

35 และเขาราทำม่านผืนหนึ่ง ทอด้วยด้ายสีฟ้า และสีม่วง และสีแดงเข้ม และผ้าป่าวนเนื้อละเอียด โดยมีมือช่างผู้ชำนาญ เขายก เช่นนั้นกับภาพเครื่องหมายตนด้วยฝีมือช่างผู้ชำนาญ

36 และเขาราทำเสาไม้ชิททีมสีตันสำหรับที่นั่น และหุ่มเสาเหล่านั้นด้วยทองคำ ตะขอของเสาเหล่านั้นทำด้วยทองคำ และเขายกหล่อฐานรองรับด้วยเงินสีฐานสำหรับเสาเหล่านั้น

37 และเขาราทำม่านผืนหนึ่งสำหรับประตูพลับพานั้น ด้วยด้ายสีฟ้า และสีม่วง และสีแดงเข้ม และด้วยผ้าป่าวนเนื้อละเอียด ทำด้วยงานเย็บปักถักร้อย

38 และเสาห้าต้นของม่านนั้นพร้อมด้วยตะขอของม่านนั้น และเขารุ่มบรรดาบัวค้ำของเสาและเหล่าราวดีดเสาเหล่านั้นด้วยทองคำ แต่ฐานห้าฐานสำหรับรองรับเสาเหล่านั้นทำด้วยทองเหลือง

บทที่ 37

พืบพันธสัญญาและพระที่นั่งกรุณา

1 และเบชาเลเลอทำพืบใบหนึ่งด้วยไม้ชิททีม ส่องศอกครึ่งเป็นความยาวของ

(31) อพย 26:26-29

(35) อพย 26:31-37 (37) อพย 26:36

(1) อพย 25:10, 20; 35:30; 36:1

ทีบันน์ และหนึ่งศอกครึ่งเป็นความกว้าง
ของทีบันน์ และหนึ่งศอกครึ่งเป็นความสูง
ของทีบันน์

2 และเข้าหุ้มทีบันน์ด้วยทองคำบริสุทธิ์
ทั้งด้านในและด้านนอก และได้ทำคั่อรอบ
ทีบันน์ด้วยทองคำ

3 และเข้าหล่อห่วงด้วยทองคำสี่ห่วงสำา-
หรับทีบันน์ เพื่อติดไว้ที่มุกหั้งสี่ของทีบ
ันน์ คือสองห่วงจะอยู่ในด้านนี้ของทีบันน์
และสองห่วงจะอยู่ในด้านนั้นของทีบันน์

4 และเข้าทำไม้คานทั้งหลาวยด้วยไม้
ชิททีมและหุ้มไม้คานเหล่านั้นด้วยทองคำ

5 และเข้าสอดไม้คานเหล่านั้นเข้าในห่วง
ทั้งหลาวยังทีบ เพื่อหามทีบันน์

6 และเข้าทำพระที่นั่งกรุณาด้วยทองคำ
บริสุทธิ์ สองศอกครึ่งเป็นความยาวของ
พระที่นั่งกรุณา และหนึ่งศอกครึ่งเป็น^๔
ความกว้างของพระที่นั่งกรุณา

7 และเข้าทำเครุบสองตนด้วยทองคำ เข้า
ทำเครุบเหล่านั้นโดยใช้ค้อนเคาะจากเนื้อ^๕
เดียวกัน ตึงไว้ที่ปลายพระที่นั่งกรุณาทั้ง
สองข้าง

8 เครุบตนหนึ่งอยู่ที่ปลายพระที่นั่งกรุณา
ข้างนี้ และเครุบอีกตนหนึ่งอยู่ที่ปลายพระ
ที่นั่งกรุนาข้างนั้น เข้าทำเครุบเหล่านั้นอยู่
ที่ปลายพระที่นั่งกรุนาทั้งสองข้าง เป็น^๖
เนื้อเดียวกันกับพระที่นั่งกรุนา

9 และเครุบเหล่านั้นกางปีกของตนออก
ไว้เบื้องบน และปักคลุมพระที่นั่งกรุนาไว้
ด้วยปีกของเครุบนั้น โดยหน้าของเครุบ
เหล่านั้นหันเข้าหากัน คือหน้าของเครุบ

เหล่านั้นหันมาทางพระที่นั่งกรุณา

โดยแต่ละขามปังหน้าพระพักตร์

และคันประทีปทองคำ

10 และเข้าทำโต๊ะตัวหนึ่งด้วยไม้ชิททีม
สองศอกเป็นความยาวของโต๊ะนั้น และ
หนึ่งศอกเป็นความกว้างของโต๊ะนั้น และ
หนึ่งศอกครึ่งเป็นความสูงของโต๊ะนั้น

11 และเข้าหุ้มโดยนั้นด้วยทองคำบริสุทธิ์
และทำคั่อรอบโดยนั้นด้วยทองคำ

12 และเข้าทำขอบกว้างหนึ่งฝ่ามือโดย
รอบโดยนั้น และทำคั่วด้วยทองคำโดย
รอบขอบนั้น

13 และเข้าหล่อห่วงด้วยทองคำสี่ห่วงสำา-
หรับโดยนั้น และติดห่วงเหล่านั้นไว้บน
มุกหั้งสี่ที่อยู่ในขาโดยหั้งสี่

14 ห่วงเหล่านั้นติดชิดกับขอบ เป็นที่
สอดไม้คานทั้งหลาวยเพื่อหามโดยนั้น

15 และเข้าทำไม้คานเหล่านั้นด้วย
ไม้ชิททีม และหุ้มไม้คานเหล่านั้นด้วย
ทองคำ เพื่อหามโดยนั้น

16 และเข้าทำภาชนะต่าง ๆ ซึ่งอยู่บนโดย
นั้น บรรดาจานของโดยนั้น และช้อนทั้ง
หลาวยของโดยนั้น และชามทั้งหลาวยของ
โดยนั้น และเหล่าฝ่าครอบของโดยนั้นเพื่อ^๗
จะใช้ครอบ ด้วยทองคำบริสุทธิ์

17 และเข้าทำคันประทีปอันหนึ่งด้วยทอง
คำบริสุทธิ์ คันประทีปนั้นเข้าทำโดยใช้
ค้อนเคาะ ล้ำต้นของคันประทีป และกิ่ง
ของคันประทีป และถ้วยทั้งหลาวยของคัน
ประทีป และเหล่าดอกตูมของคันประ-
ทีป และดอกบานทั้งหลาวยของคันประทีป

(6) อพย 25:17 (9) อพย 25:20

(10) อพย 25:23-29

(16) อพย 25:29 (17) อพย 25:31-39

เป็นเนื้อเดียวกันกับคัณประทีปนั้น
 18 และกิ่งหอกกิ่งยื่นออกมายจากด้านข้าง
 ของคัณประทีปนั้น กิ่งสามกิ่งของคัณ
 ประทีปยื่นออกจากข้างนี้ และกิ่งสามกิ่ง
 ของคัณประทีปยื่นออกจากข้างนั้น
 19 ถ้ายสามถ่ายทำเหมือนดอกอัลมันด์
 ทั้งหลายในกิ่งหนึ่ง ดอกตูมอันหนึ่งและ
 ดอกบานอันหนึ่ง และถ้ายสามถ่าย
 ทำเหมือนดอกอัลมันด์ทั้งหลายในอีกกิ่ง
 หนึ่ง ดอกตูมอันหนึ่งและดอกบานอัน
 หนึ่ง เป็นเช่นนี้ตลอดทั้งหอกกิ่งนั้นซึ่งยื่น
 ออกมายจากคัณประทีป
 20 และในคัณประทีปนั้นมีถ่ายสี่ถ่ายทำ
 เหมือนดอกอัลมันด์ทั้งหลาย บรรดา
 ดอกตูมของถ่ายเหล่านั้นและดอกบานทั้ง
 หลายของถ่ายเหล่านั้น
 21 และเมื่อดอกตูมอยู่ใต้กิ่งคู่หนึ่งเป็นเนื้อ
 เดียวกันกับคัณประทีป และดอกตูมอยู่ใต้
 กิ่งคู่หนึ่งเป็นเนื้อเดียวกันกับคัณประทีป
 และดอกตูมอยู่ใต้กิ่งคู่หนึ่งเป็นเนื้อเดีย
 กันกับคัณประทีป ตามทั้งหอกกิ่งนั้นซึ่งยื่น
 ออกมายจากคัณประทีป
 22 บรรดาดอกตูมของพากมันและกิ่งทั้ง
 หลายของพากมันเป็นเนื้อเดียวกันกับคัณ
 ประทีป ทุกส่วนเป็นเนื้อเดียวกันโดยใช้
 ศ้อนเค้าทำด้วยทองคำบริสุทธิ์
 23 และเขาทำตะเกียงเจ็ดดวงสำหรับคัน
 ประทีปนั้น และกระไกรตัดไส้ตะเกียงของ
 คัณประทีป และคาดทั้งหลายสำหรับวง
 ไส้ตะเกียงจากคัณประทีปนั้น ด้วยทองคำ
 บริสุทธิ์

24 ด้วยทองคำบริสุทธิ์หนักหนึ่งตะลันต์
 เขาทำคันประทีปนั้น และบรรดาภาชนะ
 ของคัณประทีปนั้น

แท่นบูชาสำหรับเผา เครื่องหอมและนำมันเจิม

25 และเขาทำแท่นบูชาแห่งเครื่องหอม
 ด้วยไม้ชิททิม ความยาวของแท่นบูชา
 เป็นหนึ่งศอก และความกว้างของแท่น
 บูชาเป็นหนึ่งศอก แท่นบูชาเป็นสี่เหลี่ยม
 จัตุรัส และความสูงของแท่นบูชาเป็นสอง
 ศอก บรรดาเชิงอนของแท่นบูชานั้นเป็น²³⁾
 ไม้ท่อนเดียวกันกับแท่นบูชา

26 และเขาหุ้มแท่นบูชาด้วยทองคำบริ-
 สุทธิ์ ทั้งด้านบนของแท่นบูชา และด้าน
 ข้างของแท่นบูชาทุกด้าน และบรรดาเชิง
 อนของแท่นบูชา และเขาทำคิวสำหรับ
 แท่นบูชาด้วยทองคำโดยรอบเช่นกัน

27 และเขาทำห่วงทองคำสองห่วงสำหรับ
 แท่นบูชาให้คิวของแท่นบูชานั้น ข้างมุม
 ทั้งสองของแท่นบูชา บนทั้งสองด้านของ
 แท่นบูชา เพื่อเป็นที่สำหรับไม้คานเหลา
 นั้น เพื่อหามแท่นบูชานั้น

28 และเขาทำไม้คานเหลานั้นด้วย
 ไม้ชิททิม และหุ้มไม้คานเหลานั้นด้วย
 ทองคำ

29 และเขาทำนำมันเจิมบริสุทธิ์ และ
 เครื่องหอมบริสุทธิ์แห่งเครื่องเทศหอม
 ต่าง ๆ ตามศิลปะของช่างปูรุ
 ง บทที่ 38

แท่นบูชาและขันทองเหลือง

1 และเขาทำแท่นบูชาแห่งเครื่องเผาบูชา

(23) กด瓦 4:9 (25) อพย 30:1-5

(28) อพย 30:5 (29) อพย 30:23-25; 31:35

(1) อพย 27:1-8

ด้วยไม้ชิททีม ห้าศอกเป็นความยาวของแท่นบูชาหนึ่น และห้าศอกเป็นความกว้างของแท่นบูชาหนึ่น แท่นบูชาหนึ่นเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส และสามศอกเป็นความสูงของแท่นบูชาหนึ่น

2 และเข้าทำเชิงอนทั้งหลายของแท่นบูชาไว้บนทั้งสี่มุมของแท่นบูชา เชิงอนเหล่านี้ของแท่นบูชาเป็นชื่นเดียวกันกับแท่นบูชา และเข้าหุ้มแท่นบูชาหนึ่นด้วยทองเหลือง

3 และเข้าทำบรรดาภากชนะของแท่นบูชาบรรดาหม้อ และพล้ำทั้งหลาย และเหล่าชามอ่าง และบรรดาตะขอเกี่ยวเนื้อ และถอดรองถ่านไฟทั้งหลาย บรรดาภากชนะของแท่นบูชาหนึ่นเข้าทำด้วยทองเหลือง

4 และเข้าทำตะแกรงด้วยทองเหลืองสำหรับแท่นบูชาหนึ่นให้อยู่ใต้ขอบของแท่นบูชาด้านล่าง ให้อยู่ตรงกลางแท่นบูชาหนึ่น 5 และเข้าหล่อห่วงสี่ห่วงติดที่มุนทั้งสี่ของตะแกรงทองเหลือง เพื่อเป็นที่สำหรับไม้คานเหล่านั้น

6 และเข้าทำไม้คานเหล่านั้นด้วยไม้ชิททีม และหุ้มไม้คานเหล่านั้นด้วยทองเหลือง

7 และเข้าสอดไม้คานเหล่านั้นไว้ในห่วงทั้งหลายที่อยู่ข้างแท่นบูชาเพื่อหามแท่นบูชาหนึ่น เข้าทำข้างในแท่นบูชาหนึ่นให้กลวงด้วยไม้กระดานทั้งหลาย

8 และเข้าทำอ่างอันหนึ่งด้วยทองเหลือง และพาณร่องอ่างอันหนึ่งด้วยทองเหลือง จากการจะเกาทั้งหลายของพวากผู้หญิงที่

ชุมนุมกัน ซึ่งชุมนุมกันที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุมชน
ลานและประตู

9 และเข้าทำลานไว้ ทางด้านทิศใต้ม่านทั้งหลายแห่งลานนั้น ทำด้วยผ้าป่าวนเนื้อละเอียด ยาวหนึ่งร้อยศอก

10 มีเสาสี่ลิบต้นของม่านเหล่านั้น และฐานรองรับเสาสี่ลิบฐานของม่านเหล่านั้น ทำด้วยทองเหลือง บรรดาตะขอแห่งเสาเหล่านั้นและราวย์ดทั้งหลายของเสาเหล่านั้นทำด้วยเงิน

11 และสำหรับด้านทิศเหนือมีม่านทั้งหลาย ยาวหนึ่งร้อยศอก มีเสาสี่ลิบต้นของม่านเหล่านั้น และฐานรองรับเสาสี่ลิบฐานของม่านเหล่านั้นทำด้วยทองเหลือง บรรดาตะขอแห่งเสาเหล่านั้นและราวย์ดทั้งหลายของเสาเหล่านั้นทำด้วยเงิน

12 และสำหรับด้านทิศตะวันตกมีม่านทั้งหลาย ยาวห้าสิบศอก มีเสาสี่ลิบต้นของม่านเหล่านั้น และฐานรองรับเสาสี่ลิบฐานของม่านเหล่านั้น บรรดาตะขอแห่งเสาเหล่านั้นและราวย์ดทั้งหลายของเสาเหล่านั้นทำด้วยเงิน

13 และสำหรับด้านทิศตะวันออก ยาวห้าสิบศอก

14 ม่านทั้งหลายด้านประตูข้างหนึ่งยาวสิบห้าศอก เสาสามต้นของม่านเหล่านั้น และฐานรองรับเสาสามฐานของม่านเหล่านั้น

15 และสำหรับประตูลานอีกข้างหนึ่น ทั้งข้างนี้และข้างโน้น มีม่านทั้งหลาย ยาวสิบ

(8) อพย 30:18

(9) อพย 27:9-19

ห้าศอก เสาสามตันของม่านเหล่านั้น และฐานรองรับเสาสามฐานของม่านเหล่านั้น 16 และม่านทั้งหลายแห่งลานนั้นโดยรอบทำด้วยผ้าป่าวนเนื้อละเอียด 17 และบรรดาฐานรองรับเสาสามนั้นทำด้วยทองเหลือง ตะขอติดเสาทั้งหลายและเหล่าราวยีดเสาทำด้วยเงิน และบรรดาบัวค่าว่าของเสาเหล่านั้นหุ้มด้วยเงิน และเสาทุกต้นของลานมีราวยีดเสาทำด้วยเงิน 18 และม่านสำหรับประตูลานนั้นทำด้วยงานเย็บปักถักร้อย ของสีฟ้า และสีม่วง และสีแดงเข้ม และผ้าป่าวนเนื้อละเอียด และสีสิบศอกเป็นความยาว และความสูง กับความกว้างเป็นห้าศอก เสมอกับม่านทั้งหลายแห่งลาน 19 และมีเสาสี่ตันของม่านเหล่านั้น และฐานรองรับเสาสี่ฐานของม่านเหล่านั้นทำด้วยทองเหลือง ตะขอของเสาเหล่านั้นทำด้วยเงิน และบัวค่าว่าของเสาเหล่านั้นหุ้มด้วยเงิน และราวยีดเสาเหล่านั้นทำด้วยเงิน 20 และหลักหมุดทุกตัวของพลับพลาและของลานรอบพลับพลาในนี้โดยรอบทำด้วยทองเหลือง 21 นี่เป็นบัญชีลิ่งของที่ใช้ในพลับพลา คือพลับพลาแห่งพระโภวท ตามที่มันถูกนับ ตามคำบัญชาของโมเสส เพื่อการปรนนิบติของคนเลวี โดยมือของอิбраมาร์ บุตรชายของอาโรนผู้เป็นปู่ Rothit 22 และเบาะเลอล บุตรชายของอูรี บุตรชายของเออร์ ของผู้ยูดาห์ ได้ทำลิ่งสาร

พัดซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาโนโมเสส 23 และพร้อมกับเขามี อาไฮลีอับ บุตรชายของอาทิตยะมัค ของผู้ดาน เป็นช่างแกะสลัก และช่างออกแบบ และช่างปักด้ายสีต่าง ๆ ในสีฟ้า และในสีม่วง และในสีแดงเข้ม และผ้าป่าวนเนื้อละเอียด 24 บรรดาท้องคำซึ่งใช้สำหรับการสร้างในงานทั้งสิ้นแห่งสถานที่บริสุทธิ์ คือทองคำแห่งการถวาย มีน้ำหนักยี่สิบเก้าตั้ง-ลันต์ และเจ็ดร้อยสามสิบเชล ตามเชลของสถานบริสุทธิ์ 25 และเงินของคนทั้งหลายที่ถูกนับจากชุมชนนุชนเหล่านั้น คือหนึ่งร้อยตั้งลันต์ และหนึ่งพันเจ็ดร้อยเจ็ดสิบห้าเชล ตามเชลของสถานบริสุทธิ์ 26 หนึ่งเบค้าสำหรับทุก ๆ คน คือครึ่งเชล ตามเชลของสถานบริสุทธิ์ สำหรับทุกคนที่ไปเพื่อถูกนับนั้น ตั้งแต่อายุยี่สิบปีขึ้นไป รวมทั้งแส้นสามพันห้าร้อยห้าเชลคน 27 และจากเงินหนึ่งร้อยตั้งต้นนี้ ก็ใช้หล่อทำบรรดาฐานรองรับเสาของสถานบริสุทธิ์ และฐานรองรับทั้งหลายของม่านฐานรองรับหนึ่งร้อยฐานที่ทำจากเงินหนึ่งร้อยตั้งต้นนี้ หนึ่งตั้งลันต์ต่อหนึ่งฐานรองรับ 28 และจากเงินหนึ่งพันเจ็ดร้อยเจ็ดสิบห้าเชลนั้น เข้าใช้ทำตะขอสำหรับเสาทั้งหลาย และหุ้มบัวค่าว่าของเสาเหล่านั้น และทำราวยีดเสาเหล่านั้น 29 และทองเหลืองแห่งการถวายนั้น

(20) อพยพ 27:19 (21) อพยพ 28:1; ลนด 10:6, 16 (22) อพยพ 31:2, 6; 1 พศด 2:18

(23) อพยพ 31:6; 36:1 (24) อพยพ 30:13, 24; 35:5 (25) อพยพ 30:11-16; กดาว 1:2

(26) อพยพ 12:37; 30:13, 15 (27) อพยพ 26:19, 21, 25, 32 (28) อพยพ 27:14

หนักเจ็ดสิบตะลันต์ กับสองพันสี่ร้อย เชเบล

30 และด้วยทองเหลืองนั้น เขากำหนด ทำบรรดาฐานประตุพลับพลาแห่งชุมชน ชุมชน และแท่นบูชาทองเหลือง และตะแกรง ทองเหลืองสำหรับแท่นบูชา และภาชนะ ทั้งหมดของแท่นบูชาในนั้น

31 และบรรดาฐานของลานโดยรอบ และฐานทั้งหลายของประตุลาน และหลักหมุด ทุกตัวของพลับพลา และหลักหมุดทั้งหมดของลานโดยรอบ

บทที่ 39

เครื่องยศบริสุทธิ์สำหรับอาiron

1 และจากด้วยสีฟ้า และสีม่วง และสีแดง เช้มนั้น พวกเขาใช้ทำบรรดาเลือยก สำหรับการปูนนิบัติ เพื่อจะทำการปูนนิบัติในสถานที่บริสุทธิ์ และได้ทำเครื่องยศบริสุทธิ์ทั้งหลายสำหรับอาiron ตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาโนเสส

2 และเขากำาไฟด์ด้วยทองคำ ด้วยสีฟ้า และสีม่วง และสีแดง เช้ม และผ้าป่าวนเนื้อ ละเอียด

3 และพวกเขาใช้ช้อนเคาะทองคำแผ่ออก เป็นบรรดาแผ่นบาง ๆ และตัดทองคำนั้น เป็นเล็บ ๆ เพื่อจะหอเข้าในด้วยสีฟ้า และในสีม่วง และในสีแดง เช้ม และในเส้นป่านเนื้อละเอียด โดยฝีมือช่างผู้ชำนาญ

4 พวกเขาทำແຄบผูกหงายหลายไว้ที่บ่าของ เอไฟดนั้น ให้ติดกับริมตอนบนทั้งสองข้าง

5 และผ้าคาดเอวของเอไฟด์สำหรับเขา

นั้น ที่คาดทับเอไฟดนั้น ทำด้วยฝีมืออย่างเดียวกัน ตามงานแบบเดียวกันกับเอไฟด ของทองคำ ด้วยสีฟ้า และสีม่วง และสีแดง เช้ม และผ้าป่าวนเนื้อละเอียด ตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาโนเสส

6 และพวกเขาเอาเหล้าพลอยสีน้ำข้าว ฝังไว้ในกระเบาะหอยอัน ทำด้วยทองคำ แกะลักษณะลักษณะของมนต์ราหง หอย ด้วยชื่อบุตรทั้งหลายของอิสราเอล 7 และเขากำาไฟด์เหล่านั้นไว้บนบ่าทั้งสองข้างของเอไฟดนั้น เพื่อพลอยเหล่านั้นจะเป็นพลอยที่ระลึกถึงบุตรทั้งหลายของอิสราเอล ตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาโนเสส

8 และเขากำาไฟด์ด้วยฝีมือช่างผู้ชำนาญ เมื่อนลักษณะงานของเอไฟด โดยใช้ทองคำ ด้วยสีฟ้า และสีม่วง และสีแดง เช้ม และผ้าป่าวนเนื้อละเอียด

9 ทับทรวงนั้นเป็นรูปสีเหลี่ยมจัตุรัส พวกเขาพับบทตรงกลาง คีบหนึ่งเป็นความยาวของทับทรวง และคีบหนึ่งเป็นความกว้างของทับทรวง เป็นสองบทด้วยกัน

10 และพวกเขาฝังพลอยสีแคร์ไว้ในทับทรวงนั้น แคร์ที่หนึ่งฝังทับทิม บุษราคัม และพลอยสีแดง นี้เป็นแคร์ที่หนึ่ง

11 และแคร์ที่สองฝังมรกต ไฟธูร์และเพชร

12 และแคร์ที่สามฝังนิล โมราและพลอยสีม่วง

13 และแคร์ที่สี่ฝังพลอยเขียว พลอยสีน้ำข้าว และหยก พลอยหงหงดนี้ได้ฝังไว้ใน

(1) อพย 25:4; 28:4; 31:10; 35:19, 23 (2) อพย 28:6-14; ลนต 8:7

(6) อพย 28:9-11 (7) อพย 28:12, 29; ยชว 4:7

(8) อพย 28:15-29 (10) อพย 28:17

กระเปาท่องคำทั้งหลายในลวดลายละเอียดของพากมัน
 14 และพโลยเหล่านี้เป็นตามแต่ละชื่อของบุตรทั้งหลายของอิสราเอลสิบสองชื่อตามแต่ละชื่อของพากเขา เมื่อการสักแห่นตรา พลอยทุกแผ่นมีชื่อของแต่ละแผ่นตามลำดับสิบสองแผ่นนี้
 15 และพากเขาทำสร้อยถักเกลียวหลายเส้นด้วยทองคำบริสุทธิ์ไว้บนทับทรวง
 16 และพากเขาทำกระเปาลวดลายละเอียดด้วยทองคำสองอัน และห่วงทองคำสองห่วง และติดห่วงทั้งสองไว้ที่ปลายทั้งสองข้างของทับทรวง
 17 และพากเขาสดสร้อยถักเกลียวทั้งสองที่ทำด้วยทองคำนั้น ใส่เข้าในห่วงที่ปลายทั้งสองของทับทรวง
 18 และปลายสร้อยถักเกลียวทั้งสองข้างนั้น พากเขาทำติดในกระเปาทั้งสองนั้น และติดพากมันบนแอบบนบ่าทั้งสองข้างของเอโฟดข้างหน้ามัน
 19 และพากเขาทำห่วงทองคำสองห่วง และติดห่วงเหล่านี้ไว้บนปลายทั้งสองข้างของทับทรวง บนขอบของทับทรวง ซึ่งอยู่ข้างเอโฟดด้านใน
 20 และพากเขาทำห่วงด้วยทองคำอีกสองห่วง และใส่ห่วงเหล่านี้ไว้บนทั้งสองข้างของเอโฟดข้างใต้ ให้อยู่ด้านหน้าตะเข็บของเอโฟด ตรงข้ามกับดัวเกี่ยวอีกอันที่เหลือของเอโฟด เนื่อผ้าคาดเอวแห่งเอโฟด
 21 และพากเข้าผูกทับทรวงนั้นโดยห่วง

ทั้งหลายของทับทรวง เข้ากับห่วงทั้งหลายของเอโฟด ด้วยด้ายสีฟ้าเส้นหนึ่ง เพื่อทับทรวงจะได้ทับผ้าคาดเอวแห่งเอโฟด และเพื่อทับทรวงจะไม่หลุดออกจากเอโฟด ตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาโมเสส
 22 และเข้าทำเลือคลุมยาวแห่งเอโฟด เป็นฝีมือของช่างทองผู้ด้วยผ้าสีฟ้าล้วน
 23 และตรงกลางเลือคลุมยาวนั้นมีช่องคอก ดูจดอเลือกหาร มีชิลิบรอบคอกเลือคลุมนั้น เพื่อมันจะได้ไม่ฉีกขาด
 24 และที่ชายเลือคลุมยาวนั้น พากเข้าปักรูปผลทับทิมหลายอัน ใช้ด้ายสีฟ้า และสีม่วง และสีแดงเข้ม และผ้าป่าวนเนื้อละเอียด
 25 และพากเข้าทำบรรดาลูกพรุนด้วยทองคำบริสุทธิ์ และติดลูกพรุนเหล่านั้นระหว่างผลทับทิมทั้งหลายบนชายเลือคลุมยาวนั้น สลับกับผลทับทิมทั้งหลายโดยรอบ
 26 ลูกพรุนลูกหนึ่ง และผลทับทิมผลหนึ่ง ลูกพรุนลูกหนึ่ง และผลทับทิมผลหนึ่ง รอบชายเลือคลุมยาวนั้น เพื่อใชในการปรนนิบติ ตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาโมเสส
 27 และพากเข้าทำบรรดาเลือคลุมด้วยผ้าป่าวนเนื้อละเอียดของช่างทองผ้าสำหรับอาโรม และสำหรับบุตรชายทั้งหลายของเขา
 28 และทำมาลาด้วยผ้าป่าวนเนื้อละเอียด และหมวดงานทั้งหลายด้วยผ้าป่าวนเนื้อ

(14) 箴 21:12 (22) อพยพ 28:31-37; 29:5; ลนต 8:7

(25) อพยพ 28:33 (27) อพยพ 28:39-40

(28) อพยพ 28:4, 39, 42; ลนต 6:10; 8:9; อสค 44:18

ละเอียด และการเกงทั้งหลายด้วยผ้าป่าวนเนื้อลำเอียด

29 และผ้าคาดเอวด้วยผ้าป่าเนื้อละเอียด และด้วยสีฟ้า และสีม่วง และสีแดง เช้ม ด้วยงานเย็บปักถักร้อย ตามที่พระเยอรมันได้ทรงบัญชาไม่เสส

30 และพวกเขากำกับน้ำมนุษย์และบริสุทธิ์ แผ่นหนึ่งด้วยทองคำบริสุทธิ์ และจารึกคำบนแผ่นนั้น เมื่อносื่อย่างการลักแหวน ตรัวว่า “ความบริสุทธิ์แต่พระเยอรมัน”

31 และพวกเขายังด้วยถักสีฟ้าเลียนหนึ่ง เพื่อผูกแผ่นทองคำนั้นไว้ด้านหน้าของมาลา ตามที่พระเยอรมันได้ทรงบัญชาไม่เสส

32 ตั้งนี้งานทั้งสิ้นสำหรับพลับพลาของเต็นท์แห่งชุมชนนั้นได้สำเร็จ และลูกหลานของอิสราเอลได้กระทำตามทุกสิ่งที่พระเยอรมันได้ทรงบัญชาไม่เสส พวกเขากำกับน้ำมนุษย์และเครื่องใช้ทั้งสิ้นของพลับพลา บรรดาตระขอของพลับพลา ไม่กระดานทั้งหลายของพลับพลา เหล่าไม้ดาวของพลับพลา เสาทั้งหลายของพลับพลา และบรรดาฐานรองรับเสาของพลับพลา

34 และที่คลุมผืนหนึ่งทำด้วยหนังแกะตัวผู้ย้อมสีแดง และที่คลุมผืนหนึ่งทำด้วยหนังของแบดเจอร์ และม่านกัน

35 หีบพระโอวาท และบรรดาไม้คานของหีบนั้น และพระที่นั่งกรุณา

36 โต๊ะ และบรรดาภาชนะประจำโต๊ะนั้น และขนมปังหน้าพระพักตร์

37 คันประทีปบริสุทธิ์ และตะเกียงทั้งหลายแห่งคันประทีปนั้น คือตะเกียงทั้งหลายเพื่อที่จะถูกจุดให้เป็นระเบียบ และภาชนะทั้งหมดของคันประทีปนั้น และน้ำมันสำหรับจุดประทีป

38 และแท่นบูชาทองคำ และน้ำมันเจิม และเครื่องหอม และม่านสำหรับประตูพลับพลา

39 แท่นบูชาทองเหลือง และตะแกรงทำด้วยทองเหลืองของแท่นบูชานั้น ไม่คานเหล่านั้นของแท่นบูชา และบรรดาภาชนะประจำแท่นบูชา อ่าง และพาณรองอ่างนั้น

40 ม่านทั้งหลายแห่งลานพลับพลา บรรดาเสาของลานพลับพลา และฐานรองรับเสาของลานพลับพลา ม่านสำหรับประตูลาน บรรดาเชือกของลานพลับพลา และหลักหมุดทั้งหลายของลานพลับพลา และภาชนะทั้งหมดสำหรับการปรนนิบัติแห่งพลับพลา สำหรับเต็นท์แห่งชุมชนนั้น

41 บรรดาเสือยศแห่งการปรนนิบัติ เพื่อจะทำการปรนนิบัติในสถานที่บริสุทธิ์ และเครื่องยศบริสุทธิ์ทั้งหลายสำหรับอาโนนผู้เป็นปู่โธิต และบรรดาเครื่องยศของบุตรชายทั้งหลายของเข้า เพื่อจะปรนนิบัติในตำแหน่งปู่โธิต

42 ตามสิ่งสารพัดที่พระเยอรมันได้ทรงบัญชาไม่เสส ลูกหลานของอิสราเอลได้กระทำให้สำเร็จดังนั้นทุกประการ

43 และโมเสสได้ตรวจดูงานทั้งหมดนั้น

(29) อพยพ 28:39 (30) อพยพ 28:36-37; ศคย 14:20

(32) อพยพ 25:40; 39:42-43; 40:17 (36) อพยพ 25:23-30

(42) อพยพ 35:10 (43) ลนด 9:22-23

และดูเดิม พากษาได้ทำงานนั้นตามที่พระเยซูฯได้ทรงบัญชาไว้ พากษาได้ทำมันตามนั้น และโมเสสอวยพรพากษา

บทที่ 40 การตั้งพลับพลา

1 และพระเยซูฯทรงกล่าวแก่โมเสส โดยตรัสว่า

2 “ในวันที่หนึ่งของเดือนแรก เจ้าจะตั้งพลับพลาของเต็นท์แห่งชุมนุมชน

3 และเจ้าจะตั้งที่บพระโภวทัยไว้ในพลับพลา และก้นหินนั้นด้วยม่าน

4 และเจ้าจะนำโต๊ะเข้ามา และจะจัดระเบียบลิ่งเหล่านั้นที่จะต้องถูกจัดให้เป็นระเบียบบนโต๊ะ และเจ้าจะนำคันประทีปนั้นเข้ามา และจุดไฟที่จะเกียงทั้งหลายของคันประทีปนี้

5 และเจ้าจะตั้งแท่นบูชาทองคำสำหรับเครื่องหอมตรงหน้าหินพระโภวทัย และแขวนม่านของประตูพลับพลาไว้

6 และเจ้าจะตั้งแท่นบูชาแห่งเครื่องเผาบูชาไว้ตรงหน้าประตูพลับพลาของเต็นท์แห่งชุมนุมชน

7 และเจ้าจะตั้งอ่างไว้ระหว่างเต็นท์แห่งชุมนุมชนกับแท่นบูชา และจะใส่น้ำไว้ในอ่างนั้น

8 และเจ้าจะสร้างลานไว้รอบพลับพลา และแขวนม่านไว้ที่ประตูลานนั้น

9 และเจ้าจะเอาหน้ามันเจม และเจิมพลับพลา และลึงสารพัดที่อยู่ในพลับพลา ณ กลางชั้นและชั้นบนของพลับพลา ให้บริสุทธิ์ และพลับพลา

นั้นจะบริสุทธิ์

10 และเจ้าจะเจิมแท่นบูชาแห่งเครื่องเผาบูชา และบรรดาภัณฑ์ประจำแท่นบูชา ณ กลางชั้นและชั้นบนของเต็นท์แห่งชุมนุมชนนั้นให้บริสุทธิ์ และมันจะเป็นแท่นบูชาหนึ่งที่บริสุทธิ์ที่สุด

11 และเจ้าจะเจิมอ่างและพาณรองอ่าง และชำระอ่างนั้นให้บริสุทธิ์

12 และเจ้าจะนำอาโรม และบุตรชายทั้งหลายของเขามาที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุมชน และล้างตัวพากษาด้วยน้ำ

13 และเจ้าจะส่วนบรรดาเครื่องศักดิ์สิทธิ์บนอาโรม และเจิมเชา และชำระเชาให้บริสุทธิ์ เพื่อเชาจะได้ปรนนิบัติเราในตำแหน่งปูโรหิต

14 และเจ้าจะนำบุตรชายทั้งหลายของเขามา และสามเลือดลุ่มทั้งหลายให้พากษา

15 และเจ้าจะเจิมพากษา เมื่อันที่เจ้าได้เจิมบิดาของพากษา เพื่อพากษาจะได้ปรนนิบัติเราในตำแหน่งปูโรหิต ด้วยว่า การเจิมพากษานั้นจะเป็นการแต่งตั้งไว้ให้เป็นปูโรหิตเป็นนิตย์ ตลอดช่วงอายุทั้งหลายของพากษาอย่างแน่นอน”

16 โมเสสได้กระทำการตามนั้น ตามทุกสิ่งที่พระเยซูฯได้ทรงบัญชาท่าน ท่านได้กระทำการนั้น

17 และต่อมาในเดือนที่หนึ่งของปีที่สอง ในวันที่หนึ่งของเดือนนั้น พลับพลาถูกตั้งขึ้นแล้ว

18 และโมเสสได้ตั้งพลับพลาขึ้น และยึดบรรดาฐานของพลับพลาให้แน่น และตั้ง

(1) อพย 25:1 (2) อพย 12:2 (3) อพย 26:33 (4) อพย 25:30 (5) อพย 40:26

(6) อพย 39:39 (7) อพย 30:18 (9) อพย 30:26 (10) อพย 29:36

(12) อพย 29:4-9 (13) อพย 28:41; 29:5 (15) อพย 29:9 (17) อพย 40:2

ไม่กระดานเหล่านั้นของพลับพลาขึ้น และสอดไม้ดาลทั้งหลายของพลับพลา และตั้งบรรดาเสาของพลับพลาขึ้น
 19 และท่านกางเต็นท์คอกลุ่มเห็นอพลับพลา และวางที่คอกลุ่มเต็นท์ไว้ข้างบนเต็นท์นั้น ตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาไม่เสส
 20 และท่านเอาและใส่พระโอวาทไว้ในทีบันนั้น และสอดไม้คานทั้งหลายไว้บนทีบ และตั้งพระที่นั่งกรุณาไว้บนทีบันนั้น
 21 และท่านนำหีบเข้ามาไว้ในพลับพลา และแขวนม่านกั้นไว้ และกั้นหีบพระโอวาทนั้นไว้ ตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาไม่เสส
 22 และท่านตั้งโต๊ะไว้ในเต็นท์แห่งชุมชนชั้น ทางด้านทิศเหนือของพลับพลา ภายนอกม่านนั้น
 23 และท่านจัดขนมปังไว้เป็นระเบียบต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาไม่เสสไว้
 24 และท่านตั้งคันประทีปไว้ในเต็นท์แห่งชุมชนชั้น ตรงข้ามกับโต๊ะนั้น ทางด้านทิศใต้ของพลับพลา
 25 และท่านจุดไฟตะเกียงเหล่านั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาไม่เสส
 26 และท่านตั้งแท่นบูชาทองคำไว้ในเต็นท์แห่งชุมชนชั้น ตรงหน้าม่าน
 27 และท่านเผาเครื่องหอมบนแท่นบูชา นั้น ตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาไม่เสส

28 และท่านแขวนม่านไว้ที่ประตูพลับพลา
 29 และท่านตั้งแท่นบูชาแห่งเครื่องเผาบูชาไว้ข้างประตูพลับพลาของเต็นท์แห่งชุมชนชั้น และถวายเครื่องเผาบูชาและเครื่องอัญญบูชาบนแท่นบูชาชั้น ตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาไม่เสส
 30 และท่านตั้งอ่างไว้ระหว่างเต็นท์แห่งชุมชนกับแท่นบูชา และใส่น้ำไว้ในอ่างเพื่อที่จะล้างด้วยน้ำนั้น
 31 และโมเสสกับอาโรน และบุตรชายทั้งหลายของเข้า ล้างมือของตนและเท้าของตนที่อ่างนั้น
 32 เมื่อพากษาเข้าไปในเต็นท์แห่งชุมชนชั้น และเมื่อพากษาเข้าไปใกล้แท่นบูชา นั้น พากษาให้ล้างเสียก่อน ตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาไม่เสส
 33 และท่านสร้างลานรอบพลับพลาและแท่นบูชาโดยรอบ และแขวนม่านแห่งประตูลาน ดังนั้นโมเสสจึงเสร็จสิ้นการนั้น
พระเจ้าสำแดงการยอมรับ โดยเมฆปกคุณ
 34 แล้วมีเมฆก้อนหนึ่งมาปกคลุมเต็นท์แห่งชุมชนชั้นไว้ และส่ง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็อยู่เต็มพลับพลานั้น
 35 และโมเสสไม่สามารถเข้าไปในเต็นท์แห่งชุมชนชั้นได้ เพราะเมฆนั้นคงอยู่บนเต็นท์นั้น และส่ง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็อยู่เต็มพลับพลานั้น
 36 และเมื่อเมฆนั้นถูกพำนั้นไปจากเห็นอพลับพลา ลูกหลานของอิสราเอลก็ยกเดิน

(20) อพย 25:16 (21) อพย 26:33 (22) อพย 26:35 (23) อพย 40:4 (25) อพย 25:37 (26) อพย 30:6

(27) อพย 30:7 (28) อพย 26:36 (30) อพย 30:18 (31) อพย 30:19 (32) อพย 30:19 (33) อพย 27:9-18

(35) ลกต 16:2; 1 พกษ 8:11; 2 พศต 5:13-14 (36) อพย 31:21-22; กดาว 9:17; นหมวด 9:19

อพยพ 40

ต่อไปตลอดการเดินทางทั้งหมดของพวก
เขา

37 แต่ถ้าเมฆนั้นไม่ได้ถูกพาขึ้นไป พวก
เขาก็ไม่ออกเดินทางเลย จนกว่าจะถึงวัน
ที่เมฆนั้นถูกพาขึ้นไป

หน้า 198

38 เพราะเมฆของพระเยโฮวาห์อยู่เหนือ
พลับพลาในตอนกลางวัน และไฟอยู่
เหนือพลับพลาในตอนกลางคืน ในสายตา
ของวงศ์วานแห่งอิสราเอลทั้งสิ้น ตลอด
การเดินทางทั้งหมดของพวกเขา

---

(37) กดาว 9:19-22

(38) อพยพ 13:21; กดาว 9:12, 15; สดด 78:14; อสย 4:5